

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΓΛΟΥ

BYZANTINΗ ΤΡΙΛΟΓΙΑ 2

Τ' ΑΜΠΕΛΙ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΙΟΥ

Η ΧΗΡΑ

Θεόφιλος Βάρδας . #4, #5, #6

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Γιατί γράφω ;

Δεν ξέρω αν θα 'πρεπε να την πάρω στα σοβαρά την ερώτηση ή να την αγνοήσω ως αυτονόητη. Γράφω γιατί δεν έχω κάποιον να κουβεντιάσω. Κι αν τούτο είναι θέμα ψυχανάλυσης και αποκλειστικά δικό μου λάθος (;;;;) επιλογή (;;;;) ένας άλλος λόγος είναι επειδή δεν μπορώ να φωνάξω, να οργιστώ, να ξεφωνίσω ή να πάρω μερικούς ... θεσμικούς με τις πέτρες. Δεν γίνονται πια τέτοια κι εμείς μεγαλώσαμε. Σίγουρα δεν γράφω για να κοινομήσω. Δωρεάν τα προσφέρω για όποιον ενδιαφέρεται. Κι αν στην αρχή τα έγγραφα Αγγλικά και εκδόθηκαν - εντελώς δωρεάν- σε χαρτί απ' το AMAZON σε όλο τον κόσμο, το AMAZON παίρνει τα λεφτά αν πουληθεί κανένα. Εγώ παίρνω κάπου-κάπου από μισό μέχρι ενάμισι Ευρώ τον μήνα, και όχι κάθε μήνα, και το βάζω στην μπάντα να μαζέψω λεφτά για ν' αγοράσω μια μέρα μια βίλλα στο Σαν Τροπέ πάνω στην θάλασσα και να κάνω παρέα με τους άλλους μπεστσελεράδες που ζουν εκεί. Τελικά η μοναδική εύλογη απάντηση είναι ότι δεν έχω τίποτα καλύτερο να κάνω με τον χρόνο μου και όταν γράφω... ταξιδεύω. Μπαίνω στο πετσί του ήρωά μου και ζω μαζί του τις περιπέτειές του και τις παρτούζες του. Όχι, φαντασιώσεις τέτοιου στυλ δεν έχω, υπάρχει και το Pornhub άλλωστε, να ζήσουν κι αυτοί οι καημένοι.

Δεν είναι κι ότι δεν έχω άλλη έμπνευση να γράψω καινούργια, έχουν γραφτεί εκατομμύρια τέτοια πριν από μένα και θες δεν θες θα πέσεις σε κάτι που έχει ήδη ειπωθεί διότι, εάν δεν το έχετε ακόμα αντιληφθεί, πριν ξεκινήσω να γράφω το ξεκατίνιασα το είδος στο διάβασμα. Ήρθε κι η καραντίνα που για μένα δεν ήταν καθόλου αλλαγή επειδή σε ηθελημένη καραντίνα κι αποχή βρίσκομαι εδώ και κάμποσα χρόνια, άλλη ψυχανάλυση εδώ, κι έπιασα να μεταφράσω αυτά που είχα γράψει πέρσι κι είχαν εκδοθεί στ' Αγγλικά αλλά όχι ένα-ένα αυτή την φορά. Και τα τρία μαζί σαν δεύτερη Βυζαντινή Τριλογία. Ένα μήνα έκανα, 8 ώρες κάθε μέρα, αλλά θα τα πάρετε μαζεμένα για να μην κουράζεστε. Η πρώτη Τριλογία έχει τα τρία πρώτα και τούτη δώ η δεύτερη τα τρία επόμενα. Υπάρχει ακόμα ένα, το έβδομο της σειράς BYZANTINA που θα το μεταφράσω σύντομα.

Υπάρχει παντού με μπλε ένα link που παραπέμπει στο Youtube αν κάτι έχει σχέση με μουσική όπως οι τίτλοι των κεφαλαίων ας πούμε. Κι επειδή πρόκειται για στάντναρντς, υπάρχουν πολλές εκτελέσεις για το ίδιο κομμάτι και δεν θα μπορούσα ποτέ να τις βάλω όλες και

γι' αυτό έβαλα μόνον μία, όχι υποχρεωτικά την καλύτερη ή αυτή που μ' αρέσει περισσότερο αλλά από παρόρμηση της στιγμής. Όποιος ενδιαφερθεί θα βρει και διάφορες άλλες εκτελέσεις.

Να ελπίσω ότι κάποιος εκδότης θα τα βρει έτσι που κυκλοφορούν δωρεάν και θα μου προτείνει έκδοση σε χαρτί και θα βάλει τα ωραία του τα λεφτά για να τα προωθήσει να κονομήσει πρώτα αυτός και μετά εγώ ;; Αν έχεις φτάσει 67 και κάνεις ακόμα τέτοιου είδους όνειρα... σε λίγο μπορεί να πιστέψεις ότι υπάρχει και θεός ή ότι μπορεί να καταλάβεις τι θέλουν οι γυναίκες. Σεξιστικό ; Μπα, δεν νομίζω. Αλλά και δεν μου καίγεται καρφί στα back-back. (στα πίσω-πίσω είναι έκφραση της Κρητικής διαλέκτου, αυτοί θα το καταλάβουν)

Σ' αυτό το βιβλίο, υπάρχουν μαζεμένες τρεις περιπέτειες του Θεόφιλου Βάρδα, του Ιδιωτικού ντεντέκτιβ στην εποχή του Ιουστινιανού, το ίδιο ασεβής και αυθάδικες όπως οι προηγούμενες, ίσως και περισσότερο. Τ' ΑΜΠΕΛΙ, Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΙΟΥ και Η ΧΗΡΑ. Σχόλια και κριτικές... ακόμα περιμένω.

#4 T' AMΠΕΛΙ

BYZANTINO ΘΡΙΑΕΡ ΝΟΥΑΡ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σημείωμα

Άδης, ο άρχων του Σκότους

1. Heartattack and vine

2. Bewitched, bothered and bewildered

3 Don't explain

4 The lady is a tramp

5 Someone to watch over me

6 Body and soul

7 Girl talk

8 Alone together

9 Besame mucho

10 Time after time

11 Mercy, mercy, mercy

12 My favorite things

13 Blues in the night

14 Compared to what

15 The way you look tonight

16 Bye-bye blackbird

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Υπάρχουν φήμες, ανεπιβεβαίωτες, ότι η Θεοδώρα είχε μπλέξει σε μια ίντριγκα για να σφετεριστεί ένα αμπέλι (!!!) μάλλον επειδή θα έδινε καλό κρασί. Τίποτα επίσημο πάντως. Προσπάθησα να διαστρεβλώσω τις ... φήμες και να τις κάνω μυθιστόρημα Νουάρ.

Ιστορικά πρόσωπα και καταστάσεις, αν και πραγματικά, χλευάζονται και λοιδορούνται ασύστολα και δεν ντρέπομαι καθόλου γι' αυτό. Ακριβά πληρωμένη ειρήνη με την Περσική αυτοκρατορία είχε υποχρεώσει τον Καππαδόκη να τους τσακίσει τους εύπορους στους φόρους. Και όπως γνωρίζουμε, οι πλούσιοι θέλουν να πληρώνουν λίγους φόρους, οι πολύ πλούσιοι δεν θέλουν να πληρώνουν καθόλου!

Οι πειρατές που λυμαίνονταν το Αιγαίο ήταν ο φόβος και τρόμος των εμπορικών πλοίων. Ο στρατηγός Βελισάριος τους εξαφάνισε, κάτι που ανακούφισε τους πλούσιους εμπόρους και τον έκανε αφάνταστα δημοφιλή σε όλη την αυτοκρατορία. Ήταν το εφαλτήριο για την εκστρατεία στην χώρα των Βανδάλων που του εμπιστεύθηκε ο Ιουστινιανός παρά το νεαρόν της ηλικίας του.

Οι περισσότεροι χαρακτήρες είναι φανταστικοί, στο τέλος του βιβλίου γίνεται μια αναφορά στα πραγματικά ιστορικά πρόσωπα. Η αφήγηση είναι σε πρώτο πρόσωπο και οποιαδήποτε ομοιότητα μ' εμένα είναι φυσιολογική και ίσως επιθυμητή. Ομοιότητες με άλλους χαρακτήρες εμπίπτουν στην σφαίρα του φανταστικού και τυχαίου και είναι χωρίς πρόθεση.

Οργανωμένο έγκλημα σε στυλ Μαφία-γκάνγκστερ και τέτοια δεν υπήρχε τον 6ο μ.Χ. αιώνα. Αυτόν τον ρόλο τον είχαν αναλάβει οι αριστοκράτες, οι πλούσιοι και ο κλήρος.

Άδης, ο άρχων του σκότους

Ο Ανδρόνικος ήξερε πως τούτο δεν ήταν καλό σημάδι. Ο ηγούμενος Πασχάλης απ' το μοναστήρι του Αγίου Λουκά που συνόρευε με την περιουσία του μαζί με δυο μοναχούς ερχόταν προς το μέρος του βιαστικά αυτό το ζεστό απομεσήμερο του Ιούλη. Δεν έβλεπε πουθενά τον επιστάτη του τον Παύλο στον ορίζοντα. Κοίταξε πίσω του μήπως ερχόταν απ' την μεριά της θάλασσας αλλά εκεί είδε τρεις άλλους άνδρες, όχι κληρικούς να τον πλησιάζουν. Βρισκόταν καταμεσής σ' ένα μονοπάτι στον αμπελώνα του, πολύ μακριά απ' το σπίτι του και τις αποθήκες στα δυτικά, εκεί που τ' αμπέλι συναντούσε την θάλασσα της Προποντίδας, στο νότιο άκρο της Θράκης, στην Σηλυβρία, μια ώρα δρόμο απ' την Βασιλεύουσα. Και να φώναζε για τον Παύλο ή κάποιον άλλο απ' τους εργάτες του δεν θα τον άκουγε κανείς. Το κτήμα του ήταν τεράστιο κι έφτανε μέχρι τον ψηλό βράχο στην άκρη της θάλασσας, φτωχό αργιλώδες έδαφος που έδινε εξαιρετικής ποιότητας Μοσχάτο, εφάμιλλο μ' αυτό της Σάμου, αυτό το καλοκαίρι η παραγωγή φαινόταν απ' τις καλύτερες. Στην κατάσταση που βρισκόταν όμως τώρα, αυτό το ειδυλλιακό κι αρωματικό τοπίο ήταν ένα τέλειο μέρος για ενέδρα. Τουλάχιστον έτσι έδειχναν οι έξι άντρες που τον πλησίαζαν απ' όλες τις διευθύνσεις στην ερημιά του αμπελώνα. Μια παλιά γέριχη συκιά βρισκόταν ξεκάρφωτη στην μέση του πουθενά προσφέροντας τον ευεργετικό της ίσκιο στην καλοκαιρινή ζέστη και τα δροσερά της φρούτα τον Αύγουστο. Ναι, σίγουρα δεν ήταν καλό σημάδι. Το είχαν μάθει! Το μυστικό του είχε αποκαλυφθεί. Ποιος, που, πότε, γιατί. Δεν μπορούσε να το απαντήσει. Ίσως κάποιος τον είχε αναγνωρίσει 20 χρόνια αργότερα. Οι χωριάτες είχαν διαδώσει φήμες τριγύρω χωρίς τίποτα σίγουρο και η συμπεριφορά του τα τελευταία 20 χρόνια είχε διαλύσει κάθε είδους υποψίες για το πρόσωπό του. Αυτός που είχε επωμιστεί το βάρος της εκτέλεσης της διαθήκης του δεν είχε ιδέα για το τι υπήρχε μέσα στο

σπίτι ούτε τι έγραφε το γράμμα. Το μόνο που τον ένοιαζε ήταν να πληρώνεται κάθε εξάμηνο, δεν υπήρχε καμιά περίπτωση να ήξερε ή να τον πρόδωσε. Και ο Ανδρόνικος, παλιά πουτάνα στο κουρμπέτι, ήξερε πως είχε φτάσει το τέλος. Έξι άνδρες στην ερημιά, ακόμα και στην δική σου ερημιά, δεν μπορεί να είναι άλλο από θάνατος. Ένα μικρό κλειστό μαχαίρι είχε στο παντελόνι του και δεν ήταν τίποτα μπροστά σ' έξι γεροδεμένους άντρες. Ούτε η φυγή ήταν λύση. Όλοι οι δρόμοι κλειστοί κι από πίσω η θάλασσα. Την θάλασσα την ήξερε και πως να την παλεύει αλλά ο βράχος ήταν πολύ ψηλός και θα τσακιζόταν αν έπεφτε. Όταν πλησίασαν, τον έβαλαν στην μέση σε κύκλο. Τότε σιγουρεύτηκε. Ο ηγούμενος ήταν αυτός που μίλησε.

- Καλή σου μέρα Ανδρόνικε. Έρθα να σώσω την ψυχή σου.
- Πολύ ευγενικό εκ μέρους σου, άγιε πατέρα. Και πόσο πρόκειται να μου κοστίσει κάτι τέτοιο ;

Για μια στιγμή πίστεψε πως άδικα ανησύχησε και μάλλον λεφτά και δωρεές έψαχνε ο τραγόπαπας. Για το μοναστήρι ή για τον αυτοκράτορα και την γαμημένη συνθήκη ειρήνης του ήταν αδιευκρίνιστο.

- Μόνον την υπογραφή σου, είπε ο ηγούμενος.
- Και τί πρόκειται να υπογράψω, πάτερ ; Μην μου πεις πως έκανες τόσο δρόμο για να μου πάρεις ένα αυτόγραφο!

- Ένα αντίγραφο της διαθήκης σου, τέκνο μου. Όταν ο Μεγαλοδύναμος σε καλέσει δίπλα του, όλη σου η περιουσία θα περάσει στην μονή του Αγίου Λουκά και ο αμπελώνας θα ενωθεί με τον αμπελώνα της μονής.

- Αισθάνομαι περίφημα ακόμα, άγιε πατέρα και θα είμαι άχρηστος δίπλα στον Μεγαλοδύναμο.

- Κανείς δεν μπορεί να προβλέψει το θέλημα του Θεού, τέκνο μου.

Ο Ανδρόνικος κατάλαβε αμέσως ότι αυτοί οι έξι είχαν έρθει να τον σκοτώσουν και ν' αρπάξουν την περιουσία του. Δοκίμασε να τρέξει προς την μεριά της θάλασσας κι αμέσως βρέθηκε στο χώμα με τρείς από πάνω του. Ένας τριχωτός άγριος του ψιθύρισε στ' αυτί.

- Το καλύτερο που μπορείς είναι να το υπογράψεις και να πεθάνεις γρήγορα. Διαφορετικά θα ματώσεις άσχημα πριν το υπογράψεις.

Ο Ανδρόνικος είχε παίξει πολύ με την φωτιά στα μικρά του για να καταλάβει αμέσως πως είχε φτάσει το τέλος του. Ανώφελο ν' αντισταθεί, θα το υπέγραφε μετά από φριχτά

βασανιστήρια. Καλύτερα να το υπογράψει αμέσως και να πεθάνει γρήγορα. Όταν δεν μπορείς ν' αποφύγεις τον θάνατο κάνεις συμφωνία με τον Άδη, τον άρχοντα του σκότους.

ΕΝΑ

Heart-attack and vine

Βρισκόμουν σε βαθιά περισυλλογή κι ανάγνωση των Ποιητικών του Αριστοτέλη. Οι Σχολάριοι τα θεωρούσαν χαμένα και έκαναν λάθος. Ο παππούς είχε καταφέρει να περισώσει ένα αντίγραφο απ' την βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας πριν καταστραφεί εντελώς απ' την πυρκαγιά με τις ταραχές που ξέσπασαν από τον λυσσασμένο Χριστιανικό όχλο. Την δασκάλα του μεγάλη φιλόσοφο Υπατία δεν μπόρεσε να την σώσει απ' το λεπίδι. Ο όχλος την λιθοβόλησε μέχρι θανάτου μέχρι που την λυπήθηκε (;) ένας καλός χριστιανός και την μαχαίρωσε. Η αδελφούλα μου Υπατία, φόρος τιμής της μάνας μου προς τον πατέρα της, μπήκε φουριόζα μέσα να με διακόψει απ' την μελέτη.

- Τα έχει τα χρονάκια της αλλά είναι ψηλή κι όμορφη και μοσχοβολάει γιασεμί. Ζήτησε να σε δει.

- Υποψήφιος πελάτης είναι, αδερφή η καμιά εταίρα ;
- Δεν μου χτύπησε στο μάτι γι' αρτίστα!

Ο Τούρκος χαμογελούσε προσπαθώντας να το κρύψει. Από τότε που μπήκε στο κόλπο και στο σπίτι ο γιατρός Ιωνάς, η συμπεριφορά της Υπατίας είχε αλλάξει δραστικά. Προς το παρόν ο συμπαθής δόκτωρ ήταν χαμένος να οργανώσει το εργαστήρι του και να παρακολουθεί τους

ασθενείς του αλλά μια γυναίκα έχει πάντα τον τρόπο της να βγάλει την χελώνα απ' το καβούκι της.

Ήταν όντως πολύ όμορφη. Ξανθιά αλλά όμορφη. Με τα χρονάκια της όπως είπε το διαολάκι αλλά σαφώς μικρότερη απ' την μάνα μου. Αυτό το μεταξωτό βαθύ μπλε που φορούσε άφηνε να φανούν όλες οι λεπτομέρειες απ' τις καμπύλες της. Όλες σε καλή ποσότητα και στην σωστή θέση. Ο ελαφρά κίτρινος μανδύας στους ώμους της δεν κατάφερνε να κρύψει και πολλά. Δεν πίστεψα ποτέ πως ήθελε να τα κρύψει. Εντυπωσιακό θηλυκό.

- Νομίζω πως είσαι το καταλληλότερο πρόσωπο να με βοηθήσει, κ. Βάρδα. Τουλάχιστον έτσι μου είπαν όλοι όσοι μου το εγγυήθηκαν. Αποτελεσματικός και έμπιστος είπαν. Ονομάζομαι Ευγενία και είμαι δυο βδομάδες χήρα. Πολύ περισσότερο οργισμένη από θλιμμένη. Γι' αυτό άλλωστε βρίσκομαι εδώ.

- Ποιο είναι το πρόβλημα, δέσποινα Ευγενία;

- Πρώτον, ο σύζυγός μου αυτοκτόνησε πριν από δυο εβδομάδες. Αυτή είναι τουλάχιστον η γελοία ετυμολογία των Πραιτοριανών. Το γεγονός είναι ότι βρέθηκε κρεμασμένος σε μια μοναχική συκιά στη άκρια του αμπελώνα προς την θάλασσα και είχε ένα σημείωμα καρφιστωμένο στο στήθος που έλεγε πως είχε κουραστεί να δουλεύει και ότι κερδίζει να πηγαίνει στην τσέπη του αυτοκράτορα. Κι ακόμα αν αυτό δεν είναι ψέμα ο άνδρας μου ποτέ δεν θα έκανε κάτι τέτοιο, τουλάχιστον πριν μου το πει. Η οικονομική μας κατάσταση παρ' όλους τους δυσβάσταχτους φόρους δεν ήταν καθόλου άσχημη. Πράγμα που με κάνει να πιστεύω ότι δολοφονήθηκε. Αυτό είναι μια πλευρά της υπόθεσης. Η άλλη έχει να κάνει με την διαθήκη του η οποία είναι πολύ πρόσφατη. Σύμφωνα μ' αυτή αφήνει όλη την κινητή και ακίνητη περιουσία του στο μοναστήρι του Αγίου Λουκά που γειτονεύει με το κτήμα μας. Το πρώην κτήμα μας. Μοσχάτο βγάζουν και οι καλόγεροι αλλά σε σύγκριση με το δικό μας είναι η μέρα με την νύχτα. Τεμπέληδες και ανεπρόκοποι. Η διαθήκη λοιπόν, εκτελέστηκε αμέσως μετά τον θάνατο του συζύγου μου και βρέθηκα στους δρόμους αδέκαρη θλιμμένη χήρα. Το μοναστήρι κατάσχεσε τα πάντα χωρίς καμία καθυστέρηση. Δεν ξέρω εσύ πως το βλέπεις αλλά εμένα μου μυρίζει συνομωσία. Δεν ήταν και ιδιαίτερα ευσεβής και θρησκόληπτος ο μακαρίτης. Κάτι σπάνιες Κυριακές και Πάσχα και Χριστούγεννα πηγαίναμε στην εκκλησία. Θέλω να μάθω την αλήθεια, κ. Βάρδα, τί πραγματικά κρύβεται πίσω απ' όλα αυτά που μου φαίνονται όλα απίστευτα.

- Επίτρεψέ μου να ρωτήσω, δέσποινα, αυτά που μου είπες μόλις τώρα τ' ανέφερες σε κάποιον δικαστή στο Πραιτόριο ;

- Μα φυσικά! Είπε απορημένη.
- Και ;
- Όλες οι ενδείξεις συνηγορούν υπέρ της αρχικής ετυμολογίας. Τα πάντα είναι εν τάξει μετά από σχολαστικό έλεγχο και η υπόθεση στο αρχείο.

- Τι μου ζητάς ακριβώς να κάνω ;
- Ν' ανακαλύψεις την αλήθεια, κ. Βάρδα άσχετα αν μ' αρέσει ή όχι διότι αυτά που έχω ακούσει μέχρι σήμερα είναι οτιδήποτε άλλο εκτός απ' την αλήθεια.

-..Εκ πείρας σου λέω, δέσποινα Ευγενία, ότι οι περισσότεροι άνθρωποι όταν μαθαίνουν την μία και γνήσια αλήθεια δυσκολεύονται να την πιστέψουν. Αυτό που τελικά πιστεύουν είναι αυτό για το οποίο είναι όλοι σύμφωνοι ότι είναι αληθινό.

Ομολογώ πως μου άρεσε η μαντάμ. Και όχι μόνο από εμφάνιση. Είχε δυναμισμό και νεύρο. Και πάθος όταν μίλαγε. Τι ίδιο άραγε κι όταν ήταν γυμνή ; είμαι όμως επαγγελματίας κι έχω τρέχοντα έξοδα κάθε μέρα.

- Αναρωτιέμαι, δέσποινα, πώς θα τακτοποιήσεις την αμοιβή μου τώρα που στα έχουν πάρει όλα κι είσαι αδέκαρη.

- Έχω λεφτά, κ. Βάρδα. Ο άντρας μου κι εγώ είχαμε έναν κρυφό λογαριασμό σε μια ιδιωτική τράπεζα κάποιου χρυσοπράκτη. Οικονομίες για δύσκολους καιρούς κι απόκρυψη φόρων για τον Καππαδόκη για να στο κάνω λιανά. Μην ανησυχείς και θα πληρωθείς για την δουλειά σου. Συν ένα επί πλέον δώρο αν επανακτήσω αυτό που μου ανήκει.

- Τι θες να πεις ;
- Με κρασιά ασχολείσαι κ. Βάρδα. Απόδειξε πως ο άνδρας μου δολοφονήθηκε κι ότι η διαθήκη του είναι κάλπηκη και όταν επανακτήσω τον αμπελώνα θα σου παραχωρήσω το μισό. Το Μοσχάτο μας είναι εξαιρετικό, ρώτα τον φίλο σου τον Χαρίδημο. Χρόνια ήμαστε συνεργάτες, μας γνωρίζει πολύ καλά.

Στ' αλήθεια μ' άρεσε αυτή η γυναίκα. Κοίταξα τον Τούρκο ζητώντας επιβεβαίωση. Μου έκανε νόημα ότι συμφωνούσε.

- Εγώ κι οι συνεργάτες μου ήμαστε σύμφωνοι ν' αναλάβουμε την υπόθεσή σας, δέσποινα Ευγενία. Περάστε παρακαλώ στο γραφείο της γραμματέως κι αδελφής μου για την υπογραφή της εξουσιοδότησης και τις τυπικές ερωτήσεις για το αρχείο μας κι ας περάσουμε στο σαλόνι για ένα ποτό και τις προκαταρκτικές ερωτήσεις.

Ματαιότης ματαιοτήτων, τα έχουμε ξαναπεί. Ήμουν τόσο ξιπασμένος με το υπέροχο μεγάλο σαλόνι μου και την θέα πάνω απ' την Προποντίδα που δεν έπαψα ποτέ να το δείχνω. Ο Τούρκος που με ήξερε καλά έφυγε σφαίρα χαμογελώντας στις κουζίνες να ετοιμάσει ένα δίσκο με τσιμπολογήματα. Η Ευγενία τελείωσε σύντομα τα τυπικά με την Υπατία και πέρασε στο σαλόνι αφού πρώτα έχασε τον κίτρινο μανδύα της. Μέσα στο στενό μεταξωτό της ήταν σαν να μην φόραγε τίποτα. Έκατσε αναπαυτικά σ' έναν καναπέ και σέρβιρα δυο κούπες απ' το καλύτερό μας Σαμιώτικο. Η ατμόσφαιρα ήταν ειδυλλιακή για συζήτηση. Δουλειές ή ξελογιάσματα ; και τα δύο ίσως.

- Πες μου σε παρακαλώ, Ευγενία, πως ήταν η κατάσταση ανάμεσα σε σένα και τον μακαρίτη ;

- Ήταν αρκετά μεγαλύτερος σε ηλικία και λιγότερο μορφωμένος από εμένα αλλά με φρόντιζε πάντα με τρυφερότητα και σεβασμό. Δεν ήταν καθόλου βίαιος ή δεσποτικός. Δεν ήταν γάμος μετά από παθιασμένο έρωτα όπως μπορεί να υπέθεσες, ο πλούσιος μεγαλοκτηματίας λιμπίστηκε την όμορφη κόρη του εργάτη του στα κτήματα και με ζήτησε προς μεγάλη ικανοποίηση όλης της οικογένειας. Αλλά χωρίς κανέναν να το περιμένει, ήταν ένας καλός και έντιμος γάμος παρ' όλη την έλλειψη παιδιών. Δεν έδειχνε να ενοχλείται κανείς γι' αυτό. Με λάτρευε και τον σεβόμουν αφάνταστα διότι ήταν πάντοτε καλός μαζί μου.

- Είχε τίποτα εχθρούς ;

- Τίποτα στα φανερά. Οι σχέσεις μας με την εκκλησία, το γειτονικό μοναστήρι και τους φοροεισπράκτορες δεν ήταν εντελώς φιλικές αλλά μάλλον αδιάφορες. Πληρώναμε ότι ήταν να πληρώνουμε, κρατούσαμε και κάτι στην άκρη όπως σου είπα και αραιά και που πηγαίναμε και στην εκκλησία. Οι επαγγελματικές του συναλλαγές ήταν άψογες, ρώτα και τον Χαρίδημο.

- Φιλίες ; Επισκέπτες ; Οικογένεια ;

- Κανέναν κοντινός φίλος ούτε οικογένεια. Η δική μου οικογένεια μετά το γάμο μετακόμισε ανατολικά και χαθήκαμε κι όσο για την δική του... ούτε εγώ ούτε και κάποιος άλλος γνωρίζουμε από που κράταγε η σκούφια του. Κάποιος Σέργιος, ανιψιός του παλατιανού φροντιστή, ήρθε πρόσφατα στο σπίτι μας ζητώντας ν' αγοράσει το κτήμα αλλά σύντομα έφυγε απογοητευμένος όταν κατάλαβε πως ο άντρας μου δεν είχε ουδεμία πρόθεση να το πουλήσει παρ' όλο που η προσφορά ήταν τεράστια. Έκτοτε δεν τον ξαναείδαμε.

- Θυμάσαι τ' όνομα του συμβολαιογράφου που εκτέλεσε την διαθήκη ;

- Πως θα μπορούσα να το 'χω ξεχάσει, κ. Βάρδα ; Αυτός και ο ηγούμενος Πασχάλης με ξεσπίτωσαν αμέσως. Θέων είναι τ' όνομά του και τα γραφεία του είναι στην νότια Μέση οδό βγαίνοντας απ' την Πόλη.

- Που μπορώ να σε βρω, δέσποινα Ευγενία, εάν χρειαστώ κάτι επιπλέον ;

- Προς το παρόν, κρατάω μια σουίτα στο Βασιλικόν, το πανδοχείο στη Μέση αλλά ψάχνω για κάτι μικρό να εγκατασταθώ αφού πρώτα βρω μια εργασία να κάνω εκτός απ' το να γίνω εταίρα στους δρόμους. Αν θέλεις μπορείς να έρθεις εκεί για φαγητό αύριο το μεσημέρι.

- Και βέβαια θα έρθω, Ευγενία. Οπωσδήποτε. Αύριο το μεσημέρι, λοιπόν.

Όταν έφυγε, με πλησίασε ο Τούρκος με χαμόγελο και μου έδωσε ένα βαμβακερό μαντήλι.

- Τι να το κάνω αυτό, αδέρφι ;

- Να σκουπίσεις τα σάλια σου που τρέχουν στο πάτωμα, είπε ο ουρακοτάγκος γελώντας.

ΔΥΟ

Bewitched, bothered and bewildered

- Θέλεις να έρθω να σε προσέχω μην σου συμβεί τίποτα ;
 - Ρομαντικό ραντεβουδάκι με μια κυρία πάω, φίλε μου. Τι κακό μπορεί να με βρει;
- Απάντησα αν κι ήξερα πως με κορόιδευε ο Τουρκαλάς.

Στην είσοδο του πανδοχείου ο διευθυντής με πληροφόρησε πως η Δέσποινα Ευγενία με περίμενε και ότι είχαν οδηγίες να μας σερβίρουν το γεύμα στην σουίτα της μετά από μια ώρα. Λογικός συντονισμός. Μια ωρίτσα κουβέντα για μακαρίτες και διαθήκες, καλό φαγητό αργότερα κι ύστερα όλα θα μπορούσαν να συμβούν. Κάτι μάθαμε απ' τον Επίκουρο.

Είχε περάσει ώρα μπροστά στον καθρέφτη πριν μου ανοίξει την πόρτα και το αποτέλεσμα ήταν για το μαντηλάκι που μου πρόσφερε ο Τούρκος την προηγούμενη. Εκθαμβωτικά σέξι κι επιθυμητή. Τι κίτρινο-μπεζ που φορούσε σήμερα ήταν πιο στενό απ' το χθεσινό μπλε και δεν έκρυβε τίποτα. Το μόνο αδιευκρίνιστο που έπρεπε να ερευνηθεί ήταν εάν ήταν ξανθιά παντού ή έβαφε μόνον τα μαλλιά στο κεφάλι της. Μόνο οι πολύ έμπειρες γυναίκες-κατάσκοποι βαφόντουσαν παντού και δεν την έβλεπα για κατάσκοπο. Σέρβιρε δυο κούπες κρασί και με προσκάλεσε δίπλα της στον καναπέ.

- Δεν ήταν όλα αλήθεια αυτά που σου είπα εχθές, Τέο. Μπορώ να σε λέω Τέο;
- Και βέβαια, Ευγενία μωρό μου. Τι μας έκρυπες εχθές ;

- Η κατάσταση με τον άνδρα μου δεν ήταν τόσο ειδυλλιακή όπως την περιέγραφα. Δεν ήμασταν μόνοι και δεν ήθελα οι συνεργάτες σου να σκεφτούν άσχημα για μένα. Ήταν μυστικοπαθής, δεν έλεγε ποτέ τίποτα για τις δουλειές του ούτε για το παρελθόν του, τα παιδικά του χρόνια, την οικογένειά του. Σαν κάτι να φοβότανε. Ήταν δουλευταράς και καλός προμηθευτής, δεν μας έλλειψε ποτέ τίποτα αλλά για την νεαρή σύζυγό του είχε πάντα πολύ λίγο καιρό και στα γρήγορα. Ήθελε να κάνει παιδιά, έναν διάδοχο, αλλά εγώ δεν είχα διόλου μητρικές ανάγκες μ' αυτόν. Φρόντιζα να απέχω απ' τα συζυγικά μου καθήκοντα τις "επικίνδυνες" γόνιμες μέρες προφασιζόμενη διάφορες δικαιολογίες και εκ του αποτελέσματος καλά τα κατάφερα. Ομολογώ ότι είχα εξωσυζυγικές σαρκικές απολαύσεις με πολύ νεότερους άνδρες. Όπως ας πούμε εχθές, μόλις σε είδα για πρώτη φορά ένιωσα αυτή την ανάγκη, αυτή την ζέστη στο υπογάστριο, μια επιθυμία να σ' έχω, Πιστεύεις στον έρωτα με την πρώτη ματιά, Τέο ;

-..Δεν ξέρω τι σημαίνει αυτό, μωρό μου αλλά σε διαβεβαιώ ότι κι εγώ ένιωσα ακριβώς το ίδιο όταν σε είδα αλλά δεν το λέω έρωτα, το λέω λαγνεία.

- Θέλεις να πεις πως ποτέ δεν αγάπησες κανέναν στην ζωή σου ;

- Πώς μπορώ να το ξέρω εάν δεν ξέρω τί σημαίνει ; Ξέρω τι σημαίνει πείνα, δίψα, κούραση, χαρά και λύπη αλλά... αγάπη κι έρωτα... δεν ξέρω. Εκτός κι αν εννοείς την μητρική αγάπη ή την αδελφική.

- Όχι, δεν εννοώ την μητρική ούτε την αδελφική. Αυτήν εννοώ, είπε κι έσκυψε και με φίλησε. Η λέξη "φίλησε" δεν αποδίδει ακριβώς το τί πραγματικά συνέβη. Σαν να προσπαθούσε με την γλώσσα της να δει αν είχα κάνει εγχείρηση αμυγδαλών.

- Και το γεύμα ; ρώτησα σαν ηλίθιος.

- Τ ορεκτικά πρώτα και μετά το επιδόρπιο. Ποιο θέλεις ν' αποφύγεις ;

- Κανένα, μωράκι μου, είμαι ξελιγωμένος απ' την πείνα.

Το έχετε καταλάβει απ' τα προηγούμενα πως δεν κάνω φτηνά κόλπα για να γεμίζω σελίδες περιγράφοντας ανούσια πράγματα και σκηνές σεξ. Μόνον μια επιβεβαίωση. Γνήσια ξανθιά ήταν, παντού. Το φαγητό που μας σέρβιραν ήταν εφάμιλλο του ορεκτικού. Ορτύκια με ξεφλουδισμένες ρόγες σταφύλι σε σάλτσα μοσχάτου και μικρές στρογγυλές πατάτες δίπλα και αυτό το γλυκό-αλμυρό φαγητό πήγαινε απ' τον ουρανίσκο κατευθείαν στον εγκέφαλο. Το επιδόρπιο που ακολούθησε είχε σχεδόν ίδια γεύση.

Έχει γίνει πλέον θεσμός αυτή η στάση μετά το σεξ που χαϊδεύω την πλάτη της παρτενέρ μου αποσπώντας πληροφορίες. Έτσι έγινε κι αυτήν την φορά. Η Ευγενία είχε μεταξένια επιδερμίδα και σφιχτούς γλουτούς.

- Ο μακαρίτης είχε πάρει χαμπάρι ότι ξενοπηδιόσουν ;
- Φυσικά και όχι, είπε και τινάχτηκε στο κρεβάτι και μαζί της τινάχτηκαν και τα βυζιά της.

Ως συνήθως, ο κερατάς είναι ο τελευταίος που το μαθαίνει κι ετούτος εδώ, δυο μέτρα κάτω απ' το χώμα, δεκάρα δεν έδινε τώρα αν το 'ξερε ή όχι.

- Ο άντρας σου μες την μυστικοπάθειά του δεν σου εμπιστεύθηκε ποτέ ένα μυστικό του.

Οποιαδήποτε πληροφορία μπορεί να είναι χρήσιμη για την έρευνα.

- Δεν έχω τίποτα συμπαγές, αγαπούλα. Από φήμες κι από συνφραζόμενα κάτι πήρε τ' αυτί μου για ένα μεγάλο σεντούκι με χρυσό αλλά μάλλον για παραμύθι πρόκειται. Εκτός απ' τον κρυφό λογαριασμό που είχαμε δεν ξέρω τίποτα για κάτι τόσο μεγάλο. Πώς άλλωστε; Με την παραγωγή σταφυλιών και τον αμπελώνα ; που και πώς το απέκτησε ; και τόσα χρόνια στο σπίτι, του οποίου γνωρίζω πολύ καλά κάθε του γωνιά, δεν είδα τίποτα.

- Θα δοκιμάσω να βρω κάτι με τον συμβολαιογράφο γι' αρχή.

- Και νομίζεις πως θα σου πει ;

- Α!!! Να 'σαι σίγουρη κούκλα, πως αν ξέρει κάτι, θα το πει. Η μέθοδος είναι αλάνθαστη μέχρι τώρα. Καλά περάσαμε κι ελπίζω να επαναληφθεί αυτό το απόγευμα, μωρό μου αλλά μου έχεις αναθέσει μια δουλειά και πρέπει να την κάνω.

Κατέβηκα απ' το κρεβάτι και ντύθηκα. Έμεινε ολόγυμνη στο κρεβάτι όταν πήγα να της δώσω ένα φιλάκι αποχαιρετισμού. Μυστηριώδες θηλυκό, ήμουν σίγουρος πως μου έκρυβε φύλλα. Μόλις άνοιξα την πόρτα να βγω στον διάδρομο άρπαξα μια κατακέφαλα που μ' έκανε να χάσω το φως κι όλο τον κόσμο μαζί του. Τα ξαναβρήκα και τα δύο, φως και τον κόσμο, κι εγώ δεν ξέρω μετά από πόση ώρα ξαπλωμένος σε μια έρημη αυλή ανάμεσα σε δυο καλόγερους, τον έναν μ' ένα μαχαίρι καρφωμένο στο λαιμό του και τον άλλον δεμένο και φιμωμένο δίπλα μου και τον Τούρκο να μου κάνει μασάζ στους κροτάφους.

- Ρομαντικό ραντεβουδάκι και τί μπορεί να μου συμβεί, ε ; Ευτυχώς που δεν σ' άκουσα.

Μου χρωστάς ένα πήδημα με την γυναίκα του φούρναρη που το ακύρωσα για να σε προσέχω, ανόητε μικρέ αφέντη.

Ο Τούρκος φαινότανε τσαντισμένος και σε τέτοια περίπτωση το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι να το βουλώσεις. Εξάλλου, περίμενε κι ο δεμένος καλόγερος την μεταχείρισή του κι

έβλεπα κόσμο να κυκλοφορεί στον δρόμο. Δεν πρέπει να ήμασταν μακριά απ' το Βασιλικόν πανδοχείο.

- Θα στο βγάλω αυτό απ' το στόμα αλλά αν θες να μην κάνεις παρέα στον φίλο σου σε ταξίδι χωρίς επιστροφή, σου συνιστώ να μην βάλεις τις φωνές.

Κούνησε το κεφάλι του και τον ξεμπούκωσα.

- Ποιος σα έστειλε ; Μα με σκοτώσετε ή να με απαγάγετε ;

- Άκου, σκατοκέφαλε. Εάν σου πω είμαι νεκρός. Εάν δεν σου πω πάλι νεκρός θα είμαι.

Γιατί να σου φτιάξω την μέρα;

- Γιατί μπορεί να σου χαρίσω την ζωή.

- Κι αντί γι' αμέσως να πεθάνω αύριο. Τι να πεθάνεις Σάββατο τι Κυριακή χαράματα; Το κατάλαβα ότι είχα τελειώσει μόλις έπεσε επάνω μας αυτός σαν σίφουνας. Κάνε το να τελειώνουμε.

Σκληρός κι έμπιστος. Και πραγματιστής. Από σεβασμό και μόνο έκανα νόημα στον Τούρκο και του έσπασε τον λαιμό. Στον δρόμο της επιστροφής τον ρώτησα.

- Λες να 'χει καμιά σχέση με την υπόθεση που αναλάβαμε, αδέρφι ;

- Απ' την πόρτα της δεν βγήκες ; Ή σε παρακολουθήσανε ή είχαν βάλει την μαντάμ στην τσίλια.

- Εμένα, σίγουρα δεν με παρακολουθήσανε.

- Cherchez la femme τότε, έτσι δεν λένε ; Ο Πρόβος θα έρθει σπίτι για φαγητό.

- Πάμε πρώτα να δούμε τον Χαρίδημο.

Ο Χαρίδημος στο κρασάδικο απέναντι απ' το σπίτι επιβεβαίωσε αυτά που μας είχε πει η Ευγενία. Η επαγγελματική σχέση του Ανδρόνικου άρχισε σχεδόν πριν 20 χρόνια με τον παππού και μέχρι σήμερα ήταν άψογος. Σταθερά καλή ποιότητα Μοσχάτο, κάθε χρόνο και περισσότερο, κύριος με τα όλα του ο μακαρίτης και συμπάθεια του Χαρίδημου. Έπεσε απ' τα σύννεφα όταν του είπα τι έγινε. Σαν να έχασε έναν καλό φίλο.

Ο Πρόβος ήταν συνεπής στο ραντεβού του, δεν έχανε ποτέ ευκαιρία για το φαγητό της Ελένας. Οι πληροφορίες του απ' το παλάτι και τους παροικούντες ήταν σπουδαίες. Αυτός ο Σέργιος ήταν πράγματι ανιψιός του Κόμη Ακάκιου, του γενικού φροντιστή του μεγάλου παλατιού και ευγενικά προσκείμενος και με τους δύο αυτοκράτορες. Αργυροπράκτης και σε στενή συνεργασία με κάποιον χρυσοπράκτη Μαρκέλλο, ασύλληπτα πλούσιοι και οι δύο και κολλητοί συνεργάτες του Αβλάβιου του Μελιστή (αυτού που μελίζει=κόβει) υπεύθυνου και

γενικού δερβέναγα του Νομισματοκοπείου. Ο Κόμης Ακάκιος δεν μας ήταν άγνωστος. Είχαμε δουλέψει πάνω σε μια υπόθεσή του να βρούμε ποιος βίασε την θυγατέρα του. Όταν τον βρήκαμε και μας αντάμειψε πλουσιοπάροχα μας πρόσφερε μια περιουσία για να τον "αποσύρουμε" την οποία βεβαίως αρνηθήκαμε. Και τί νομίζετε ότι έκανε ο τύπος που φορούσε αρχίδια βουβάλου; Του έκοψε τον λαιμό με τα ίδια του τα χέρια. Η θέση του και οι επαφές του του επέτρεψαν να μην κατηγορηθεί ποτέ για κάτι τέτοιο κάτι που είναι εντελώς φυσιολογικό.

- Και ο Ανδρόνικος ; Ο κερατάς ; Το θύμα κάτω απ' το χώμα ;

- Τούτο δω είναι το παράξενο, γιέ μου. Δεν υπάρχει απολύτως τίποτα για του λόγου του!

Εμφανίστηκε στ' αρχεία πριν 20 χρόνια σαν κτηματίας αμπελουργός και δεν έχει ενοχλήσει ποτέ για τίποτα. Πάντα συνεπής και χωρίς παράπονο με τους φόρους του, ι ιδεώδης πολίτης. Κανείς όμως δεν γνωρίζει τι έκανε πριν. Φτάσαμε ρωτώντας μέχρι την Σηλυβρία .Ανθρωπος σπιτόγατος κι ενάρετος, έφτασε μια μέρα στη περιοχή φορτωμένος λεφτά κι αγόρασε μια μεγάλη έκταση πάνω στην θάλασσα που την μετέτρεψε σε αποδοτικό αμπελώνα κι αυτό είναι όλο. Πολλά λεφτά πέσανε στην περιοχή, κανένας δεν ενδιαφέρθηκε πως και γιατί. Εάν ήταν θεοσεβούμενος μπορεί να ήταν ερημίτης αλλά με την εκκλησία και το μοναστήρι δίπλα του οι σχέσεις του ήταν μάλλον ψυχρές. Έκανε μπαμ πριν μερικά χρόνια όταν παντρεύτηκε την πιο όμορφη κοπέλα της περιοχής που το μοναδικό ψεγάδι της ήταν πως ήτανε φτωχή, πολύ φτωχή.

Πλούτος, εξουσία και το μοναστήρι-κλήρος. Η εξίσωση συνεπάγεται διαφθορά. Η Δέσποινα Ευγενία μπορεί και να μην έκανε λάθος.

TPIA

Don't explain

Τα γραφεία του συμβολαιογράφου Θέωνα στην Μέση ήταν σ' ένα εντυπωσιακό μαρμάρινο ολοκαίνουργιο κτίριο απ' αυτά που ξεφύτρωσαν σαν μανιτάρια μετά την στάση του Νίκα. Στο εσωτερικό του, με μαρμάρινους γυαλιστερούς διαδρόμους σε όλα τα χρώματα και βαριές δρύινες πόρτες κυκλοφορούσαν σκυθρωποί κι αγέλαστοι χαρτογιακάδες και μερικές κυρίες με αυστηρή κόμμωση. Ο άρχοντας ήταν απασχολημένος βεβαίως και δεν υπήρχε περίπτωση να το δει κάποιος νωρίτερα από τις επόμενες δέκα μέρες. Δεν ήταν ο μοναδικός συμβολαιογράφος της Πόλης αλλά ήταν ο μοναδικός συμβολαιογράφος για πλούσιους. Όχι πως ελπίζαμε δηλαδή πως ο μαιτρ θα μας έδειχνε τα συμβόλαια και τίς διαθήκες και θα μας πρότεινε και αντίγραφο αν τον βλέπαμε . αυτό το δείγμα ηθικής έπρεπε να το είχε. Δεν ήμασταν εξάλλου και του "κύκλου" του.

Ο Τούρκος πρότεινε να κάνουμε νυχτερινή διάρρηξη και δεν μπορούσα παρά να συμφωνήσω. Ήταν τελικά πιο περίπλοκο στην πράξη απ' την σκέψη, συνήθως πάντα είναι, παρ' όλο ότι ο Τούρκος κατέχει στο έπακρον τα μυστικά των διαρρήξεων και είναι πλήρως εξοπλισμένος. Ένα επικερδές επάγγελμα αν ποτέ μείνει ανεργος.

Καταφέραμε με κόπο να μπούμε και όταν βρήκαμε το γραφείο του Θέωνα, άναψα ένα λαδοκάντηλο με το χέρι μου τριγύρω και ο Τούρκος ασχολήθηκε με την αρχειοθήκη, μια ξύλινη ντουλάπα με συρόμενες πόρτες και περίπλοκες κλειδαριές. Ο Τούρκος τα κατάφερε να την ανοίξει χωρίς ζημιές, δεν θέλαμε να καταλάβει κανείς πως είχαν μπει κλέφτες, αλλά διαπιστώσαμε ότι δεν υπήρχε απολύτως τίποτα ούτε στο όνομα του Ανδρόνικου ούτε στο όνομα

του μοναστηριού του Αγίου Λουκά εκτός από ένα μικρό φάκελο με τίτλο "μοναστήρι" που εκεί μέσα είχε μερικά έγγραφα για τον Άγιο Λουκά τίποτα όμως που ν' αφορούσε Ανδρόνικο και διαθήκη. Το μοναδικό που είχε ενδιαφέρον ήταν ένα έγγραφο, δύο για την ακρίβεια, που ο αξιοπρεπής ανιψιός του Κόμη φροντιστή και υποψήφιος αγοραστής του Ανδρόνικου ευγενής Σέργιος είχε κάνει μια δωρεά των 500 χρυσών σολδίων προς την μονή όπως ακριβώς κι ο φίλος και συνεργάτης του Μαρκέλλος. Ο Τούρκος συμφώνησε πως ο συμβολαιογράφος έπρεπε ν' ανακριθεί. Είτε με το καλό είτε με το άσκημο.

Επισκεφθήκαμε το πρωί στο παλάτι τον Πρόβο και του ζητήσαμε ν' αμολήσει τα κυνηγόσκυλα. Δεν χρειάστηκαν και πολλά, μόνο πρόσκληση για φαγητό στο σπίτι. Στο σπίτι όπου η Υπατία συζήταγε μ' ενθουσιασμό μπροστά στο καινούργιο εργαστήριο με τον δόκτορα κι απ' το ύφος φαινόταν σαν να είχε βγει η χελώνα απ' το καβούκι της. Η επόμενη κίνηση ήταν να φανερωθεί ο άντρας μέσα απ' τον επιστήμονα. Η αδελφούλα μου είχε δρόμο μπροστά της αλλά η αρχή είχε γίνει.

Ο Πρόβος με τους άντρες του έφτασε στην ώρα του... για φαγητό. Στο πίσω μέρος της άμαξας ήταν ένα "λουκάνικο" μ' ένα τσουβάλι στο κεφάλι και αφήσαμε τους στρατιώτες ν' απολαύσουν το φαγητό της Ελένας κι εμείς πήραμε το πακέτο στο κελί δίπλα στην θάλασσα. Θα μπορούσαμε να φάμε αργότερα, δεν θέλαμε να τον τρομοκρατήσουμε και να τον αφήσουμε στην αγωνία του για πολύ. Τον δέσαμε σε μια καρέκλα και πριν του βγάλουμε την κουκούλα ζήτησα απ' τον Τούρκο να βγει έξω για να μην τον δει ο μαιτρ και χεστεί απ' το φόβο του. Αρκετά τρομαγμένος ήταν ήδη.

Ο Θέων ήταν πελώριος, με δυσκολία βολευόταν στην καρέκλα. Ήταν κι εντελώς φαλακρός, ούτε μια τρίχα στο κεφάλι του. Αν δεν του είχαν πέσει όλα ο μπαρμπέρης που τον ξύριζε κάθε μέρα είχε κάνει πολύ καλή δουλειά. Η καράφλα του λαμποκοπούσε απ' τον ιδρώτα στο θαμπό φως του πυρσού στον τοίχο.

- Πιθανόν δεν με γνωρίζεις και, πίστεψέ με, είναι πολύ καλύτερα έτσι. Ήθελα μόνον να σου μιλήσω και στο γραφείο σου δεν είχα καμιά τύχη. Δεν έχω κανένα σκοπό να σου κάνω κακό αλλά αν αρχίσεις να φωνάζεις όταν σου βγάλω την πατσαβούρα απ' το στόμα, θα σε ματώσω και δεν το θέλω. Μια πολιτισμένη συζήτηση μόνο ζητάω και μετά θα σε στείλω σπίτι σου.

Κούνησε το κεφάλι του συγκαταβατικά. Ήταν τρομαγμένος.

- Αυτό που μ' ενδιαφέρει, για λόγους που αδυνατώ να σου αποκαλύψω, είναι η διαθήκη ενός πλούσιου κτηματία που πέθανε πρόσφατα και όλα πήγαν στο μοναστήρι του Αγίου Λουκά. Σου λέει κάτι η υπόθεση ;.

Ήταν ήδη πολύ τρομοκρατημένος και με το που το άκουσε αυτό παράγινε. Κοκκίνησε, πετάχτηκαν τα μάτια του έξω απ' τις κόγχες τους κι άρχισε να βαριανασαίνει. Φοβήθηκα ότι θα μου μείνει στον τόπο.

- Τί ξέρεις εσύ γι' αυτό; Με ρώτησε μες το λαχάνιασμά του.

-..Σαν να μου φαίνεται ότι δεν έχεις καταλάβει τι συμβαίνει, μαιτρ. ΕΓΩ ρωτάω κι ΕΣΥ απαντάς. Θυμάσαι για τί ρώτησα ή να το επαναλάβω;

- Δεν χρειάζεται. Ήταν μια μυστική συναλλαγή και όλα τα παραστατικά τα κράτησαν οι ενδιαφερόμενοι. Ο ηγούμενος Πασχάλης και ο ευγενής Σέργιος μου παρουσίασαν μια διαθήκη που έπρεπε να εκτελέσω. Την ήξερα καλά επειδή εγώ ο ίδιος την είχα συντάξει μερικές εβδομάδες πριν. Τώρα ήταν υπογεγραμμένη από ένα σταθερό χέρι και μετά από όλες τις επίσημες έρευνες κι αναφορές που βεβαίωναν ότι αυτός που είχε υπογράψει είχε μετακομίσει στα ψηλά, εκτέλεσα την διαθήκη κατά γράμμα και εξέδωσα όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά. Δεν υπάρχει ουδεμία γραπτή απόδειξη για ότι σου είπα μόλις τώρα. Τα πήραν όλα όταν έφυγαν κι αφού με πλήρωσαν πρώτα. Πλουσιοπάροχα, ομολογώ. Συμφωνώ πως δεν είναι μια συνηθισμένη διαδικασία αλλά δεν υπάρχει και τίποτα παράνομο από πίσω.

- Φαίνεται ότι δεν τον συνάντησες ποτέ τον μακαρίτη. Πως μπόρεσες να γράψεις μια διαθήκη για κάποιον που δεν έχεις συναντήσει ποτέ ;; Κι αν αυτό μπορεί να μην είναι παράνομο είναι σίγουρα ανήθικο και ίσως θα έπρεπε να ενημερωθεί ο μέγας νομοθέτης Τριβωνιανός.

- Η δικαιοσύνη και οι νόμοι δεν είναι πάντα συμβατοί με την ηθική, το ήθος, το ξέρουν και τα παιδιά αυτό. Κι εσύ, εκτός απ' το ότι δεν είσαι παιδί, φαίνεσαι καλλιεργημένος. Εάν υπάρχει κάτι παράνομο στην πράξη μου, δεν θα με κρίνεις εσύ γι' αυτό. Κι η χήρα απ' ότι ξέρω δεν έχει εφεσιβάλει. Όσο για ήθος... άσε καλύτερα, ήμαστε εκτός τόπου.

- Δεν διαφωνώ εντελώς με αυτά που μου είπες, μαιτρ, αλλά υπάρχει ένα σημείο που κάνεις ένα τεράστιο λάθος.

- Αλήθεια; ; Ποιο ακριβώς ; ξαναβρήκε το πομπώδες αλαζονικό του ο μαιτρ.

-..Εκεί που είπες πως δεν θα είμαι εγώ που θα σε κρίνω. Διότι, έτσι όπως φαίνεται μπορώ να σου κόψω τον λαιμό εδώ και τώρα και να ταΐσω τα ψάρια στη θάλασσα με το κουφάρι σου και κανείς ποτέ δεν θα μάθει τι έγινε

Εδώ τα έχασε όλα και... κατουρήθηκε. Το έχω ξαναδεί. Ευτυχώς που είναι η θάλασσα δίπλα να ξεπλένουμε το πάτωμα.

- Άκου λοιπόν, να σου πω την δική μου θεωρία. Ο μακαρίτης δολοφονήθηκε, δεν είμαι σίγουρος ακόμα από ποιους αλλά οι δικαιούχοι της διαθήκης του βγάζουν μάτι σαν ένοχοι. Εσύ βιαστικά την εκτέλεσες πετώντας στον δρόμο άστεγη και άφραγκη την χήρα κάτι που σε κάνει συνεργό στο φόνο σαν συντάκτη της διαθήκης.

-..Διαπιστώνω κάποια λογική στα λεγόμενά σου, ομολογώ αλλά τότε, όταν έκανα ότι έκανα δεν μπορούσα ποτέ να φανταστώ μια τέτοιου είδους συνομωσία.

- Απορώ πως τα έχεις καταφέρει τόσο καλά στον τομέα σου, μαιτρ διότι σε μετράω σαν αφελή ηλίθιο. Αλλά και πάλι, τα πολλά λεφτά δεν είναι συνέπεια αυξημένης ευφυΐας πάντα, σπάνια θα έλεγα. Νομίζω πως έμαθα ότι ήταν να μάθω από σένα και θα σε στείλω σπίτι σου. Αν κάποτε ξεσπάσει κάποια συνομωσία ίσως κληθείς να καταθέσεις αλλά άνθρωποι σαν κι εσένα πάντα την σκαπουλάρουν με κάποιον τρόπο. Ο Τριβωνιανός κάνει μάγια για να βγάλει έξω τους δικούς του, με το αζημίωτο φυσικά. Όπως ήρθες θα γυρίσεις πίσω, δεμένος σαν λουκάνικο. Σύντομα.

Έφυγα να βρω τον Πρόβο να κανονίσει την επιστροφή του πανευτυχή βλάκα και πήγα στο Βασιλικόν να βρω την Ευγενία. Πώς το λένε αυτό ; ανθρώπινη επιθυμία; Για τους ευλαβείς χρήσιμους ηλίθιους και τους εκκλησιαστικούς ποιμένες τους το σεξ είναι μια βρώμικη πράξη. Το υγιεινό σεξ παναπεί. Γιατί κάθε άλλου είδους ανωμαλία αυτοί πρώτοι την εφαρμόζουν. Με έκπληξη με πληροφόρησαν πως απουσίαζε. Αποφάσισα να την περιμένω συντροφιά με μια κούπα κρασί που δεν πινότανε και κοντά στα μεσάνυχτα βαρέθηκα και γύρισα σπίτι. Η χήρα είχε μάλλον και άλλα μυστικά που δεν τα 'χε μοιραστεί.

Ήμασταν στο γυμναστήριο το πρωί, ολόκληρη ομάδα. Ο Ιωνάς κι ο μικρός Παύλος που τον είχαμε υιοθετήσει μετά τον θάνατο-δολοφονία της μητέρας του το έβαλαν κι αυτοί στο πρόγραμμα. Ακούσαμε οπλές αλόγου στην αυλή. Μόνον ο δικαστής Δόμους έρχεται στην αυλή καβάλα στ' άλογο και με το φτερό στην περικεφαλαία. Καλός κι άξιος μπάτσος, τι διάολο ψάχνει σαν παγώνι ;

- Που ήσουνα χθες το βράδυ, Βάρδα ;
- Ξέχασες να μας πεις καλημέρα δικαστή αλλά το παραβλέπω. Δεν θυμάμαι αλλά μάλλον θα μου πεις εσύ που ήμουνα χθες βράδυ.
- Στα γραφεία του συμβολαιογράφου Θέωνα στην Μέση, φούσκωσε σαν διάνος.

- Δεν μου λέει τίποτα κάτι τέτοιο, κυρ-δικαστή. Και τι υποτίθεται ότι έκανα εκεί;
- Βρέθηκε νεκρός απ' τους υπαλλήλους του σήμερα το πρωί. Μάρτυρες είδαν το Πρόβο να βγαίνει από εκεί μαζί του αργά το απόγευμα. Κι απ' ότι ξέρω, ο Πρόβος ούτε για κατούρημα δεν πάει άμα δεν του το ζητήσεις.
- Ο Πρόβος τον σκότωσε τότε, όχι εγώ!
- Έχει ακλόνητο άλλοθι επιβεβαιωμένου από τρεις ευυπόληπτους πολίτες. Εσύ τί έχεις ;
- Πυρετό δεν έχω πάντως. Κοίτα δικαστή, ο θάνατος ενός αξιότιμου συμβολαιογράφου είναι ένα θλιβερό γεγονός, το παραδέχομαι αλλά το να προσπαθείς να μου κολλήσεις ότι φόνο γίνεται στην Πόλη επάνω μου είναι ένα θλιβερό στατιστικό λάθος. Ούτε που τον ήξερα τον άνθρωπο, γιατί να τον σκοτώσω ;
- Ίσως επειδή ήταν ανακατεμένος σε μια απ' τις υποθέσεις σου. Ήταν ;
- Θα 'πρεπε να το 'χεις μάθει μέχρι τώρα, δικαστή πως δεν αποκαλύπτω ποτέ τις τρέχουσες υποθέσεις μου παρά μόνον όσες έχουν τελειώσει.
- Θέλω να ελπίζω πως αν έχει κάποια σχέση θα με ενημερώσεις για να συλλάβω τον δολοφόνο του, Βάρδα. Ένας καθ' όλα έντιμος πολίτης σφαγιάστηκε άδικα και ξαφνικά. Κι αυτό είναι ανησυχητικό για την πελατεία του η οποία είναι της ανώτερης τάξης αν θες να μάθεις.

Με τον ίδιο αυτοκρατορικό τρόπο που ήλθε με τον ίδιο απήλθε. Με έβαλε όμως σε σκέψεις. Πρώτα ζήτησα απ' την Υπατία να παρακολουθεί το Βασιλικόν και την Ευγενία. Κατόπιν πήρα τον Τούρκο και πήγαμε να βρούμε τον Πρόβο.

ΤΕΣΣΕΡΑ

The lady is a tramp

- Σας παρακολουθούσαν εχθές φίλτατε. Ή μάλλον παρακολουθούσαν τον μαιτρ Θέων. Να ήσαστε προσεκτικοί από τώρα και στο εξής. Είχαμε το πρώτο πτώμα, το δεύτερο αν βάλουμε και τον κτηματία. Θέλω τα πάντα με κάθε λεπτομέρεια για τον Σέργιο και τον Μαρκέλλο. Ρωτήστε και τον σπιούνο ευνούχο της Θεοδώρας. Αυτή είναι σχεδόν πάντα πίσω από τέτοια. Σας περιμένουμε για το δείπνο το βράδυ.

Το τελευταίο ήταν δόλωμα. Ο Πρόβος και οι σμπίροι του δεν μπορούσαν να πουν όχι σε τέτοια πρόσκληση. Πέρασα να δω την Υπατία αλλά δεν ήταν στην θέση της. Ο διευθυντής του Πανδοχείου μου είπε πως η δέσποινα Ευγενία είχε γυρίσει αργά τις πρωινές ώρες και είχε ξαναβγεί πριν μισή ώρα. Με την Υπατία στο κατόπι της, υπέθεσα.

Ο Θέων ήταν πιόνι που έπαψε να είναι χρήσιμο κι έπρεπε να βγει απ' την μέση. Από ποιους ; πίσω στο σπίτι σελώσαμε δυο ξεκούραστα άλογα και βγήκαμε στα δυτικά. Η Σηλυβρία ήταν μιας ώρας καλπασμός. Ο δρόμος που οδηγούσε στο αρχοντικό του Ανδρόνικου στο κτήμα, μετά την εξωτερική ανοιχτή είσοδο ήταν φιδίσιος με ψηλά κυπαρίσσια κι απ' τις δυο μεριές σε όλο του το μήκος. Όταν φτάσαμε έξω απ' την εντυπωσιακή διώροφη βίλλα, την φωλιά του Ανδρόνικου και της Ευγενίας, μια ακριβή σκεπαστή άμαξα με δυο άλογα περίμενε εκεί κι απ' το πουθενά εμφανίστηκαν έξι κακομούτσουνοι καλόγηροι που ήταν οπλισμένοι. Εγκληματίες, τίποτα το μοναχικό κι ευσεβές πάνω τους.

- Είστε παράνομοι εδώ, γρύλλισε ένας που φαινόταν ο αρχηγός.
- Μας είπαν ότι εδώ θα βρούμε τον ηγούμενο Πασχάλη, φίλε μου. Εξάλλου, δεν υπήρχε κανείς στο δρόμο να μας πει πως απαγορεύεται η είσοδος.
- Είστε παράνομα εδώ, είπε ο τύπος με το περιορισμένο λεξιλόγιο. Ο ηγούμενος Πασχάλης είναι εκεί που του υπαγορεύει η άγια θέση του να βρίσκεται. Στο μοναστήρι του Αγίου Λουκά. Πάρτε δρόμο αμέσως τώρα.

Δεν ήταν μοναχοί. Κακοποιοί ήτανε. Ο Άγιος Λουκάς ήταν φημισμένος για την συλλογή των κακοποιών που είχε περιθάλπει, έναντι αδρήs αμοιβής φυσικά. Το φαινόμενο των καιρών. Αδίστακτοι εγκληματίες για να γλυτώσουν τον νόμο έκλεινα κελί με θέα κι έπαιρναν μοναχικούς όρκους τάχα μου και κλείνονταν σε μοναστήρια μέχρι να περάσει η μπόρα και ζούσαν ζωή χαρισάμενη. Αυτοί έμοιαζαν με σωματοφύλακες ή μπράβοι λυκόσκυλα. Η άμαξα παρκαρισμένη απ' έξω έδειχνε κάποιον εύπορο. Αλλά να μπλέξουμε σε καυγά μ' έξι νταγλαράδες απλώς για να μάθουμε τον ιδιοκτήτη της δεν φάνταζε σαν καλή ιδέα. Όχι πως θα είχαμε και πρόβλημα εγώ κι ο Τούρκος μ' έξι σαν και δαύτους αλλά το αντικείμενο ήταν ήσσονος σημασίας. Καλύτερα να πηγαίναμε για τον ηγούμενο.

Μέσα στην βίλλα, στην κρεβατοκάμαρα που έβλεπε δυτικά, πάνω στο τεράστιο κρεβάτι η Ευγενία γυμνή σε καβαλαρία ρουστικάνα πάνω στον Μαρκέλλο που βαριανάσαινε κουνιόταν ρυθμικά πάνω στην κοιλιά του με τα βυζιά της να χοροπηδάνε στον αέρα. Από κάτω, ο Μαρκέλλος ήτανε σε νιρβάνα. Η αλήθεια να λέγεται, η κυρία είχε το δικό της στυλ να τον παίρνει καβάλα, κάτι που τρέλαινε όλους τους αρσενικούς. Η αμοιβαία έκσταση διακόπηκε απότομα όταν όρμησαν στο δωμάτιο δυο μοναχοί.

- Τί στο διάολο !!! γρύλλισε ο Μαρκέλλος πηδώντας απ' το κρεβάτι. Η Ευγενία προσπάθησε άτσαλα να κρύψει τα βυζιά της αφήνοντας ένα μεγάλο μέρος ακάλυπτο.
- Χίλια συγνώμη για την διακοπή, αφεντικό αλλά αυτοί οι δυο φτάσανε μέχρι την πόρτα ζητώντας τον ηγούμενο Πασχάλη.
- Ποιοι ;; Οι ίδιοι που έβγαλαν απ' την μέση τους δικούς μας ;
- Οι ίδιοι, αφεντικό.
- Μα... τι συμβαίνει, αγαπούλα ; Ποιοι δύο και ποιοι σκοτώθηκαν ;

- Ο γαμιάς σου, ηλίθια ανεγκέφαλη σκύλα! Αυτός που πηδούσες στο Βασιλικόν.

Προσπαθήσαμε να τον αρπάξουμε όταν βγήκε και λίγο αργότερα βρήκαμε δυο απ' τους άνδρες μας νεκρούς σε μια έρημη αυλή δίπλα. Κανείς δεν κατάλαβε πως.

- Έβαλες να με παρακολουθούν, Μαρκέλλε ;

- Πίστεψες ποτέ ότι θα διακινδύνευα την επιτυχία του σχεδίου μου για ένα παλιάμπελο, ανόητη ; Είσαι ένα φίδι, Ευγενία, υπηρέτης πολλών αφεντάδων για δικό σου όφελος. Τι σκατά γύρευες ζητώντας βοήθεια απ' τον Βάρδα ; Τώρα, είμαι υποχρεωμένος να τον σκοτώσω.

Γύρισε στους μπράβους του.

- Ένας από σας να πάρει την άμαξα κι αυτήν την σκύλα πίσω στην Πόλη. Όλοι οι άλλοι να μου φέρετε αυτούς τους δυο δεμένους στο υπόγειο μέχρι να νυχτώσει. Πριν ή μετά το μοναστήρι. Δρόμο τώρα.

Ένας καλόγερος άρπαξε απ' το μπράτσο την Ευγενία που είχε ντυθεί γρήγορα και την έβαλε μέσα στην άμαξα που ήταν στην είσοδο. Ανέβηκε σε θέση οδηγού και έστρεψε την άμαξα ανατολικά. Ο Μαρκέλλος, σέλωσε ένα άλογο και πήρε την ίδια κατεύθυνση λίγο αργότερα. Έπρεπε να συναντήσει κάποιους άλλους, πιο σημαντικούς απ' την Ευγενία.

Στο δρόμο για το μοναστήρι και πριν ακόμα βγούμε απ' το κτήμα του Ανδρόνικου και τον δρόμο με τα κυπαρίσσια, η Υπατία ξεπρόβαλε πίσω από κάτι ψηλούς θάμνους καβάλα σ' ένα άλογο και κάλπαζε δίπλα μας.

- Τα καταφέρνεις πάντα να μην περνάς απαρατήρητη, αδελφούλα. Τι σκατά κάνεις εδώ;
- Την δουλειά που μου ανάθεσες, το αναιδές μειράκιον. Παρακολουθώ την πελάτισσα μας.
- Θες να πεις πως ήταν μέσα στην βίλλα ;;; δυσκολευόμουν να το πιστέψω.
- Αυτή είναι μια ηλίθια ερώτηση, Τέο. Έχεις καμιά άλλη ;
- Συγχώρα με, μικρή μου αλλά δυσκολεύτηκα να το πιστέψω. Πως ήρθε εδώ ; πες τα μου όλα απ' την αρχή.

- Έφυγε απ' το πανδοχείο και πήγε σε μια τράπεζα που απ' έξω δεν μοιάζει με τέτοια. Οι γείτονες μου το είπαν. Τράπεζα μόνον για πλούσιους. Βγήκε έξω μετά από μισή ώρα μαζί με κάποιον και ανέβηκαν σε μια άμαξα πολυτελείας με δυο άλογα και πλήρωσα πολύ ακριβά έναν περαστικό να μου δανείσει το άλογό του αφού του υποσχέθηκα ότι θα του το επιστρέψω μαζί με μια νταμιτζάνα καλό κρασί. Τι δεν κατάλαβες ;

- Ποιος ήταν ο άνδρας μαζί της ;
- Ιδέα δεν έχω. Δεν είχα καιρό να το ψάξω, έπρεπε να τους ακολουθήσω.
- Εξαιρετική δουλειά, αδελφούλα κι έννοια σου. Τα καλύτερα θα πω για σένα στον γιατρό

Ιωνά.

- Μην ανακατεύεις με τα προσωπικά μου, Θεόφιλε. Και δεν λέω σε παρακαλώ όπως διαπίστωσες.

- Εντάξει, αδελφή, το διαπίστωσα και το κατέγραψα. Κουβέντα δεν θα ξαναπώ, στο υπόσχομαι. Είσαι εντάξει να επιστρέψεις μόνη σου ; έχουμε μερικές δουλειές να κάνουμε ακόμα εμείς.

- Αφού δεν είχα πρόβλημα να έρθω μέχρι εδώ γιατί να έχω για να επιστρέψω ; Είσαι καλά, Τέο ή σε βάρεσε η ζέστη;

Ήταν σαν να τσακωνόμουν με τον εαυτό μου και τα παράτησα. Η Υπατία έστριψε ανατολικά κι εμείς συνεχίσαμε προς το μοναστήρι. Στην πόρτα μάλλον μας περάσανε για κοινούς εγκληματίες που ζητούσαν καταφύγιο και μας οδήγησαν χωρίς πολλά-πολλά στον ηγούμενο Πασχάλη. Όταν του είπαμε πως θέλαμε να τον δούμε ιδιαιτέρως, άρχισαν να τρέχουν τα σάλια του και να ονειρεύεται χρυσάφι και ζήτησε απ' τους υπολοχαγούς του να μας αφήσουν.

ΠΕΝΤΕ

Someone to watch over me

- Άγιε πατέρα, συγχώρησέ μας την μυστικότητα αλλά έχουμε κάτι πολύ ιδιαίτερο να συζητήσουμε. Μάθαμε ότι πρόσφατα αποκτήσατε με κληροδότημα έναν μεγάλο αμπελώνα γειτονικό με τον δικό σας, ευγενική προσφορά του άρχοντα Ανδρόνικου και είμαστε διατεθειμένοι να πληρώσουμε καλά λεφτά για να τον αγοράσουμε. Εσείς άλλωστε έχετε τον δικό σας αμπελώνα για τις ανάγκες της μονής, δεν σκοπεύετε να γίνετε κρασέμποροι νομίζω.

- Σωστά κι αληθινά όλα αυτά, τέκνο μου αλλά φοβάμαι πως αργήσατε λίγο. Η μονή, μετά από την συμβουλή της μεγαλειότατης αυτοκράτειρας Θεοδώρας, πούλησε το κτήμα του Ανδρόνικου στον χρυσοπράκτη Μαρκέλλο σε μια πολύ υψηλή τιμή την οποία καθόρισε η ίδια.

Η Θεοδώρα πάλι !!!! γιατί δεν πεθαίνει ν' απαλλαγεί ανακουφισμένος όλος ο κόσμος ; Μετά απ' τους κληρικούς και τους εγκληματίες ήταν η επόμενη στην λίστα. Αποφάσισα ν' αλλάξω ρότα και πήρα το αγριεμένο μου κι ο Τούρκος το κατάλαβε κι ήτανε στην τσίλια.

- Εντάξει, παπά, στην ουσία έχουμε έρθει για κάτι άλλο και δεν μας νοιάζει καθόλου το γαμημένο αμπέλι σου.

- Πρόσεξε πως μιλάς, τέκνο μου, εδώ είναι τόπος λατρείας του θεού.

- Δεν τα 'μαθες τα νέα, παπά; Δεν υπάρχει θεός. Τον σκοτώσαμε λίγο πριν μπούμε εδώ. Το αν είναι τώρα η σειρά σου θα εξαρτηθεί απ' τις απαντήσεις που θα μας δώσεις.

Δεν είχα προλάβει να τελειώσω τα λόγια μου και ο ηγούμενος ήταν πέντε πόντους στον αέρα μ' έναν Τούρκο στην πλάτη του να του σφίγγει τον λαιμό.

- Είναι πολύ απλό, παπά. Μου τα λες και θα ζήσεις, δεν μου τα λες και θα σου τσακίσει το σβέρκο.

Βλεφάρισε τρομαγμένος, είχε ήδη αρχίσει να μην μπορεί ν' αναπνεύσει. Έκανα νόημα στον Τούρκο να χαλαρώσει λίγο την λαβή του.

- Ο συμβολαιογράφος ο Θέων δολοφονήθηκε εχθές. Λίγο πριν πεθάνει πρόλαβε να μου εξηγήσει το σχέδιο με την καθ' υπαγόρευση διαθήκη του. Κάτι που σημαίνει πως ο Ανδρόνικος δολοφονήθηκε. Ποιος τον σκότωσε;

- Εκτελούσα διαταγές!!! Ψιθύρισε βραχνιασμένα.

- Αυτή την μπούρδα θα την λένε σαν δικαιολογία συνεχώς οι εγκληματίες και δεν είναι και τόσο κακό που την και θα την λένε. Το κακό είναι ότι τους πιστεύουνε. Αλλά δεν ήταν αυτή η ερώτησή μου. Ποιος τον σκότωσε σε ρώτησα.

- Δεν τον σκότωσα εγώ!! Εκτελούσα διαταγές!! Αυτοκρατορικές διαταγές.

Τι σκατά δουλειά είχε η Θεοδώρα να βάλει να σκοτώσουν έναν κτηματία για να του αρπάξουν τ' αμπέλι ;;; Το κρασί εμείς το φτιάχναμε άλλωστε.

- Καλά, ο θεός θα σε συγχωρέσει που δεν τον σκότωσες. Ξέρεις όμως ποιος τον σκότωσε, έτσι δεν είναι ; ο Τούρκος το κατάλαβε και τον έσφιξε πιο δυνατά. Κούνησε το κεφάλι του έντρομος.

- Ο ευγενής Σέργιος και οι άνδρες του. Εγώ με δυο μοναχούς απ' το μοναστήρι φτιάξαμε μόνον την διαθήκη. Αυτή είναι η μοναδική αλήθεια του θεού, στ' ορκίζομαι.

- θα κοιμηθείς για καναδυό ώρες τώρα, παπά κι όταν ξυπνήσεις θα έχεις ξεχάσει τα πάντα απ' όσα είπαμε.

Ο Τούρκος του έριξε μια στο δόξαπατρί και τον ξαπλώσαμε στην καρέκλα. Έμοιαζε σαν να κοιμόταν. Βγήκαμε αθόρυβα έξω. Μέχρι να ξυπνήσει θα είχαμε φτάσει στα τείχη της Πόλης. Δεν το είχαμε υπολογίσει καλά όμως. Μόλις βγήκαμε καλπάζοντας απ' το μοναστήρι, στην πρώτη καμπύλη του δρόμου ξεφύτρωσαν μια ντουζίνα καλόγηροι και μια ντουζίνα οπλισμένες βαλλίστρες μας σημάδευαν.

- Με το που ανοιγοκλείσετε τα μάτια σας είστε νεκροί.

Ο άγριος που μας είχε υποδεχτεί στο εξωτερικό της βίλλας του Ανδρόνικου. Δύο ήρθαν κοντά και μας έγδυσαν απ' την μέση κι επάνω, μας έδεσαν και μας φόρτωσαν σαν σακιά πάνω σ' ένα άλογο. Φτάσαμε στην βίλλα του Ανδρόνικου, ή μήπως ήταν της Ευγενίας τώρα, του Μαρκέλλου ίσως, και μας κατέβασαν σ' ένα σκοτεινό και υγρό υπόγειο. Ο Μαρκέλλος είχε

κινηθεί πολύ γρήγορα, δεν τον περίμενα να περάσει στην επίθεση ακόμα. Η ώρα πέραγε και δεν γινότανε τίποτα. Έπαιζαν με τα νεύρα μας; Ήθελαν να μας πεθάνουν απ' την πείνα και δίψα ; και η Ευγενία ; Τι ρόλο έπαιζε στο κόλπο ; Ο Τούρκος ήταν φουρκισμένος κι αμίλητος. Πρώτη φορά ένοιωθε υποταγμένος κι αδύναμος. Κι εκεί, στην απόλυτη σιγή, ακούστηκε κάτι σαν ξύσιμο στην πόρτα. Πλησιάσαμε και κολλήσαμε τ' αυτί μας και ακούσαμε μια φωνούλα να ψιθυρίζει.

- Τέο ;;; Είστε εκεί ;

- Υπατία, αγαπημένη μου αδελφούλα!!!! Μόνη σου είσαι ;

- Ναι, αλλά δεν μπορώ ν' ανοίξω την πόρτα. Έχω μονάχα αυτό.

Και κάτω απ' την πόρτα μας γλίστρησε ένα μαχαίρι.

- Μείνε ήρεμη και σιωπηλή μέχρι να σου πω, αδελφούλα.

Κάτσαμε πλάτη με πλάτη και με το μαχαίρι σύντομα τα σχοινιά μας είχαν κοπεί.

- Άκουσε τώρα, Υπατία. Ξεκίνα να κάνεις φασαρία κι όταν τους δεις να έρχονται άρχισε να ξεφωνίζεις "το έσκασαν, το έσκασαν, γρήγορα". Τα υπόλοιπα άστα πάνω μας.

Η Υπατία άρχισε να φωνάζει και μετά να ουρλιάζει, ακούσαμε ποδοβολητά, δεν ήταν και τίποτα πονηροί να κατέβουν με τις βαλλίστρες τους, οι δυο πρώτοι που άνοιξαν την πόρτα βρέθηκαν στο χώμα με κομμένο τον λαιμό. Με μια τοξοειδή κίνηση αστραπή ο Τούρκος τους έκοψε την καρωτίδα ταυτόχρονα. Όταν βγήκαμε έξω δυο άλλοι κατέβαιναν την σκάλα αλλά απ' την έκπληξή τους δεν πρόλαβαν να κάνουν κιχ. Άρπαξα την Υπατία απ' το χέρι κι ανεβήκαμε γρήγορα την σκάλα με τα όπλα τους στα χέρια. Τέσσερις άλλοι που μάλλον κοιμόντουσαν και ξύπνησαν με την φασαρία δεν κατάλαβαν τί τους χτύπησε. Δυο νεκροί, δυο αναίσθητοι. Ο Τούρκος δεν παίρνει αιχμαλώτους όταν θυμώνει. Ακροπατώντας βγήκαμε έξω χωρίς να συναντήσουμε κανέναν άλλον και η Υπατία μας οδήγησε εκεί που είχε αφήσει το άλογό της. Το κάναμε τρικάβαλο και πήραμε τον δρόμο πίσω μ' ελαφρύ καλπασμό.

- Μ' έκανες να θυμώσω πολύ όταν χωρίσαμε και παρακούοντας την διαταγή αποφάσισα να κρυφτώ και να σας περιμένω. Και κοίτα που κατάληξα. Θα φταίω να σε κατεβάσω να γυρίσεις πίσω με τα πόδια ; Το καημένο το ζωντανό θα εξουθενωθεί με τρεις καβάλα μέχρι την Πόλη.

Η αδελφούλα μου! Η αγαπημένη μου Υπατία! Ποτέ δεν την βαριέσαι αλλά όταν ανοίξει το στόμα της δεν σε ξεπλένει τίποτα. Χειρότερη κι από μένα. Ίδια μάνα, ίδια γονίδια, ίδιο νεύρο κι αυθάδεια.

ΕΞΙ

Body and soul

Μετά τα πρωινά "τελετουργικά" όταν κατεβήκαμε για φαγητό μας περίμεναν ο Πρόβος και ο Φλόριαν, συνεπεις στην ώρα τους για φαί. Θ' αρχίσω να σκέφτομαι να τους βάλω να το πληρώνουν έτσι συχνά που τους είχαμε μουσαφίρηδες. Ο Πρόβος όπως πάντα ήταν χρυσορυχείο πληροφοριοδότης. Ο Μαρκέλλος και ο Σέργιος τελευταία είχαν καθημερινές συσκέψεις με την Θεοδώρα. Κατά μόνας και μερικές φορές μαζί. Ο Σέργιος, πάμπλουτος ευγενής κτηματίας και αργυραμοιβός ήταν επίσης ένας απ' τους εραστές της Αντωνίνας, συζύγου του Κόμη στρατηγού Βελισάριου, ένδοξου πολεμιστή και κερατά που σε αντίθεση με τους άλλους κερατάδες αυτός το ήξερε πριν απ' όλους. Η Θεοδώρα και η Αντωνίνα είχαν επίσης πολλές συναντήσεις και δεν ήταν όλες γυμνές στο κρεβάτι. Όλες αυτές οι συναντήσεις ήταν κάτω από άκρα μυστικότητα κι ο σπιούνος ευνούχος που είχε βάλει ο Πρόβος δεν μπόρεσε να δώσει λεπτομέρειες. Η Υπατία, μετά από έρευνα στην γειτονιά, έμαθε πως ο τραπεζίτης και συνοδός της Ευγενίας στην άμαξα δεν ήταν άλλος απ' τον Μαρκέλλο όταν τους παρακολούθησε στο κτήμα στην Σηλυβρία. Ο Μαρκέλλος εραστής της Ευγενίας δεν ήταν απίθανο αλλά μόνον εραστής ή μήπως ήταν μαζί στο κόλπο ; Ποιο κόλπο, τελικά; Η μόνη πιθανή εξήγηση ήταν ότι μαζί κανόνισαν να πεθάνει ο Ανδρόνικος και έβαλαν το μοναστήρι μεσάζοντα στην μεταβίβαση, κάτι που κάνει την Ευγενία συνένοχη σε φόνο και δεν δικαιολογεί καθόλου το γιατί ήρθε να μου ζητήσει βοήθεια. Όλα αυτά και με την συμβολή της Θεοδώρας για ένα παλιάμπελο ; δεν έβγαине νόημα. Αποφάσισα να τους

παρακολουθώ. Όλους. Ο Πρόβος και οι δικοί του ανέλαβαν τους άντρες, η Υπατία την Ευγενία κι ο Τούρκος περιχαρής την Αντωνίνα. Εγώ θα προσπαθούσα να δω τι μαγείρευε πάλι ετούτη η σκρόφα η Θεοδώρα. Αυτό που έκανε καλύτερα δεν ήταν επί σκηνής, όπως με τις χήνες ας πούμε, αλλά πίσω απ' την σκηνή κουνώντας τα νήματα με τις μαριονέτες.

Η μητέρα Ελένα ζήτησε να με δει.

- Η αδελφή σου Υπατία και ο γιατρός Ιωνάς είναι ζευγάρι, με πληροφόρησε σαν να είχαμε πόλεμο ή πείνα και λιμό κοντά στα τείχη.

- Και γιατί θα έπρεπε να μ' ενδιαφέρει αυτό, Ελένα; Πριν από λίγο θα πρέπει να έχει αρχίσει, ο Ιωνάς βρίσκεται μαζί μας μερικές βδομάδες μόνο. Σ' έπιασαν τα μητρικά σου κι ονειρεύεσαι γάμους κι εγγόνια πάλι ;

- Είσαι ο μοναδικός άντρας στην οικογένεια, γιέ μου. Νόμισα πως θα ήθελες να ξέρεις.

- Σ' ευχαριστώ, μητέρα αλλά δεν μου πέφτει κανένας λόγος. Είναι και οι δυο ενήλικες ν' αποφασίσουν μόνοι τους τι θέλουν. Κι αν έχουν κάτι να μου πουν να μου το πουν οι ίδιοι κι όχι μέσω τρίτων. Αν και πιστεύω πως αυτά μου τα λες για μου το φέρεις εμμέσως με το τι θα γίνει μ' εμένα. Γεροντοπαλλήκαρο θα μείνω, Ελένα και μην περιμένεις εγγόνια από μένα.

Μαμάδες. Παντού και πάντοτε ίδιες είναι.

Αποφάσισα να πάω ν' ανοίξω έναν λογαριασμό σε μια τράπεζα για πλούσιους. Δεν ήμουν άλλωστε και φτωχός αν το καλοσκεφτείς. Ντύθηκα κατάλληλα για την περίπτωση, εύπορος έμπορος με συνοδεία υπηρέτη, εμφανίστηκα στην πόρτα και λέγοντας πως είχα σοβαρό ποσό για επένδυση ζήτησα να δω τον διευθυντή. Μας έβαλαν να περιμένουμε σ' έναν πολυτελή μαρμάρινο προθάλαμο με βελούδινους καναπέδες. Ο καλοσυνάτος υπάλληλος με πληροφόρησε σχεδόν αμέσως ότι ο διευθυντής με περίμενε στο γραφείο του στον όροφο αλλά ο υπηρέτης μου θα έπρεπε να περιμένει στον προθάλαμο. Του Τούρκου δεν του άρεσε αλλά δεν είχαμε πάει να την ληστέψουμε την τράπεζα, για μπίζνες είχαμε πάει. Ο γλυποκώλης υπάλληλος που είχε ψιλοκαμπουριάσει απ' τις υποκλίσεις με οδήγησε σε άλλους μαρμάρινους διαδρόμους στον όροφο μπροστά από μια βαριά ξύλινη πόρτα έξω απ' την οποία στέκονταν δυο οπλισμένοι φρουροί. Ο Μαρκέλλος φρόντιζε για την ασφάλεια των πελατών του, μαζί με την δική του. Οι φρουροί μου άνοιξαν την πόρτα και σαν να μ' έσπρωξαν να μπω και τότε τους είδα. Έξι μοναχοί με δόρατα και τα έξι σημάδευαν το στήθος μου. Τα ίδια μούτρα που ήταν στο προαύλιο της

βίλλας στο πιο επιθετικό. Χωρίς βαλλίστρες αλλά με δόρατα αυτή την φορά. Ο Μαρκέλλος, αφού σιγουρεύτηκε πως ήμουν ακινητοποιημένος, εμφανίστηκε πίσω από μια μικρή πόρτα πίσω απ' το γραφείο του.

- Τα έχω μάθει όλα για σένα, Βάρδα και παίρνω τις προφυλάξεις μου.

- Για δουλειές ήρθα να μιλήσουμε, Μαρκέλλε. Αυτόν είναι ο τρόπος που καλωσορίζεις τους καινούργιους πελάτες σου ;

- Όχι ακριβώς αλλά στην περίπτωση σου κάνω μια εξαίρεση. Ψάξτε τον. Συνήθως φοράει ένα γιλέκο γεμάτο μαχαίρια.

- Εάν κάποιος απ' τα πιθηκόμορφα απλώσει χέρι επάνω μου θα του το σπάσω, Μαρκέλλε.

Και μετά ίσως με σκοτώσεις αλλά να 'σαι σίγουρος ότι θα πάρω μαζί μου στον Άδη και μερικούς απ' τους ηλίθιους εδώ γύρω. Άοπλος είμαι, για δουλειές ήρθα κι ο λόγος μου είναι αρκετός.

Λέγοντας αυτά κοίταζα τους μπράβους κατευθειάν στα μάτια για να με πάρουν στα σοβαρά και να μην διακινδυνέψουν το ποιος θα ήταν ο τυχερός που θα 'παιρνα μαζί μου.

- Εντάξει λοιπόν, ας μιλήσουμε για δουλειές. Τι μπορώ να κάνω για σένα;

- Δεν πρόκειται να το πιστέψεις αν σου πω ότι ήρθα ν' ανοίξω έναν τραπεζικό επενδυτικό λογαριασμό και εξ' αρχής σου λέω πως δεν έχεις άδικο. Γι' άλλο λόγο ήρθα. Δουλεύω πάνω σε μια υπόθεση στην οποία φαίνεσαι αναμεμιγμένος και ήλπιζα να βρω πληροφορίες.

- Και τι ακριβώς είναι αυτή η ... υπόθεση ;

- Ένας φόνος και μια συνομοσία για σφετερισμό ξένης περιουσίας.

- Και που εμφανίζομαι εγώ;

- Φαίνεσαι να έχεις αγοράσει αυτήν την κλεμμένη περιουσία πρόσφατα. Το γιατί και πως μ' ενδιαφέρει.

- Ας αφήσουμε τα παιδιαρίσματα, Βάρδα. Και οι δυο μας ξέρουμε καλά περί τίνος πρόκειται.

Ο συμβολαιογράφος τα είπε όλα πριν πεθάνει, το ίδιο κι ο ηγούμενος Πασχάλης.

Κάτι πήγε στραβά χθες βράδυ και μας κόστισε μερικούς άνδρες αλλά τους αντικαταστήσαμε και πίστεψέ με, την επόμενη φορά δεν θα κάνουμε λάθος. Παράτα τα, τα στοιχήματα είναι πολύ μεγάλα κι εσύ είσαι πολύ ... μικρός. Κι αν θες να στο πει η πελάτισσά σου να τα παρατήσεις αυτοπροσώπως, να σου την στείλω σε λίγο. Είναι χοντρό το παιχνίδι για τα κυβικά σου, Βάρδα. Παράτα το τώρα πριν είναι αργά.

- Είμαι απόλυτα σύμφωνος! Τα παρατάω αμέσως και δεν χρειάζεται καν να μου το πει η πελάτισσά μου. Σ' αυτή την περίπτωση, ένα μεγάλο ξύλινο σεντούκι που βρήκα θα παραμείνει αζήτητο αφού δεν έχω πια πελάτη.

- ΤΙ ΕΙΠΕΣ ;;;;;;;; ο Μαρκέλλος τινάχτηκε απ' την καρέκλα του κι αν το δωμάτιο δεν ήταν ψηλοτάβανο λίγο θα ήθελε να σπάσει το κεφάλι του.

- Με άκουσες και με άκουσες καλά Μαρκέλλε. Και είσαι αρκετά έξυπνος να καταλάβεις ότι με το να με βασανίσεις και να με σκοτώσεις δεν θα κερδίσεις τίποτα. Σκέψου μόνον πως θα γλυτώσεις απ' την οργή του Τούρκου αν πάθω κάτι.

- Είναι κλειδωμένος στον προθάλαμο. Μπορώ να τον σκοτώσω ότι ώρα θέλω.

- Εγώ στην θέση σου δεν θα ήμουν και τόσο σίγουρος, του είπα γελώντας. Αν τώρα θέλεις να έχουμε μια πολιτισμένη συζήτηση, ζήτη απ' τα πιθηκόμορφα μόνγκολα να εξαφανιστούν.

Ένας κινήθηκε απειλητικά προς το μέρος μου, ο Μαρκέλλος τον σταμάτησε μ' ένα νεύμα και τους έβγαλε έξω. Ήξερα ότι δεν θα ήταν μακριά και σε οποιαδήποτε στιγμή θα ήταν έτοιμοι να ξαναμπουκάρουν αλλά δεν μ' ένοιαζε. Δεν ήταν ηλίθιος να δοκιμάσει κάτι πριν μιλήσουμε με όλα τα χαρτιά στο τραπέζι.

- Λοιπόν Μαρκέλλε, υποψιάζομαι κάτι πολύ μεγάλο πίσω απ' όλα αυτά και θέλω μερίδιο απ' την πίττα.

- Δεν μπορώ να σου υποσχεθώ τίποτα προτού μιλήσω με τους άλλους.

- Την Θεοδώρα εννοείς. Τινάχτηκε ξανά αλλά όχι τόσο ψηλά

- Πως διάολο το ξέρεις ;;;

- Δεν το ήξερα. Το υποψιαζόμουν και μόλις μου το επιβεβαίωσες.

- Τέλος πάντων, το κόλπο με τον αμπελώνα το κατάλαβες και αυτό είναι αρκετό για τώρα.

Μην ανησυχείς για την χήρα-πελάτισσά σου, είναι σε καλά χέρια.

- Η χήρα που ζέστανε πολλά κρεβάτια Μαρκέλλε σύντομα θα βρεθεί με κομμένο το λαιμό σε κάποιο έρημο σημείο. Το ξέρεις και το ξέρω, ο ρόλος της τελείωσε. Μόνη της ήρθε να με βρει ή εσύ την έστειλες;

- Μην είσαι ανόητος. Γιατί να την στείλω εγώ; Ήθελε το σεντούκι για την πάρτη της η αχόρταγη σκύλα. Ιδέαν δεν είχε τι παιζόταν πίσω απ' αυτό. Ούτε αυτός ο βλάκας ο Πασχάλης που βλέπει τα ραδίκια ανάποδα.

- Να πηγαίνω λοιπόν από σιγά-σιγά και να περιμένω να με καλέσεις.

- Νομίζω πως αυτό είναι το καλύτερο για τώρα.

Σηκώθηκα να φύγω και όπως πήγαινα προς την πόρτα ακούστηκε ένα σφύριγμα σαν σούρσιμο φιδιού στον αέρα κι ένα μαχαίρι καρφώθηκε στην πλάτη της καρέκλας δίπλα απ' τ' αυτί του Μαρκέλλου.

- Μα.... τι στον διάολο!!! Από που ξεφύτρωσε αυτό ;

- Φάντασμα είναι, Μαρκέλλε, Φάντασμα. Έχε το υπ' όψη σου όταν θα με ξαναπειλήσεις. Πρώτα και την Θεοδώρα, το έχει ζήσει κι αυτή όπως το ζεις εσύ τώρα.

ΕΦΤΑ

Girl talk

Στην βίλλα του Καππαδόκη στη όχθη του Βοσπόρου, το πάρτι καλά κρατούσε. Ο Καππαδόκης είχε το αρχηγείο του στο παλάτι του Αντίοχου στο τρίγωνο Παλάτι-Ιππόδρομος-ΑγίαΣοφιά για να είναι κοντά στον αυτοκράτορα συνέχεια. Για τις χρήσιμες υπηρεσίες του ο αυτοκράτορας του είχε προσφέρει μια υπέροχη βίλλα στη ανατολική άκρη της χερσονήσου πάνω στον Βόσπορο που την είχε κατασχέσει ο ίδιος ο Καππαδόκης από έναν εύπορο έμπορο που δεν πλήρωνε τους φόρους του. Σύμφωνα με μια άλλη εκδοχή, η βίλλα πέρασε στα χέρια του Καππαδόκη σαν λάφυρο μετά την κατάσχεση κι ο αυτοκράτορας δεν είχε ιδέα για το θέμα. Γνωρίζοντας τον Καππαδόκη το στοίχημα έμπαινε για την δεύτερη εκδοχή. Φωτισμένη με πυρσούς και λαδοκάντηλα παντού, με τα παράθυρα ανοιχτά και το θαλασσινό αεράκι να καθαρίζει τους καπνούς, οι καλεσμένοι σε ανάκλιντρα απολάμβαναν. Οι καλεσμένοι ήταν όλη η αφρόκρεμα της Πόλης. Μαρκέλλος, Σέργιος, Αβλάβιος ο Μελιστής και ο κόμης φροντιστής Ακάκιος απ' τους γνωστούς. Αφθονία σε πρώτης τάξεως φαγώσιμα περίτεχνα απλωμένα πάνω σε δίσκους ολόγυρα, τέσσερις ημίγυμνες σερβιτόρες να περιφέρονται γεμίζοντας κούπες κρασί κι άλλες τέσσερις λικνίζονταν στο μέσο του σαλονιού με την μουσική που έπαιζε ένας ευνούχος με την άρπα του. Δίπλα στον κάθε αρσενικό καλεσμένο μια νεαρή κι όμορφη παλλακίδα που φόραγε ένα αραχνούφαντο και τίποτα από κάτω χαχάνιζε ανόητα επειδή ο συνοδός της δεν κοίταζε μόνο αλλά την ψαχούλευε. Σε λίγο θ' άρχιζε το όργιο που δεν είχε τίποτα να ζηλέψει

από τα φημισμένα Ρωμαϊκά. Το κλου της βραδιάς όμως ήταν η άφιξη του Πρωτοκαθήμενου Υπουργού Αντύπα που είχε υποσχεθεί κάτι πολύ σπέσιαλ.

Ο Πρωθυπουργός έκανε μια αυτοκρατορική είσοδο σέρνοντας μ' ένα λουρί στο χέρι απ' το λαιμό μιας υπέροχης καστανομάλλας που σέρνονταν σαν σκυλί στα τέσσερα ακολουθώντας τον. Το πιο εντυπωσιακό ήταν το ένδυμά της. Όλο από γυαλιστερό μαύρο δέρμα και τόσο στενό επάνω της που έμοιαζε σαν δεύτερη επιδερμίδα. Στο ένα της χέρι κρατούσε ένα δερμάτινο μαστίγιο με πολλές άκρες. Κεφάλια ασημένιων καρφιών διακοσμούσαν τα πλούσια βυζιά της και το τρίγωνο κάτω απ' την κοιλιά της. Φορούσε ένα σκυλίσιο κολλάρο με καρφιά κι αυτό που ήταν δεμένο με το λουρί που την έσερνε ο Αντύπας. Το κερασάκι στην τούρτα ήταν οι ψηλές δερμάτινες μπότες της που έφταναν πάνω απ' τα γόνατα και κατέληγαν σε πολύ μυτερά τακούνια σαν ταβανόπροκες. Ο Πρωθυπουργός Αντύπας τίναξε το κεφάλι του προς τα πίσω και με αυτοκρατορικό πομπώδες ύφος, είπε

- Σας παρουσιάζω την Ντόμινα. Τ' όνομά της είναι συνώνυμο με τις ικανότητές της. Σας προειδοποιώ, θα σας πονέσει. Ποιος απ' τους ευγενείς καλεσμένους θέλει να είναι ο πρώτος που θα το νιώσει ;

- ΕΓΩΩΩΩΩΩΩΩ τσίριξε σαν κλώσα ο Καππαδόκης πριν κανέννας να προλάβει να το σκεφτεί. Ποιος άλλος ; ο άνθρωπος ήταν συνώνυμο της διαστροφής. Δεν υπήρχε τίποτα γνωστό ή άγνωστο που αφορούσε σεξουαλική διαστροφή που να μην είχε δοκιμάσει. Για ζώα δεν είχαμε ακούσει τίποτα αλλά κανείς δεν το απέκλειε.

Και άρχισε το θέαμα. Ρούχα πετάχτηκαν σε όλες τις κατευθύνσεις και όλα τα σώματα έγιναν μαλλιά-κουβάρια. Ο Καππαδόκης με την Ντόμινα είχαν απομονωθεί στην κρεβατοκάμαρα μόνο. Και τότε συνέβη το αναπάντεχο. Άνοιξε με θόρυβο η βαριά δίφυλλη πόρτα κι εμφανίστηκε η Αντωνίνα.

- Αυτό είναι σκάνδαλο! Τσίριξε χασκογελώντας και πετώντας τα ρούχα της. Γίνεται τέτοιο πάρτι και δεν είμαι καλεσμένη ;;; θέλω έξι νταβραντισμένους σκλάβους και τους θέλω αμέσως!!

Βρέθηκαν οι έξι πρόθυμοι κι έπεσαν όλοι μαζί επάνω της. Όταν τους ξεπέταξε άρχισε κι έπαιρνε όποιον έβρισκε μπροστά της. Η τωρινή αυτοκράτειρα Θεοδώρα ήταν ήδη διάσημη για τέτοιες επιδόσεις αλλά η φίλη της Αντωνίνα την συναγωνίζονταν επάξια.

Ο Ιστορικός της εποχής, ο της Καισαρείας Προκόπιος, περιγράφει πολλά τέτοια για την Θεοδώρα και την Αντωνίνα. Σ' ένα μάλιστα μιλάει για 99 άνδρες τον έναν μετά τον άλλον. Δεν είναι και πολύ αξιόπιστος σαν Ιστορικός ο Προκόπιος διότι άλλα λέει την μια κι άλλα την άλλη

αλλά είναι και ο μοναδικός που άφησε γραπτά απ' την εποχή. Και ο χρονογράφος Μαλαλάς υπάρχει αλλά δεν περιγράφει όργια αυτός.

Ο Αντύπας βγήκε απ' την κρεβατοκάμαρα του Καππαδόκη κρατώντας στο ένα του χέρι την Ντόμινα απ' το μπράτσο και τον Καππαδόκη στα τέσσερα με το λουρί του σκύλου στο λαιμό στο άλλο.

- Αυτό είναι ένα θέαμα που πρέπει να το δουν όλοι, είτε με στόμφο

Η Ντόμινα άρχισε τα παιχνίδια της στην μέση του σαλονιού, με τον Καππαδόκη να υποφέρει κάτω απ' τα τακούνια της μαστιγώνοντάς του τον κώλο και να τσιρίζει χωρίς να φαίνεται αν ήταν από πόνο ή από ηδονή. Εκείνο που φαινότανε ήταν ότι είχε πάθει Πριαπισμό κι εκσπερμάτωνε στον αέρα κάθε λίγο και λιγάκι.

Ο Μαρκέλλος σηκώθηκε ξαφνικά και χτύπησε με δύναμη τις παλάμες του. Φώναξε πολύ δυνατά να τον ακούσουν όλοι.

- Αρκετά. Όλες οι καριόλες να εξαφανιστούν αμέσως. Έχουμε δουλειές να συζητήσουμε.

- Όχι ακόμα, Μαρκέλλε, σε παρακαλώ, ας παίξουμε λίγο ακόμα!

Ο Καππαδόκης. Ξάπλα ανάσκελα στο πάτωμα με την Ντόμινα να του τρυπάει την ρώγα στο στήθος με το τακούνι της τραβώντας του το κολλάρο. Αν η Αντωνίνα ήταν πρωταθλήτρια αυτός έπαιρνε παγκόσμιο ρεκόρ.

- Όχι, αμέσως. Πρέπει να μιλήσουμε, ο Μαρκέλλος κατηγορηματικός.

Απρόθυμα και μουτρωμένος ο Καππαδόκης έστειλε τους δούλους και τις πουτάνες για ποπ-κορν, η Αντωνίνα έκπληκτη "μα γιατί; Είναι ακόμα πολύ νωρίς" ο Αβλάβιος την έβγαλε έξω με σκαμπίλια στα κωλομέρια, έμειναν μόνον άνδρες στο σαλόνι που έμοιαζε σαν να είχε λεηλατηθεί από βάρβαρους πειρατές. Ο Μαρκέλλος το ξεκίνησε.

- Εάν κάποιος δεν είναι μαζί μας, τώρα είναι η ώρα ν' αποχωρήσει.

Ο Πρωτοκαθήμενος Υπουργός Αντύπας σηκώθηκε και κατευθύνθηκε προς την πόρτα.

- Ποτέ δεν ήμουν σύμφωνος με κάτι τέτοιο. Δεν επιθυμώ να συμμετάσχω.

Ο Καππαδόκης ήταν ακόμα διστακτικός.

- Δεν είμαι εντελώς πεπεισμένος για το πόσο μπορεί κάτι τέτοιο να έχει επιτυχία πολύ περισσότερο για τον τρόπο που θα επιτευχθεί αλλά θα ήθελα να μάθω λεπτομέρειες.

- Δεν είναι αυτός ο λόγος της σύσκεψης, Ιωάννη. Όλοι μας εδώ μέσα ήμαστε αντιμέτωποι μ' έναν θανάσιμο κίνδυνο που λέγεται Βάρδας. Έχει ανακαλύψει πολλά και ακόμα κι αν το σχέδιό μας πετύχει, τα κεφάλια μας δεν θα είναι ποτέ σίγουρα στους ώμους μας.
- Να τον σκοτώσουμε τότε τον καριόλη! Κραύγασε ο Αβλάβιος.
- Δοκίμασα κι απέτυχα. Να δοκιμάσω καλύτερα για ν' αποτύχω καλύτερα; Είπε ο Μαρκέλλος προλέγοντας έναν διάσημο θεατρικό συγγραφέα πολλά χρόνια αργότερα. Πρέπει να βρούμε κάτι πιο έξυπνο κι αποτελεσματικό.
- Τι θα 'λεγες να τον διαβάλουμε στην αυτοκράτειρα και να φροντίσει αυτή να τον βγάλει απ' τη μέση; Δεν υπάρχει κάτι που ΑΥΤΗ δεν μπορεί να κάνει! Ο Σέργιος
- Δεν πρέπει ν' αναμιχθεί η αυτοκράτειρα σ' αυτό, είπε ο Μαρκέλλος κοιτάζοντάς τον με μάτια παγωμένα κι ανέκφραστα.
- Είναι καλά προστατευμένος και απροσπέλαστος, είπε ο Αβλάβιος. Ίσως αν βάζαμε στόχο κάποιον απ' τον κύκλο του τον χτυπούσαμε εκεί που πονάει και γινόταν πιο εύκολο τότε.
- Αυτό μπορεί και να μην είναι και τόσο κακή ιδέα τελικά.

Όταν ξαναβρεθήκαμε με την οικογένειά μου, αν έχετε διαβάσει τα προηγούμενα, και πριν μετακομίσουν στο σπίτι, η οικονόμος διαχειρίστρια του σπιτιού Αυγουστίνη έκανε ριζικές αλλαγές στον χώρο για να τους υποδεχτούμε. Μέσα σ' αυτές συμπεριλαμβανόταν κι ένα εργαστήριο κεραμικής για την μεγάλη αδελφή μου Σιδωνία το οποίοον είχε ανάγκη από μια καμινάδα για τον φούρνο του και το μοναδικό σημείο που προσφέρονταν ήταν ακριβώς πετά την κεντρική είσοδο στην αυλή στ' αριστερά. Εκεί και σηκώθηκε και το εργαστήρι της Σιδωνίας από κάτω, πλήρως εξοπλισμένο, αξέχαστο θα μου μείνει το φιλί κι η αγκαλιά της όταν το είδε "είναι ονειρεμένο, αδελφέ μου". Ποτέ δεν το είχα φανταστεί.

Οχτώ μοναχοί φορώντας τις κουκούλες τους, ευσεβείς κι αμίλητοι με σταυρωμένα τα χέρια στο στήθος πλησίασαν ανά τέσσερις κι απ' τις δυο μεριές το πόρτικο και μπήκαν σαν αστραπή μέσα στην αυλή και στο εργαστήρι της Σιδωνίας, την τσουβάλιασαν τρομαγμένη και την έριξαν στο πίσω μέρος μιας άμαξας που τους περίμενε κι εξαφανίστηκαν. Η όλη επιχείρηση δεν κράτησε πάνω από ένα λεπτό, ο νεαρός απ' τους στάβλους ανέβηκε αμέσως να μας το πει αλλά ήταν πολύ αργά. Δεν είχαμε παρά να περιμένουμε. Ο Τούρκος ήταν σίγουρος πως ο Μαρκέλλος ήταν πίσω απ' αυτό και ίσως να μην είχε άδικο. Ήθελε να πάμε αμέσως στην τράπεζα του και να

την κάνουμε γης μαδιάμ. Δεν ήθελα να διακινδυνέψω την ασφάλεια της Σιδωνίας και συνέστησα ψυχραιμία κι υπομονή και η συζήτηση σταμάτησε εκεί.

Το μήνυμα έφτασε το απόγευμα. Αν ήθελα την αδελφή μου πίσω ζωντανή θα έπρεπε να πάω μόνος κι άοπλος στην αρχή του υδραγωγείου του Βάλενς στον Πέμπτο Λόφο κάτω απ' την Τρίτη καμάρα.

- Θα σε σκοτώσουν, είπε ο Τούρκος. Θυμήσου τους με τις βαλλίστρες. Θα σε σκοτώσουν μόλις πλησιάσεις. Μαζί και την Σιδωνία.

- Τι προτείνεις ;

- Το σημείο είναι ανοιχτό κι έρημο. Θα σε δουν από μακριά να πλησιάζεις και μόλις φτάσεις σε ακτίνα βολής θα σου ρίξουν. Δεν θα πας ποτέ πολύ κοντά. Στα 50 μέτρα πριν την καμάρα σταμάτησε και περίμενέ με. Θα έχω πάει νωρίτερα και θα έχω καθαρίσει το μέρος.

- Μόνος σου, αδέρφι ;; πρώτα σούφρωσε τα φρύδια και μετά σήκωσε τους ώμους

- Πόσοι λες να 'ναι ; δώδεκα στην χειρότερη περίπτωση. Καλόγεροι ή κακοποιοί είναι, όχι εκπαιδευμένοι στρατιώτες. Έχω κι εγώ βαλλίστρα όπως ξέρεις και ξέρω να την χρησιμοποιώ καλύτερα από δαύτους. Μην ανησυχείς για μένα, εσύ κοίτα να μην πλησιάσεις το σημείο μέχρι να σου πω. Περίμενε 50 μέτρα μακριά.

- Θα μπορούσαμε να πιάσουμε κάποιον τουλάχιστον ζωντανό ;

- Δεν στο υπόσχομαι, αφέντη. Η ασφάλεια η δική σου και της Σιδωνίας μετράει πάνω απ' όλα.

Δεν μπορούσα παρά να συμφωνήσω. Ο Τούρκος έφυγε να ετοιμαστεί και ηρέμησα κάπως. Ήξερα καλά για το τι ήταν ικανός. Αυτοί που τον περίμεναν δεν το ήξεραν, οι άμοιροι.

Λίγο πριν το δειλινό, σέλωσα ένα άλογο και κίνησα βορειοδυτικά. Ο Τούρκος είχε φύγει μια ώρα πριν με τα πόδια τρέχοντας. Για κάθε περίπτωση, γλίστρησα ένα μαχαίρι μέσα στην κάθε μπότα μου. Δεν έβαλα γιλέκο, μπορεί να με παρακολουθούσαν. Κοίταξα συνέχεια πίσω μου αλλά δεν είδα κάτι ύποπτο. Δεν ήξερα αν ήταν για καλό ή για κακό. Μόλις είδα το τεράστιο υδραγωγείο με τις καμάρες του από μακριά, έκοψα τον καλπασμό και οδήγησα το άλογο σε βηματισμό. Δεν έβλεπα τίποτα στην Τρίτη καμάρα αλλά ήμουν ακόμα μακριά. Δεν είχα ακόμα φτάσει τα 50 μέτρα που έπρεπε να μην διαβώ όταν είδα τον Τούρκο να μου κουνάει τα χέρια και την Σιδωνία να χοροπηδάει από χαρά. Συνέχισα προς τα εκεί καλπάζοντας.

- Είσαι καλά, αδελφή ; Σε πείραξαν αυτά τα καθάρματα ;

-..Καλά είμαι, Τέο. Λιγάκι μουδιασμένα είναι τα χέρια μου απ' τα σκοινιά αλλά δεν με πείραξαν.

- Αυτός εδώ είναι ζωντανός, αφέντη, είπε ο Τούρκος δείχνοντας έναν στο χώμα.

- Και οι άλλοι ; Πόσοι ήτανε ;

- Έξι, καλόγηροι. Είναι για ύπνο αλλά όταν ξυπνήσουν δεν θα είναι στο ίδιο κρεβάτι με αυτό που πρωτοπήγαν για ύπνο.

Το έλαβα το μήνυμα. Νεκροί ήταν κι ο Τούρκος χρησιμοποιούσε ευγενική γλώσσα μπροστά σε κυρίες.

- Σιδωνία, αγαπημένη μου αδελφούλα, έχουμε μια μικρή δουλίτσα να κάνουμε με τούτον εδώ και ίσως δεν είναι ευχάριστη για τα ματάκια σου. Δεν θες να κάνεις μια βόλτα και να σε βρούμε μετά;

- Θεόφιλε, αδελφέ μου, δεν ξέρω πόσο επικίνδυνο είναι το επάγγελμα που κάνεις αλλά δεν σου κρύβω πως μερικές φορές με φοβίζεις. Θα σας περιμένω στην ρίζα εκείνης της ιτιάς στην άκρη.

Ο Τούρκος έκανε ένα ελαφρύ μασάζ στους κροτάφους του καλόγερου κι όταν αυτός συνήλθε ήρθε φάτσα με δυο αγριεμένα μούτρα κι ένα μαχαίρι κολλημένο στον λαιμό που είχε ήδη αρχίσει να τον κόβει.

- Έχω μια υποψία ποιος σας έβαλε αλλά θα σε ρωτήσω από περιέργεια.

- Δεν μπορώ να σου πω, θα με σκοτώσουν.

- Και τι σε κάνει να πιστεύεις πως δεν θα το κάνω εγώ ;

Δεν είχα προλάβει να τελειώσω την φράση μου, ο Τούρκος του είχε τσακίσει την μύτη.

- Ο Αβλάβιος τα κανόνισε όλα, είπε κι έβαλε τα κλάματα.

- Ρε απόβρασμα, τι δουλειά έκανες πριν μπεις στην δούλεψη αυτών των αχρείων ;

- Κλέφτης ήμουνα, μάστορα αλλά μόνον από πλούσιους έκλεβα, να το ξέρεις.

Δεν υπήρχε τίποτα να κλέψει κανείς απ' τους φτωχούς! Με τέτοιους ηλίθιους στο στρατόπεδό του ο Μαρκέλλος & Σια δεν είχε καμία τύχη. Αλλά πάλι, στις μέρες μας δύσκολα βρίσκεις αξιόπιστο προσωπικό. Αυτόν τον Αβλάβιο θα τον αναλάμβανα προσωπικά. Δεν μπορούσα να το χωνέψω ότι χτύπησε την οικογένειά μου.

ΟΧΤΩ

Alone together

Με έκπληξη διαπίστωσα πως ο Τούρκος απουσίαζε απ' τα πρωϊνά. Στο δρόμο για το γυμναστήριο τον είδα ν' ανεβαίνει τις σκάλες τρώγοντας μια φρέσκια μηλόπιτα. Πάνω σ' ένα κομμάτι ξύλο κρατούσε ακόμα μία που μου την πρόσφερε.

- Δεν είναι ώρα γι' άθληση, αδέρφι ;
- Εγώ την έκανα την δική μου, είπε και μου 'κλεισε το μάτι. Τώρα θα σας επιβλέπω.
- Φυστίκωνες την φουρνάρισσα πρωϊνιάτικα μόλις έφυγε ο άντρας της για τον φούρνο βρε άτιμε ;
- Εσύ είσαι ο ντέντεκτιβ. Πες μου.
- Και σαν κωμικός άτιμος πέρασες μετά απ' τον φούρνο του κερατά να πάρεις φρέσκες μηλόπιτες μόλις βγήκαν απ' τον φούρνο, ε ; Είναι δεύτερη φορά μες την βδομάδα.
- Και μια που ακύρωσα για να σε παρακολουθώ στο Βασιλικόν. Γίναμε και φίλοι με τον φούρναρη! Νομίζει πως μου αρέσουν οι μηλόπιτες ζεστές απ' την φούρνο το πρωί.
- Με κάτι τέτοια θα καταλήξεις χοντρός και πλαδαρός.
- Χρόνια τα κάνεις εσύ και δεν έγινες. Γιατί εγώ ; Άντε να γυμναστείς τώρα γιατί εγώ θα πάω για ύπνο καναδυό ώρες. Σηκώθηκα στις 3 το πρωί σήμερα.

Με τον Τούρκο απόντα έγινα και ινστρούχτορας στο γυμναστήριο με τον Ιωνά και τον νεαρό Παύλο. Ο Τούρκος δεν εμφανίστηκε ούτε για πρωϊνό αλλά τον βρήκα στο γραφείο να

μελετάει τον πίνακα με τις πληροφορίες μας μαζί με την Υπατία. Ο Τούρκος μόλις με είδε μου είπε.

- Δεν πήγα για ύπνο τελικά.
- Και πως πέρασες το πρωϊνό σου, αδελφέ μου.; Λίγο κομμένο σε βλέπω
- Έκανα παρέα με ζητιάνους. Στο σαλόνι σε περιμένει μια έκπληξη.

Περάσαμε στο σαλόνι που μας περίμενε ένας άνδρας. Τι άνδρας δηλαδή, ερείπιο ήταν και την είχε πέσει στο κρασί που το κατέβαζε σαν νερό κι έβηχε ασταμάτητα μετά την κάθε γουλιά.

- Από δω ο αξιότιμος Πλασίδας, είπε ο Τούρκος. Πλασίδα, αυτός είναι τ' αφεντικό που σε πληρώνει και το κρασί του οποίου έχεις ρημάζει το τελευταίο μισάωρο.

Ο ζητιάνος Πλασίδας μες την μιζέρια του ήταν πενηντάρης αλλά φαινόταν πολύ γέρος κι εξουθενωμένος. Του έλειπε το ένα πόδι απ' το γόνατο και το είχε αντικαταστήσει μ' ένα ξύλινο και ήταν μελλοθάνατος αλκοολικός. Με ανησύχησε και ζήτησα απ' τον Τούρκο να φωνάξει τον Ιωνά. Ο Πλασίδας συνέχισε τον χαβά του με την καράφα το κρασί και την κούπα του.

- Τι έπαθε το πόδι σου, ρε Πλασίδα ;
- Γάγγραινα, αφεντικό, μεσοπέλαγα. Καμιά ελπίδα για στεριά σύντομα, ο γιατρός με ρώτησε αν ήθελα να χάσω το πόδι μου ή την ζωή μου. Κατάλαβες τί διάλεξα.

Πάνω εκεί ήρθε κι ο Ιωνάς και τον κοίταξε πατόκορφα. Μετά άρχισε να τον ψηλαφίζει στην κοιλιά και σηκώνοντας το βλέμμα του σ' εμένα μου έδωσε να καταλάβω πως ο Πλασίδας την έβγαζε δεν την έβγαζε την βδομάδα. Έβγαλα δυο χρυσά από ένα πουγκί.

- Δικά σου αυτά Πλασίδα για να μου πεις αυτά που ξέρεις.

Με σύντομους υπολογισμούς ο Πλασίδας τα μετάντρεψε σε δυο βαρέλια κρασί.

- Φοβερός και τρομερός νεαρός πειρατής, αφεντικό. Έκοβε λαιμούς για ψύλλου πήδημα. Σάλπαρα μαζί του περισσότερο από έξι χρόνια. Να μην σου λέω τι φρικαλεότητες κάναμε. Το καταφύγιό μας ήταν στον Πάνορμο, ένα απάγκιο στην βόρεια Κρήτη δυτικά του Χάνδακα. Σε μια επιστροφή μας το βρήκαμε λεηλατημένο κι αποκαΐδια. Ο Ανδρόνικος είχε μια νεαρή γυναίκα που μόλις είχε γεννήσει εκεί. Είχαν σφαγιασθεί και οι δύο. Από τότε έγινε θηρίο ανήμερο. Γενναίος και πανέξυπνος πειρατής, άμα του προσθέσεις και το άγριος θα το έχεις. Λεπίδι, θάνατος κι αίμα. Τότε έχασα το πόδι μου και την ίδια εποχή βρήκα την ανακούφιση στο πιετό. Έτσι αποσύρθηκα κι από τότε γυροφέρνω. Αυτοί ήταν ακούραστοι κι αδίστακτοι. Μπορούσαν να κουρσεύουν τρία πλοία την βδομάδα και μετά βδομάδες με πιετό και πουτάνες

χωρίς ύπνο πριν το επόμενο σαλπάρισμα. Δεν μπορούσα να κάνω τέτοια πιά, είχα μεγαλώσει. Μετά, άκουσα ότι χώρισαν.

- Αυτοί ;; Ποιοι είναι "αυτοί";

- Ο Μαρκέλλος κι ο Ανδρόνικος, τα είπα του δικού σου.

- Πες τα και σ' εμένα σε παρακαλώ, Πλασίδα. Έβαλα άλλα δυο χρυσά να κάνουν παρέα με τα προηγούμενα και το πρόσωπό του φωτίστηκε σαν να είχε φωτοστέφανο. Ο Ιωνάς με κοίταξε αποδοκιμαστικά σουφρώνοντας τα φρύδια του.

- Φίλοι παιδικοί και συνεταιράκια ήταν τ' αφεντικά, μάστορα. Μαζί στα ρεσάλτα, στο πλιάτσικο στο πιωτό και τις γυναίκες, ότι και να έκαναν ήταν αχώριστοι. Ποτέ δεν μάθαμε γιατί χώρισαν. Απ' αυτά που μάθαινα όταν ήμουν ξεμέθυστος απ' τα παλληκάρια μου ξεμπάρκαραν, πήρε ο καθένας τον δρόμο του αλλά κράτησαν όλες τις παλιές τους συνήθειες. Από κει έμαθα πως ο Ανδρόνικος έπιασε κατά τύχη την καλή. Σε μια μικρή παράλια πόλη που ρημάζανε στην Σαμοθράκη πέσανε επάνω στο θησαυροφυλάκιο του νησιού που κανείς δεν ήξερε ότι βρισκόταν εκεί και το φόρτωσαν στο καράβι. Από τότε χάθηκαν, και αυτοί και οι πληροφορίες που μάθαινα στον γύρο μου. Πάνε κοντά 20 χρόνια που δεν έχω ακούσει κουβέντα για δαύτους. Το Μαρκέλλο σαν να τον πήρε το μάτι μου μια μέρα στην Πόλη, μεγάλος και τρανός με συνοδεία καλόγερους. όταν ρώτησα μου είπαν πως είναι κτηματίας και τραπεζίτης. Κι επάνω εκεί εμφανίστηκε κι ο δικός σου ρωτώντας για τον άλλο, την Ανδρόνικο. Αλλά ότι ξέρω σήμερα τα ξέρω από φήμες, δεν έχω προσωπικές πληροφορίες. Λένε πως ο Ανδρόνικος καλοπαντρεύτηκε μια ομορφούλα κι έγινε κτηματίας αμπελουργός. Ο Μαρκέλλος έκανε μεσιτίες με κομμάτια γης και σπίτια κι όταν αυγάτισε η περιουσία του έγινε χρυσοπράκτης τραπεζίτης. Αλλά όπως σου είπα, γι' αυτά δεν είμαι σίγουρος. Μόνο για τα πρώτα είμαι.. μήπως θα μπορούσα να πηγαίνω τώρα, αφεντικό;

Έβαλε τα σολδία στην βρώμικη τσέπη του κι άρχισε να ονειρεύεται ποτάμια κρασί να τρέχουν.

- Οι πληροφορίες σου ήταν άξιες της αμοιβής σου, Πλασίδα αλλά μην τα ξοδέψεις όλα τα λεφτά σε μια μέρα. Ο φίλος μου ο γιατρός από δω λέει πως δεν είσαι και στα ντουζένια σου.

- Όλοι μας θα πεθάνουμε μια μέρα, αφεντικό. Το τι έχουμε κάνει μέχρι τότε μετράει, φιλοσόφησε ο ζητιάνος φεύγοντας τρισευτυχισμένος με τα λεφτά στην τσέπη. Ο Ιωνάς με μάλωσε.

- Έχει δεν έχει έξι μήνες ζωή με το συκώτι που κουβαλάει, Τέο, και με τα λεφτά που του έδωσες μπορεί να μην αντέξει έξι εβδομάδες, όχι μήνες.
- τις έξι πιο ευτυχισμένες βδομάδες της ζωής του, φίλε μου. Έχεις ξαναδεί μελλοθάνατο τόσο ευτυχισμένο έξι βδομάδες πριν πεθάνει ;
- Πρέπει να κάνουμε ότι περνάει απ' το χέρι μας για να επιμηκύνουμε τον χρόνο που μένει στους μελλοθάνατους.
- Θρησκευτικές ή επιστημονικές μαλακίες, δόκτωρ. Τα σκοτώνουν τ' άλογα όταν γεράσουν, έτσι δεν είναι ;

Άρχισε να ξεδιαλύνει λιγάκι. Με τις καινούργιες πληροφορίες καρφιτσωμένες στον πίνακα της Υπατίας και τις χρωματιστές κλωστούλες τους το συμπέρασμα ήταν πως ο Μαρκέλλος ξαναβρήκε τον παλιό του συμπολεμιστή και σκέφτηκε να βάλει χέρι στην περιουσία του που περιλάμβανε όντως ένα σεντούκι θησαυρό και το έκανε μέσω της γυναίκας του Ευγενίας με την βοήθεια της Θεοδώρας και της μονής. Και ο Σέργιος κι Αβλάβιος ;; Αυτοί είχαν μάλλον πολιτικούς λόγους κι εκεί έπρεπε να στραφούμε τώρα.

ENNEA

Besame mucho

Είχα ήδη βάλει τον Τούρκο πάνω στην Αντωνίνα και την Υπατία πάνω στην χήρα. Η χήρα ήλπιζα να μου δώσει κάποιο στοιχείο για τον θησαυρό κι η Αντωνίνα με τις επαφές της με το παλάτι κάποια ένδειξη για τα σχέδια της Θεοδώρας. Εγώ πήγα να βρω τον Πρόβο και τον Φλόριαν για να μου "κανονίσουν" μια συνάντηση με τον άλλον ισχυρό άνδρα της υπόθεσης, τον ευγενή Σέργιο.

Τα πρώτα νέα ήρθαν απ' τον Τούρκο. Η Αντωνίνα είχε συναντηθεί με τον Καππαδόκη. Τα νέα ήταν... πικάντικα.

- Λοιπόν, Τουρκάκι ;
- Είναι μικροτσούτσουνος αυτός ο αχρείος, αφέντη.
- Θες να πεις πως η Αντωνίνα πήγε να τον δει για να τον ξελογιάσει ;
- Αυτό είναι το μόνο που ξέρει να κάνει καλά, τι άλλο;
- Και λοιπόν ;
- Εκτός από μικροτσούτσουνος του αρέσει να του βάζουν κωλοδάχτυλο. Δυο δάχτυλα για την ακρίβεια.
- Ρε συ, τους πήρες μάτι ;
- Πως αλλιώς θα ήξερα αυτά που σου είπα ;
- Για τί μιλήσανε ;

- Αυτό είναι το καλύτερο. Κάτσε σε μια καρέκλα και βάλε κάτι να πιείς. Ο τίτλος του έργου είναι: "κάποιοι ετοιμάζονται να δολοφονήσουν τον Ιουστινιανό"! Η Αντωνίνα προσπαθούσε να πείσει τον Καππαδόκη πως ο Βελισάριος ήταν στο κόλπο και θ' ανέβαινε στον θρόνο και αυτός ο ηλίθιος την πίστεψε. Ίσως επειδή την ώρα που του το έλεγε το στόμα της έκανε και άλλα πράγματα σε διαλείμματα. Όλοι οι πλούσιοι ήταν στο κόλπο και του ζητούσαν ν' ελαφρύνει τους φόρους στην καινούργια κατάσταση κι ότι ο νέος αυτοκράτορας Βελισάριος θα τον έκανε αντιβασιλέα.

- Με δουλεύεις! Απ' το μυαλό σου τα ξεφουρνίσεις !

- Ποιο απ' όλα ; Το ότι του αρέσουν δυο δάχτυλα στον κώλο ; Δεν είμαι σίγουρος, μπορεί να του αρέσουν τρία. Ήταν λιγάκι σκοτεινά και δεν έβλεπα καλά.

- Λες να 'ναι αυτό το σχέδιο της Θεοδώρας ;;;; Να ξεφορτωθεί μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια, τον Καππαδόκη και τον Βελισάριο ταυτοχρόνως κι όλα αυτά για ένα αμπελώνα ; Καταπληκτικό! Η μηχανορραφία αυτής της γυναίκας θα διδάσκεται στα πανεπιστήμια. Και υποθέτω πως όλοι αυτοί πάμπλουτοι ευγενείς είναι μαριονέτες που τις παίζει με τα δάχτυλά της.

- Εμένα μου φαίνεται πολύ εύλογο, είτε με την αμίμητη απάθειά του.

- Εγώ ανακάλυψα ότι η Ευγενία είναι μαύρη αράχνη.

- Τώρα μόνο ;;; Έσκασε στα γέλια ο αλήτης. Αυτό ήταν ολοφάνερο απ' την πρώτη στιγμή που μπήκε στο σαλόνια αλλά εσύ δεν είχες μάτια παρά μόνον για τον κώλο της

Του πέταξα την κούπα με το κρασί που κρατούσα σημαδεύοντας το στόμα του κι αστόχησα βεβαίως. Ήταν πολύ γρήγορος κι εγώ πολύ προβλέψιμος. Δεν υπήρχε καθρέφτης από πίσω του τούτη την φορά και η κούπα έσπασε στον τοίχο αφήνοντας ένα λεκέ.

Η Υπατία μπήκε μέσα αλαφιασμένη και ανησύχησα μέχρι που κατάλαβα πως ήταν από τρεχαλητό.

- Νομίζω πως η Ευγενία είναι στον δρόμο για να έρθει να σε συναντήσει, Τέο. Ήρθα τρέχοντας απ' τούς πίσω δρόμους για να προλάβω να στο πω. Συναντήθηκε με το τραπεζίτη, κάτσανε μέσα σχεδόν μια ώρα και μετά πήρε τον δρόμο για εδώ.

Ευγενία και Μαρκέλλος για ένα στα γρήγορα ή αλλαγή σχεδίου ; Θα το μαθαίναμε σύντομα. Έφρασε στην αυλή κι ο Ιωνάς την έφερε επάνω στο γραφείο.

- Θα μπορούσαμε να μιλήσουμε ιδιαιτέρως, σε παρακαλώ Τέο ;

Ο Τούρκος σήκωσε τα φρύδια του με το "Τέο", με αγριοκοίταξε αλλά δεν έδωσα σημασία.

- Μα και βέβαια, αγαπημένη μου. Πρέπει να έχει μείνει ακόμα λίγο κρασί στο σαλόνι. Η θέα στην Προποντίδα είναι υπέροχη αυτή την ώρα.

Το είπα κι έριξα μια κλεφτή ματιά στον Τούρκο που σωστά θα την μετάφρασε ότι τον ήθελα πίσω απ' την μυστική πόρτα. Όταν την σέρβιρα μια κούπα κρασί σε ασημένια κούπα, όχι κεραμική που τις έχω για να τις πετάω στον Τούρκο, μου φάνηκε σαν να έτρεμε.

- Με ανέκριναν στο Πραιτόριο για τον φόνο του συμβολαιογράφου Θέωνα. Ο δικαστής πιστεύει ότι ο φόνος του συνδέεται με την διαθήκη του άντρα μου. Το συνέδεσαν με τον φόνο του ηγούμενου Πασχάλη που κι αυτός φαίνεται σαν αυτοκτονία. Έχω τρομοκρατηθεί, αγάπη μου. Νομίζουν ότι εγώ τα οργάνωσα όλα, με θεωρούν την βασική ύποπτη. Δεν πιστεύω να είσαι εσύ πίσω απ' όλα αυτά, αγαπούλα.

Ήταν καλή, πολύ καλή. Δεν ξέρω πόσο καλή θα ήταν επί σκηνής με χήνες αλλά ομολογώ... ήταν πολύ καλή.

- Παραδέχομαι πως έχω συζητήσει και με τους δύο, μωράκι μου αλλά σε διαβεβαιώ πως δεν έχω καμιά απολύτως σχέση με τον θάνατό τους.

- Βρήκες αυτό το σεντούκι γεμάτο χρυσάφι που έκρυβε ο άνδρας μου ; Μου ανήκει όπως καταλαβαίνεις, είμαι η νόμιμη κληρονόμος.

Πολύ καλή, το είπαμε αλλά και μεγάλη καριόλα η χήρα. Θα έπαιζα το παιχνίδι της.

- Ποιο σεντούκι με χρυσάφι, μωρό μου ; Δεν καταλαβαίνω.

- Αυτό για το οποίο σου μίλησα και δεν βρέθηκε ποτέ στο κτήμα, δεν θυμάσαι; Το μοναστήρι κι οι καλόγηροι αυτό ψάχνουν, δεν τους ενδιαφέρει το κτήμα.

- Θυμάμαι πολύ καλά ότι μου μίλησες για φήμες, τίποτα το αξιόπιστο συμπαγές ήταν τα λόγια σου. Και δεν πιστεύω πως οι μοναχοί κυνηγάνε χρυσάφι! Μοσχάτο σταφύλι και καλό κρασί ίσως διότι το χρυσάφι το κυνηγάνε οι πλούσιοι κι ο αυτοκράτορας ο καθένας για δικούς του λόγους αλλά οι καλόγεροι ; σε κάθε περίπτωση δεν γνωρίζω τίποτα σχετικό με σεντούκια και χρυσάφι.

- Έχω τρομοκρατηθεί, αγάπη μου. Άσε με να μείνω μαζί σου μερικές μέρες. Νιώθω ασφαλής κοντά σου.

Έπεσε στην αγκαλιά μου κι επιδέξια έτριψε τα βυζιά της στο στήθος μου. Αυτό υπό κανονικές συνθήκες είναι ερεθιστικό, ειδικά όταν πρόκειται για βυζιά σαν της Ευγενίας αλλά αποφάσισα να γίνω ορθολογιστής και να περάσω την επιθυμία στον εγκέφαλο αν και δεν το πολυπιστεύω αυτό. Νομίζω ότι ο Μαρκέλλος της στέρησε μαζί με την εμπιστοσύνη του και τις

σαρκικές απολαύσεις χωρίς να ξέρω με ποια σειρά. Την είχε στείλει να μ' έχει από κοντά σε περίπτωση που τον οδηγούσα στο σεντούκι, ήταν ολοφάνερο. Το δόλωμα με το σεντούκι που του έριξα το είχε καταπιεί αμάσητο μαζί με το χοντρό αγκίστρι πάνω του. Αποφάσισα να περάσω στην επίθεση και ν' αφήσω κατά μέρος τα σαλιαρίσματα.

- Το ξέρεις ότι ο Μαρκέλλος θα σε σκοτώσει κι εσένα, Ευγενία, έτσι; Πριν ή μετά που θα βάλει χέρι στο σεντούκι δεν έχει και τόση σημασία. Αυτό που είναι σίγουρο είναι πως θα έχεις την ίδια τύχη με τον συμβολαιογράφο και τον ηγούμενο.

- Δεν καταλαβαίνω για τι πράγμα μιλάς, μωρό μου! Πολύ καλή, τα 'παμε.

- Ευγενία καυλωμένη πουτανίτσα, ξέρω ότι συμμετείχες στον φόνο του άντρα σου. Με την βοήθεια του Μαρκέλλου που είναι εραστής σου αλλά αυτό δεν έχει σημασία, υπάρχουν κι άλλοι. Και μπορεί να μην είχες ιδέα για το χρυσάφι αλλά ο Μαρκέλλος το ήξερε, το ήξερε εδώ και χρόνια. Και μαζί μ' αυτόν το έμαθαν κι οι φίλοι του. Και μπορεί να σε προστατέψω με το να σε φιλοξενήσω εδώ και να μην σε σκοτώσει ο Μαρκέλλος αλλά είμαι υποχρεωμένος να σε παραδώσω στο Πραιτόριο για τον φόνο του άντρα σου. Σε κάθε περίπτωση, είσαι χαμένη.

- Ήμουν τρελή να σ' εμπιστευτώ! Έπρεπε να μείνω με τον Μαρκέλλο αλλά είναι τόσο αγροίκος και φιλάργυρος που θα καταντούσα πουτάνα στους δρόμους. Η μόνη μου διέξοδος ήταν να βάλω χέρι στο χρυσάφι πριν απ' αυτούς. Σ' ευχαριστώ πολύ για την συμπαράσταση. Κι εγώ που νόμιζα πως μ' αγαπούσες.

- Δεν θα ξαναπούμε τα ίδια περί αγάπης κι έρωτα, Ευγενία. Η κατάσταση έχει ως εξής. Θα μου υπογράψεις μια λεπτομερή κατάθεση με αυτά που ξέρεις κι αυτά που έχεις κάνει συμπεριλαμβάνοντας και όλους τους φίλους σου και θα σε προστατέψω απ' τον Μαρκέλλο και τον στρατό των μοναχών-δολοφόνων που τον συντροφεύει μέχρι να ξεκαθαρίσει αυτή η υπόθεση και με τους Πραιτοριανούς θα βρεις τρόπο να ξεμπλέξεις. Αλλιώς θα σε πετάξω στο δρόμο και θα κοιτάς συνέχεια πίσω απ' την πλάτη σου μήπως τους δεις να έρχονται. Ο Μαρκέλλος δεν θα το διακινδυνεύει να σε πιάσουν και να μιλήσεις.

- Δεν μ' αγαπάς καθόλου, λοιπόν.

Έβαλε τα κλάματα μ' αναφιλητά. Κλασσική αντίδραση γυναίκας σε απόγνωση αλλά πολλοί από μας το τρώνε. Κι εγώ μερικές φορές αλλά όχι τώρα.

- Αν βοηθάει σε κάτι, σου λέω ότι πέρασα πολύ καλά όταν κάναμε έρωτα, Ευγενία αλλά... δεν ξέρω τι είναι η αγάπη.

- Δώσε μου χαρτί και πένα. Θα τα γράψω όλα.

- Πολύ σοφή απόφαση. Μπράβο. Πες μου τώρα που τα κανονίσαμε τι ξέρεις για τον Σέργιο.

- Πρώτη φορά το ακούω αυτό το όνομα.
- Και ο Αβλάβιος ; Αυτός σου λέει κάτι ;
- Ούτε αυτόν. Ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι ;
- Καλύτερα να μην ξέρεις, Ευγενία. Για το δικό σου καλό. Πίστεψέ με.

ΔΕΚΑ

Time after time

Ο αυτοκράτωρ Ιουστινιανός και η Θεοδώρα αγαπήθηκαν από πολλούς και μισήθηκαν από λίγους αλλά το μίσος των λίγων ήταν μεγαλύτερο απ' την αγάπη των πολλών. Έχτισαν εκκλησίες, νοσοκομεία, δεξαμενές κ' υδραγωγεία, σχολεία και πολλά θαυμαστά άλλα έργα στην διάρκεια της βασιλείας τους. Η αυτοκρατορία ποτέ δεν ήταν τόσο μεγάλη σ' έκταση και πληθυσμό, σχεδόν είχε ενωθεί με την δυτική αυτοκρατορία την εποχή του Ιουστινιανού, μια απ' τις λαμπρότερες εποχές της Βυζαντινής Ιστορίας. Η Θεοδώρα, για ν' αποτινάξει το αμαρτωλό παρελθόν της θεωρήθηκε η πρώτη φεμινίστρια με την φροντίδα που πρόσφερε στις γυναίκες, ειδικά στις εταίρες. Έχτισε καταφύγια για κακομεταχειρισμένες γυναίκες και για όσες πουτάνες ήθελαν ν' αλλάξουν επάγγελμα και έκανε την πορνεία παράνομη αλλά μόνον για τους νταβατζήδες. Το αρχαιότερο επάγγελμα του κόσμου δεν έπαψε ποτέ ν' ανθεί και ούτε οι νταβατζήδες εξαφανίστηκαν ως δια μαγείας μόνον που ήταν παράνομοι. Εκεί που τα έκανε σκατά κι αντι-φεμινιστικά ήταν με τους γάμους και τα διαζύγια όπως και με τα σκλαβοπάζαρα, ειδικά τα σεξο σκλαβοπάζαρα. Οι εταίρες της υψηλής τάξης ήταν πάντα καλλιτεχνικά προστατευμένες αλλά η αλήθεια είναι ότι και οι κατώτερες στην εποχή της δεν κινδύνεψαν. Από αλληλεγγύη ίσως, λόγω του παρελθόντος της.

Οι λίγοι ευγενείς, πλούσιοι κι αριστοκράτες ήταν οι πιο επικίνδυνοι εχθροί του αυτοκράτορα, πιο επικίνδυνοι κι απ' τους Ούννους που έφτασαν να κατασκηνώσουν έξω απ' τα

τείχη μια φορά. Αυτοί δεν συγχωρέσανε και δεν ξέχασαν ποτέ πως ο Ιουστινιανός δεν ήταν "δικό τους" παιδί αλλά ένας άξεστος χωριάτης που δεν μίλαγε καλά Ελληνικά κι αυτά τα τσάτρα-πάτρα μόνον γραμμένα επειδή σαν ομιλητής ήταν άχρηστος και φρόντιζε να μην το ανοίγει σε δημόσιους χώρους. Ήταν όμως αμείλικτος και δεσποτικός, πίστευε πως όλοι κάτω απ' αυτόν ήταν σκλάβοι του, ιδιοκτησία του και τους συμπεριφέρονταν σαν τέτοιους. Θεωρούσε ότι ήταν συνέχεια του Θεού και, σύμφωνα με το μυστήριο της βάπτισης που υπομένει το κάθε βρέφος χωρίς να είναι σύμφωνο με το τι το περιμένει, βαπτίζεται ο "δούλος του Θεού" και ως ελ τούτου, αφού ο Ιουστινιανός ήταν ο Θεός επί γης, όλοι οι άλλοι ήταν δούλοι του! Όλα τα έργα που έκανε, ειδικά μετά την στάση του Νίκα, που είναι θαυμαστά μέχρι σήμερα, απαίτησαν πολλά χρήματα και σκλάβους. Και τίποτα απ' αυτά τα δύο δεν φυτρώνει στα δέντρα. Οι πλούσιοι, και κάμποσα εύπορα μοναστήρια, κλήθηκαν να πληρώσουν για την ανασυγκρότηση και την πρόοδο και ο Βελισάριος με τους πολέμους του εφοδίαζε τους σκλάβους-εργάτες. Ας μην ξεχνάμε πως όλη η ανάπτυξη όλων των γνωστών πολιτισμών στον πλανήτη βασίστηκε αποκλειστικά σε εργασία σκλάβων μέχρι τα τέλη του 19ου αιώνα που καταργήθηκε. Επισήμως δηλαδή γιατί ανεπισήμως.... σκλάβοι παντού και πάντοτε. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, μετά την νύλα του Βελισάριου με τους Πέρσες και τον φόβο ότι θα μπουν μέσα και θα κάνουν τα πάντα, υπέγραψε μια συνθήκη ειρήνης με την Περσική αυτοκρατορία την οποία πλήρωνε τόνους χρυσάφι κάθε χρόνο. Όχι απ' την τσέπη του φυσικά, απ' την τσέπη των πλουσίων στους οποίους είχε πουλήσει ένα παραμύθι ότι τα λεφτά ήταν δάνειο και ότι θα τους τα ξεπλήρωνε στο πολλαπλάσιο αργότερα. Κανείς βέβαια δεν το πίστεψε, πλούσιοι ήτανε δεν ήταν μαλάκες. Οι μαζικές συλλογικές επαναστάσεις των πολλών φτωχών είναι λιγότερο επικίνδυνες απ' τις συνομοσίες των λίγων ισχυρών. Γι' αυτούς, ο αυτοκράτορας θα ήταν πιο χρήσιμος νεκρός.

Οι φίλοι μας Μαρκέλλος και Σέργιος ήταν δυο απ' αυτούς τους πάμπλουτους γκάνγκστερ, μέλη της ίδιας γκαγκ=κλίκας, και είχαν και την ευλογία της εκκλησίας που δεν μπορούσε να δεχτεί τον Ιουστινιανό σαν εκπρόσωπο του Θεού στην γη, τους έκλεβε την δουλειά. Κι από πίσω η Θεοδώρα να συντονίζει τις μαριονέτες της με τους σπάγκους στα χέρια. Το τελικό σχέδιο δεν είχε ακόμα αποκαλυφθεί. Είχαμε δουλειά. Αβλάβιος, Σέργιος, το σεντούκι με το χρυσάφι... από που να πιαστείς. Κι αμπελώνας ; τι έκρυβε το μοναστήρι κι η διαθήκη στο σχέδιο της Θεοδώρας ; πόσο καλά είχαν ψάξει το κτήμα για το χρυσάφι ; δεν ήξερα από που να ξεκινήσω αλλά δεν χρειάστηκε γιατί με κάλεσε ο πρωτομάστορας στο παλάτι. Με το συνήθη τρόπο, έξι τριχωτοί ένοπλοι και μια άμαξα "παρακαλώ περάστε στην αυτοκρατορία δι' υπόθεσήν σας"

- Έμαθα πως ανακατεύεσαι πάλι με τις υποθέσεις μου, Βάρδα. Πόσο κρατάει αυτή η βιόλα;
- Απ' την εποχή της στάσης του Νίκα, υψηλότερη.
- Μην προσποιείσαι τον βλάκα, Βάρδα. Ρητορική ήταν η ερώτηση και το ξέρεις καλά.
- Πίστεψέ με, μεγαλειότητα, πως το τελευταίο πράγμα που επιθυμώ είναι ν' ανακατεύομαι στις υποθέσεις σου. Μου ανατέθηκε η διαλεύκανση ενός φόνου που είχε σχέση με μια κληρονομιά ενός αμπελώνα και πάνω εκεί συγκεντρώνονται όλες οι έρευνές μου. Αδυνατώ να δω με ποιόν τρόπο αυτή η υπόθεση ανακατεύεται με δικές σου υποθέσεις.

- Έχω προσωπικά συμφέροντα για τον αμπελώνα, Βάρδα και όλους αυτούς που εμπλέκονται στην υπόθεσή σου.

- Ειλικρινά δεν είχα ουδεμία ιδέα περί αυτού, βασίλισσά μου. Θα την παρατήσω αμέσως αν μου το ζητήσεις.

- Μπορεί και να το κάνω αλλά όχι ακόμα. Πρώτα θέλω να μου πεις τι έχεις ανακαλύψει.

- Αυτό είναι κάτι που αφορά αποκλειστικά τον πελάτη μου, μεγαλειότητα και δεν θα μπορούσα να προδώσω την εμπιστοσύνη του.

- Βλακείες! Είμαι η αυτοκράτειρα και σε διατάζω να μου πεις τί γνωρίζεις!

- Αλλιώς τι ;

- Ξέρω πως με τις απειλές δεν κερδίζω τίποτα μαζί σου, Βάρδα και γι' αυτό σου κάνω μια ευγενική παράκληση.

- Θυμάσαι, Δέσποινά μου, μια προσωπική σου υπόθεση που δούλεψα μερικούς μήνες πριν, έτσι δεν είναι ; Φαντάσου λοιπόν τον αυτοκράτορα να μου ζητούσε να του αποκαλύψω λεπτομέρειες. Την ίδια απάντηση θα του έδινα όπως σ' εσένα τώρα ακόμα και με κίνδυνο να μου κόψει το κεφάλι

Δεν ήθελε βέβαια να γνωρίζει κανείς για την έκτρωση που είχε κάνει με τον Ιωνά μέσω εμού και το επιχείρημά μου δούλεψε τέλεια.

- Με υποχρεώνεις κατά κάποιον τρόπο να εκλάβω την άρνησή σου σε αυτοκρατορική διαταγή σαν αρετή, Βάρδα. Και όσο την βρίσκω αναιδή και ανυπάκουη άλλο τόσο θαυμάζω το θάρρος και την ειλικρίνειά σου, σπάνια προσόντα στις μέρες μας

- Σ' ευχαριστώ απ' τα βάθη της καρδιάς μου που θα μου επιτρέψεις να φύγω περπατώντας στα πόδια μου και όχι ακέφαλος πάνω σε φορείο, υψηλότερη

Της είπα κι άρχισα να οπισθοχωρώ προς την πόρτα. Λίγο πριν την έξοδο, φώναξα.

- Φεύγω εγώ τώρα, δέσποινα Αντωνίνα. Μπορείς να βγεις πίσω απ' την κουρτίνα.

- Χάσου απ' τα μάτια μου, ξιπασμένο γουρούνι.

Κι έφυγα τρέχοντας αλλά πρόλαβα να ρίξω μια ματιά πάνω απ' τον ώμο μου για να δω την Αντωνίνα να βγαίνει πίσω από μια πορφυρή βελούδινη κουρτίνα. Αυτά τα γύναια ήταν πολύ προβλέψιμα, τελικά.

Η Θεοδώρα είχε μια κουβεντούλα κυριών με την Αντωνίνα σχετικά με το πάρτι του Καππαδόκη. Πολύ θα το 'θελε να είχε συμμετάσχει κι αυτή αλλά στην παρούσα θέση της σαν αυτοκράτειρα γνώριζε ότι αυτό ήταν αδύνατο. Αυτή η ιστορία μα την αφέντρα Ντόμινα την είχε διασκεδάσει αφάνταστα. Δεν θα ήταν καθόλου κακή ιδέα να εφαρμόσει μερικά κόλπα με τον Τζούστη για να κάνουν την ζωή τους λίγο πικάντικη. Άκου κολλάρο σκύλου με καρφιά να σέρνεις έναν αρσενικό στα τέσσερα! Ωραιότατη ιδέα. Εκείνο που της διέφευγε ήταν πως τα σκυλιά αγριεύουν μερικές φορές και κατασπαράσσουν τους αφέντες τους. Κρίμα που η Αντωνίνα δεν μπόρεσε ν' ακούσει τι συζήτησαν οι άνδρες. Πέρασε υπέροχα όμως τούτη η σκρόφα την ώρα που η ίδια σκυλοβαριόταν δίπλα στον... Τζούστη. Ερεθιζόταν μόνον με την σκέψη. Κι εκεί που τα σκεφτόταν αυτά ήρθε ένας ευνούχος να την μηνήσει πως η παρουσία της ήταν απαραίτητη στο πλευρό του αυτοκράτορα αμέσως. Βιάστηκε ν' αφήσει το δικό της δώμα και να περάσει στο διπλανό όπου η ατμόσφαιρα ήταν ήδη βαριά. Το πρόσωπο του Πρωθυπουργού Αντύπα αυτό έδειχνε τουλάχιστον.

- Προς τι αυτή η μάζωξη, ευγενικοί άρχοντες ;

- Ο πρωθυπουργός ισχυρίζεται πως μαγειρεύεται συνομωσία να μας ρίξουν και τους δύο απ' τον θρόνο, Δέσποινά μου.

- Φήμες μόνον άκουσα, βασιλιά μου, μόνον φήμες, τίποτα το σίγουρο.

- Και... ποιοι είναι πίσω απ' αυτό; Ρώτησε η Θεοδώρα χωρίς να προσπαθήσει να κρύψει ένα ειρωνικό χαμόγελο.

- Ευγενείς και πλούσιοι αριστοκράτες. Κατά τα φαινόμενα έχουν απηυδήσει με την αβάσταχτα υψηλή φορολογία.

Η Θεοδώρα τώρα γελούσε τρανταχτά. Κοίταξε τον αυτοκράτορα.

- Τις έχω ακούσει αυτές τις φήμες εδώ και πολύ καιρό, αφέντη και κύρη μου αλλά δεν έδωσα καμιά σημασία ούτε ανησύχησα. Γι' αυτό άλλωστε δεν σου είπα τίποτα. Τα απλά ανθρωπάκια μπορούν να λένε και να ονειρεύονται διάφορα αλλά ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΤΟΛΜΟΥΣΕ ΚΑΤΙ ΤΕΤΟΙΟ ;;

Μ' αυτό το τελευταίο που το κραύγασε τα μάτια της έγιναν δυο πύρινες φλόγες.

- Μα, φυσικά κανένας, υψηλότερη, είτε έντρομος ο Πρωθυπουργός Αντύπας. Η γυναίκα μπορούσε αλλάζοντας τον τόνο της φωνής της να προκαλέσει έμφραγμα στους υποκείμενους ή να τους σκοτώσει απευθείας μ' ένα της βλέμμα.

- Πιστεύω ότι ήμαστε καλά φυλασσόμενοι, είπε ο Ιουστινιανός χωρίς καλά-καλά να το πιστεύει κι ο ίδιος.

- Δεν θα μπορούσε καλύτερα, αφέντη μου. Κανείς δεν μπορεί να μας πλησιάσει χωρίς την θέλησή μας.

- Σ' ευχαριστώ πολύ για το ενδιαφέρον σου, Αντύπα. Θα το κοιτάξουμε το θέμα ιδιαίτερος. Άλλο που δεν ήθελε ο Αντύπας για να την κάνει με μικρά πηδηματάκια προς τα πίσω και να εξαφανιστεί.

- Μην σκιάζεσαι για τίποτα, αγαπημένε μου. Δεν θα επιτρέψω ποτέ να μας συμβεί κάτι κακό.

- Σου έχω παραχωρήσει την απόλυτη εμπιστοσύνη μου και την αιώνια αγάπη μου, δέσποινά μου και γυναίκα μου.

ENTEKA

Mercy, mercy, mercy

Όταν επέστρεψα στο σπίτι, η Υπατία με πληροφόρησε πως ο Χαρίδημος με περίμενε στο σαλόνι. Είχε κάμποση ώρα που περίμενε και φαινόταν πολύ ανήσυχος. Πολύ περίεργο ήταν. Ο Χαρίδημος σχεδόν ποτέ δεν βγαίνει απ' το οινοποιείο και ειδικά για να έρθει εδώ. Ανησύχησα κι εγώ. Τον βρήκα να κάθεται σε μια καρέκλα στο σαλόνι σε όρθια θέση με τα χέρια στα γόνατα κι έτρεμε σύγκορμος.

- Δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα που να μην έχει λύση, του είπα χαμογελώντας για να του δώσω κουράγιο. Ποιο είναι το πρόβλημα, φίλτατε ;

- ΑΥΤΟ.

Είπε και μου έδωσε ένα φάκελο που ήταν ήδη ανοιχτός. Στο εξωτερικό έγραφε:

Να δοθεί στον Χαρίδημο σε περίπτωση θανάτου.

Οινοποιείο Αρχιμήδη, Κοντοσκάλιον, Κωνσταντινούπολις

- Πριν δω τι περιέχει, καλέ μου φίλε, πες μου πρώτα πως ήρθε στα χέρια σου.

- Είναι ένας άχρηστος μπεκρής δικηγόρος, παιδί μου. Ούτε η μάνα του δεν τον θυμάται πια.

Απένταρος και συχνά μεθυσμένος, η φήμη του είναι μεταξύ των φτωχών που συχνά υπερασπίζεται χωρίς αμοιβή επειδή δεν έχουν να τον πληρώσουν. Είναι όμως διπλωματούχος κι

έχει άδεια ασκήσεως του επαγγέλματος κι ελεύθερη είσοδο στα δικαστήρια, τον έλεγξα. Απ' την άλλη είναι αυτός ο παλιός φίλος που πέθανε πρόσφατα και με ρωτούσες για δαύτον μερικές μέρες πριν. Ο Ανδρόνικος απ' την Σηλυβρία με το εξαιρετικό μοσχάτο κάθε χρόνο, παλιός φίλος του παππού σου και δικός μου και που μάλλον περίμενε ότι θα πεθάνει πριν την ώρα του. Δεν ξέρω πως και που βρήκε αυτόν τον άχρηστο δικηγόρο και του εμπιστεύθηκε αυτή την επιστολή-κληροδότημα για την οποία τον πλήρωνε δυο φορές τον χρόνο, κάθε έξι μήνες, τα τελευταία χρόνια και ήταν πάντοτε συνεπής. Ίσως να μην είχε και μεγάλη εμπιστοσύνη σε μεγάλους και τσαντούς δικηγόρους. Πρώτα, αγόρασε ένα χαμόσπιτο λίγο έξω απ' τα τείχη του Κωνσταντίνου κοντά στον ποταμό Λύκο και μετά έκανε αυτόν τον φάκελο και τον παρέδωσε σ' αυτόν τον δικηγόρο να τον διεκπεραιώσει πληρώνοντάς τον καλά λεφτά κάθε εξάμηνο επί μια δεκαετία. Αυτός ο άχρηστος που δεν πληρώθηκε την τελευταία δόση, έψαξε και βρήκε στο Πραιτόριο ότι ο πελάτης του πέθανε και ο επαγγελματισμός του τον υποχρέωσε να μου παραδώσει τον φάκελο όπου μου μεταβιβάζει αυτό το χαμόσπιτο στην άκρη του ποταμού. Αυτή είναι η ιστορία. Έχω τρελαθεί απ' τον φόβο μου για το τί θα κρύβεται μέσα.

- Θα σου φαινόταν παράξενο αν σου έλεγα ότι θα βρεις ένα σεντούκι γεμάτο χρυσάφι μέσα, γεράκο μου ;

- Δεν αστειεύομαι, Θεόφιλε.

- Ούτε εγώ, φίλτατε, ούτε εγώ.

Διάβασα το γράμμα. Με λίγα λόγια, ο Χαρίδημος κι ο Αρχιμήδης ήταν οι μοναδικοί άνθρωποι που εμπιστεύονταν.... μπλα μπλα μπλα το οίνοποιείο ήταν ο μοναδικός κληρονόμος του σπιτιού με όλα του τα υπάρχοντα, παρακαλώ υπόγραψε τα χαρτιά και πλήρωσε 5 χρυσά τον κομιστή.

- Τον πλήρωσες τον άνθρωπο, Χαρίδημε ;

- Και τον πλήρωσα και τα έγγραφα υπέγραψα. Όλα καθαρά και νόμιμα.

- Δηλαδή, ήμαστε ιδιοκτήτες ενός μικρού σπιτιού στις όχθες του Λύκου, λοιπόν.

- Ακριβώς! Αλλά αυτό που με ανησυχεί είναι το "με ότι αυτό περιέχει" που γράφει κάπου.

- Φασαρίες και σκοτούρες, φίλε μου αλλά όχι για μας, μην φοβάσαι. Άλλο θα έχουν φωτιά στον κώλο. Πρώτα, βρες αυτόν τον δικηγόρο και δώσε του άλλα πέντε χρυσά για τον κόπο του και μετά κοίτα πως θ' αξιοποιήσεις αυτό το σπιτάκι για σένα και την οικογένειά σου να πηγαίνετε να ξεσκάτε στην εξοχή. Όσο για ότι περιέχει... άσε εμένα να το κανονίσω.

Ηρέμησε ο Χαρίδημος και ήρεμος πλέον ξαναγύρισε στο οινοποιείο και τις δουλειές του αφήνοντας σ' εμένα τα έγγραφα της ιδιοκτησίας. Ήμουν απόλυτα βέβαιος ότι μέσα θα εύρισκε ένα σεντούκι γεμάτο χρυσάφι. Θα χρειαζόμουν τον Πρόβο και τους σμπίρους του για την μεταφορά αλλά προηγουμένως τον χρειαζόμουν να μου φέρει "λουκάνικο" τον Σέργιο. Όταν είπα τα νέα στον Τούρκο, ήθελε να πάμε αμέσως και να το φέρουμε για σιγουριά στο σπίτι.

- Δέκα χρόνια βρίσκεται εκεί και δεν έχει πάθει τίποτα, αδέρφι. Δεν χαλάει το χρυσάφι αν μείνει εκεί μερικές μέρες ακόμα.

ΔΩΔΕΚΑ

My favorite things

Ο Τούρκος έφυγε να βρει τον Πρόβο και να κανονίσουν μαζί την υπόθεση Σέργιος κι εγώ πήγα να βρω την Ελένα να μάθω νέα της Ευγενίας. Δεν είχε κουνήσει βήμα απ' το δωμάτιό της, μου είπαν. Μια φορά μόνον ζήτησε να πάει στην βιβλιοθήκη απ' όπου πήρε μερικά βιβλία στο δωμάτιό της κι αυτό ήταν όλο. Προτιμούσα να την φιλοξενώ για μερικές μέρες έως ότου ξεσπάσει το σκάνδαλο πριν την παραδώσω επειδή φοβόμουν πως ο Μαρκέλλος και τα σκυλιά του θα έκαναν τα πάντα για να την σκοτώσουν και, το χειρότερο, θα σήμαιναν συναγερμό ότι τα σχέδιά τους είχαν αποκαλυφθεί. Μόνη κι έρημη αλλά ζωντανή η Ευγενούλα και χωρίς άντρα αλλά ήταν μάλλον κοκαλιάρια για τα γούστα του Τούρκου.

Το "λουκάνικο" με το σακί στο κεφάλι έφτασε σπίτι αργά το απόγευμα λίγο πριν το δείπνο όπως ήταν αναμενόμενο. Για να λέμε όμως και του στραβού το δίκιο, ο Πρόβος και τα παλληκάρια του άξιζαν πολύ περισσότερα απ' το φαγητό που απλόχερα σέρβιρε η Ελένα. Μου άρεσε όμως να τους πειράζω μ' αυτό και δεν κακοκαρδίστηκαν ποτέ. Εγώ κι ο Τούρκος το αναβάλαμε γι' αργότερα. Ο "καλεσμένος" μας ήταν σχεδόν γυμνός και δεμένος σε μια καρέκλα σ' ετούτο το πέτρινο υγρό κελί στη άκρη της Προποντίδας στην πίσω έξοδο του σπιτιού όπου έδενε το εμπορικό μας πλοίο. Ήταν φιμωμένος κι ασυνήθιστα ήρεμος αν αναλογιστεί κανείς την κατάστασή του όταν μπήκαμε με τους πυρσούς κι ανάψαμε μερικά λαδοκάντηλα.

- Ξέρεις ποιος είμαι ;
- Έχω ακούσει για σένα, Βάρδα. Πες μου τι θέλεις

- Την γραπτή κατάθεσή σου υπογεγραμμένη.
- Είναι σαν να μου ζητάς ν' αυτοκτονήσω.

Ήρεμος κι αριστοκρατικός, χωρίς υστερίες, κρατούσε την θέση του.

- Έχουν υπάρξει κι άλλοι πριν από σένα στην ίδια θέση και πάντα πήρα αυτό που ζητούσα.

Με πόνο κι αίμα που δύσκολα καθάρισαμε απ' το πάτωμα μετά. Μερικοί ταΐσανε τα ψάρια στον πάτο της Προποντίδας. Για να πάρεις μια ιδέα στο λέω. Πως θέλεις να γίνει;

- Εάν σου μιλήσω μου δίνεις τον λόγο σου σαν τίμιος τζέντλεμαν που είσαι ότι θα με πας να κλειστώ σ' ένα μοναστήρι μετά ;

- Μοναστήρι δικής μου επιλογής ή δικής σου ;

- Δικής μου. Το μοναστήρι του Άγιου Ευδόκιμου κοντά στην δεξαμενή του Μόκιου. Το έχω κανονίσει.

- Στον Παράδεισο, Σέργιε ; του είπα προκαλώντας ένα αχνό χαμόγελο.

- Γνωρίζω ότι η περιοχή λέγεται Το Παραδείσιον αλλά δεν σημαίνει απολύτως τίποτα.

Όταν κάποιος κάνει δουλειές σαν τις δικές μου πρέπει να έχει υπολογίσει από πριν τις συνέπειες.

Αυτή ήταν και η διαφορά μεταξύ ενός αριστοκράτη εγκληματία κι ενός κοινού. Ο υπολογισμός. Είχαν όμως το "εγκληματίας" να τους ενώνει.

- Αφού λοιπόν αυτό πρόκειται να κυλήσει πολιτισμένα, επέτρεψέ μου να καλέσω την αδελφή μου και γραμματέα μου που θα κρατήσει τα πρακτικά με τον δικό της λογοτεχνικό τρόπο. Κι όταν τελειώσουμε κ' υπογράψεις σου υπόσχομαι ότι θα σε συνοδέψω προσωπικά μέχρι την πόρτα του μοναστηριού αλλά εκεί θα σε αφήσω και δεν θα με νοιάζει τι θα γίνει μετά.

- Λόγια τσεκουράτα και τίμια. Χαίρομαι που θα εξελιχθεί έτσι γιατί αν κρίνω απ' την παρουσία του φίλου σου εδώ και τις περιγραφές, ό άλλος τρόπος δεν θα μου άρεσε καθόλου

Ο Τούρκος έφυγε για να γυρίσει σε λίγο με την Υπατία, ένα τραπέζι και καρέκλα και όλα τ' απαραίτητα. Όταν τακτοποιήθηκαν όλοι, άρχισα.

- Θα είναι καλύτερα να ρωτάω και ν' απαντάς, Κόμη κι έτσι η αδελφή μου θα έχει χρόνο να γράψει τις σημειώσεις της.

- Όπως νομίζεις. Τι θες να μάθεις ;

- Γι' αρχή, γιατί σκότωσες τον Ανδρόνικο.

- Διαταγή του Μαρκέλλου. Είχε κάτι να κάνει με την χήρα και τον αμπελώνα.

- Και το σεντούκι με το χρυσάφι ;

- Ποιο χρυσάφι ; Δεν έχω ιδέα γι' αυτό.

- Έχει ο Μαρκέλλος. Σε χρησιμοποίησαν, Κόμη. Ποιο είναι το σχέδιο;
- Να δολοφονήσουμε τον αυτοκράτορα.
- Για ποιο λόγο ;
- Δεν μπορούμε να το αντέξουμε άλλο. Μας τα έχει πάρει όλα για τα φαραωνικά του

σχέδια, τους πολέμους του και τις συνθήκες ειρήνης που υπογράφει.

- "Μπορούμε" ; σε πληθυντικό ; ποιοι ακριβώς;
- Αριστοκράτες και πλούσιοι, σχεδόν όλοι. Ποιος έχει ανάγκη από έναν άξεστο χωριάτη αυτοκράτορα σε τελική ανάλυση ;

Αυτός ο ηλίθιος ήταν ιδεαλιστής !!!!! Για τον Μαρκέλλο δεν ήμουν σίγουρος.

- Ποιος είναι ο εγκέφαλος του σχεδίου ;
- Ο Μαρκέλλος, φυσικά.
- Και η Θεοδώρα ; Τι ρόλο παίζει στο σχέδιο ;
- Μα... τι σκατά μαλακίες μου τσαμπουνάς ; Τρελάθηκες ; Την ίδια στιγμή θα πεθάνει κι αυτή, αμέσως μετά.

- Και ποιον υπολογίζετε να βάλετε στον θρόνο;
- Τον στρατηγό Βελισάριο. Είναι φανερό. Εσύ βλέπεις κάποιον καλύτερο ;
- Μόνον που αυτός δεν έχει ιδέα γι' αυτό.
- Δεν σε καταλαβαίνω! Αυτά που μου λες δεν έχουν κανένα νόημα.
- Στάσου να σ' ενημερώσω λοιπόν, Κόμη γιατί σ' έπιασαν κορόιδο κι εσένα και τους ιδεολόγους φίλους σου που νομίζατε πως δολοφονώντας τον αυτοκράτορα θα λύνονταν όλα τα προβλήματά σας. Ο Φίλος σου ο Μαρκέλλος είναι στο κόλπο για τα λεφτά, ένα σεντούκι γεμάτο χρυσάφι για την ακρίβεια. Κάτι που μάλλον του υποσχέθηκε η Θεοδώρα που έβαλε μπροστά ένα σχέδιο δολοφονίας του αυτοκράτορα το οποίο σίγουρα δεν έχει καμιά τύχη, για να κατηγορήσει και να ξεφορτωθεί τον Βελισάριο του οποίου η δημοτικότητα είναι στα ύψη κι αποτελεί απειλή, αλλά και τον Καππαδόκη ταυτόχρονα για να ευχαριστήσει την τάξη σου. Ο δολοφόνος σας είναι νεκρός ήδη πριν το επιχειρήσει. Για τον Αβλάβιο πρόκειται ή κάνω λάθος ;

- Ναι, ο Αβλάβιος θα τον σκοτώσει. Έχει ήδη πληρωθεί 20κιλά χρυσό γι' αυτό.
- Πότε ; Πως ;
- Ο Ιουστινιανός δίνει ένα συμπόσιο σε δυο μέρες, το Σάββατο. Ο Θεός μου κατάφερε να βγάλει μια πρόσκληση στον Αβλάβιο. Εκεί θα το κάνει.

- Και θα πεθάνει επί τόπου, ο ηλίθιος. Τι να τα κάνει τα 20 κιλά χρυσάφι πεθαμένος ; Σας δούλεψε όλους η Θεοδώρα για να ξεφορτωθεί τον Βελισάριο, ανόητοι. Στον Μαρκέλλο έταξε χρυσάφι και την χήρα, στον Καππαδόκη έριξε την Αντωνίνα που αν και παντρεμένη με τον Βελισάριο πάει με άλλους, και με σένα αν έχει σημασία, και μαζί με τον στρατηγό και τον Καππαδόκη θα καείτε κι εσείς, οι ηλίθιοι ιδεαλιστές και οι πρώην πειρατές φιλάργυροι. Αντί να παίζετε με την φωτιά κι εσύ κι οι όμοιοί σου θα ήταν καλύτερα να συμμορφωθείτε με την ιδέα ότι θα ζήσετε με λιγότερα λεφτά που ποτέ δεν θα ήταν τόσο λίγα για να γίνετε φτωχοί. Κι εμένα μου τα παίρνει χοντρά ο Καππαδόκης και τ' αφεντικό του αλλά δεν σκέφτηκα ποτέ να τον σκοτώσω! Μια χαρά ζω και με λιγότερα. Άλλωστε, ποιος μπορεί να μου εγγυηθεί πως ο επόμενος θα είναι λιγότερο αμείλικτος κι αιμοδιψής απ' αυτόν που έχουμε σήμερα;

- Δεν έχεις άδικο αν έτσι συμβαίνει αλλά τώρα είναι αργά. Θα πρέπει να συνηθίσω την ιδέα πως θα ζήσω σαν μοναχός.

- Ούτε και γι' αυτό δεν θα ήμουν σίγουρος στην θέση σου, Κόμη. Γιατί εγώ θα κάνω όπως σου υποσχέθηκα και θα σε πάω στο μοναστήρι αλλά η Θεοδώρα... θα βρει τρόπο να βάλει κάποιον να σου κόψει τον λαιμό κι εκεί μέσα. Τελειώσαμε, Κόμη. Διάβασε προσεκτικά αυτά που έγραψε η αδελφούλα μου και βάλε την υπογραφή σου φαρδιά πλατιά από κάτω. Εγώ πάω να ετοιμάσω μια άμαξα για να σε πάω στο μοναστήρι όπως σου υποσχέθηκα.

Και αυτό ακριβώς κάναμε

ΔΕΚΑΤΡΙΑ

Blues in the night

Το σπιτάκι που είχε αγοράσει ο Ανδρόνικος στην άκρη του ποταμού δεν ήταν εύκολο να το βρούμε παρ' όλο που μέσα στα έγγραφα υπήρχε τοπογραφικό. Ψηλά αγριόχορτα παντού κι ένας ρημαγμένος φράχτης που τον είχε καταλάβει ολόκληρο ένας άγριος αναρριχώμενος κισσός. Έπρεπε να πλησιάσουμε πολύ κοντά για να το δούμε και αν σαν νεαροί με τον Τούρκο είχαμε έρθει πολλές φορές εδώ για τα δροσερά νερά του ποταμού και την ερημιά τα ζεστά καλοκαίρια, δεν το είχαμε προσέξει ποτέ. Δεν είχαμε πρόβλημα να διαβούμε τον φράχτη αλλά η πόρτα του από βαρύ ξύλο οξιάς είχε μια βαριά σκουριασμένη κλειδαριά που δεχόταν δυο κλειδιά που αν και τα είχαμε σαν νόμιμοι κληρονόμοι, μας παίδεψε πολύ να την ανοίξουμε. Είχαμε αφήσει τον Πρόβο και την άμαξα στον δρόμο και ήμασταν μόνο οι τρεις μας. Ο Χαρίδημος με τον Τούρκο βάλθηκαν ν' ανοίξουν κάποιο παράθυρο αλλά στάθηκε αδύνατον. Σαν να ήταν χτισμένα από μέσα. Ανάψαμε δυο πυρσούς για να δούμε μόνο σκόνη και ιστούς με ή χωρίς αράχνες παντού και ακριβώς στην μέση του κύριου δωματίου αυτό που υποψιαζόμουν. Ο Τούρκος δοκίμασε να το σηκώσει μόνος του κι έβαλε τα γέλια. Γελώντας ακόμα άρχισε να χτυπάει με μανία τις κλειδαριές μέχρι που τις ξεχαρβάλωσε για να σηκώσουμε το καπάκι και να μας στραβώσει η λάμψη απ' την αντανάκλαση των πυρσών.

- Πως το ήξερες, γιέ μου ;

- Κι εσύ κι ο παππούς κάνατε ότι μπορούσατε για να με κάνετε κρασέμπορα αλλά εγώ έγινα ντεντέκτιβ, Χαρίδημε. Αυτή είναι η δουλειά μου.
- Φαντάζομαι πως κάτι τέτοιο είναι που έχουν οι πολύ πλούσιοι αλλά τί σκατά να το κάνει κάποιος τόσο χρυσάφι, είπε ο τίμιος αδέκαστος δουλευταράς φίλος μας.
- Το κοιτάζει κάθε πρωί που ξυπνάει και του σηκώνεται πιθανόν. Κανείς δεν χρειάζεται τόσο πλούτο. Μπορείς να τα έχεις όλα μ' ένα μικρό μέρος απ' αυτό.
- Τι θα το κάνουμε, αφέντη, είπε ο Τούρκος με την μνημειώδη απάθειά του καθόλου εντυπωσιασμένος απ' το θέαμα.
- Το πρώτο είναι ότι πρέπει να το μετακινήσουμε. Το άλλο είναι αν θα κρατήσουμε εμείς κάποιο μέρος και το τελευταίο... καλός και άγιος ο Πρόβος και τα παλληκάρια του αλλά μπροστά σε τόσο χρυσάφι οι άνθρωποι μπορεί ν' αλλάξουν.. για σας τους δυο είμαι σίγουρος αλλά θέλω την γνώμη σας για τον Πρόβο.
- Καλύτερα προνοητικοί παρά μετανιωμένοι, αφέντη. Τώρα που ξέρουμε θα έρθουμε μόνοι μας το βράδυ με πασσάλους και σκοινιά να το σύρουμε πάνω σε άμαξα και να το πάμε σπίτι.
- Θα κρατήσουμε ένα μέρος ;
- ..Εγώ παιδί μου, ούτε θέλω να ξέρω ότι υπάρχει ούτε αν είχα ένα μέρος θα ήξερα τί να το κάνω. Χάρισμά σου όλο και κάνε το ότι θέλεις. Εγώ ούτε που ξέρω ότι υπάρχει ή ότι υπήρξε ποτέ.

Η μάνα μου με παράτησε όταν ήμουν τριών μηνών βρέφος και μέσα στην μιζέρια μου ευτύχισα να πέσω στα χέρια του παππού, του Χαρίδημου και όλων των άλλων στο σπίτι. Πολύ τυχερός στάθηκα.

- Μην με κοιτάς εμένα, δεν μου χρειάζεται χρυσάφι, τι να το κάνω; Ότι θέλω το έχω αλλά να.... αν περίσσευε κανένα καλό γκομενάκι κάπου κάπου, δεν θα το αρνιόμουν.
- Εντάξει λοιπόν. Θα κάνουμε ένα δώρο στον Πρόβο και στους δικούς του και το σεντούκι θα το παραδώσουμε στον αυτοκράτορα για την ειρήνη με τους Σασσανίδες Πέρσες.

Καλά τα είπαμε και τ' αποφασίσαμε, επιστρέψαμε στο σπίτι για να ξαναγυρίσουμε πίσω την νύχτα με πυρσούς και να το μοιράσουμε σε τρία άλλα μικρότερα σεντούκια για να τα φορτώσουμε στην άμαξα και πήραμε τον δρόμο της επιστροφής. Έκατσα δίπλα στον Χαρίδημο στην θέση του οδηγού και μέσα στο σκοτάδι της νύχτας του ψιθύρισα.

- Θέλω πάρα πολύ να το κάνεις το σπιτάκι μια όμορφη βίλλα για σένα και την οικογένειά σου και σου ζητώ να πάρεις μερικά χρυσά απ' το σεντούκι. Θα με κάνεις να χαρώ πολύ.

- Θα χαρείς το ίδιο όταν σου πω πως έτσι θα γίνει και χωρίς το σκατοχρυσάφι. Έτσι που μ' έχεις συνεταίρο μαζεύω αρκετά για να το κάνω μια όμορφη βίλλα μόνος μου. Και πολύ μου είναι που μου χαρίζεις το ερείπιο και την γη πάνω στην οποία βρίσκεται.

Και με τον τρόπο του ήταν σαν να μου έλεγε να σταματήσω την κουβέντα. Δεν έβγαλε μιλιά σε όλη την διαδρομή της επιστροφής.

Το πρωινό κυλούσε όμορφα όπως πάντα μέχρι που ήρθαν πάλι αυτοί οι κακομούτσουνοι να με πάνε στην Θεοδώρα. Για να δούμε τι είναι αυτή την φορά. Διασχίσαμε όλο το παλάτι, δεν ήταν και μικρό άλλωστε, μέχρι να φτάσουμε στο πορφυρό της δώμα και μόλις μπήκα μέσα μου την έπεσαν τέσσερις και μ' έδεσαν με αλυσίδες! Αυτή χαμογελούσε στον θρόνο της.

- Θέλω να μείνεις μακριά από κάτι τρέχουσες υποθέσεις μου, Βάρδα και γι' αυτό θα σε κρατήσω εδώ. Όχι σαν φυλακισμένο αλλά σαν φιλοξενούμενο.

- Δεν θα με χάλαγαν μερικές μέρες με παλατιανές απολαύσεις, μεγαλειότητα αλλά φοβάμαι πως κάνεις ένα μεγάλο λάθος. Ένα θανατηφόρο λάθος.

- Τι εννοείς;

-..Ο αυτοκράτωρ και σύζυγός σου πρόκειται να δολοφονηθεί, δέσποινα.

Νόμισε πως έκανα πλάκα κι έβαλε τα γέλια.

- Τίποτα που να του μοιάζει καν, Βάρδα. Έχω άλλα σχέδια.

- Τα γνωρίζω τα σχέδιά σου, κυρία. Τον Καππαδόκη πότε θα τον διώξεις πριν ή μετά την δολοφονία του άντρα σου ; Για να μην σου πω ότι αμέσως μετά είναι η σειρά σου.

- Τι ξέρεις εσύ γι' όλα αυτά, διάβολε μεταμορφωμένε που μας έκασες στην Πόλη; Συμβαίνουν πράγματα πίσω απ' την πλάτη μου και δεν είμαι ενήμερη ;

- Φοβάμαι πολύ πως, ναι, βασίλισσά μου. Κι αν με κρατάς έτσι σιδηροδέσμιο δεν μπορώ να σε βοηθήσω. Άσε με ελεύθερο και σου υπόσχομαι να τους σταματήσω και να τους συλλάβω όλους τους συνωμότες και τον Καππαδόκη στην εξορία. Για να μήν σου αναφέρω κι ένα σεντούκι γεμάτο χρυσάφι αρκετό να πληρώσει ο αυτοκράτορας την ειρήνη με τους Πέρσες για τα επόμενα πέντε χρόνια και να μείνει και περίσσεμα για σένα για ένα δεύτερο καταφύγιο για τις πουτάνες γιατί το πρώτο δεν τις χωράει όλες πια.

- Θέλεις να πεις ότι ΕΣΥ έχεις το χρυσάφι ; Και τι σκατά κάνει ο ηλίθιος ο Μαρκέλλος ;

- Προσπαθεί να μ' εξοντώσει και να το κρατήσει όλο για την πάρτη του. Φοβάμαι ότι θα το σκάσει αμέσως μόλις βάλει χέρι πάνω του και δεν θα στο παραδώσει. Όσο για μένα... ξέρεις πολύ καλά πως δύσκολα κάποιος να μ' εξοντώσει, είναι και το "φάντασμα" μαζί

- Είμαι περικυκλωμένη από άχρηστους ηλίθιους. Γιατί δεν έρχεσαι να δουλέψεις για μένα, Βάρδα ;

- Μ' έχεις αλυσοδέσει κυρά μου, δεν μπορώ.

Τώρα χαμογελούσα εγώ. Νευριασμένη κι αγανακτισμένη έδωσε εντολή να με λύσουν.

- Θέλω να ξέρω τι θα κάνεις, Βάρδα.

- Είναι καλύτερα να μην ξέρεις, μεγαλειότητα. Καθόλου δεν της άρεσε αλλά την είχα στο χέρι και συνέχισα. Σου υπόσχομαι όλους τους συνωμότες εκτός δράσης και το χρυσάφι στο κρατικό θησαυροφυλάκιο. Όσο για τον Καππαδόκη, θέλεις να τον στείλω σε κάποιο μοναστήρι μακριά από δω ή να τον σκοτώσω ;

- Εξορία σε μακρινό μοναστήρι καλά είναι. Μην τον σκοτώσεις.

- Υπάρχει μια μικρή λεπτομέρεια που μονάχα εσύ μπορείς να τακτοποιήσεις, υψηλότητα. Θα ανακατευθεί χωρίς λόγο κι αιτία το όνομα του στρατηγού Βελισάριου και όπως γνωρίζεις μάλλον καλύτερα από εμένα, ο άμοιρος Κόμης δεν έχει την παραμικρή ιδέα για όλα αυτά και το όνομά του πρέπει να καθαριστεί. Τ' όνομα της συζύγου του δεν χρειάζεται κανένα καθάρισμα πάντως.

- Δεν μπορείς να ξεχάσεις για λίγο να είσαι αυθάδης και σαρκαστικός, Βάρδα ; Καταντάει ανυπόφορο μερικές φορές. Χάσου από μπροστά μου και κοίταξε να τελειώσεις την δουλειά. Ελπίζω αυτό το σεντούκι ν' αξίζει τον κόπο μετά απ' αυτά.

- Το είδα, μεγαλειότητα και στο ξαναλέω. Πέντε χρόνια της ειρήνης με τους Πέρσες θα καλύψει και θα περισσέψουν και για πουτανοκαταφύγιο

Έφυγα και έμειναν οι αλυσίδες στο πάτωμα. Έπρεπε να βιαστώ. Το συμπόσιο ήταν προγραμματισμένο γι' αύριο.

ΔΕΚΑΤΕΣΣΕΡΑ

Compared to what

Πρώτος ο Καππαδόκης. Οι φρουροί στο πόρτικο ήταν ανένδοτοι, κανείς δεν μπαίνει μέσα. Μετά από διαπραγμάτευση δέχτηκαν να στείλουν έναν ευνούχο μέσα να πάρει επιβεβαίωση. Ο Καππαδόκης είχε δώσει εντολή να μην μπει κανείς από μας μέσα. Γι' αυτόν τον αχρείο η ζωή των φρουρών του δεν άξιζε τίποτα. Ο ένας έπεσε στο χώμα μ' ένα μαχαίρι στο λαιμό και ο άλλος σχεδόν μισοπεθαμένος απ' το ξύλο. Ο αρχηγός Ιγνάτιος είχε αποσπάσει τέσσερις τεράστιους Πραιτοριανούς για να μας συνοδεύουν. Στο εσωτερικό, ευνούχοι και σκλάβοι έτρεχαν πανικόβλητοι παντού στριγγλίζοντας υστερικά και την πόρτα του Καππαδόκη δεν μπήκαμε στον κόπο να την χτυπήσουμε. Την ξηλώσαμε στην κυριολεξία και μόλις έπεσε ένα μαχαίρι έφυγε απ' το χέρι του Τούρκου να σφυρίξει δίπλα απ' τ' αυτό του έντρομου Καππαδόκη.

- Ούτε να βλεφαρίσεις, συνωμοτική νυφίτσα. Οι ώρες σου είναι μετρημένες. Το σχέδιό σας αποκαλύφθηκε.

- Καμία σχέση δεν έχω εγώ !! ο Μαρκέλλος κι ο Βελισάριος τα κανόνισαν όλα.

- Το ότι είσαι βρωμερός και διεστραμμένος το ξέραμε από τότε που μας ήρθες απ' την Λυδία, καθαρά αλλά τώρα μάθαμε πως είσαι και ηλίθιος. Η Αντωνίνα με τα ... προσόντα της σε παραμύθιασε, γεροξεκουτιασμένη, ο Βελισάριος δεν έχει ιδέα για το κόλπο. Οι δικές σου ώρες και του Μαρκέλλου είναι μετρημένες αλλά η γενναιόδωρη αυτοκράτειρα μου ζήτησε να μην σου

κόψω το λαρύγγι. Ξεκίνα να πακετάρεις, όχι πολλά, και ξεκουμπίσου μακριά στην ανατολή σ' ένα μοναστήρι και μην τολμήσεις να ξεμυτίσεις από κει ποτέ. Εκτός κι αν προτιμάς αυτοί οι κύριοι του Πραιτορίου να σε κόψουν κομματάκια όπως τους έχουν διατάξει. Εγώ τους έχω πει να σε πάνε στην άκρη του Βόσπορου και να σου δώσουν ένα άλογο που θα το καβαλήσεις και θα πας όσο πιο βαθιά στην ανατολή γίνεται, θα βρεις ένα ταπεινό μοναστήρι και θα πεθάνεις εκεί. Πολυτέλειες και όργια τέλος. ΚΟΥΝΗΣΟΥ.

Ο Καππαδόκης έκανε έναν μικρό μπόγο με απαραίτητα, δεν του επέτρεψαν να πάρει τίποτα μαζί του εκτός από ένα μικρό πουγκί με χρυσά για το δρόμο, καβάλησε ένα άλογο που είχε δεμένο πίσω του άλλο ένα με μερικά προσωπικά του και νερό και πήρε δρόμο προς τ' ανατολικά. Δεν τον ξαναείδαμε ποτέ από τότε.

Κατόπιν είχα μια σύσκεψη με τον αρχηγό Ιγνάτιο και το πρωτοπαλικάρό του τον δικαστή Δόμους. Τους παρουσίασα τις καταθέσεις της Ευγενίας και του Σέργιου. Για τον Σέργιο δεν γινόταν τίποτα, ήταν στο μοναστήρι. Την Ευγενία έπρεπε να την συλλάβουν πολύ διακριτικά και να την κρατήσουν ασφαλή σε μια φυλακή. Η Ελένα στο σπίτι είχε ενημερωθεί και τους περίμενε. Κατόπιν, για το συμπόσιο, ζήτησα δυο προσκλήσεις για μένα και τον Τούρκο και μια καρότσα με ρόδες για τον Πρόβο και τους άνδρες του για να μεταφέρουν τρία κιβώτια που κανένας δεν έπρεπε να μάθει τι περιείχαν. Για επιπλέον ασφάλεια ζήτησα έξι Πραιτοριανούς γύρω απ' τον αυτοκράτορα σε όλη την διάρκεια του συμποσίου μ' εντολή να μην αφήσουν κανέναν απολύτως να πλησιάσει κοντύτερα από ένα μέτρο. Αυτό ήταν κατά κάποιον τρόπο πλεονασμός διότι αυτός ο κοντοπίθαρος διάνος δεν άγγιζε ποτέ κανέναν, δεν χαιρετούσε ποτέ με χειραψία ούτε αγκάλιασμα σαν να ήταν όλοι λεπροί, οι σκλάβοι-υπήκοοι. ΚΑΝΕΙΣ δεν είχε δικαίωμα ν' αγγίξει έστω με τ' ακροδάχτυλά του τον Ιουστινιανό, βασιλέα δεσπότη και ... Θεό.

Το μοναστήρι του Αγίου Λουκά θα έκλεινε και όλη του η περιουσία θα δημευόταν. Οι έγκλειστοι καλόγεροι, στην πλειοψηφία τους πρώην εγκληματίες, θα ξαναδικαζόντουσαν. Για τον Μαρκέλλο ζήτησα ν' απομονωθεί στο σπίτι του με μεγάλη συνοδεία Πραιτοριανών αφού πρώτα είχαν απαλλαγεί από τους μοναχούς-σωματοφύλακές του μέχρι ν' αποφασίσει ο αυτοκράτορας τι να τον κάνει. Για τον άλλον, τον Σέργιο, πρότεινα στον αρχηγό να μην ανακατευτεί με την εκκλησία και να τα πει όλα στην Θεοδώρα μαζί με την κατάθεσή του. ΑΥΤΗ μπορούσε. Δεν θα ήταν άλλωστε η πρώτη φορά που θα έβαζε να δηλητηριάσουν κάποιον σε μοναστήρι. Μετά θα πήγαινε για εξομολόγηση στον Πατριάρχη κι αυτός θα της έδινε συγχώρεση και άφεση αμαρτιών. Γνωστή πατέντα.

Ο δικαστής Δόμους δυσκολευότανε μόνο να τα πιστέψει όλα αυτά αλλά υποκλίθηκε μπροστά στον θαυμασμό του ανωτέρου του.

- Όλες οι εντολές σου θα εκτελεστούν κατά γράμμα, να είσαι απόλυτα βέβαιος, αξιότιμε Βάρδα και η αυτοκρατορία θα είναι πάντα υπόχρεα στο πρόσωπό σου. Μια ένσταση μόνο. Είσαι σίγουρος πως δεν θα χρειαστείς βοήθεια στο συμπόσιο ;
- Θα έχω το Τούρκο μαζί μου, αρχηγέ. Τι περισσότερο να ζητήσω απ' αυτό;

ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

The way you look tonight

Ήταν ένα "αρσενικό" συμπόσιο. Μόνον άνδρες και μόνον ευγενείς πλούσιοι αριστοκράτες σε μια σπάνια δημόσια εμφάνιση του αυτοκράτορα εκτός εργασίας. Λεγόταν πως ο βασιλιάς δεν έτρωγε ούτε κοιμόταν σχεδόν ποτέ ! μια-δυο ώρες ύπνο την νύχτα και τσιμπολογήματα φαγητού κάθε δεύτερη μέρα. Ακόμα κι αν όλα αυτά ακούγονται υπερβολικά, φαίνεται σαν να υπάρχει ένας τόνος αλήθειας απ' την ζωή που έκανε. Καθισμένος στον πορφυρό θρόνο του και διακοσμημένος απ' την κορφή ως τα νύχια με πετράδια όλων των μεγεθών και αποχρώσεων, εάν υπήρχε στυλίστας εκείνο τον καιρό θα έπρεπε να λιθοβοληθεί για παντελή έλλειψη γούστου. Να ντύσεις έτσι έναν άνδρα εκτός από γελοίο είναι κι εγκληματικό. Είχε έξι σπαθάριους κοντά του και έξι Πραιτοριανούς που ζήτησα λίγο πιο πίσω, αναρωτιέμαι αν μπορούσε να διακρίνει τους καλεσμένους του ανάμεσα στα κενά που άφηναν οι φρουροί του. Παρατήρησα κάποιον που ήθελε να διασχίσει το δωμάτιο να κάνει έναν μεγάλο κύκλο για να μην περάσει κοντά απ' τον βασιλικό θρόνο. Εγώ καθόμουν στο δεύτερο τραπέζι στα δεξιά του αυτοκράτορα, ο Τούρκος είχε διαλέξει θέση μακρύτερα αλλά πιο κεντρικά, πανοραμικά. Σε μια γωνιά κάτω απ' το περιστύλιο είδα τον Πρόβο με τέσσερις δικούς του να κάθονται ολόγυρα από μια καρότσα με ρόδες σκεπασμένη μ' ένα βελούδο. Ο Αρχηγός Ιγνάτιος κι ο δικαστής Δόμους ήταν κοντά στη πόρτα μ' ένα τσούρμο άνδρες τους απ' έξω, υπέθεσα.

Ο αυτοκράτορας ήταν καλά φυλασσόμενος εκτός κι αν κάποιος είχε έρθει με μια βαλλίστρα και ήταν και δεξιότηχνης. Δεν φαινόταν δυνατόν, ο έλεγχος πριν την είσοδο ήταν αυστηρός και να υποθέσει κανείς πως κάποιος νωρίτερα είχε μπει και είχε κρύψει κάπου μια βαλλίστρα για τον επίδοξο δολοφόνο ήταν μια πολύ ακραία περίπτωση. Σε κάθε εμφάνιση του αυτοκράτορα τα μέτρα ασφαλείας ήταν δραστικά και τώρα, μετά τις αποκαλύψεις του Πρωθυπουργού Αντύπα είχαν γίνει δρακόντεια.

Ο αυτοκρατορικός Μελιστής νομισματοκόφτης Αβλάβιος ήταν πάντως εκεί και φαινόταν άοπλος. Ήταν όμως φανερά νευρικός κι αδέξιος προσπαθώντας με ανόητες δικαιολογίες να πλησιάσει τον αυτοκράτορα χωρίς ποτέ να τα καταφέρει. Δεν πίστευα ποτέ ότι είχε την ικανότητα του Τούρκου να πετάει μαχαίρι από μακριά και να βρίσκει μικροσκοπικό στόχο, όχι πως του λόγου μου δεν τα κατάφερνα αρκετά καλά αλλά ο Τούρκος ήταν ανυπέρβλητος σ' αυτό. Ο Αβλάβιος προς το παρόν δεν έβρισκε τρόπο να πλησιάσει αλλά αυτό δεν σήμαινε ότι θα τα παρατούσε. Και μια στιγμή, εκεί που δεν τον περίμενε κανείς, κανείς δηλαδή εκτός από εμένα και τον Τούρκο, κρατώντας ένα μεγάλο μαχαίρι στο υψωμένο δεξί χέρι του, έτρεξε αλαλάζοντας κάτι σαν "αλλάχ άκμπαρ" ή κάτι παρόμοιο που αλαλάζουν αυτού του είδους οι ηλίθιοι απελπισμένοι, προς το μέρος του αυτοκράτορα, για να πέσει φαρδύς πλατύς στην μέση του δωματίου μ' ένα τεράστιο μαχαίρι καρφωμένο στην πλάτη του ανάμεσα στους ώμους κι ένα μικρότερο καρφωμένο κάτω απ' την αριστερή μασχάλη στο στήθος του στην καρδιά. Δεν ξέρω ποιο απ' τα δυο τον σκότωσε πρώτα αλλά το τεράστιο μαχαίρι του Τούρκου φαινόταν σαν να του είχε τσακίσει την σπονδυλική στήλη. Έγινε ένα κομπούζιο, πανικός, μερικοί ούρλιαζαν, οι φρουροί προσπαθούσαν να δουν από που ξεφύτρωσαν τόσα μαχαίρια και μέσα σ' αυτήν την φασαρία ακούστηκε στεντόρεια η φωνή του αυτοκράτορα.

- Κάποιος να παρουσιαστεί αμέσως μπροστά μου και να μου εξηγήσει τι σημαίνουν όλα αυτά.

Ο Ιγνάτιος ήρθε τρέχοντας απ' την πόρτα να με πάρει απ' το χέρι μπροστά στον αυτοκράτορα, ο Τούρκος απαθής, έμεινε από πίσω.

- Κόμη αρχηγέ Ιγνάτιε, Βάρδα ; τι σημαίνουν αυτά; Δεν θυμάμαι να σας έχω καλέσει εδώ ;
- Πλαστογράφησα μια πρόσκληση για μένα και τον συνεργάτη μου, μεγαλειότατε επειδή ήξερα για το χτύπημα.
- ΠΩΣ ;;;; Ήξερες ότι υπήρχε σχέδιο εναντίον της ζωής μου και ενήργησες μόνος σου ; Ποιος διατάσσει και παίρνει πρωτοβουλίες πίσω απ' την πλάτη μου ;

Κραύγαζε έξαλλος, χολερικός, έψαχνε ενόχους σαν να μην του ήταν αρκετός ο δολοφόνος νεκρός στα πόδια του. Ο Ιγνάτιος με κοίταζε απεγνωσμένος. Είχε χεστεί απ' τον φόβο του μπροστά στον εξαγριωμένο αυτοκράτορα.

Υπήρξε ένα σχέδιο συνωμοσίας εναντίον της ζωής σου και της βασίλισσας αμέσως μετά, βασιλιά μου. Εγώ κι ο συνεργάτης μου μαζί με την έμπρακτη συμμετοχή του Κόμη αρχηγού, φροντίσαμε να το καταστρέψουμε. Ο εγκέφαλος του σχεδίου Μαρκέλλος τέθηκε σε κατ' οίκο περιορισμό και αυτοκτόνησε πριν συλληφθεί. Ο άλλος εγκέφαλος Σέργιος πρόλαβε και κλείστηκε στο μοναστήρι του Αγίου Ευδόκιμου στο Παραδείσιο και ο Ιωάννης της Καπαδοκίας φυγαδεύτηκε στ' ανατολικά και μάλλον είναι κι αυτός χωμένος βαθιά σε κάποιο άγνωστο μοναστήρι. Το όνομα του Κόμη Βελισάριου και της συζύγου του Αντωνίνας που εμπλέκονται στο σχέδιο, κατά την ταπεινή μου άποψη δεν έχουν απολύτως καμία ανάμειξη.

- Να συλληφθεί αμέσως ο Βελισάριος και η Αντωνίνα και να δημευτεί όλη τους η περιουσία. Αυτός ο Σέργιος να συρθεί αμέσως έξω απ' το μοναστήρι και ν' αποκεφαλισθεί.

Ήθελε να δείξει πως ήταν κύριος της κατάστασης κι εκτελεστής άσχετα αν είχε δίκιο ή όχι. Ματαιότης ματαιοτήτων... καλά του τα 'πανε.

- Δεν μπορούμε να εισβάλουμε σε μοναστήρι, μεγαλειότατε. Η οργή του κλήρου μπορεί να προκαλέσει την οργή του Μεγαλοδύναμου. Ξανασκέψου το σε παρακαλώ, είπε σχεδόν ψιθυριστά ο Ιγνάτιος.

- Καλά, εντάξει, ο προληπτικός θρησκόληπτος βλαξ. Θα σκεφτώ κάτι άλλο γι' αυτό το κάθαρμα αργότερα.

- Μετά την καταιγίδα, μεγαλειότατε, πάντα ακολουθεί μια αχτίδα φως, είπα και φόρεσα το πιο ακαταμάχητο χαμόγελό μου.

- Κάνε το λιανά, Βάρδα και γρήγορα γιατί είμαι κουρασμένος. Θέλω ν' αποσυρθώ.

- Ο εγκέφαλος της συνωμοσίας Μαρκέλλος που αυτοκτόνησε και η περιουσία του θα δημευτεί υποθέτω, είχε στην κατοχή του έναν αμύθητο θησαυρό που ανακάλυψα και τον καταθέτω ενώπιόν σου, μεγαλειότατε.

Έκανα νόημα και ο Πρόβος με τους δικούς του έσπρωξαν το αμαξίδιο με τα σεντούκια μπροστά στον αυτοκράτορα.

- Τι έχει μέσα, Βάρδα ;

-.. Πληρωμές της συνθήκης με τους Σασσανίδες Πέρσες για μια πενταετία τουλάχιστον, βασιλιά μου συν κάτι ψιλά γι' αγαθοεργίες.

Ο Πρόβος άνοιξε τα σεντούκια, όλος ο χώρος φωτίστηκε απ' την λάμψη του χρυσού, ακούστηκε ένα μακρόσυρτο ααα!! Και τότε ο αυτοκράτορας χαμογέλασε και πέρασε το χέρι του γύρω απ' τους ώμους μου, μια σπάνια κίνηση που μόνον μερικοί προνομιούχοι είχαν υπομείνει.

- Είσαι ένας ευγενής και αδέκαστος πολίτης, Βάρδα. Κι εσύ και οι συνεργάτες σου. Κρίμα που δεν μπορώ να σας έχω στην δούλεψή μου. Σου είμαι υποχρεωμένος.

Είπε κι αποχώρησε μαζί με την συνοδεία του

ΔΕΚΑΕΞΙ

Bye-bye blackbird

Ο Ιωνάς και η Υπατία επισημοποίησαν την σχέση τους προς μεγάλη αγαλλίαση της μητέρας Ελένας. Ήρθαν μαζί στο γραφείο ένα πρωί ζητώντας την ευχή μου. Έβαλα τα γέλια.

- Δηλαδή, θέλετε να πείτε ότι να δεν συμφωνώ με τον γάμο σας δεν θα παντρευτείτε ;
ρώτησα ανάμεσα στα γέλια μου

- Σοβαρέψου σε παρακαλώ για λίγο, αδελφέ μου αν αυτό δεν σου είναι τόσο δύσκολο. Είσαι ο μοναδικός άντρας της οικογένειας, ο αφέντης και κύρης του σπιτιού και θα σου ζητηθεί να με συνοδέψεις στην εκκλησία. Που βρίσκεις το αστείο;

- Και... τι σκοπεύετε να κάνετε γι' αυτό το Χριστιανή και Εβραίος θεματάκι ;

- Ανόητες τυπικότητες, είπε ο Ιωνάς. Δεν είμαι τόσο Εβραίος όσο κι αυτή τόσο Χριστιανή. Η Παιδεία μας και η δέσμευσή μας δεν ανήκουν σε καμιά θρησκεία.

Κατηγορηματικός ο δόκτωρ. Κέρδισε πολύ περισσότερα απ' τον σεβασμό μου, τον θαυμασμό μου. Αλλά ... ήμουν ακόμα σε περιπαικτική διάθεση.

- Είσαι σίγουρος φίλε μου και γιατρέ μου, πως για τα επόμενα σαράντα και βάλε χρόνια, το πρώτο πράγμα που θα βλέπεις κάθε πρωί που ξυπνάς θες να είναι το μουτράκι της αδελφής μου ;

- Θεόφιλε Βάρδα αδελφέ μου, είσαι ηλίθιος. Ναι ή όχι, τι λες ;

- Μα... φυσικά και ναι αγαπημένη μου αδελφή, σας πειράζω. Με τον γάμο σαν θεσμό ίσως έχω κάτι αλλά μ' εσάς τους δυο... να ζήσετε πολύ κι ευτυχισμένοι θέλω μόνον. Κανόνισέ τα όλα με την μητέρα σου και στείλε μου τον λογαριασμό σε παρακαλώ.

Έφυγαν σφιχταγκαλιασμένοι σαν να χορεύανε. Λίγο πριν βγούνε έξω, η Υπατία γύρισε και με καθαρά επαγγελματικό στυλ μου είπε

- Παραλίγο να το ξεχάσω! Ο αρχηγός Ιγνάτιος περιμένει να σε δει.

- Δεν μπορώ να φανταστώ κάτι κακό αυτή την στιγμή. Πες του να περάσει.

Ο Ιγνάτιος μόλις μπήκε μέσα με αγκάλιασε !!

- Ήρθα να σε βρω κατόπιν προσωπικής εντολής και των δύο αυτοκρατόρων.

Σκατά !!! προβλήματα πάλι.

- Έχω έξω μια άμαξα μετά συνοδείας να πάμε μαζί κάπου.

- Τι συμβαίνει, αρχηγέ ; Με συλλαμβάνεις στ' όνομα του αυτοκράτορα ;

- Ούτε κατά διάνοια, αγόρι μου. Ούτε κατά διάνοια. Σου αρέσουν οι εκπλήξεις ; ακολουθή με.

Πήγαμε κάτω κι ανεβήκαμε στο πίσω μέρος μιας σκεπαστής άμαξας με βελούδινους καναπέδες. Ο οδηγός που μάλλον ήταν ορμηνεμένος οδήγησε βορειοανατολικά. Πέρασαμε την πλατεία του παλατιού και την ΑγιαΣοφιά με κατεύθυνση προς την θάλασσα και όταν φτάσαμε στην ακτή του Βοσπόρου, έκανε λίγο αριστερά και σταμάτησε μπροστά από μια τεράστια πανέμορφη μαρμάρινη βίλλα.

- Ξέρεις ποιανού είναι αυτή η βίλλα, Τέο ; με ρώτησε όταν κατεβήκαμε.

- Φοβάμαι πως όχι αρχηγέ. Απ' το μέγεθος, την τοποθεσία και την διακόσμηση θα έλεγα πως ανήκει σε κάποιον πολύ πλούσιο ευγενή Κωνσταντινουπολίτη.

- Ακριβώς όπως το είπες είναι. Και αυτός ο ευγενής ονομάζεται Θεόφιλος Βάρδας, είπε ο αρχηγός με χαμόγελο μπανάνα μέχρι τ' αυτιά.

- Παρακαλώ ;; δεν καταλαβαίνω, αρχηγέ.

- Αυτή η βίλλα ανήκε στον Ιωάννη Καππαδόκη που την δήμευσε από έναν εύπορο έμπορο που δεν πλήρωνε τους φόρους του και πέρασε στην κυριότητά του με αυτοκρατορικό διάταγμα. Τώρα που ο Καππαδόκης είναι στην εξορία, η βίλλα του ξανακατασχέθηκε και με καινούργιο

αυτοκρατορικό διάταγμα, αυτό εδώ, απέκτησε καινούργιο ιδιοκτήτη, αυτόν που αναφέρεται στην πρώτη σελίδα.

Ο αρχηγός είχε δίκιο. Ο Ιουστινιανός μου έκανε ένα πολύ ακριβό δώρο που του έσωσα την ζωή και του πλήρωσα πέντε χρόνια χρέος. "Φοβού τους Δαναούς";; Μόνον Δαναός δεν ήτανε. Χωριάτης απ' την Ιλλυρία που σχεδόν δεν μίλαγε καθόλου Ελληνικά, την γλώσσα των Δαναών. Το γνωμικό αφορά αυτούς στους οποίους δεν πρέπει να έχεις εμπιστοσύνη και τέτοιος ήτανε σίγουρα. Και καλά συνοδευόμενος. Η βίλλα όμως ήταν υπέροχη.

- Πάμε να ρίξουμε μια ματιά μέσα, γιέ μου. Αυτός ο τσιφούτης δεν με κάλεσε ποτέ στα πάρτι του, δεν ξέρω πως είναι μέσα.

Η βίλλα "καθότανε" πάνω στον βράχο στην άκρη του Βοσπόρου αρκετά ψηλά απ' το επίπεδο της θάλασσας. Είχε ένα δίστηλο πόρτικο στην είσοδο κι όταν έμπαινες έπεφτες σε πολυεπίπεδες ταράτσες με παρτέρια, λουλούδια και καλλωπιστικούς θάμνους, όλα πολύ φροντισμένα. Απ' τα κομμάτια του βράχου που διακρίνονταν ανάμεσα στα παρτέρια έτρεχαν νερά που μαζεύονταν σε μικρές λιμνούλες με νούφαρα. Ένα φιδίσιο μονοπάτι σε οδηγούσε στο κύριο κτίσμα πάνω απ' τις λουλουδιασμένες ταράτσες, ένα αυστηρό διώροφο από κατάλευκο μάρμαρο. Η όλη αυστηρότητα έμενε στο εξωτερικό διότι μέσα ήταν στολισμένο με χρωματιστό μάρμαρο σε υπέροχο γούστο και ποιότητα. Ήταν μάλλον έργο του πρώτου ιδιοκτήτη, του ξεσπιτωμένου έμπορου, γιατί ο Καππαδόκης σαν άξεστος χωριάτης δεν θα μπορούσε ποτέ να την διακοσμήσει έτσι. Υπήρχε πλούτος διάχυτος παντού αλλά όμορφα καλυμμένος με ραφινάτο γούστο. Εκεί που μας κόπηκε η ανάσα ήταν τα μπαλκόνια, ένα στον κάτω όροφο, τεράστιο με πόρτα ολόκληρη την πλευρά του σαλονιού και το άλλο λίγο μικρότερο ακριβώς από πάνω στην κεντρική κρεβατοκάμαρα. Και τα δυο μπαλκόνια φαίνονταν σαν να ήταν στηριγμένα πάνω στην θάλασσα. Ένα έργο τέχνης για κατοικία, ξοδεμένο στα όργια του Καππαδόκη. Αρχισαν να με ζώνουν τα φίδια για το τι αντάλλαγμα θα μου ζήταγαν οι αυτοκράτορες μετά από τέτοια παραχώρηση όταν μια θαυμάσια ιδέα μου πέρασε απ' το μυαλό!

Αυτό θα ήταν το καλύτερο γαμήλιο δώρο για τον Ιωνά και την Υπατία.

ΤΕΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Αν και το όλον εγχείρημα είναι προϊόν φαντασίας - διεστραμμένης; - και κυριότερα ιστορικά πρόσωπα είναι αληθινά, από τα στοιχεία που έχουμε του Προκόπιου και τα χρονογραφήματα του Μαλάλα.

Το σχέδιο για την δολοφονία του αυτοκράτορα είναι γνήσιο και οι πρωταγωνιστές του αυτοί που αναφέρονται. Η σχέση με τον αμπελώνα, την χήρα και τον θησαυρό είναι φανταστική.

Το συμπόσιο του Ιουστινιανού έγινε στην πραγματικότητα

Αβλάβιος, Εκτελέστηκε επί τόπου. Ήταν εντελώς αδύνατον να πλησιάσει κάποιος τον αυτοκράτορα εκτός εάν ο ίδιος τον καλούσε. Και πράγματι πληρώθηκε 20 κιλά χρυσάφι για την δουλειά, είναι αληθές. Εκείνο που δεν ξέρει κανείς είναι το αν ο άνδρας ήταν εντελώς ηλίθιος για ν' αναλάβει τέτοια δουλειά. Τι να το κάνει το χρυσάφι όταν βαδίζει με σιγουριά στον Άδη ;

Μαρκέλλος. Αυτοκτόνησε πριν συλληφθεί. Η κοινωνική του θέση είναι γνήσια, το πειρατικό παρελθόν του δεν είναι.

Σέργιος. Ανιψιός του Παλατιανού Κόμη φροντιστή πλούσιος ευγενής, βρήκε καταφύγιο σε μοναστήρι. Βρέθηκε δηλητηριασμένος μερικές βδομάδες αργότερα. Ο δολοφόνος του δεν βρέθηκε ποτέ.

Ιωάννης ο της Καππαδοκίας. Μετά την εξορία του, βρήκε καταφύγιο σε απομακρυσμένο μοναστήρι της ανατολής όπου δεν έμεινε πολύ !! συνελήφθη μες το μοναστήρι σε ακολασίες και όργια και διώχτηκε κακήν κακώς. Ο άνθρωπος ήταν μάλλον σεξουαλικά άρρωστος. Βρέθηκε εξόριστος στην Αίγυπτο όπου και πέθανε.

Κόμης στρατηγός Βελισάριος. Ένδοξος και δημοφιλής στρατηγός των πολεμικών επιχειρήσεων του Ιουστινιανού. Κατηγορήθηκε αδίκως και κατασχέθηκε η περιουσία του. Αποκαταστάθηκε αργότερα γι' άγνωστο λόγο. Μπορεί να απέδειξε την μη συμμετοχή του ή μπορεί να του έδωσε χάρη ο Ιουστινιανός επειδή ίσως τον χρειάστηκε... άγνωστον. Για την Αντωνίνα... τι μπορεί να πει κανείς ;

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΓΛΟΥ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΙΟΥ

BYZANTINO MYΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΝΟΥΑΡ

Θεόφιλος Βάρδας #5

ΑΦΙΕΡΩΣΗ

Για τα δίδυμα, όπως πάντα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Once in a while
What's new
Everything happens to me
Stardust
Little green apples
Fly me to the moon
Peel me a grape
I get a kick out of you
I thought about you
I only have eyes for you
Just squeeze me
Skylark
Lush life
Cheek to cheek
It's only a paper moon
Alone again (Naturally)

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Αυτό είναι το έκτο βιβλίο με τις περιπέτειες του Βυζαντινού ντετέκτιβ Θεόφιλου Βάρδα σε στυλ Νουάρ μπλα μπλα μπλα. Καθαρά μυθιστορηματική φαντασία με κάποιο ιστορικό υπόβαθρο, όπως εδώ με την λαθροεισαγωγή του μεταξιού απ' την Κίνα, τεράστια συμβολή του Ιουστινιανού στην δυτική υψηλή ραπτική.

Γιατί γράφω φτηνιάρικα βιπεράκια που ούτε σε σταθμό τραίνων δεν πρόκειται να πουληθούν ή έστω να τα διαβάσουν δωρεάν οι φίλοι μου ; Ναι... γιατί ;;; Η απάντηση είναι απλή. ΠΕΡΝΑΩ ΚΑΛΑ, ΤΟ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΩ και αυτό μετράει. Παραθέτω εδώ verbatim ένα ποστάρισμα που έκανα πρόσφατα στην σελίδα μου Facebook:

Διάβασα (σχεδόν) όλα τα βιβλία που κάποιος οφείλει να έχει διαβάσει

Άκουσα(σχεδόν) όλη την μουσική που κάποιος οφείλει να έχει ακούσει

Είδα(όχι σχεδόν) όλα τα φιλμ-σινεμά που κάποιος οφείλει να δει.

Αγάπησα με πάθος περισσότερες από δύο κοπέλες κι έζησα "άγρια" για 30 χρόνια

Τα διδυμάκια μου έγιναν 22 και στο τέταρτο έτος σπουδών

Στα 67, καταθλιπτικός, άφραγκος και διαβητικός δεν μου μένει παρά να περιμένω υπομονετικά τον μαυροντυμένο με την κουκούλα και το δρεπάνι.

...και ξαφνικά ανακάλυψα πως μπορούσα να περιπλανιέμαι σε φανταστικούς χώρους κι εποχές, να συμμετέχω στην δράση σαν μικρό παιδί και να σας

παραμυθιάζω. Ποιος νοιάζεται για το αν είμαι ή δεν είμαι συγγραφέας ;; Μερικοί μπεστσελεράδες δηλώνουν συγγραφείς, εγώ όχι.

Αυτό πως σας φαίνεται ;

Ο ήρωας των "παραμυθιών" μου, ο σκληροτράχηλος ντεντέκτιβ Τέο Βάρδας στους χρόνους της βασιλείας των Ιουστινιανού και Θεοδώρας, είναι σαν να είμαι εγώ. Ή καλύτερα όπως θα ήθελα να ήμουν. Εγώ έχω πολλά κουσούρια κι αυτός δεν έχει. Τα γνωρίζω όμως πολύ καλά τα κουσούρια μου και δεν μετανιώνω. Έκανα πάρα πολλά λάθη και πήρα πάρα πολλές λάθος αποφάσεις μες τον παρορμητισμό μου. Δυστυχώς τα διαπίστωσα αργότερα αφού τα είχα ήδη κάνει και δεν μπορούσαν να διορθωθούν. Ο παρορμητισμός μου υπερκέρασε την ευφροσύνη μου που όλος ο κόσμος μου λέει πως κουβαλάω. Ο Βάρδας, ο ήρωάς μου μπορεί να έχει το αστείο στην άκρη της γλώσσας του με σαρκασμό σαν εμένα αλλά δεν κάνει λάθη ούτε παίρνει λάθος αποφάσεις. Ίσως και γι' αυτό να βρίσκεται μόνον στην φαντασία μου γιατί με το να είμαι γρήγορος με τ' αστεία μπορεί να έβγαλα κάμποσες γκόμενες αλλά για σημαντικές αποφάσεις... χέσε μέσα. Έτσι λέω πως θα ήθελα να ήμουν σαν κι αυτόν, δεν είμαι όμως. Τον χρησιμοποιώ επίσης για να εκφράσω την άκρατη οργή μου σε ότι έχει σχέση μ' εκκλησία, εξουσία ή δικαιοσύνη επειδή μου τελείωσε νωρίς η επανάστασή μου και δεν μου μένει τίποτα άλλο απ' το να οργίζομαι και να γαμοσταυρίζω. Και μ' αυτές τις έννοιες-θεσμούς μπορεί να σε κυριεύει οργή στην αρχή αλλά μετά διαπιστώνεις την γελοιότητά τους και χτυπιέσαι απ' τα γέλια.

Η Ιστορία και η φιλοσοφία είναι δυο πεδία που μ' έκαναν πολύ περίεργο και άμα ψάχνεις, πάντα βρίσκεις. Ο δικός μου ο Βάρδας δηλώνει "αναζητητής της αλήθειας" αν ποτέ κανείς μπορεί να πει ότι την βρήκε. Την μία και μοναδική εννοώ, όχι την έρτζαζ. Αναίσθητος και ασυναίσθητος όπως θα ήθελα να είμαι αλλά, αλλοίμονο, κι εκεί τα έκανα θάλασσα. Ο μπαμπάς μου μου είχε πει ποτέ να μην λέω σ' αγαπώ επί ματαίω αλλά εγώ του έδωσα και κατάλαβε. Κατάληξα στα 67 να μην ξέρω τι είναι η αγάπη ακόμα κι όταν ανακάλυψα το νόημα των Μπλουζ, ακόμα κι όταν έχασα έναν έρωτα που έπρεπε να χάσω*

***"[You don't know what love is" vocal version, Chet Baker sings](#)

" Η λήθη είναι ο χειρότερος εχθρός του πολιτισμού" είπε ο Κούντερα κι ο Όσκαρ πριν απ' αυτόν, "Δεν γνωρίζω αν υπάρχει παράδεισος ή όχι αλλά εάν υπάρχει, είμαι βέβαιος πως έχει ήδη κατακτηθεί και λεηλατηθεί. Για εμάς τους υπόλοιπους, οι αναμνήσεις είναι ο παράδεισός μας". Η Ιστορία επαναλαμβάνεται σαν φάρσα, είπε ο Μαρξ σηκώνοντας το μεσαίο του δάχτυλο στον Ναπολέον τον ΙΙΙ αλλά αυτό που μαθαίνουν οι άνθρωποι σαν Ιστορία δεν έχει απολύτως καμία σχέση με την Ιστορική αλήθεια. Οι Ιστορικοί, επιστήμονες ερευνητές, εισπράττουν χοντρά για να ερμηνεύσουν την Ιστορία ανάλογα με το ποιος τους πληρώνει, άλλοι περιγράφουν ιστορικά γεγονότα χωρίς καν να έχουν βρεθεί ποτέ εκεί και γενικώς, αυτό που γνωρίζουμε σαν Ιστορία είναι αυτό για το οποίο έχουμε συμφωνήσει ότι έτσι είναι ή ήτανε και διόλου δεν μας ενδιαφέρει αν είναι αλήθεια ή ψέμα. Και σαν αυτό να μην ήταν από μόνο του αρκετό, ήρθε και το τελευταίο φρούτο των FAKE NEWS για να δέσει το σιρόπι. Οι μαύρες σελίδες της ιστορίας δεν έφτανε το ότι είναι μαύρες και δεν διαβάζονται αλλά τις ξέσκισαν απ' τα βιβλία. Σε τέτοιο κόσμο και με τέτοια στοιχειά πολεμάει ο καημένος ο Βάρδας, ζητώντας να ερεθίσει την περιέργειά σας και να ψάξετε περισσότερο την Ιστορία γιατί είμαι βέβαιος πως σας έχουν φλομώσει στο παραμύθι. Η Ανατολική Ρωμαϊκή αυτοκρατορία την οποίαν θεωρούμε Ελληνική τρομάρα μας και την ανεβοκατεβάζουμε Βυζαντινή είναι γεμάτη ίντριγκα και βαρβαρότητα με λάθος πληροφορίες. Εμείς ακόμα και σήμερα την λέμε Κωνσταντινούπολη όταν το επίσημο όνομά της είναι Ιστανμπούλ και ζητάμε απ' τους βόρειους γείτονες να μην λέγονται Μακεδόνες!

Να την μελετήσετε καλά την Ιστορία μας(σας). Διαφορετικά, την επόμενη φορά που θα δείτε έναν θεότρελο με μια βόμβα στο χέρι να τρέχει αλαλάζοντας "αλλάχ ακμπάρ" ίσως πιστέψετε ότι βρήκε για τον έρανο του Ερυθρού Σταυρού.(Inspector Callahan, Clint Eastwood)

ΕΝΑ

Once in a while

Ο Κόμης Θεόδωρος ήταν ξαπλωμένος ανάσκελα γυμνός στο κρεβάτι του με την άκρη του μεταξωτού σεντονιού να καλύπτει την κοιλιά του και τα δυο του χέρια πίσω απ' το κεφάλι του στο μαξιλάρι. Χάζευε την Ανιέλλα που ντυνότανε. Φανταστική γυναίκα, ειδικά όταν ήταν γυμνή με τα πλούσια βυζιά της στον αέρα. Είχαν μόλις περάσει τον τελευταίο τους σεξουαλικό μαραθώνια ετούτο το απόγευμα. Τελευταίο διότι η Ανιέλλα θα τον εγκατέλειπε σήμερα κι αυτό του προξενούσε ένα σφίξιμο στο στομάχι.

- Αυτό είναι που πραγματικά θέλεις, Ανιέλλα ;
- Δεν είμαι απόλυτα σίγουρη αλλά είμαι σίγουρη γι' αυτό που δεν θέλω. Δεν μπορώ να συνεχίσω μ' αυτόν το τρόπο μαζί σου, σεξ, σεξ και μόνο σεξ. Όχι ότι μου είναι δυσάρεστο, τουναντίον αλλά δεν είναι το μοναδικό που ονειρεύομαι μ' έναν άντρα.
- Τι θέλεις, Ανιέλλα, να παντρευτείς και να κάνεις οικογένεια ; το έκανες μια φορά για να νιώσεις ασφαλής.
- Δεν ξέρω σου είπα. Εσένα φαίνεται να σ' ενδιαφέρει μόνον το σεξ και τα τρελά ωράρια που δουλεύεις τίποτα άλλο. Ξέρω πολύ καλά τι έκανες πριν με γνωρίσεις!

- Είμαι ο Κόμης επί της ιδιωτικής περιουσίας δύο αυτοκρατόρων, Ανιέλλα !! (Comes rei privatae). Ούτε στην πιο τρελή σου φαντασία δεν χωράει με τί έχω ν' ασχοληθώ όλη μέρα. Όσο για το παρελθόν μου... δεν βλέπω τίποτα παράνομο.

- Είσαι ένας πλεί μπόι Θεόδωρε. Ένας σκατό πλεί μπόι. Με το που θα πείς γειά σου σε μια γυναίκα αμέσως τρέχεις πίσω απ' την επόμενη. Ένας θεός μονάχα ξέρει πόσες έχουν αφήσει τις κιλότες τους εδώ μέσα, συλλογή ολόκληρη έχεις. Που διάολο έβαλα την δική μου ανάθεμά την ;

Το είπε κι έβαλε τα γέλια. Τουλάχιστον χώριζαν ήρεμα, σαν φίλοι και δεν ήταν πάντα έτσι με τις κατακτήσεις του Θεόδωρου. Είχε βιώσει κάμποσες υστερίες και οδυρμούς. Η Ανιέλλα εκτός από θανατερό κορμί διέθετε και μυαλό και χιούμορ και σύντομα θα έβρισκε άλλον. Απ' την άλλη όμως, αυτά που είπε περί "συλλογής θηλυκών" δεν ήταν κι εντελώς λάθος. Ο Κόμης Θεόδωρος Βούστας, ο επί των προσωπικών του αυτοκράτορα Ιουστινιανού και της συζύγου του Θεοδώρας, αποκλειστικός υπεύθυνος και διαχειριστής την προσωπικής τους περιουσίας σε κινητά κι ακίνητα, κοντά στα σαράντα κι ελεύθερος ήταν το πιο τρελό όνειρο της κάθε κοπέλας μεταξύ 18-30 χρονών! Ψηλός, αθλητικός, εύρωστος, πλούσιος ομορφάντρας με πυκνά καστανά μαλλιά και μάτια, ο Θεόδωρος προκαλούσε ανατριχίλες στην πλάτη σε γυναίκες μόνον με το βλέμμα του. Έξω απ' το Απολλώνιο παρουσιαστικό του, ήταν πανέξυπνος και πολύ αποτελεσματικός δημόσιος άρχοντας, αγαπητός και μισητός απ' όλους αυτούς που αγαπούν ή μισούν του πετυχημένους άνδρες σε νεαρή ηλικία. Ο Ιουστινιανός είχε μάτι-ξυράφι στο να διαλέγει τους συνεργάτες του για την κατάλληλη θέση. Με δεδομένο τον πολύ περιορισμένο χρόνο που είχε ο Κόμης εκτός εργασίας για διασκέδαση, φίλους ή σπορ, το ενδιαφέρον του για τις γυναίκες δεν πήγε ποτέ πιο μακριά από το σεξ το οποίο πίστευε ακράδαντα πως είναι και το καλύτερο μέρος των σχέσεων.

- Κάποιος γλίστρησε ένα γράμμα κάτω απ' την πόρτα σου, του είπε η Ανιέλλα βγαίνοντας. Είναι ροζ και μυρίζει γαρδένια.

Γελώντας φωναχτά βγήκε έξω κι έκλεισε μαλακά την πόρτα. Μια γυναίκα με χιούμορ που σίγουρα θα του έλειπε αλλά σύντομα, όπως ήλπιζε, θα ήταν σε θέση να την αντικαταστήσει. Σηκώθηκε κι έριξε ένα χιτώνιο πάνω του και πήγε στην πόρτα να δει το γράμμα. Το πρόσωπό του πάγωσε όταν το διάβασε. Ήταν με κεφαλαία κι έγραφε

Ο ΓΙΟΣ ΣΟΥ ΕΓΙΝΕ 19 ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΘΑ ΣΕ ΒΡΕΙ

ΔΥΟ

What's new

Το Μεγάλο Παλάτι ήταν τεράστιο. Ήταν επίσης πολυτελές και πολύ άσχημα διακοσμημένο αλλά αυτό τώρα είναι άσχετο. Το μέγεθος ενδιαφέρει και οι ατέλειωτοι μαρμάρيني διάδρομοι και χώροι, δώματα, γραφεία, για κάθε περίπτωση. Πολύ λίγοι άνθρωποι ήξεραν τι βρίσκεται πίσω από μια μικρή αφύλακτη πόρτα χαμένη μες τον λαβύρινθο των διαδρόμων κι ακόμα λιγότεροι είχαν κλειδί και πρόσβαση σ' αυτήν. Ένα εντελώς γυμνό μαρμάρινο δωμάτιο χωρίς παράθυρα για μυστικές συναντήσεις μακριά από αδιάκριτα αυτιά και βλέμματα. Εκεί βρίσκονταν δυο άνδρες. Ένας κοντούτσικος καραφλός πενηντάρης, στιβαρό πακέτο αλλά σβέλτος κι ένας "όμορφος" ψηλός κατά πολύ νεότερος με καστανά κυματιστά μαλλιά που ήταν λιγάκι μακρύτερα από τα κοινώς αποδεκτά για το παλάτι.

- Πολύ δυσάρεστα όλα αυτά στη παρούσα φάση της επιχείρησης, είπε ο μεσήλικας καραφλός

- Το καταλαβαίνω απόλυτα, αρχηγέ αλλά θα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε το συντομότερο. Εμένα μου φαίνεται σαν απειλή.

Είπε ο Κόμης Θεόδωρος που έτρεξε να βρει τον αρχιδικαστή Ιγνάτιο στο σπίτι του αμέσως μόλις είδε το σημείωμα. Π Ιγνάτιος, Δημόσιος υπάλληλος αυστηρών αρχών, του συνέστησε να μην πει κουβέντα σε κανέναν κι αμέσως το οδήγησε στο δωμάτιο εξ' απορρήτων. Ο Αρχηγό των

Πραιτοριανών και Κόμης υπουργός των Εσωτερικών υποθέσεων και αστικής Ασφάλειας
Ιγνάτιος ήταν ένας απ' αυτούς τους λίγους που είχαν πρόσβαση εκεί.

- Και δεν έχεις απολύτως καμία ιδέα για την ύπαρξη ενός μπάσταρδου πριν 20 χρόνια ;
 - Σου το είπα, αρχηγέ. Απολύτως καμία. Πάντα ήμουν προσεκτικός με τις "περιπέτειές" μου αλλά απ' ότι φαίνεται δεν ήταν πάντα. Τίποτα δεν μας λέει όμως ότι το όλο θέμα δεν είναι μόνο μια φάρσα και δεν υπάρχει τίποτα ανησυχητικό.
 - Το σημείωμα μυρίζει γυναίκα, Κόμη και πίστεψέ με, όπου ανακατεύονται γυναίκες δεν είναι ποτέ για καλό.
 - Ήμαστε σε αδιέξοδο, αρχηγέ. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα χωρίς τον κίνδυνο να τα τινάζουμε όλα στον αέρα. Ο αυτοκράτορας έχει υπολογίσει πολύ αυτήν την επιχείρηση.
 - Έχεις δίκιο. Ούτε εσύ ούτε οι άνδρες μου μπορούμε να κινηθούμε χωρίς υποψίες. Θα τεθούν δυσάρεστες ερωτήσεις που κανείς δεν θα θέλει ν' αντιμετωπίσει.
 - Να το αγνοήσουμε τότε ελπίζοντας πως θ' αποδειχτεί φάρσα κι αν δεν είναι... πολύ φοβάμαι ότι το κεφάλι μου δεν θα σταθεί για πολύ στην θέση του μπροστά στον αυτοκράτορα.
 - Πάμε να δούμε κάποιον που ξέρω, πρότεινε ο Ιγνάτιος.
 - Εσύ κι εγώ παρέα, αρχηγέ στους δρόμους της Πόλης ;; Αυτό θα τινάζε στον αέρα όλες τις προφυλάξεις που έχω πάρει τα τελευταία δυο χρόνια.
 - Περίμενέ με εδώ. Θα κλειδώσω πριν φύγω και θα επιστρέψω σύντομα, μην ανησυχήσεις.
- Ο Ιγνάτιος πήγε στην ιματιοθήκη. Οι άνθρωποι που δούλευαν εκεί δεν τον είχαν συναντήσει ποτέ και ο υπεύθυνος τον είχε δει μόνο μια φορά. Όλοι τους ένιωσαν άβολα όταν τον είδαν εκεί τον Μέγα Μανιτού και σκοτώθηκαν να τον εξυπηρετήσουν. Ήθελε δυο φορεσιές μοναχών, κάτι που τους φάνηκε περίεργο αναλογιζόμενοι την θέση του. Δυο φορεσιές καλογέρων με μεγάλη κουκούλα μια ψηλή και μια κοντή ; Τι να τις κάνει ; Δεν πίστευαν ότι τα ερωτηματικά τους θα έβρισκαν απάντηση ποτέ. Ο Ιγνάτιος επέστρεψε στο ασφαλισμένο δώμα με τα ρούχα και όταν τα φόρεσαν και οι δυο, τότε μόνον βγήκαν. Με σκυμμένα κεφάλια, τα χέρια μες τα μανίκια στο στομάχι τους και σε βαθιά περισυλλογή και οι δύο. Κανείς δεν έδωσε σημασία σε δυο μοναχούς που περπατούσαν στους διαδρόμους προς την έξοδο του παλατιού. Το παλάτι ήταν γεμάτο μοναχούς που περπατούσαν εδώ κι εκεί, θεληματάριοι που έτρεχαν για δουλειές του κλήρου, αγγελιοφόροι, άλλοι με το πάσο τους κι άλλοι βιαστικοί.
- Έξω απ' το παλάτι έστριψαν νότια απ' τον Ιππόδρομο με κατεύθυνση την Προποντίδα, οι ακριβές δερμάτινες μπότες τους ήταν χτυπητή κακοφωνία αλλά κανείς δεν έδειξε να το έχει

προσέξει. Μερικοί θρησκόληπτοι αφελείς μέχρι που προσπάθησαν να τους φιλήσουν το χέρι αλλά δεν μπόρεσαν στον κόπο να τους κάνουν την χάρη. Έφτασαν στον προορισμό τους κοντά στο λιμάνι του Κοντοσκαλίου και πέρασαν το πόρτικο του σπιτιού του Βάρδα για να περάσουν στην αυλή.

TPIA

Everything happens to me

Προσθέσαμε ένα ακόμη γραφείο στο στούντιο, τα κεντρικά γραφεία του πρακτορείου κι εκεί μεταφέρθηκε ο Ιωνάς μ' ένα πρόχειρο ιατρείο αφήνοντας το εργαστήρι του κάτω στην αυλή δίπλα απ' την είσοδο. Το ευτυχές ζεύγος είχε μετακομίσει στη βίλλα του Καππαδόκη, δώρο του Αυτοκράτορα από υποχρέωση σ' εμένα και γαμήλιο δώρα εκ μεταφοράς στην νιόπαντρη αδελφή μου Υπατία και τον γιατρό Ιωνά. Και οι δύο ήταν κάθε πρωί στο Βαρδέϊκο όμως για δουλειά, πολλές φορές έως αργά την νύχτα. Η "γραμματέας" μπήκε χασκογελώντας.

- Ο αρχηγός Ιγνάτιος μαζί μ' έναν άλλον, ψηλότερο, ντυμένοι σαν καλόγεροι έχουν έρθει να σε δουν, Τέο. Συγνώμη για τα χαχανητά αλλά το θέαμα είναι πολύ αστείο.

- Συγκρατήσου, αδελφή κι αν θέλεις να σου συμπεριφέρονται σαν κυρία φρόντισε η συμπεριφορά σου να το απαιτεί, ο αυστηρός αδελφός με το αδιόρατο και μόνιμα περιπαικτικό χαμόγελο

Όταν μπήκαν μέσα δικαιολόγησα απόλυτα το χαχανητό της Υπατίας

- Από ποιόν θες να ξεφύγεις, αρχηγέ ; γιατί η μεταμφίεση δεν είναι πετυχημένη αν θες να ξέρεις.

- Δεν είναι για μένα, Τέο αγόρι μου, είναι για τον ευγενή που συνοδεύω η ταυτότητα του οποίου πρέπει να μείνει μυστική πάση θυσία. Να σου συστήσω τον Κόμη rei privatae του αυτοκράτορα, Θεόδωρο Βούστα.

Έσφιξα το χέρι που μου πρότεινε αυτός ο ιδιαίτερα εντυπωσιακός άνδρας. Ήμουν σίγουρος ότι τον είχα ξαναδεί στα λουτρά και δεν ενδιαφέρθηκα για εκείνον ποτέ, μόνον για την παρέα του που ήταν πάντα διαλεχτή. Αλλά πάλι, είναι γνωστό πως στις γυναίκες δεν αρέσουν οι ωραίοι άνδρες. Στις γυναίκες αρέσουν οι άνδρες που βγαίνουν με ωραίες γυναίκες! Σιγά, δεν είναι δικό μου αυτό, ο Κούντερα νομίζω ότι το είπε. Μπορεί κι ο Γούντι Άλλεν.

- Ο Κόμης Θεόδωρος βρίσκεται κάτω απ' την απόλυτη προστασία κι εχεμύθεια και των δύο αυτοκρατόρων και μου φαίνεται πως αντιμετωπίζει κάποιο "ευαίσθητο" πρόβλημα. Σε κάθε περίπτωση, δεν πρόκειται να τον ξαναδείς. Μόνον μαζί μου θα επικοινωνείς, Θεόφιλε, παιδί μου. Βασιλική διαταγή και τα σκυλιά δεμένα.

- Να μην ακούσω πρώτα το ... ευαίσθητο πρόβλημα, αρχηγέ ; πες μου τι σου συνέβη, Κόμη σε παρακαλώ.

Αμίλητος μου έδωσε έναν ροζ φάκελο που ακόμα μύριζε γαρδένια. Τον άνοιξα και διάβασα το σημείωμα.

- Να υποθέσω πως μου ζητάτε να βρω το παιδί Την μητέρα ; Και τους δύο ;
- Και τους δύο, Θεόφιλε αλλά το αγόρι κυρίως. Το μήνυμα μοιάζει με απειλή.
- Απειλή είναι, αρχηγέ, σίγουρα. Κι όταν βρω κάποιον τι θα τον κάνω ;

Να φυλάω και τον κώλο μου. Ντεντέκτιβ είμαι, όχι εκτελεστής.

- Το Πραιτόρια θα το αναλάβει από κει και μετά Τέο. Από σένα δεν ζητάω παρά μόνο να τους βρεις. Το ζήτημα είναι κρατικό και υψίστης σημασίας αλλά με δεδομένη την μυστικότητα που καλύπτει τις δραστηριότητες του Κόμη, το επίσημο κράτος δεν μπορεί ν' αρχίσει έρευνες και γι' αυτό βρίσκομαι εδώ. Και φυσικά αυτή η επίσκεψη δεν έγινε ποτέ

Είπε και μας κοίταξε όλους έναν-έναν στα μάτια. Ήξερε ότι από εμάς δεν είχε τίποτα να φοβηθεί αλλά παρ' όλα αυτά μας το 'ριξε. Κοίταξα επίμονα τον ... εραστή.

- Καμιά ιδέα για την μητέρα πριν 20 χρόνια, Κόμη ;
- Όλη νύχτα δεν έπαψα να το σκέφτομαι, πίστεψέ με Βάρδα. Δεν μπόρεσα να σκεφτώ τίποτα. Η ζωή μου πριν 20 χρόνια ήταν μες την κραιπάλη αλλά δεν κρατούσα κι αρχείο! Κόσμος

πήγαινε κι ερχότανε μέρα με την μέρα, δεν θυμάμαι με ακρίβεια. Εάν μου έρθει στο μυαλό κάτι, να 'σαι σίγουρος ότι θα στο αποκαλύψω.

- Με τι πας να με μπλέξεις, αρχηγέ, ρώτησα γεμάτος υποψία.

- Μ' ένα κρατικό θέμα υψίστης σημασίας το οποίο πρέπει να κρατηθεί μυστικό για περίπου ακόμα δυο μήνες. Απόλυτη μυστικότητα και θα φροντίσω η αμοιβή σου να είναι πολύ γενναιόδωρη όπως πάντα.

Και μου 'κλεισε το μάτι ο παμπόνηρος για να μου θυμίσει την βίλλα του Καππαδόκη. Από την πρώτη στιγμή που μου παρουσίασε τους τίτλους ιδιοκτησίας υποπτεύθηκα ότι θα την πλήρωνα μια μέρα αυτήν την βίλλα.

- Μα... δεν έχω από που να ξεκινήσω, ξεφούσκωσα απελπισμένος

- Λίγα έως καθόλου γνωρίζουμε απ' το ερωτικό παρελθόν του Κόμη κι αυτός, εάν αρνείται να μας δώσει κάτι σίγουρα το κάνει επειδή δεν θυμάται και δεν θέλει να πάρει στον λαιμό του κάποιον, κάποια, που δεν έχει σχέση. Τον ξέρω καλά τον άνθρωπο, Τέο και τον εμπιστεύομαι.

- Θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε δικές μας πηγές και πολύ φαντασία για να βρούμε μιαν άκρη, τσιφ. Θα κάνουμε ότι μπορούμε, στο υπόσχομαι.

ΤΕΣΣΕΡΑ

Stardust

Οι μεταμφιεσμένοι αποχώρησαν κι εμείς μείναμε να κοιτάζει ο ένας τον άλλον σαν χαζοί. Ο Ιωνάς ήταν αυτός που έκανε μια πρόταση. Σχετικά με δυο παλιούς συμφοιτητές του Εβραίους. Ο δόκτορας είχε ξεχάσει εντελώς πως ήταν Εβραίος, το θυμότανε μόνον όταν χρειαζότανε. Το ιδιαίτερο με αυτούς τους παλιούς του συμφοιτητές ήταν ότι ποτέ δεν τελείωσαν τις σπουδές τους γιατί πέσανε με τα μούτρα σε κραιπάλες. Έναν τέτοιον πηγαίναμε να βρούμε, τον Ματθία. Απ' ότι ψάρεψε απ' την κοινότητα ο Ιωνάς, ο Ματθίας σύχναζε σε καταγώγια στο Πέραμα, κοντά στα Νεώρια, ταβερνεία για ναυτικούς κι αν δεν ήταν μεθυσμένος θα ήταν με καμιά πουτάνα συχνά και τα δύο. Σ' ένα τέτοιο φτηνό ταβερνείο ο ταβερνιάρης μας έδειξε έναν άντρα μονάχο του σε μια άκρη να ερωτοτροπεί με μια καράφα κρασί. Αγοράσαμε ακόμα μία και πήγαμε να του κάνουμε παρέα. Δεν ήταν ακόμα σαραντάρης όπως είπε ο Ιωνάς αλλά έδειχνε εξηντάρης. Οι φλέβες του προσώπου του έκαναν μεγάλη προσπάθεια να μείνουν αόρατες κάτι που οι ξαδέλφες του των ματιών του είχαν προ πολλού εγκαταλείψει μ' αποτέλεσμα τα μάτια του να είναι θαμπά και κατακόκκινα, πεταγμένα έξω σαν να ήταν σε τελικό στάδιο υπερθυρεοειδή. Στο κεφάλι του φορούσε κάτι σαν υγρή και λαδωμένη σφουγγαρίστρα εκεί που έπρεπε να βρίσκονταν τα μαλλιά του. Χάρηκε πολύ που βρέθηκε κάποιος να μιλήσουνε για τα παλιά και τον προικισμένο φοιτητή της Νομικής Θεόδωρο αλλά περισσότερο χάρηκε την έξτρα καράφα κρασί δωρεάν.

- Με θυμάσαι ; Ο Ιωνάς είμαι, ο προστατευόμενος του Αβράμιου στο πανεπιστήμιο.
- Και βέβαια σε θυμάμαι! Τι κάνει αυτός ο Εβραίος γέρο-τράγος ;
- Την τελευταία φορά που τον είδα πριν κάνα χρόνο ήταν καλά. Μετακόμισε στην Δύση από τότε. Αλλά δεν θέλω να μιλήσουμε για τον Αβράμιο, για τον Θεόδωρο θέλω.

Ο Ματθίας ήταν θησαυρός πληροφοριών μέσα στο μεθύσι του. Τον θυμόταν καλά τον πλείμποι Θεόδωρο που άλλαζε τις γκόμενες σαν πουκάμισα. Για την εποχή που μας ενδιέφερε ο Ματθίας μας μίλησε για δύο που θυμόταν μια εκ των οποίων ήταν αρτίστα του θεάτρου που ήταν ισοδύναμο με πουτάνα, μια δουλειά καλυμμένη που η τωρινή αυτοκράτειρα όπως και η φίλη της Αντωνίνα, σύζυγος του αρχιτσάτσου στρατηγού Βελισάριου, γνώριζαν πολύ καλά . Αλλά επισήμως, τις έλεγαν χορεύτριες ή ηθοποιούς του θεάτρου. Μας είπε κι άλλα ο Ματθίας. Αυτή η αρτίστα παντρεύτηκε τελικά έναν έμπορο που φαλίρισε και κατατάχτηκε στο στρατό του Βελισάριου για το μηνιάτικο και η άλλη, αν και ήταν πολύ καπάτσα με τις σπουδές της, γρήγορα αντιλήφθηκε ότι δεν θα είχε μέλλον σαν γυναίκα-γιατρός και το έριξε στα γιατρικά και τα γιατροσόφια για να καταλήξει πρακτικός θεραπευτής, κάτι που ισοδυναμούσε με μαγεία, και ν' αποτραβηχτεί μόνη της σ' ένα δάσος. Χαριτωμένες οι κατακτήσεις του Θεόδωρου στο πανεπιστήμιο, αυτές τουλάχιστον που ήξερε ο Ματθίας.

Με αυτά τα καινούργια, ο Τούρκος έβαλε μπροστά το δίκτυο των ζητιάνων που ποτέ δεν παραπονέθηκαν ότι κόστιζε ακριβά. Πολλές φορές μας είχαν βοηθήσει και οι πληροφορίες τους ήταν πάντα αξιόπιστες. Είχαμε δυο πιθανές μητέρες για το μπάσταρδο του Θεόδωρου και όσο πενιχρό φάνταζε, ήταν το μοναδικό που μπορούσαμε ν' ασχοληθούμε.

Η Γερμάνια Βιτούλα ήταν χορεύτρια όταν ήταν γύρω στα είκοσι. Σήμερα δεν ήταν πλέον, έτσι έδειχνε. Έμενε σ' ένα μικρό σπίτι σε μια φτωχογειτονιά στον Τρίτο Λόφο, μικρό και ψιλορημαγμένο αλλά πολύ καθαρό. Με αυτά δεν έχω πρόβλημα. Με τα υπερπολυτελή μαρμάρια που ζέχνουν απ' την βρώμα, έχω. Μια νεαρή έφηβη άνοιξε την πόρτα στο χτύπημά μου. Φορούσε κάτι σαν... τίποτα. Ένα χαριτωμένο νεανικό προσωπάκι πασαλειμμένο με κραγιόν σε χείλια που χαμογελούσαν ξεδιάντροπα. Με κοίταζε σαν να με εξέταζε απ' την κορφή μέχρι τα νύχια.

- Ψάχνω την Γερμάνια Βιτούλα, είπα δειλά. Εδώ μένει ;

- Βεβαίως, όμορφε περαστικέ, είναι η μητέρα μου! Παρακαλώ, έλα μέσα, είπε κι άνοιξε διάπλατα την πόρτα δείχνοντάς μου έναν καναπέ. Το νυμφίδιο έκατσε απέναντι και σταύρωσε τα πόδια της σαν ντίβα χωρίς να ντρέπεται καθόλου που αυτό που φορούσε δεν έκρυβε σχεδόν τίποτα απ' τα ... κάλλη της.

- Την περιμένεις να επιστρέψει σύντομα ;

- Μπορεί σε δέκα λεπτά μπορεί κι αύριο το πρωί, όμορφε ξένε. Αλλά μέχρι να έρθει, όποτε έρθει, είμαι σίγουρη ότι δεν θα βαρεθείς την παρέα μου.

- Ο πατέρας σου, που είναι, μπέμπα ; είπα για να ξεφύγω απ' το υπονοούμενο.

- Ο πατέρας μου είναι νεκρός στην εκστρατεία του Βελισάριου στην Β. Αφρική κι εγώ δεν είμαι μπέμπα, μίστερ. Το μόνο που έχουμε απ' αυτόν είναι τούτο το σπασμένο κράνος και μια ετήσια σύνταξη που δεν φτάνει ούτε για σκέτο ψωμί. Η μητέρα μου δουλεύει σερβιτόρα και καθαρίζει σκατά για να τα φέρει βόλτα.

- Και ο αδελφός σου ;

- Ποιος αδελφός μου ; Μα τι μου τσαμπουνάς τώρα όμορφόπαιδο ; Εγώ είμαι το μοναδικό παιδί της οικογένειας!

- Ξέχνα το, γλυκιά μου. Καλύτερα να πηγαίνω και να περάσω αργότερα να δω την μητέρα σου.

Σηκώθηκα για να φύγω και σηκώθηκε κι αυτή. Όχι για να φύγει αλλά για ν' αφήσει αυτό που φορούσε να πέσει στο πάτωμα φανερώνοντας δυο αυθάδικα βυζάκια με φουσκωτές ρώγες που έδειχναν το ταβάνι. Έβαλε τα χέρια της στους ώμους μου με τα δάχτυλά της να ψαχουλεύουν το σβέρκο μου, με κοίταξε στα μάτια και βλεφάρισε.

- Είσαι βέβαιος πως θες να φύγεις χωρίς να δοκιμάσεις ; Τι έγινε, δεν είμαι του γούστου σου ;

- Είσαι πανέμορφη και αβάσταχτα ποθητή μικρή μου, σε διαβεβαιώ αλλά έχω δουλειές και βιάζομαι. Και οι δουλειές μου αφορούν την μητέρα σου μόνον... προς το παρόν.

- Γέρο-διεστραμμένε! Σου αρέσουν οι ώριμες, ε;;

- Άστο να περιμένει μια άλλη φορά, κουκλίτσα.

Ήταν πολύ μικρή !!! Δύσκολα λέω όχι σε τόσο ανοιχτή πρόσκληση αλλά ... διάολε, ήταν πολύ μικρή. Αυτήν όμως δεν φαινόταν να την ένοιαζε και τόσο πολύ και ίσως δεν ήταν και η πρώτη της φορά. Άνοιξα την πόρτα και προχώρησα προς την εξωτερική όταν αυτή άνοιξε και μια όμορφη γυναίκα μπήκε μέσα.

- Η κυρία Γερμάνια Βιτούλα, υποθέτω.
- Ναι, και ποιος είσαι εσύ ; τι έκανες στην κόρη μου ;
- Τίποτα που θα πρέπει ν' ανησυχείς, δέσποινα Γερμάνια. Μόλις ήρθα κι ετοιμαζόμουν να φύγω όταν μου είπε πως δεν είσαι εδώ. Είμαι δικηγόρος και κάποιος πελάτης μου μου ζήτησε να σας καταθέσω πέντε χρυσά σολδία... σε γλυκιά ανάμνηση του παρελθόντος, όπως χαρακτηριστικά είπε.

- Και ποιος είναι αυτός ο ... παλιός φίλος ;
- Προτιμάει να μείνει ανώνυμος, Γερμάνια. Κατά τα φαινόμενα, έχετε ζήσει μια παθιασμένη σχέση πολλά χρόνια πριν, όταν ακόμα ήσουν... καλλιτέχνης.

Το χορεύτρια σήμαινε πουτάνα.

- Νομίζω πως κατάλαβα ποιος είναι αυτός ο μυστηριώδης φανφαρόνος δωρητής. Ευτυχώς που μετά απ' αυτόν συνάντησα τον μακαρίτη τον άντρα μου που μας φρόντισε πολύ καλά όσο ζούσε, ο Θεός ν' αναπαύσει την ψυχή του.

- Είναι ολοφάνερο ότι δεν έχετε άλλα παιδιά εκτός απ' την νεαρά δεσποινίδα που είδα, ή μήπως κάνω λάθος ;

- Δεν κάνεις. Είναι κούκλα η Ηλιαχτίδα μου, δεν βρίσκεις κυρ-δικηγόρε ;
- Πολύ χαριτωμένη. Δέξου σε παρακαλώ αυτά σαν μια μικρή συμπαράσταση για την ενηλικίωσή της.

Ο Τούρκος με περίμενε στην γωνία παρακολουθώντας. Δεν τον είχα πάρει συνοδεία για να συναντήσω την χορεύτρια. Για το νυμφίδιο δεν είχα ιδέα.

Για την επόμενη αναζήτηση άλλαξα παρτενέρ. Άφησα τον Τούρκο και πήρα τον Ιωνά. Καλύτερα μ' έναν γιατρό παρέα για να συναντήσω έναν πρακτικό θεραπευτή. Μπορούσε να με κοροϊδέψει εμένα με τα αμπρακατάμπρα αλλά δεν θα μπορούσε να κοροϊδέψει έναν γιατρό.

Οι πρακτικοί θεραπευτές ήταν οι γιατροί των φτωχών. Οι φτωχοί δεν είχαν πρόσβαση σε σοβαρή ιατρική φροντίδα κι αυτό δεν συνέβαινε μόνον τον 6ο αιώνα. Οι πρακτικοί θεραπευτές, εντελώς αναίτια συνδέθηκαν με την "μαγεία", τους είχε κυριεύσει ο σατανάς και διάφορες τέτοιες ανοησίες η θρησκεία έβαλε μες το μυαλό των απλών ανθρώπων μόνον επειδή θεράπευαν, φρόντιζαν τους φτωχούς. Ίσως επειδή ένας άρρωστος φτωχός είναι καλύτερα να πεθάνει αλλά αυτό δεν ξέρω αν το γράφουν τα Ευαγγέλια. Τον 6ο αιώνα όμως ήταν ακόμα αποδεκτοί και όχι παράνομοι. Αργότερα όμως... δεν χρειάζεται να είναι κάποιος Αϊνστάιν της

Ιστορίας για να γνωρίζει τι έγινε μ' αυτούς τους άμοιρους και την εκκλησία. Το "κυνήγι μαγισσών" είναι μεταφορικός όρος μέχρι σήμερα

Ζούσε σε μια πρόχειρη καλύβα μες το δάσος προς τον Έβδομο Λόφο, μακριά έξω απ' τα τείχη του Κωνσταντίνου. Χρειάστηκε να ρωτήσουμε κάμποσους για την "μάγισσα Λεοκάντια" μέχρι να βρούμε σε ποιο σημείο του δάσους βρισκόταν η καλύβα της. Από μια μικρή καμινάδα έβγαινε καπνός. Πλησιάσαμε και χτυπήσαμε αλλά απάντηση δεν πήραμε. Η πόρτα ήταν μισάνοιχτη και μπήκαμε μέσα, ένα σπαρτιάτικο δωμάτιο μόνο ήτανε μ' ένα αχυρένιο στρώμα σε μια γωνιά, μια φωτιά που έκαιγε μ' ένα τσουκάλι επάνω και ολόγυρα, ή σε ράφια η κρεμασμένα απ' την οροφή διάφορα ετερόκλητα αντικείμενα, αποξηραμένα χόρτα και βότανα αλλά... κανείς μέσα. Ούτε κανείς απάντησε όταν φωνάξαμε Λεοκάντια. Βγήκαμε έξω και χωρίσαμε, ο ένας δεξιά κι ο άλλος αριστερά ψάχνοντας. Ο Ιωνάς την βρήκε και φώναξε. Όταν πήγα κοντά, είδα μια γυναίκα με πολύχρωμα ρούχα και κατσαρά μαύρα μαλλιά που είχε στο στήθος της καρφωμένο ένα βέλος από βαλλίστρα κι ο λαιμός της κομμένος βαθιά από ένα μαχαίρι. Αν δεν την είχε σκοτώσει το βέλος η δουλειά τελείωσε με το σφάξιμο. Όταν την άγγιξε ο Ιωνάς δεν ήταν εντελώς παγωμένη, δεν είχε πεθάνει πριν πολλή ώρα. Είχαμε αργήσει. Γυρίσαμε πίσω αμέσως, δεν μπορείς να πάρεις πληροφορίες από έναν νεκρό κι αν κάποιος μας έβλεπε στο σημείο εκείνο θα έπρεπε ν' απαντήσουμε σ' ερωτήσεις που μάλλον ήθελα να τις αποφύγω.

Στην επιστροφή, ο Ιωνάς πρότεινε να πάμε να δούμε τον άλλο Εβραίο που είχε σκεφτεί ότι θα μπορούσε να ξέρει κάτι για τον Θεόδωρο. Ένας δικηγόρος στην Μέση που τον έλεγαν Ιάκωβο και όχι μόνον τον ήξερε αλλά μαζί τελείωσαν τις σπουδές τους. Ο Ιάκωβος ήταν ομιλητικότατος, με ανούσιες λεπτομέρειες απ' τα φοιτητικά τους χρόνια και τις αγριεμένες γκόμενες, πολυλογάς που τα μισά απ' αυτά που έλεγε ήταν ακαταλαβίστικα. Το έχει το επάγγελμα, από τότε. Ξύλινη ανόητη κουβέντα-μονόλογος και φρικτοί εραστές. Τον 6ο αιώνα αυτά διότι σήμερα... δεν ξέρω αν έμαθαν να πηδάνε.

- Ααα!!! Η Λεοκάντια! Τι υπέροχο θηλυκό! Αναρωτιέμαι τι κάνει σήμερα. Επειδή τότε, το μοναδικό πράγμα που έκανε πολύ καλά ήταν σεξ. Και παιδιά! Κάθε εννιά μήνες γεννοβολούσε και τ' άφηνε στην πόρτα έξω από κάποιο μοναστήρι. Ούτε αυτή πρέπει να ήξερε πόσα είχαν υιοθετήσει διάφορα μοναστήρια. Και όταν σταμάτησε να κάνει παιδιά, εξαφανίστηκε. Ή συνέχισε να κάνει με την ίδια κατάληξη αλλά δεν μπορώ να το πω με σιγουριά. Δεν φαντάζομαι ότι σταμάτησε να τον παίρνει αλλά μπορεί και να είχε βρει φάρμακο για εκτρώσεις. Εμένα ποτέ δεν με πήρε η καριόλα.

Έπιασε να γελάει με χαχανητά σαν ηλίθιος με τα δικά του αστεία αλλά εγώ είχα μια πολύ σοβαρή ένδειξη για την μάνα του μπάσταρδου. Για τον δικηγόρο Ιάκωβο, καριόλα ήταν κάποια που τον έπαιρνε και το ίδιο κάποια που δεν τον έπαιρνε, το είχε βρει. Ένδειξη και μάλιστα ισχυρή είχα αλλά άλλο στοιχείο κανένα. Παρ' όλα αυτά, αποφάσισα να τσεκάρω και μια τρίτη περίπτωση που προέκυψε απ' την λογοδιάρροια του χασοδίκη, ο οποίος μες στο ντελίριο του λόγου του, μας αποκάλυψε και μια άλλη "κατάκτηση" του Θεόδωρου που ήταν μοιρασμένη στα δύο μαζί του, που ήξερε που ήτανε σήμερα! Τ' αλλαξοκώλια και οι πάσες μεταξύ των φοιτητών στο Πανεπιστήμιο δεν εμφανίστηκε την δεκαετία του 70 με την σεξουαλική απελευθέρωση των νέων αλλά πολύ πριν. Το φιλμ του 1971 "Carnal Knowledge" όμως είναι κλασσικό.

Αυτή η Τρίτη λοιπόν, που την έλεγαν Αντωνία, κόρη ευγενή αριστοκράτη και τακτική επισκέπτης των Λουτρών όπως μας είπε ο Ιάκωβος, παντρεύτηκε τελικά έναν πλούσιο γερουσιαστή κι έμεναν σ' ένα πολυτελές παλάτι στα βόρεια της Μέσης. Απ' την γειτονιά μάθαμε πως ο γερουσιαστής έφευγε συνήθως νωρίς το απόγευμα απ' το σπίτι και περιμέναμε κόβοντας βόλτες απ' έξω να τον δούμε να φεύγει πριν εμφανιστούμε στο πόρτικο. Το Βάρδας είναι συνώνυμο με την διακριτικότητα. Η δέσποινα Αντωνία εμφανίστηκε να μας υποδεχτεί χωρίς δυσκολία και τουπέ και το σημείωσα στα καλά της. Όμορφη, ψηλή κι ευγενική, είχε ένα περίεργο στήσιμο σαν να είχε καταπιεί το σκουπόξυλο ή να το είχε πάρει όλο στον κόλλο, η επιλογή δική σας.

- Ένας έμπορος απ' την μακρινή Ανατολή μου έστειλε αυτό το ασημένιο βραχιόλι, δέσποινα Αντωνία και με παρακάλεσε να το χαρίσω στον γιό σας.

Έγινε αμέσως ύποπτα κόκκινη και μου απάντησε φανερά ενοχλημένη.

- Μα ... δεν έχω κανέναν γιό! Κι αυτό είναι ένα πολύ ευαίσθητο θέμα και δεν βλέπω πως θα μπορούσε να σας αφορά.

- Πόσο ευαίσθητο, δέσποινα Αντωνία ;

- Ο γερουσιαστής κι εγώ δεν μπορούμε να κάνουμε παιδιά, περίεργε κι αδιάκριτε νεαρέ και δεν καταλαβαίνω τι μπορεί να συμβαίνει με αυτόν τον έμπορο φίλο σας και το κωλοβραχιόλι του.

- Ο! δέσποινα, μπορεί ο φίλος μου να εννοούσε κάποιον απ' τα νεανικά σας χρόνια πριν παντρευτείτε. Τι να πω ;

- Άκου άνθρωπε, και άκουσε καλά. Από πολύ μικρή ηλικία μου διέγνωσαν ότι δεν θα μπορούσα ποτέ να τεκνοποιήσω κι ο γερουσιαστής σύζυγός μου το ήξερε και συμβιβάστηκε

πριν με παντρευτεί. Δεν έχω ιδέα ούτε ποιος είσαι κι ούτε ποιος είναι ο φίλος σου έμπορος απ' την Ανατολή αλλά αυτό είναι ένα πάρα πολύ προσωπικό θέμα και διόλου ευχάριστο να το συζητάω με αγνώστους. Περάστε σας παρακαλώ αμέσως έξω.

Αναψοκοκκινισμένη και φανερά οργισμένη μου έδειχνε την πόρτα με τον δείκτη του τεντωμένου χεριού της. Ψελλίζοντας διάφορες ανόητες δικαιολογίες ανακατεμένες μ' ευχαριστίες για τον χρόνο που μου διέθεσε, αποχώρησα ντροπιασμένος.

Στα μοναστήρια μάλλον θα έπρεπε να τον ψάξω τον μπάσταρδο. Όμως, γιατί η υποτιθέμενη κι άγνωστη μάνα του έπρεπε να δολοφονηθεί σε μια έρημη καλύβα στο δάσος ;

ΠΕΝΤΕ

Little green apples

Γύρισα πίσω και πάλι άλλαξα παρτενέρ. Μαζί με τον Τούρκο πήγαμε πίσω στο δάσος και την καλύβα της "μάγισσας". Είχα προβλέψει ένα φτυάρι κρυμμένο πάνω στ' άλογο. Ο καθένας με την σειρά του, ανοίξαμε μια τρύπα στο χώμα και βάλουμε μέσα το άψυχο σώμα της Λεοκάντιας σκορπώντας από πάνω ξερά φύλλα δέντρων και πευκοβελόνες. Δεν πίστευα πως θα ερχόταν κάποιος να την αναζητήσει εκτός απ' τον επόμενο πελάτη και φυσικά δεν μπορούσα ν' αποκαλύψω τον φόνο στον δικαστή Δόμους ακόμα. Είχα υποσχεθεί πλήρη μυστικότητα στον αρχηγό.

Αρχίσαμε να ψάχνουμε στο χώμα τριγύρω μήπως βρούμε κάτι και τελικά βρεθήκαμε πίσω στον δρόμο. Ο Τούρκος σταμάτησε σε κάποιο σημείο και συγκεντρώθηκε στον δρόμο.

- Εσείς ήρθατε με δυο άλογα, έτσι ;
- Ναι, γιατί ρωτάς ;
- Έχει σημάδια από μια άμαξα πριν απ' τα δικά σας, αφέντη.

Ο Τούρκος είχε κρυφά ταλέντα ιχνηλάτη.

- Είναι μερικά σκόρπια σπίτια στ' ανατολικά και μια φάρμα ζώων στα δυτικά. Πάμε μια βόλτα να ρωτήσουμε αν κάποιος είδε κάτι.

Ήταν τρία απομονωμένα χαμόσπιτα στην μέση του πουθενά, φτωχοί αγρότες το πιθανότερο κι επειδή ήταν πιο κοντά απ' την φάρμα στα δυτικά πήγαμε πρώτα εκεί. Κανείς δεν φαινόταν να είχε δει τίποτα μέχρι το τελευταίο όπου ένας νεαρός κοντά στα 12 μας μίλησε για μια άμαξα που την είδε να περνάει στο δρόμο όταν βγήκε να φέρει ένα κουβά νερό απ' την γειτονική ποτίστρα. Η άμαξα είχε δυο μοναχούς στην θέση του οδηγού και κατεύθυνση προς τα δυτικά αλλά δεν μπορούσε να πει εάν είχε σταματήσει στο δάσος

- Οι μοναχοί φορούσαν κουκούλα, νεαρέ; Ρώτησα και του έδωσα ένα ασημένιο που έκανε τα μάτια του να λάμψουν από χαρά.

- Ναι, κύριε. Και οι δύο.

- Και πως είδες ότι ο ένας ήταν ξανθός τότε ;

- Θα πρέπει να είχε μακριά μαλλιά επειδή οι φράντζες του έβγαιναν έξω απ' την κουκούλα.

Ο νεαρός μ' έβαλε σε σκέψεις. Καλόγερος με μακριά μαλλιά και ξανθός ; λες να ήταν ακόμη μια αδέξια μεταμπίηση του Ιγνάτιου ; το σίγουρο ήταν ότι οι μοναχοί έδεναν με τα παρατημένα παιδιά στα μοναστήρια. Εκεί έπρεπε να κοιτάξω. Υπήρχαν μονάχα καμιά πενηνταριά μπορεί κι εξήντα μοναστήρια στην Βασιλεύουσα. Ευκολάκι. Στον δρόμο της επιστροφής ο Τούρκος έκανε ακόμα ένα σχόλιο.

- Το βέλος στο στήθος ήταν πολύ βαθιά χωμένο, κάτι που δείχνει άπειρο τοξοβόλο που έπρεπε να πλησιάσει κοντά. Το κόψιμο στο λαιμό το επιβεβαιώνει. Χασάπικο, άτσαλο, κάποιος που δεν το κάνει συχνά, άπειρος.

Ή νεαρός, σκέφτηκα.

Το δείπνο είχε σερβιριστεί όταν μπήκαμε μέσα και με πολύ χαρά ενωθήκαμε με τους άλλους επειδή μας είχε κόψει μεγάλη πείνα. Την ώρα που η Φάυστα μας έφερε το γλυκό, ένα απ' τα καλά της κέικ γεμισμένο με μια κρέμα πορτοκάλι, μας πλησίασε ο Ιωνάς και κάπως ντροπιασμένα μας είπε.

- Δεν σου είπα το πρωί όταν βρήκαμε το πτώμα ότι το βέλος ήταν βαθιά σφηνωμένο, κάτι που δείχνει ότι έφυγε από κοντινή απόσταση και η πληγή στο λαιμό όχι πολύ καθαρή, δεν έγινε από σταθερό χέρι.

- Και το συμπέρασμά σου, γιατρέ ;

- Ο εκτελεστής ή οι εκτελεστές ήταν μάλλον αδέξιοι και άπειροι. Μπορεί και τα δύο, είπε ο γιατρός και μ' έκπληξη μας είδε να σκάμε στα γέλια.

- Από εκεί γυρίζουμε, αδελφέ μου και τα διαπιστώσαμε αυτά μου μας λες. Γι' αυτό γελάμε. Την βάλαμε την άμοιρη στο χώμα να την φροντίσουν τα σκουλήκια, δεν θέλουμε να μάθει κανείς τίποτα προς το παρόν. Όμως, σ ευχαριστώ για τα ιατρικά σου συμπεράσματα. Εδώ που τα λέμε, δεν είναι ώρα να πάρεις την αδελφή μου και να γυρίσετε στο σπίτι ; του έκλεισα πονηρά το μάτι

- Το άκουσα αυτό, φώναξε ο διάολος απ' την άκρη του τραπεζιού. Όταν αποφασίσεις να μεγαλώσεις λιγάκι, αδελφέ μου, ίσως μας δώσεις το καλό παράδειγμα να κάνουμε το ίδιο.

Ο Ιωνάς, που φαντάστηκε πιάτα να πετάνε στον αέρα, πήγε και πήρε τρυφερά την σύζυγό του απ' την μέση και αποχώρησαν χαμογελαστοί προτού οι ανταλλαγές σαρκασμών ανάμεσα σ' εμένα και τη αδελφή μου καταλήξουν σε μονομαχία.

ΕΞΙ

Fly me to the moon

Μια άμαξα με δυο άλογα, σκεπαστή και διακοσμημένη πολυτελώς μπήκε στην αυλή το πρωί. Οδηγός και συνοδηγός άτριχοι και καλοντυμένοι ευνούχοι και δυο σκούροι απ' την Νουμέα έφιπποι συνοδοί. Ο ευνούχος συνοδηγός ζήτησε να με δει αποφεύγοντας κάθε ερώτηση. Όταν μπήκε μέσα στο γραφείο, ζήτησε να μιλήσουμε ιδιαιτέρως και με τον Τούρκο όρθιο πίσω μου του έκοψα τελείως τον αέρα γιατί σε άλλη περίπτωση τις σκάλες θα τις κατέβαινε κατρακυλώντας. Δέχτηκε να μιλήσει.

- Ο αφέντης μου, αξιότιμος Γρασιανός Γάϊος Φλάβιος, επιθυμεί να σε συναντήσει και μου έδωσε να σε πληρώσω δέκα χρυσά μόνον για τον κόπο να έρθεις να τον δεις. Η άμαξα είναι στο προαύλιο και περιμένει.

Λέγοντας αυτά ακούμπησε πάνω στο τραπέζι ένα πουγκί που μάλλον είχε δέκα χρυσά σολδία.

Ο γερουσιαστής Γρασιανός ήταν ο δεύτερος πλουσιότερος άνδρας της Πόλης μετά τον αυτοκράτορα και την σύζυγό του Θεοδώρα. Υψηλόβαθμος κυβερνητικός σύμβουλος του

Ιουστινιανού και ο απόλυτος "βασιλιάς του μεταξιού". Όλο το μετάξι, ύφασμα ή κλωστή που ερχόταν απ' την Ανατολή, Κίνα, Μογγολία και επαρχίες κατέληγε στα χέρια του κι από κει πήγαινε σ' όποιον το πλήρωνε περισσότερο, συνήθως στην Δύση. Ήταν παράλληλα και πλοιοκτήτης ενός στόλου από μια ντουζίνα εμπορικά που ταξίδευαν στις θάλασσες μ' εμπορεύματα, δυο πάντα δεμένα στα Νεώρια περιμένοντας να επιστρέψει κάποιος πριν σαλπάρουν. Πολύ σημαντικό άτομο για να τον αγνοήσω και μαζί μ' αυτόν και την μικρή περιουσία των δέκα χρυσών στο τραπέζι, άφησα κατά μέρος τις μαγκιές του στυλ αν θέλει να με δει εδώ είναι το γραφείο μου όχι όμως αμαχητί.

- Ευχαρίστως να έρθω να δω τον αφέντη σου αλλά δεν πάω πουθενά χωρίς τον συνεργάτη μου εδώ παρόντα. Κι αν δεν σ' αρέσει, πάρε δρόμο αλλά το πουγκί με τα χρυσά θα παραμείνει εκεί που είναι.

Αυτό δεν ήταν μάλλον εκείνο που ο δύστηχος ευνούχος έπρεπε να φέρει σε πέρας αλλά δεν μπορούσε να κάνει κι αλλιώς.

Το εσωτερικό της άμαξας ήταν όλο βελούδινο και οι αφράτοι καναπέδες για ευαίσθητους κώλους. Τα άλογα ήταν στολισμένα με περικεφαλαίες με φτερά, οι σκούροι συνοδοί επίσης παρ' όλο που μπορεί να ήταν και σκλάβοι, ο οδηγός μόνο έμοιαζε με σκλάβο. Βουλευτήκαμε αναπαυτικά χωρίς να μπορέσουμε να κρύψουμε ένα χαμόγελο. Η άμαξα πήρε τους κεντρικούς δρόμους βόρεια, περάσαμε κάτω απ' το υδραγωγείο του Βάλενς και μπήκαμε σ' ένα πολυτελές προάστιο κοντά στην Δεξαμενή του Ασπάρ που ήταν σπαρμένο πλουσιόσπιτα για να σταματήσουμε μπροστά σ' ένα πολυτελές τετράστυλο πόρτικο με μια βαριά σιδερόφραχτη πόρτα έξω απ' την οποία στέκονταν κέρβεροι δυο τεράστιοι φρουροί, πάνοπλοι και εισαγωγής κι αυτοί σαν τους συνοδούς μας. Ο γερουσιαστής είχε φανερή προτίμηση στους έγχρωμους σκλάβους. Όταν περάσαμε την εξωτερική είσοδο μείναμε άναυδοι. Οι κήποι είχαν κάτι εξωτικό, παραδεισένιο και ήταν φροντισμένοι σαν να πήγαιναν σ' έκθεση. Ο φιδίσιος δρόμος προς το οίκημα ήταν σπαρμένος ακακίες και στις δυο μεριές που σχημάτιζαν αψίδα με το φως να παιχνιδίζει απ' τις φυλλωσιές αφήνοντας να φανεί ο υπέροχος κήπος με αιωνόβιους κέδρους, παρτέρια με εξωτικά λουλούδια και θάμνους καθώς και τεχνητές λίμνες διαφόρων μεγεθών μισοσκεπασμένες με νούφαρα που είχαν ένα υπέροχα έντονο μπλε χρώμα. Ο δρόμος με τις ακακίες μας έβγαλε μπροστά σ' ένα υπέροχο μαρμάρινο παλάτι από λευκό μάρμαρο που τα παράθυρά του είχαν σκελετό από πράσινο μάρμαρο και την είσοδο με τα τρία σκαλοπάτια μας

περίμενε ένας μεγαλόσωμος και γυμνασμένος άντρας ντυμένος σαν να πήγαινε σε δείπνο του αυτοκράτορα.

- Με λένε Βιτάλιο και είμαι ο διαχειριστής του παλατιού να σας καλωσορίσω στ' όνομα του αφέντη Γρασιανού. Σας περιμένει.

Κοντά στα σαράντα και γεροδεμένος ο Βιτάλιος, εύκολα θα μπορούσε να είναι μονομάχος σε Ρωμαϊκή αρένα πριν μερικά χρόνια αλλά ακόμα και τώρα πρέπει να είχε μεγάλη επιτυχία με τις γυναίκες. Μας οδήγησε σε μια διπλή μαρμάρινη σκάλα στον επάνω όροφο κι από εκεί, μέσα από έναν σκουρόχρωμο μαρμάρινο διάδρομο σ' έναν προθάλαμο με βελούδινους καναπέδες και μια βαριά δρύινη πόρτα όπου ζήτησε απ' τον Τούρκο να περιμένει εκεί. Στις εύλογες αντιρρήσεις μου δήλωσε κατηγορηματικά ότι ο αφέντης του θα με συναντούσε ιδιαιτέρως. Δέχτηκα επειδή ήμουν σίγουρος πως αν τον χρειαζόμουν τον Τούρκο θα εύρισκε τρόπο να εμφανιστεί.

Ο γερουσιαστής Γρασιανός με περίμενε μέσα σε μια πελώρια βιβλιοθήκη με τους δυο τοίχους γεμάτους βιβλία, βελούδινους καναπέδες και πολυθρόνες διάσπαρτους παντού κι ανάμεσά τους χαμηλά τραπεζάκια από όνυχα και στο βάθος, ένα μεγάλο τραπέζι- γραφείο με πολυθρόνα από πίσω για τ' αφεντικό. Ένα μεγάλο μαρμάρινο τζάκι από πράσινο μάρμαρο έχασκε σε μια γωνιά και στο πάνω μέρος του δυο μαρμάρινες γλυπτές προτομές, μια του Κωνσταντίνου και μια του Θεοδοσίου. Ο γερουσιαστής σηκώθηκε απ' το γραφείο του και πήγε σ' ένα κοντινό τραπεζάκι, σέρβιρε δυο κούπες κρασί από έναν αμφορέα και μου πρόσφερε μία.

- Παρακαλώ να με συγχωρήσεις για τον απότομο τρόπο που σ' έφερα εδώ, αγαπητέ Βάρδα αλλά το θέμα μου είναι πολύ προσωπικό κι εχέμυθο.

- Περί τίνος πρόκειται, γερουσιαστή ;

- Γυναίκες, τι άλλο ;Για την σύζυγό μου πιο συγκεκριμένα.

Είμαι σταθερός και τακτικός πελάτης των δημοσίων αλλά και των ιδιωτικών λουτρών όπου μπορείς ν' ακούσεις κάθε είδους κουτσομπολιό για την αφρόκρεμα της Πόλης αλλά ομολογώ δεν είχα ακούσει ποτέ τίποτα ούτε για τον γερουσιαστή ούτε για τη γυναίκα του. Ο γερουσιαστής είχε καβαλήσει εδώ και καιρό τα πενήντα, ψηλός, ξερακιανός και ρυτιδωμένος αλλά ευθυτενής και κομψός. Κι αν δεν μπορούσες να τον πεις "γέροντα" το ίδιο δεν φάνταζε και σαν νταβραντισμένος εραστής. Για την γυναίκα του δεν είχα ιδέα. Ικανοποίησε την περιέργειά μου αμέσως.

- Η γυναίκα μου βλέπεις, Βάρδα, είναι κατά πολύ νεότερη από μένα και δύσκολα μπορώ ν' ανταποκριθώ στις επιθυμίες της και είμαι διακριτικός. Ή θέση μου όμως, κοινωνική και

πολιτική, δεν μου επιτρέπει ν' ανεχθώ σκάνδαλα και κουτσομπολιά. Έχω καταφέρει μέχρι σήμερα να ... εξορίσω θα λέγαμε, τους κατά καιρούς εραστές της δωροδοκώντας τους αρκετά μεγάλα ποσά για να μετακομίσουν εκτός Κωνσταντινούπολης. Κάτι που είμαι διατεθειμένος να πράξω και πάλι χωρίς ενδοιασμούς αλλά... αυτήν την φορά, δεν μου λέει ! Αρνείται πεισματικά. Έτσι αναγκάζομαι να ζητήσω την βοήθειά σου να βρεις τον τελευταίο εραστή της και να του προσφέρεις ότι ζητήσει σε χρήματα ή χρυσό για να εξαφανιστεί. Κι αν δεν μπορείς εσύ, να μου το πεις εμένα ή του Βιτάλιου που είναι άτομο της απολύτου εμπιστοσύνης μου και θα το κανονίσουμε προσωπικά με τον ίδιο τρόπο όπως τους προηγούμενους.

- Για να το καταλάβω, γερουσιαστή, δεν μου ζητάς να βρω αν η γυναίκα σου έχει εραστή, αυτό το γνωρίζεις ήδη αλλά μου ζητάς να βρω ποιος είναι..

- Ακριβώς. Και είμαι πεπεισμένος ότι μπορώ να βασιστώ στην ακεραιότητά σου να μείνει μυστικό. Έχω μάθει για σένα.

- Πες μου σε παρακαλώ μερικά για την γυναίκα σου.

- Είναι ψηλή και ξανθιά, όχι γνήσια ξανθιά, το έχω τσεκάρει, αλλά τα βάφει κάθε βδομάδα.

Έχει πολύ πλούσια ... προσόντα.

- Πως είναι η σχέση σας ;

- Έχει ότι ζητήσει, βγαίνει όπου θέλει και όποτε θέλει με φίλους, φίλες, σε δείπνα ή τα λουτρά, με κρατάει απ' το χέρι σε δημόσιες εμφανίσεις και κάνουμε έρωτα μια δυο φορές τον μήνα. Αρκούν αυτά να ικανοποιήσουν την περιέργειά σου ;

- Ναι, και σ ευχαριστώ για ειλικρινή την ευθύτητά σου, γερουσιαστή. Ελπίζω μόνο να μπορέσω να την αναγνωρίσω.

- Μην ανησυχείς και δεν πρόκειται να λαθέψεις, αγαπητέ, Τα βυζιά της εμφανίζονται πριν αυτήν.

Είπε ο κερατάς-γερουσιαστής μ ένα πικρό χαμόγελο. Να υποθέσω πως η μαντάμ είχε μεγάλα βυζιά. Αυτή η ιστορία με πλούσιους υπερήλικες να παντρεύονται κοριτσάκια για να τις δείχνουν δεν μπορούσα να την δικαιολογήσω. Απ' την μεριά των αρσενικών τουλάχιστον διότι μια φτωχή όμορφη δεσποσύνη θα κοιτάξει να βολευτεί και μετά μπορεί να κάνει την ζωούλα της. Ήταν οι καλύτεροί μου πελάτες από τότε που μπήκα στο επάγγελμα. Δεν χρειαζόταν να μιλήσω το οικονομικό σκέλος με τον Γρασιανό. Ο άνθρωπος είχε πληρώσει ήδη δέκα χρυσά μόνον για να με δει! Μπορούσα να φανταστώ τι θα πλήρωνε όταν του παρουσίαζα

αποτελέσματα. Βρήκα τον Τούρκο να περιμένει στον προθάλαμο κι ένας ευνούχος μας πληροφόρησε πως η άμαξα που μας έφερε μας περίμενε για την επιστροφή.

Βγαίνοντας έξω πέσαμε πάνω στον Βιτάλιο που συνόδευε μια κυρία στο εσωτερικό του παλατιού. Ο γερουσιαστής είχε δίκιο. Ήταν όντως ξανθιά μ' εκείνο το ξεβαμμένο ξανθό που φωνάζει από μακριά "είναι βαμμένα" και είχε όντως τεράστια μπαλκόνια που δεν έκανε καμιά προσπάθεια να τα κρύψει. Το σκούρο μπλε μεταξωτό φόρεμα που φορούσε ήταν πολύ στενό επάνω της και το σκίσιμο στο ντεκολτέ έφτανε μέχρι τον αφαλό της. Από πάνω φορούσε ένα Τόγκα ριχτό στους ώμους και επιδεικτικά ανοιχτό μπροστά για να φαίνεται καλά το εμπορεύμα. Μας πέταξε ένα αδιάφορο "χαίρετε" με την ένρινη φωνούλα της να βγαίνει μέσα απ' τα ρουθούνια της. Εάν μπορούσε να τραγουδήσει θα έμοιαζε με τον Μπομπ Ντύλαν.

Καθισμένοι στ' αναπαυτικά μαξιλάρια στην καρότσα, είπα στον Τούρκο αυτά που μόλις είχα μάθει και τα βρήκε βαρετά. Ακόμα μια ξανθιά, ακόμα ένας κερατάς, το είχε δει το έργο. Λίγα ξέραμε ακόμα.

ΕΦΤΑ

God bless the child

Η Ανιέλλα έκλαιγε. Όχι από θλίψη ή από θυμό αλλά επειδή καθάριζε κρεμμύδια. Το τσουκάλι ήταν ήδη πάνω στην φωτιά και εξαιρετικά σήμερα είχε ένα ολόκληρο κοτόπουλο μέσα. Το δείπνο των κοριτσιών, των κοριτσιών της μάνας της που τις συντρόφευε στην κουζίνα πιτσιρικά κι άκουγε τις σκανταλιάρικες ιστορίες τους. Η μάνα της είχε ένα πορνείο στα πίσω στενά στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης, ένα φτηνιάρικο μπουρδέλο για ξέμπαρκους ναύτες με φτωχά κορίτσια απ' τα γύρω χωριά που το έδιναν για ένα πιάτο φαΐ κι ένα κεραμίδι πάνω απ' το κεφάλι τους. Η μάνα της τους τα πρόσφερε και πληρωνόταν απ' τις βίζιτες. Η μάνα της ήταν μια ξακουστή εταίρα στα νιάτα της που δεν έγινε αυτοκράτειρα αλλά κατόρθωσε να κερδίσει την ελευθερία της και μ' ένα μικρό κομπόδεμα που είχε μαζέψει όλα αυτά τα χρόνια, κατάφερε να στήσει αυτό το μικρό φτηνιάρικο μπουρδελάκι. Η Ανιέλλα, η κόρη της τσατσάς, ήταν από μικρή το παιδί για όλες τις δουλειές στο μαγαζί. Ήταν ακόμα παρθένα αλλά αυτό σήμερα θ' άλλαζε άρδην, κάτι που δικαιολογούσε το κοτόπουλο στο τσουκάλι. Μια ιδιαίτερα σημαντική μέρα για την Ανιέλλα, από σήμερα και μετά θα ήταν ίσα κι όμοια με τα κορίτσια. Η μάνα της το είχε

αναγγείλει μια βδομάδα πριν και μάζευε προσφορές. Ο υμένας της Ανιέλλας είχε βγει στην δημοπρασία. Θα την έπαιρνε αυτός που θα έκανε την μεγαλύτερη προσφορά. Κι αυτήν και τα βυζιά της που όλη η πόλη τα συζητούσε για το μέγεθός τους σε σχέση με την ηλικία της. Ένας εκατόνταρχος απ' την φρουρά της πόλης έκανε το ψηλότερο χτύπημα κι η Ανιέλλα έπαψε να είναι παρθένα.

Τα επόμενα δυο χρόνια η φήμη της, η φήμη του στήθους της δηλαδή, εκτοξεύτηκε στον ουρανό κι οι πελάτες έκαναν ουρά για να την πάρουν. Η μάνα της είχε ήδη αρχίσει να κάνει σχέδια να μετακομίσουν σε καλύτερη γειτονιά και μεγαλύτερο σπίτι αλλά η Ανιέλλα είχε άλλα σχέδια. Μαζί με τον Βιτάλιο, έναν αρχι-υπηρέτη σε πλούσιο σπίτι και απ' τους τακτικούς της πελάτες που της άρεσε πολύ να κουβεντιάζει, είχαν αποφασίσει να το σκάσουν μαζί και ν' αναζητήσουν καλύτερη τύχη στην Κωνσταντινούπολη. Δεν υπήρξε ούτε παθιασμένος έρωτας ούτε εκμετάλλευση ανάμεσά τους παρά μόνον ψυχρός υπολογισμός. Και οι δυο πίστευαν ότι ήταν γεννημένοι για καλύτερα ο καθένας στο είδος του. Πολύ καλοί και οι δύο για την Θεσσαλονίκη. Ούτε αντίο είπε, ούτε μήνυμα άφησε ένα πρωί που με τον Βιτάλιο μπάγκαραν σ' ένα καϊκι για την Πόλη. Ούτε ένα ευχαριστώ για την μάνα της που την έκανε πουτάνα.

Το πασίγνωστο μπουρδέλο πολυτελείας των μοναχικών καρδιών του Μάξιμου τους υποδέχτηκε με χαρά όταν διαπίστωσε τα προσόντα της Ανιέλλας και φρόντισε να τους αποκαταστήσει και τους δύο. Για τη Ανιέλλα ιδιαίτερο δωμάτιο με προθάλαμο και δικό της μπάνιο με τουαλέτα και για τον άλλον ένα πλούσιο σπίτι σαν διαχειριστής. Και οι δυο πέτυχαν σε ότι τους ανατέθηκε. Η Ανιέλλα ήταν ανέκαθεν μια ευσεβής και θεοφοβούμενη κοπέλα σαν την μάνα της από μικρή άσχετα με το επάγγελμά τους. Δεν είχε χάσει ούτε νια φορά το εκκλησίασμα της Κυριακής και συχνά παρακολουθούσε το Κατηχητικό κρατώντας ένα χαμηλό προφίλ παρ' όλο που ήταν η σταρ του μαγαζιού και κατά καιρούς, το έδινε τσάμπα και στον Βιτάλιο.

Ο πατήρ Στέφανος ήταν ένας διάκονος με αδυναμίες. Σαν εξομολόγος της έμαθε τα πάντα γι' αυτήν και την επισκέφτηκε μια νύχτα ντυμένος πολιτικά στα κρυφά κι από τότε, όποτε πήγαινε η Ανιέλλα να εξομολογηθεί, κατέληγε στα διαμερίσματα του διάκου για τα περαιτέρω. Ο Βιτάλιος απ' την μεριά του έκανε όνομα σαν διαχειριστής και άφησε το σπίτι που δούλευε για να μπει στην δούλεψη του γερουσιαστή Γρασιανού. Ήταν η στιγμή για την επόμενη κίνησή τους. Όταν της το εξήγησε το δέχτηκε μ' ενθουσιασμό. Το μοναδικό πρόβλημα ήταν ότι δεν έπρεπε να μάθει κάποιος τίποτα γι' αυτούς και την σχέση τους.

- Αμάρτησα, πάτερ και ζητώ συγχώρεση απ' τον Θεό.
- Αύριο το απόγευμα θα είμαι ελεύθερος για την υπόλοιπη μέρα, τέκνο μου. Μπορείς να τα καταφέρεις;

- Πρέπει να μπορέσω, άγιε πατέρα. Σου έχω μια έκπληξη που δεν μπορεί να περιμένει.
- Δεν μου επιτρέπεται να ξέρω από πριν, έτσι ;
- Όχι, πάτερ, δεν σου επιτρέπεται.

Το επόμενο απόγευμα και αφού ο μελλοντικός επίσκοπος διάκονος Στέφανος είχε απολαύσει τα στήθη της μαζί με τα υπόλοιπα. Του είπε τα νέα.

- Θέλω να παντρευτώ πάτερ και ζητώ να με βοηθήσεις.
- Ωστε αυτή είναι η έκπληξη !!! Ποιον έχεις στο νου σου και τί θα κερδίσω εγώ απ' αυτό ; ο παπάς δεν μάσαγε τα λόγια του, κατευθείαν στο ψητό.

- Τι θέλεις πρώτα ;
- Την ανταμοιβή μου, φυσικά!
- Είμαι ακόμα παρθένα απ' τον κόλο, άγιε πατέρα και στον προσφέρω αν μου υποσχεθείς ότι θα είσαι τρυφερός.

-.. Καθόλου μα καθόλου να μην ανησυχείς γι' αυτό, τέκνο μου. Πες μου τι ζητάς.

Ο, σύντομα να γίνει επίσκοπος, διάκονος Στέφανος ένιωσε να του τρέχουν τα σάλια.

- Θέλω να με βολέψεις με τον γερουσιαστή Γρασιανό.
- Τον μεγιστάνα του μεταξιού ;;; Πολύ ψηλά στοχεύεις, τέκνο μου. Και υποψιάζομαι πως δεν είναι για τα ψυχικά χαρίσματα του γερουσιαστή.
- Είναι ολοφάνερο, πάτερ αν σκεφτείς την ηλικία του.
- Σου υπόσχομαι να κάνω ότι περνάει απ' το χέρι μου. Γύρνα τώρα.
- Όχι ακόμα, πάτερ. Κανόνισέ το πρώτα κι ύστερα.

Μερικές βδομάδες αργότερα η Ανιέλλα έκανε δυο άντρες πολύ ευτυχισμένους, τρεις αν βάλουμε και τον Βιτάλιο. Ο γερουσιαστής Γρασιανός δεν μπορούσε ν' αντισταθεί σ' αυτά τα δυο πεπόνια και ζήτησε την αποκλειστικότητα την οποίαν η Ανιέλλα την αρνήθηκε ως αναμενόμενο. Και μόνον όταν ο γερουσιαστής της έταξε τον ουρανό με τ' άστρα ενέδωσε το θηλυκό επειδή δεν υπάρχει μεγαλύτερος ηλίθιος από ένα ερωτευμένο γεροντάκι και βέβαια, η Ανιέλλα έπαψε να είναι παρθένα απ' τον κόλο.

Ο Βιτάλιος ήταν διακριτικός και σκεπτόμενο άτομο, αυτή δεν ήταν. Ήταν νυμφομανής. Η μάνα της δεν έμαθε ποτέ τι τέρας δημιούργησε με το να την βγάλει στο κλαρί. Ο Βιτάλιος ήταν

πανευτυχής με το πόστο που είχε στο παλάτι του Γρασιανού και απείχε εντελώς απ' τις ... ατασθαλίες της αλλά σχεδόν όλη η Πόλη ήξερε για τα καταπληκτικά βυζιά της -- εκτός απ' τον Βάρδα, προφανώς --. Το μοναδικό πράγμα που κράτησε απ' την μητέρα της και τα παιδικά της χρόνια ήταν η ευλάβεια στην πίστη της. Και ο καθοδηγητής της, αρχιεπίσκοπος Στέφανος πλέον ήταν ο μοναδικός που είχε πρόσβαση στην κωλοτρύπida της κι ο μοναδικός στον οποίον δεν αρνιόταν ποτέ τίποτα. Το εάν ήταν από ευλάβεια κι αφοσίωση ή ηδονή της κωλοτρύπidaς παραμένει αδιευκρίνιστο.

ΟΧΤΩ

Peel me a grape

Η Αυρηλιάνα ήταν κάτι σαν τον Πρόβο αλλά για τα "κοινωνικά", το κουτσομπολιό κοινώς. Όπως ο Πρόβος ήταν θησαυρός πληροφοριών σε ότι αφορούσε το παλάτι και τις υπηρεσίες του, η Αυρηλιάνα ήταν το ίδιο για τον κοινωνικό σχολιασμό. Η Αυρηλιάνα είναι χήρα στις μέρες μας. Τον καιρό που ο μακαρίτης δικαστής Λάνθιμος ήταν ακόμα εν ζωή τον είχα κερατώσει κάμποσες φορές κι όταν το έμαθε, πάντα το μαθαίνουν, αργά συνήθως από γρήγορα, δοκίμασε να με τιμωρήσει και θα τα είχε καταφέρει αν δεν είχε πέσει απ' το δεύτερο μπαλκόνι του σπιτιού του στο μαρμάρινο πλακόστρωτο της αυλής του και δεν είχε ανοίξει το κεφάλι του σαν καρπούζι. Οι κακές γλώσσες λένε πως τον βοήθησε ο Τούρκος να φουντάρει αλλά αυτό παραμένει ακόμα ανεξιχνίαστο. Ο ίδιος δήλωσε "ίσως θα μπορούσα να τον είχα σώσει αλλά δεν το έκανα" που οι κακές γλώσσες το ερμηνεύουν ότι αυτός τον εκμπαλκόνισε στο πλακόστρωτο. Τέλος πάντων, η χήρα πλέον Αυρηλιάνα κληρονόμησε την κινητή κι ακίνητη περιουσία του μακαρίτη δικαστή, παιδιά σκυλιά δεν είχανε και δεν χρειαζότανε πια να κρατάει κρυφούς τους έρωτές της. Ζούσε μian άνετη Επικουρική ζωή μες την καλή κοινωνία και ήταν αστείρευτη πηγή κουτσομπολιών. Ζητούσε το κάτι τις της κάθε φορά που "μαρτυρούσε" αλλά αυτό δεν ήταν ποτέ

δυσάρεστο. Η Αυρηλιάννα σαραντάριζε αλλά πολλές νεαρότερες θα ήθελαν να έχουν τα προσόντα της.

Τα Λουτρά του Ανδρόνικου ήταν το ότι καλύτερο αυτόν τον καιρό στην Πόλη. Τα Λουτρά του Ζεύξιππου είχαν καταστραφεί εντελώς κατά την στάση του Νίκα και βρισκόντουσαν ακόμα υπό κατασκευή αλλά οι φήμες έλεγαν, οι ίδιες φήμες που έλεγαν για την ΑγιαΣοφιά, ότι τα καινούργια Λουτρά του Ζεύξιππου θα ήταν κατά πολύ λαμπρότερα απ' τα προηγούμενα που είχαν καταστραφεί. Βολευόμασταν με τα Λουτρά του Ανδρόνικου προς το παρόν που δεν ήταν καθόλου κακά. Στάμπαρα την Αυρηλιάννα στο ψυχρό τμήμα περιτριγυρισμένη από τρεις νεαρούς ένγκαβλους μπρατσαράδες τους οποίους εγκατέλειψε αμέσως για να έρθει προς το μέρος μου.

- Αυρηλιάννα, θεά μου!!! Πάει καιρός που δεν ειδωθήκαμε. Είσαι εκθαμβωτική όπως πάντα.
- ..Μην προσπαθείς να με κοροϊδέψεις, Τέο. Ή θα με διασκεδάσεις ή θα με χάσεις.

**** εδώ, φίλτατε αναγνώστη, γίνονται διάφορα λογοπαίγνια στ' αγγλικά που έχουν σχέση με το τραγούδι του τίτλου το οποίο είναι γεμάτο από σεξουαλικά υπονοούμενα. Κι αν χάνονται στην Ελληνική μετάφραση, σας προκαλώ να τα βρείτε [εδώ](#) όταν ακούσετε το τραγουδάκι του τίτλου όπου και το λινκ youtube*

- Τι θα 'λεγες να σου κάνω το τραπέζι απόψε με καλό κρασί (να σε τραπεζώσω και να σε κρασώσω) και μετά να σου ξεφλούδισω σταφύλια ;
- Ο! Άρχισα κιόλας να πεινάω, ξεφλούδισέ με

Η Αυρηλιάννα ούτε έμοιαζε ούτε τραγουδούσε σαν την Ντόλι Πάρτον. Πιο πολύ προς την Νταϊάνα Κραλ έφερνε αν έσβηνες το πιάνο.

Το δείπνο κανονίστηκε το βράδυ στο σπίτι μου, το μεγάλο σαλόνι στα καλύτερά του και η κρεβατοκάμαρα δίπλα όπου της ξεφλούδισα τα σταφύλια αλλά αυτά εμπίπτουν στον νόμο περί ασέμνων και τ' αντιπαρέρχομαι όπως καλά γνωρίζετε. Η γνωστή και μη εξαιρετέα θέση της Βαρδεϊκής ανάκρισης έχει το ζουμί. Εκεί που μετά το ξεφλούδισμα των σταφυλιών, είναι γυμνή μπρούμυτα κι εγώ δίπλα της με το ένα χέρι μου να μου κρατάει το κεφάλι και το άλλο να της χαϊδεύει την πλάτη φροντίζοντας να μην κατέβει πολύ νότια εκτός κι αν συντρέχουν λόγοι ανωτέρας βίας.

- Και...δεν μου λες, από πότε σ' αρέσουν τα μεγάλα βυζιά, Τέο μωρό μου ;
- Από ποτέ, αγαπούλα! Με ξέρεις άλλωστε πολύ καλά καιρό τώρα. Για καθαρά επαγγελματικούς λόγους ενδιαφέρομαι.
- Γνωρίζω ότι είναι ένα ξέκωλο που τον παίρνει αβέρτα αλλά δεν ξέρω λεπτομέρειες. Είμαι όμως βέβαιη πως θα βρω, ακόμα και τις πικάντικες, την επόμενη φορά που θα μου ξεφλουδίσεις σταφυλόρογες.

Ακριβά θα μου στοίχιζαν οι πληροφορίες της Αυρηλιάνας με τα σταφύλια εκτός εποχής και δυσεύρετα. Ξέρω, ξέρω, τραβάτε με κι ας κλαίω. Με την Αυρηλιάνα δεν υπήρχε ίχνος συναισθήματος αλλά το κρεβάτωμα ήταν ηφαιστειώδες... ανέκαθεν.

- Και σταφύλια θα σου ξεφλουδίσω και καρυδάκια θα σου σπάσω, αγαπούλα την επόμενη φορά. Μόλις μου πεις κάνε το, θα πηδήξω πάνω του.

Δεν άργησε. Δυο μέρες αργότερα η Αυρηλιάνα μου έστειλε μήνυμα για συνάντηση στο σπίτι της με κρασί, σταφύλια και καρύδια, χωρίς φαγητό. Έφτασα στην πόρτα της φορτωμένος σταφύλια και καρύδια, αυτή είχε περάσει απ' το μαγαζί μας στην Μέση κι είχε πάρει έναν αμφορέα απ' το καλύτερό μας Σαμιώτικο, περάσαμε μια υπέροχη αισθησιακή βραδιά γεμάτη πάθος και... και, ο γκόμενος της Ανιέλλας της εφταβυζούς ήταν ένας υψηλόβαθμος παλατιανός Κόμης επί των ιδιαιτέρων του αυτοκρατορικού ζεύγους και υπεύθυνος διαχειριστής της προσωπικής περιουσίας των αυτοκρατόρων γνωστός και σαν Κόμης Θεόδωρος Βούστας. Οι συναντήσεις τους ήταν σχεδόν πάντα απογευματινές και πάντα στο σπίτι του Κόμη στην άκρη του Βοσπόρου. Ανεκτίμητη Αυρηλιάνα, χαλάλι της όλα τα σταφύλια και τα καρυδάκια του κόσμου.

Ήταν σειρά του Πρόβου τώρα να μας βρει αυτά που αφορούσαν τον Κόμη. Τα είχε όλα που αφορούσαν το παλάτι και δεν χρειαζόταν ούτε σταφύλια ούτε καρυδάκια. Πρόσκληση για φαγητό απ' τα χέρια της Ελένας ήθελε. Ήρθε το βραδάκι μαζί με τον κολλητό του τον Φλόριαν και τους ανέβασα επάνω στο σαλόνι για φαγητό και κουβεντούλα χαζεύοντας την υπέροχη θέα πάνω απ' την Προποντίδα. Ο Βόσπορος είναι η θάλασσα στο βόρειο τμήμα της χερσονήσου και η Προποντίς στο νότιο. Στις όχθες του Βοσπόρου μένουν οι πατρίκιοι και στις όχθες της Προποντίδας οι πληβείοι. Εμείς πληβείοι μπορεί να μην ήμασταν αλλά το παλιό ξύλινο τριώροφο σπίτι σε μορφή Π του παππού είναι το ίδιο. Με το οινοποιείο απέναντι και την πίσω έξοδο στο λιμάνι του Κοντοσκάλιου όπου δένει το μεταφορικό μας. Δεν το κάναμε μαρμάρينو παλάτι και δεν είχε καμιά ζημιά απ' τις ταραχές. Όμως, όλα αυτά αποδείχτηκαν άκαρπα. Δεν

υπήρχε τίποτα για τον Κόμη, ειδικά τα τελευταία δυο χρόνια ήταν σαν να μην είχε υπάρξει ποτέ. Το μόνον ήταν ότι είναι γυναικάς και κυνηγάει τον ποδόγυρο. Ε, και λοιπόν ; Όλοι δεν ήμαστε; Εκτός απ' την δουλειά του στο παλάτι και τις περιστασιακές γκόμενες, ο Κόμης φαινομενικά δεν έκανε τίποτα άλλο. Μισές δουλειές είχα κάνει. Τον έμαθα τον άνδρα που έκανε κερατά τον γερουσιαστή αλλά αυτός ήταν ο πελάτης μου !!!!! Η θέση του Κόμη στα κοινωνικά φάνταζε σαν ανυπέρβλητο εμπόδιο στο σχέδιο του γερουσιαστή να τον δωροδοκήσει για να εξαφανιστεί αλλά ακόμα γνωρίζοντας και αυτό, μπορούσα να τον φανερώσω στον Γρασιανό ή μήπως έπρεπε να συνεχίσω το ψάξιμο ; δεν είχα χρόνο ούτε να το σκεφτώ το δίλημμά μου. Ο αρχηγός Ιγνάτιος κατέφθασε ασθμαίνων κι ασυνόδευτος και τίποτα απ' αυτά δεν σήμαινε καλό. Ήταν απελπισμένος, όπως πάντα. Ήταν ικανός να πνιγεί σε μια κουταλιά νερό.

- Χρειάζομαι επείγοντως βοήθεια, αγόρι μου. Αμέσως και με πλήρη μυστικότητα.

Σε μια τραγωδία του Ευριπίδη θα κόλλαγε άψογα.

- Πού είναι το πρόβλημα, αρχηγέ ;

- Έχω ένα πτώμα, ένα φόνο και κανένας δεν πρέπει να το μάθει. Κανένας απ' το πραιτόριο ή το παλάτι. Ήρθα όσο πιο γρήγορα μπορούσα γιατί σε θεωρώ φίλο αλλά αν αυτό δεν είναι αρκετό μπορώ να σε καλέσω επισήμως με διαταγή που θα υπογράψει ο αυτοκράτορας αν δεν με πιστεύεις.

- Τι θέλεις να κάνω, αρχηγέ ;

- Μα... να βρεις τι έγινε! Τώρα αμέσως! Το σπίτι έχει σφραγισθεί το πτώμα είναι ακόμα μέσα και δεν έχει κακά-καλά κρυώσει. Πάμε πρώτα από εκεί να ρίξεις μια ματιά και μετά μας περιμένει ο επί των Οικονομικών Πέτρος Βαρσύμης.

Ο Πέτρος Βαρσύμης ήταν αυτός που είχε αντικαταστήσει τον Καππαδόκη μετά που εξορίστηκε. Πρώην Πατρίκιος και ιδιαίτερα ικανός όπως έλεγαν. Θα μπλέξω πάλι με τους υψηλά ιστάμενους. Μόνον ο κλήρος λείπει.

- Ποιος είναι το θύμα, αρχηγέ ; Αυτός που η ταυτότητά του πρέπει να μείνει μυστική ;

- Ο Κόμης rei privatae Θεόδωρος !!! Ο πελάτης σου, αυτός που ήταν μαζί μου ντυμένος καλόγερος. Ο υπουργός θα στα εξηγήσει αργότερα. Τώρα προέχει να βρούμε τον δολοφόνο ή τους δολοφόνους του.

- Ποιος βρήκε το πτώμα, αρχηγέ ;

- Εγώ !!!!! Ο κόμης δεν εμφανίστηκε στο παλάτι σήμερα το πρωί και ο ίδιος ο υπουργός Βαρσύμης μου ζήτησε να δω τι συμβαίνει. Πάμε τώρα, Τέο, σε παρακαλώ. Θα τα μάθεις όλα αργότερα.

Δεν είχα καιρό να ψάξω για τον Τούρκο, ανέβηκα με τον Ιγνάτιο στην άμαξα που περίμενε και καλπάσαμε γρήγορα βορειοανατολικά. Όπως είχε πει η Αυρηλιάνα ο Κόμης έμενε σε μια βίλλα στον Βόσπορο. Ο Ιγνάτιος είχε βάλει δυο φρουρούς στην πόρτα. Το σπίτι μέσα μύριζε πτωμαϊνή και μια υποψία... γαρδένια. Το νεκρό σώμα ενός άνδρα στο σαλόνι δεν έμοιαζε ανθρώπινο. Ετούτος ο άμοιρος είχε βασανιστεί τόσο σκληρά που θα μπορούσε να έχει ομολογήσει ότι είχε σκοτώσει την μάνα του. Δεν μπορώ να φανταστώ κανέναν να έχει αντέξει τέτοιο βασανισμό. Οι κρατούμενοι ομολογούν γρήγορα ελπίζοντας σε κάποιο γρήγορο θάνατο, το γνωρίζω εκ πείρας. Όποιο και να ήταν το μυστικό αυτού του ανθρώπου είχε σίγουρα αποκαλυφθεί. Δεν είπα τίποτα στον Ιγνάτιο αλλά του ζήτησα να φροντίσει να στείλει το πτώμα στο εργαστήριο του Ιωνά στο σπίτι και ο καλός γιατρός και γαμπρός μου θα έκανε αυτοψία.

Το σπίτι δεν ήταν σε ακαταστασία. Αυτό που έψαχναν αυτοί που τον σκότωσαν το είχε πιθανόν μες το κεφάλι του. Δίπλα απ' το προσκέφαλό του σ' ένα χαμηλό τραπέζι με λυχνοστάτη βρίσκονταν ένα βιβλίο, η "Λυσιστράτη" του Αριστοφάνη και από κάτω εξείχε η γωνία από ένα ρούχο. Όταν το ανασήκωσα είδα μια γυναικεία κιλότα ... με μια υποψία γαρδένιας.

ENNEA

I get a kick out of you

Τέσσερις Πραιτοριανοί και μια πολυτελής άμαξα με δυο άλογα με περίμεναν μόλις γύρισα πίσω. Προσωπική πρόσκληση του Ιουστινιανού να εμφανιστώ μπροστά του αμέσως. Επειγόντως. Ζήτημα εθνικής ασφάλειας. Το 'ξερα εγώ πως θα την πλήρωνα κάποια μέρα την βίλλα του Καππαδόκη που μου είχε κάνει δώρο κι εγώ με την σειρά μου γαμήλιο δώρο στην αδελφή μου Υπατία και στον άνδρα της πλέον φίλο μου γιατρό Ιωνά.

Ούτε πορφυρό δώμα ούτε υπερυψωμένος θρόνος ούτε μπιχλιμπίδια αυτή την φορά. Στην αίθουσα συμβουλίου, ένα μεγάλο σαλόνι μ' ένα βαρύ δρύινο τραπέζι στην μέση και καρέκλες ολόγυρα. Τέσσερις καρέκλες ήταν ήδη κατειλημμένες κι εκτός απ' τον αυτοκράτορα, την σύζυγό του και τον Ιγνάτιο ήταν κι ένας καλοστεκούμενος και σοβαρός άνδρας με περιποιημένο μούσι, ο Κόμης Πέτρος Βαρσύμης όπως μου τον σύστησαν, ο νέος υπουργός του θησαυροφυλακίου μετά τα ξεκουμπίδια του Καππαδόκη. Ο αυτοκράτορας άνοιξε τον χορό.

- η αυτοκρατορία αντιμετωπίζει μια εμπορική και οικονομική κρίση, Βάρδα κι ο Ιγνάτιος αναφέρει πως εμμέσως είσαι κι εσύ αναμεμιγμένος. Σε καλώ να γίνεις επίσημα αναμεμιγμένος.

- Φοβάμαι πως δεν καταλαβαίνω, μεγαλειότητα.

Ο Βαρσύμης ανέλαβε να με δια φωτίσει.

- Τι γνωρίζεις για το μετάξι, Βάρδα ;

- Είναι ένα ύφασμα που έρχεται απ' την Ανατολή και είναι υπερβολικά ακριβό σχεδόν όπως το χρυσάφι. Τι άλλο πρέπει να ξέρω ;
- Που ακριβώς στην Ανατολή και πως. Έχεις ακούσει για τους μεταξοσκώληκες ; ή το πως το μετάξι φτάνει στην Βασιλεύουσα ;
- Δεν έχω την παραμικρή ιδέα αλλά κάτι μου λέει πως θα μάθω.
- Θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος και περιεκτικός. Ο χρόνος κυλάει εις βάρος μας. Η κλωστή του μεταξιού βγαίνει απ' το κουκούλι που κάνουν κάτι κάμπιες και μετά από μια επεξεργασία γίνεται κλωστή, υφαντικό νήμα. Οι κάμπιες και η επεξεργασία του κουκουλιού τους γίνεται αποκλειστικά στην Κίνα όπου παράγονται και όλα τα μεταξωτά υφάσματα για να φτάσουν ως εδώ και μετά παντού στον κόσμο αλλά κι ένας άσχετος κλωστοϋφαντουργός μπορεί να κατασκευάσει μεταξωτό ύφασμα αν του δώσεις μεταξωτό νήμα. Η Κίνα και οι περιοχές που καλλιεργούν μεταξοσκώληκες και τα παράγωγά του έχουν το παγκόσμιο μονοπώλιο επί του μεταξιού κι απαγορεύουν ρητά την εξαγωγή των αυτών των αηδιαστικών καμπιών. Ο Δρόμος του Μεταξιού όπως χαρακτηριστικά λέγεται, μεταφέρει τα μεταξωτά απ' την Κίνα στην Κωνσταντινούπολη κι από εδώ σε όλο τον πολιτισμένο κόσμο κι ευρίσκεται κάτω απ' την επιτήρηση και τον έλεγχο της Περσικής αυτοκρατορίας απ' την στιγμή που θ' αναχωρήσει απ' την Κίνα μέχρι τα σύνορα της αυτοκρατορίας. Έχοντας τον αποκλειστικό δρόμο διανομής οι Πέρσες τα κανονίζουν όπως τους συμφέρει, τον ανοίγουν και τον κλείνουν κατά βούληση κάνοντας τις τιμές του μεταξιού ν' ανεβοκατεβαίνουν με σκοπό το κέρδος. Προσπαθήσαμε να επέμβουμε σ' αυτόν τον μονοπωλιακό εκβιασμό δοκιμάζοντας άλλους Δρόμους του Μεταξιού. Ένας ήταν απ' την Ινδία και δια θαλάσσης στην Αιθιοπία που ανήκει στη αυτοκρατορία κι από εκεί στην Πόλη και ο άλλος από τον βορρά μέσω της Κασπίας. Και οι δυο δρόμοι αποδείχθηκαν πολύ επικίνδυνοι και χρονοβόροι κάτι που θα εκτόξευε την τιμή του μεταξιού στον ουρανό. Βάλαμε λοιπόν σ' εφαρμογή πριν δυο χρόνια ένα πονηρό σχέδιο για να φέρουμε λαθραία μεταξοσκώληκες κλέβοντάς τους απ' την Κίνα και να δημιουργήσουμε μια δική μας βιομηχανία παραγωγής μεταξιού. Ν' αναφέρω εδώ ότι αυτά τα ζώδια τρέφονται μόνο με φύλλα μουριάς και τρώνε πολύ κι έτσι μαζί με τα σκουλήκια θα φέρναμε και φυτά μουριάς. Το σχέδιό μας αν ευοδώσει θα κάνει την Κωνσταντινούπολη αποκλειστικό τόπο παραγωγής και διάθεσης μεταξιού για όλο τον κόσμο χωρίς την απειλή της Περσικής αυτοκρατορίας. Η σύλληψη και η εκτέλεση του σχεδίου ήταν δουλειά του Κόμη Θεόδωρου Βούστα απ' την αρχή μέχρι το τέλος και ήταν απόλυτα πετυχημένη. Οι μοναχοί - κατάσκοποι που έστειλε κατάφεραν να βγάλουν

λαθραία απ' την Κίνα μέσα σε μπαστούνια τους προνύμφες μεταξοσκώληκα και μερικά φυτά μουριές κι όπου να 'ναι φτάνουν στην Πόλη. Ταξίδεψαν με απόλυτη μυστικότητα απ' τον βορρά, απ' την Σογδιάνη (Μπουχάρα και Σαμαρκάνδη) , μια περιοχή που καλλιεργούνται και μέσω της Κασπίας Θαλάσσης στην χερσόνησο της Κριμαίας κι από εκεί στην πόλη. Αυτά μ' επιτυχία πριν δυο βδομάδες. Στήθηκαν τα εργαστήρια αναπαραγωγής των σκουληκιών, καλλιεργήθηκαν τα φυτά για τα φύλλα τους, τα σκουλήκια άρχισαν να πολλαπλασιάζονται και... ο Κόμης Θεόδωρος δολοφονήθηκε !!! Μπορείς να σκεφτείς το γιατί κ. Βάρδα ;

- Μπορώ να το φανταστώ, υψηλότερα. Το μονοπώλιο της Κίνας θα εκλείψει, η Κωνσταντινούπολη θα γίνει το νέο μονοπώλιο μεταξιού, οι Πέρσες μένουν τελείως έξω απ' το κόλπο, τεράστια οικονομικά οφέλη για την αυτοκρατορία απ' το μονοπώλιο του μεταξιού στην Δύση. Ο Εγκέφαλος του σχεδίου νεκρός, οι κατάσκοποί του και τα εργαστήρια αναπαραγωγής σκουληκιών εξαφανισμένα, μεγάλη χασούρα για την αυτοκρατορία μεγάλα κέρδη για κάποιους άλλους.

- Έξοχα, έξοχα, πάντα διέκρινα την ευφυΐα και την αποτελεσματικότητα στον άνδρα. Βγες εκεί έξω τώρα, αγαπητέ Βάρδα με όση βοήθεια χρειαστείς και βρες μου, φέρε μου τα σκουλήκια μου και το κουκούλι τους. Το εμπόριο του μεταξιού είναι θέμα του κράτους και κανενός άλλου.

- Ίσως χρειαστώ και πάλι μια γραπτή εξουσιοδότηση σαν την προηγούμενη φορά, βασιλιά μου για ν' ανοίγω κλειστές πόρτες.

- Ο Κόμης Ιγνάτιος θα το συντάξει και θα στο υπογράψω με βούλα αμέσως.

Ο Ιγνάτιος ήταν ο πρώτος που σηκώθηκε με την πλάτη καμπυλωτή όπως πάντα κάνοντας μικρά πηδηματάκια προς την έξοδο και μια αστεία γκριμάτσα προς τα μένα που έλεγε " έλα μαζί μου αμέσως έξω". Πίσω στο γραφείο του μου είπε το σχέδιό του.

- Ο δικαστής Δόμους και τα κυνηγόσκυλά του θα ξαμοληθούν για τους δολοφόνους, παιδιά μου. Εσύ θέλω ν' ασχοληθείς με τους μοναχούς και το εργαστήριο αναπαραγωγής. Αυτό με καίει και είναι απόλυτη προτεραιότητα για ν' αποφύγω την μήνη του αυτοκράτορα. Πάρε όσους Πραιτοριανούς θέλεις, θα σου ετοιμάσω αμέσως το πάσο να σακατέψεις μερικούς αν πρέπει αλλά βρες μου σε παρακαλώ αυτά τ' αναθεματισμένα σκουλήκια. Όσο παράξενο κι αν ακούγεται, η μελλοντική οικονομική κυριαρχία της αυτοκρατορίας στηρίζεται πάνω σε ... κάμπιες!!! Ποιος θα το φανταζόταν ποτέ ;

Εγώ θα μπορούσα αλλά εγώ είχα μια περισσότερο ανεπτυγμένη φαντασία απ' τον αφελή αλλά καλοκάγαθο αρχηγό όπως ήξερα κι από τις τιμές του μεταξιού και τα ιλιγγιώδη ποσά που

άλλαζαν χέρια με όσους ασχολούνταν μ' αυτό. Πολλά τα λεφτά στο κόλπο και ο γερουσιαστής Γρασιανός ήταν ο μεγιστάνας του μεταξιού η σύζυγος του οποίου είχε μεγάλα βυζιά κι ήταν μαιτρέσα του Κόμη Θεόδωρου. Αυτήν την πληροφορία δεν την μοιράστηκα με κανέναν όμως επειδή το παλάτι δεν φημιζότανε στο να κρατάει εμπιστευτικά μυστικά.

- Τι ξέρουμε για τους μοναχούς, αρχηγέ ;
- Μόνον τα ονόματά τους, Αρκάδιος και Δαμιανός. Και οι δύο κάτω απ' την προσωπική φροντίδα και εγγύηση του μητροπολίτη Κωνσταντινουπόλεως Στέφανου !

Να τα μας. Κι εγώ που αναρωτιόμουνα που είναι ο κλήρος.

ΔΕΚΑ

I thought about you

Ο Κόμης rei privatae Θεόδωρος είχε περάσει μια παθιασμένη νύχτα έρωτα με την...πως διάολο την λέγανε και τώρα που αυτή είχε φύγει τα προβλήματα της προηγούμενης μέρας ξαναεμφανίστηκαν. Είχε αναλάβει τεράστιο έργο, ίσως πέραν των δυνατοτήτων του και χρειαζόταν απελπισμένα βοήθεια. Αποφάσισε να πάει ακάλεστος να χτυπήσει μερικές βαριές πόρτες, τελικά ήταν κάτι που αφορούσε όλη την αυτοκρατορία. Πήγε στα Πατριαρχικά γραφεία δίπλα απ' την ΑγιαΣοφιά και ζήτησε να δει τον αρχιεπίσκοπο Στέφανο, μυστικά κι εμπιστευτικά. Μετά από διαβουλεύσεις τον οδήγησαν στα διαμερίσματά του. Ο Αρχιεπίσκοπος και η γενειάδα του τον περίμεναν ολομόναχοι.

- Σου ζητώ να με συγχωρέσεις, άγιε πατέρα, για την μυστικότητα της συνάντησης αλλά βρίσκομαι κάτω από αυτοκρατορική δέσμευση να διεκπεραιώσω μία αποστολή υψίστης σημασίας και η βοήθειά σου μου είναι απαραίτητη.

- Τι μπορεί να κάνει η εκκλησία για να βοηθήσει τις υποθέσεις του κράτους, τέκνο μου. Συνήθως συμβαίνει το αντίθετο.

- Το έχω αντιληφθεί αυτό, πάτερ αλλά όπως λένε, το 'να χέρι νίβει τ' άλλο και τα δυο το πρόσωπο

- Τι μπορώ να κάνω απ' την θέση που βρίσκομαι, τέκνο μου ;

- Υποθέτω ότι έχετε μερικούς Νεστοριανούς σχολάριους ανάμεσα στο ποίμνιό σας.
- Πράγματι, μερικούς σπουδαίους. Πρέπει να πολεμήσουμε αυτούς τους αιρετικούς με τα δικά τους όπλα κι έχουμε κάμποσους οξυδερκείς σπουδαστές που τους μελετούν.
- Έτσι ακριβώς το είχα φανταστεί, άγιε πατέρα
- Ένα αδιόρατο χαμόγελο εμφανίστηκε στα χείλη του για πρώτη φορά από τότε που σαν ηλίθιος είχε προτείνει το σχέδιο στον αυτοκράτορα.
- Είναι ακριβώς ότι χρειάζομαι, πάτερ. Δυο νεαρούς προικισμένους σχολάριους που γνωρίζουν το Νεστοριανό δόγμα και μπορούν να ταξιδέψουν.
- Να ταξιδέψουν ;; Για ποιο λόγο, τέκνο μου ;
- Εδώ βρίσκεται το κόλλημα, πάτερ. Λόγοι εθνικής ασφάλειας δεν μου επιτρέπουν να σου αποκαλύψω τον λόγο. Μπορείς να μου ... δανείσεις δυο απ' τους λαμπρότερους Νεστοριανούς μελετητές που έχεις για... ας πούμε δυο χρόνια ;
- Παράξενα πράγματα μου ζητάς, παιδί μου. Πολύ παράξενα
- Κατανοώ κι ασπάζομαι την έκπληξή σου, άγιε πατέρα αλλά πίστεψέ με, γι' αυτό το θέμα απαιτείται απόλυτη μυστικότητα και είναι προσωπική εντολή του αυτοκράτορα. Όσο για μένα, μπορείς να ρωτήσεις τον ίδιο.
- Δεν αμφιβάλλω για την ακεραιότητά σου, νεαρέ κι αφού ο αυτοκράτορας σε καλύπτει με την απόλυτη εμπιστοσύνη του το ίδιο θα πράξω κι εγώ. Ο Αρκάδιος και ο Δαμιανός, δύο απ' τους λαμπρότερους Νεστοριανούς μελετητές μας βρίσκονται στο σπουδαστήριο των Βλαχερνών αυτήν την στιγμή. Θα κανονίσω με τον ηγούμενο να σ' επισκεφθούν κρυφά στο σπίτι σου αύριο κιόλας
- Ο αρχιεπίσκοπος, για να δώσει βάρος στα λόγια του, πέρασε τα δάχτυλά του χτενίζοντας την μακριά γενειάδα του.
- Είμαι βέβαιος πως ο αυτοκράτωρ θα φανεί ιδιαίτερα γενναιόδωρος και προς τη αγιότητά σου και προς το μοναστήρι, άγιε πατέρα.

Οι δυο νεαροί μοναχοί που εμφανίστηκαν στην πόρτα της βίλλας του Κόμη το επόμενο πρωί, ήταν δεν ήταν 20 χρονών. Οι τρίχες στο πρόσωπό τους το φανέρωναν. Απ' τις πρώτες κουβέντες που αντάλλαξαν ο Θεόδωρος ήταν βέβαιος πως ήταν τα κατάλληλα πρόσωπα για να φέρουν σε πέρας αυτή την αποστολή με τις γνώσεις και την καλλιέργεια που είχαν ειδικά σε θεολογικά ζητήματα και το Νεστοριανό δόγμα. Κι αυτό επειδή τους προόριζε να τους στείλει στ'

ανατολικά και να ενωθούν με τους Νεστοριανούς, να κερδίσουν την εμπιστοσύνη τους και να ζητήσουν να μουν σε ιεραποστολική αποστολή στα βάθη της Ανατολής να προσηλυτίσουν κι άλλους στο δόγμα. Αυτή θα ήταν και η κάλυψή τους διότι στην πραγματικότητα θα έπρεπε να κάνουν βιομηχανική κατασκοπία σχετικά με την καλλιέργεια μεταξοσκώληκα, μουριών και μεταξωτού νήματος απ' το κουκούλι στ' όνομα του ένδοξου αυτοκράτορα Ιουστινιανού. Θα είχαν ότι επιθυμούσαν σαν αμοιβή. Οι δυο νεαροί ενθουσιάστηκαν με την ιδέα να ταξιδέψουν μακριά, να γνωρίσουν άλλους λαούς κι έθιμα, να δουλέψουν για το καλό της αυτοκρατορίας και κατ' επέκταση της Χριστιανοσύνης και να γίνουν πλούσιοι στην επιστροφή τους. Ήταν κολλητοί φίλοι είχαν σχεδόν μεγαλώσει μαζί, με τον Δαμιανό ένα χρόνο μεγαλύτερο απ' τον Αρκάδιο. Στην πραγματικότητα ήταν κάτι παραπάνω από φίλοι κι αυτό επειδή ο Αρκάδιος είχε σαρκικές αδυναμίες που αφορούσαν άλλους άνδρες και ο Δαμιανός είχε φροντίσει να τον ικανοποιήσει μερικές φορές αν και οι δικές του ήταν περισσότερο προς το γυναικείο φύλο. Οι σαρκικές ικανοποιήσεις απαγορεύονται ρητώς απ' το δόγμα του μοναχισμού αλλά αυτά είναι για τους αφελείς που δεν γνωρίζουν τίποτα για το περίφημο βαρέλι στο Αγ. Όρος. Ο μόνος τρόπος για ν' αποφύγεις τον πειρασμό είναι να ενδώσεις σ' αυτόν. Δεν το λέω εγώ, ο μέγας Όσκαρ το είπε.

Το σχέδιο του Θεόδωρου ήταν απλό αλλά χρονοβόρο. Η απόσταση που έπρεπε να διανύσουν μέχρι να βρουν τους Νεστοριανούς ήταν μεγάλη, χρειάζονταν χρόνο για να δείξουν τις γνώσεις τους και την αφοσίωσή τους, να κερδίσουν την εμπιστοσύνη τους και να προτείνουν την Σογδιάνη σαν τόπο της ιεραποστολής τους, μια περιοχή στην βόρεια Κίνα που φημίζονταν για την καλλιέργεια και αξιοποίηση του μεταξιού. Να μαθητεύσουν στην παραγωγή κ όταν είναι έτοιμοι να βάλουν όσα περισσότερα αυγά και προνύμφες στα κουφωτά μπαστούνια τους και μερικές ρίζες μουριάς μέσα σε νερό και να πάρουν το δρόμο της επιστροφής απ' την Κασπία θάλασσα. Να φροντίζουν τα ζώδια με τα φύλλα της μουριάς και το νερό στα φυτά με κίνδυνο της ζωής τους. Το "εμπόρευμα" μέσα στα μπαστούνια έπρεπε να φτάσει ζωντανό στην Πόλη αφού κατάφερναν να περάσουν στην Κριμαία και μετά οδικώς στην Κωνσταντινούπολη. Το μονοπώλιο του μεταξιού μεταξύ Κίνας στην παραγωγή και Περσίας στην μεταφορά έπρεπε να διαλυθεί. Ο δρόμος της επιστροφής ήταν ο συντομότερος και ο λιγότερο επικίνδυνος και χρονοβόρος αν και η όλη αποστολή στο σύνολό της υπολογιζόταν σε 18 μήνες- 2 χρόνια. Ο Θεόδωρος στο μεταξύ θα είχε φροντίσει να προμηθευτεί φυτά μουριάς πιο πριν και ήλπιζε ότι μέχρι να επιστρέψουν με τα σκουλήκια θα είχε αρκετές μουριές για να τα ταΐσει. Αυτά τ' αναθεματισμένα σκουλήκια τρώνε τρομακτικές ποσότητες μουρόφυλλα. Μακροχρόνια αλλά

απλό σχέδιο. Πολύ απλό αν εξαιρέσεις τον ανθρώπινο παράγοντα. Ο Αρκάδιος ήταν ένας φοβητσίαρης διανοούμενος που τού άρεσαν τα ξινά και ο Δαμιανός ένας γεννημένος βίαιος χασάπης που του άρεσαν οι ξανθιές με τα μεγάλα βυζιά. Το σχέδιο είχε αποκαλυφθεί εν τη γενέσει του στο μαξιλάρι μιας ξανθιάς και στον ώμο ενός αρχιεπίσκοπου.

Το περιπετειώδες ταξίδι τους κράτησε σχεδόν δυο χρόνια. Όλο αυτόν τον καιρό ο Δαμιανός έστελνε την αναφορά του σε τρία αντίγραφα. Ένα στ' αφεντικό του τον Κόμη, ένα στα δυο μεγάλα βυζιά που δεν σταμάτησε στιγμή να τα ονειρεύεται ακόμα και όταν πηδούσε τον Αρκάδιο κι ένα στον πνευματικό του πατέρα, προστάτη του κι αφέντη κύρη του, Θεού του, τον αρχιεπίσκοπο Στέφανο που τον είχε μαζέψει απ' την πόρτα των Βλαχερνών, όπου ήταν ηγούμενος τότε πριν γίνει αρχιεπίσκοπος, όταν τον είχε παρατήσει μωρό η μάνα του και σχεδόν τον είχε υιοθετήσει. Όταν τελικά έφτασαν στην Πόλη μετά από δυο χρόνια, παρέδωσαν τα λαθραία στ' αφεντικό τους τον Κόμη Θεόδωρο που τους διέταξε να στήσουν ένα εργαστήριο αναπαραγωγής με κατάλληλη θερμοκρασία και τους προμήθευσε τ' απαραίτητα μπουρόφυλλα απ' τα περιβόλια που είχε προλάβει να καλλιεργήσει σε διάφορες περιοχές γύρω απ' την Πόλη μέχρι να γίνουν μια αποικία και να μεταφερθούν σε μεγαλύτερες εγκαταστάσεις αργότερα. Ο Αρκάδιος κι ο Δαμιανός με την πείρα που είχαν αποκτήσει στην Κίνα κατάφεραν να τα φέρουν όλα αυτά εις πέρας. Και τότε τα σκατά πλημύρισαν τον ουρανό και πέφτανε από παντού.

Ο αρχιεπίσκοπος Στέφανος ήταν ένας φανατικός. Από πάντα. Σεβόταν όμως την ιερατική ιεραρχία. Αμέσως μετά που το σχέδιο μπήκε σ' εφαρμογή, συναντήθηκε με τον Πατριάρχη και από κοινού συμφώνησαν ότι η εκμετάλλευση του μεταξιού ήταν πολύ μεγάλη για την διαχειριστεί αποκλειστικά το κράτος. Η Εκκλησία έπρεπε να έχει μερίδιο. Ο Πατριάρχης τον εξουσιοδότησε εν λευκώ να βάλει μπροστά κάποιο στρατήγημα. Ήξερε εκ των προτέρων ότι χρειαζόταν βοήθεια απ' έξω αλλά ο γερουσιαστής Γρασιανός ήταν πολύ πιστός στον αυτοκράτορα και είχε ίδια συμφέροντα πάνω στο θέμα αλλά είχε όλη την δύναμη να γίνει ο τρίτος άνθρωπος. Και τότε θυμήθηκε την κωλοτρυπίδα της ξανθιάς με τα μεγάλα βυζιά που του είχε προξενήσει. Έτσι βρήκε συνέταιρο και εξέθεσε το σχέδιό του στην ένρινη ξανθιά.

- Μα τότε, ο σύζυγός μου θα πρέπει να βγει απ' τη μέση, άγιε πατέρα.
- Είμαι απόλυτα βέβαιος πως θα βρεις τον τρόπο, Ανιέλλα. Είναι θέλημα Θεού!

Η Ανιέλλα μπορεί να ήταν μια νυφομανής σεξουάλα με μεγάλα βυζιά αλλά ήταν και μια ευλαβική θρησκόληπτη και δεν μπορούσε φυσικά να πάει κόντρα στο θέλημα του Θεού !

- Θεε να πεις, πάτερ, πως ότι και να συμβεί θα μου συγχωρεθούν οι αμαρτίες και θα έχω πλήρη άφεση ;

- Ολοσχερώς, αγαπητή μου. Ο Θεός θα βρίσκεται πάντα από πίσω σου και θα σε προστατεύει.

- Θα χρειαστώ κάποιον συνεργάτη, πάτερ, έναν δυνατό άντρα. Ο γενικός διαχειριστής του συζύγου μου και το δεξί του χέρι είναι δέσμιος των ... προσόντων μου, αν καταλαβαίνεις τι θέλω να πω. Είναι αρκετά ευφυής κι έμπιστος για να σκεφτεί ένα σχέδιο και τον έχω του χεριού μου.

- Να τον προσλάβεις τότε, καλή μου κι εγώ θα σου εγγυηθώ όλη την δυναμική συμπαράσταση. Έχουμε κάτι μοναχούς ειδικά εκπαιδευμένους για τέτοια θέματα. Κι επειδή αυτό θα σε βοηθήσει τα μέγιστα, έχω εδώ δίπλα έναν μοναχό που είναι μέλος της αποστολής στην Ανατολή. Έναν σκληροτράχηλο κι έμπιστο νέο που τον βρήκα μωρό έξω απ' την πόρτα των Βλαχερνών παρατημένο απ' την μάνα του που δεν γνώρισε ποτέ. Και, ένα άλλο σημάδι της Θείας θέλησης, ο υπεύθυνος αυτής της εκστρατείας Κόμης Θεόδωρος που τον πήρε στην δούλεψή του, είναι πατέρας του. Αλλά δεν το γνωρίζει διότι η μάνα του, μια μάγισσα που ζει στο δάσος και κάνει την γιατρίνα, θεραπευτές τους λένε νομίζω, έσπειρε πολλά μωρά στα νιάτα της που όλα τα εγκατέλειψε σε μοναστήρια αμέσως μετά που τα γέννησε! Σάπιες ψυχές. Ο Δαμιανός, ο περί ου ο λόγος προστατευόμενός μου περιμένει να σε γνωρίσει

Της έκλεισε πονηρά το μάτι αλλά δεν είχε δύναμη για περισσότερα, ήταν πια γέρος.

- Θα έχουμε ένα χρόνο να προετοιμάσουμε το σχέδιο, Παναγιώτατε κι είμαι σίγουρη ότι θα καταλήξουμε κάπου για το καλό όλων μας. Θα ήθελα πολύ να γνωρίσω αυτόν τον λαμπρό νέο τώρα.

Η Ανιέλλα ήταν σίγουρη πως δεν θα είχε πρόβλημα να ζητήσει την συνδρομή του Βιτάλιου αλλά έπρεπε να είναι πολύ προσεκτική. Αυτός ο γέρο τράγος είχε δωροδοκήσει όλους της τους εραστές για ν' απαλλαγεί απ' την παρουσία τους. Αλ' α πρώτα έπρεπε να βυζιάξει έναν νεαρό μοναχό.

Όταν παρουσίασε το σχέδιό της στον Βιτάλιο κουνώντας αισθησιακά αυτά που είχε κρεμασμένα στο στήθος της, αυτός της πρότεινε ένα θαυμάσιο σχέδιο. Το να σαγηνεύσει τον Κόμη δεν θα της ήταν πρόβλημα, κανείς δεν μπορούσε ν' αντισταθεί στις χάρες της, το να ξεφορτωθεί τον άντρα της ήταν και μάλιστα πολύ μεγάλο. Τότε βρήκε την μάγισσα στο δάσος, την μάνα του μπάσταρδου καλόγερου και η Λεοκάντια ήταν αυτή που της μίλησε για τον μπλε Λωτό, το νούφαρο που ευδοκιμούσε σε αφθονία στις τεχνητές λίμνες του παλατιού που έμενε.

ENTEKA

I only have eyes for you

Έψαχνα να βρω δυο μοναχούς που είχα έρθει στην Πόλη πριν μερικές μέρες κι είχαν στήσει ένα εργαστήριο αναπαραγωγής μεταξοσκώληκα. Οι μοναχοί ζουν σε μοναστήρια κι αυτοί οι δυο ερχόντουσαν απ' τις Βλαχέρνες. Ο Ιγνάτιος ήταν πολύ γρήγορος στο να μου εξασφαλίσει την γραπτή εξουσιοδότηση με σφραγίδα του βασιλιά που μου έδινε υπερεξουσίες ακόμα και είσοδο στο "άντρο" της Χριστιανοσύνης όπου φυλάσσονταν τα κειμήλια απ' την ζωή της αιειπάρθενης Μαρίας, μητέρας του Χριστού και Παναγίας μας. Ο καινούργιος ηγούμενος ήταν ο Μεθόδιος που αντικατέστησε τον προηγούμενο ο οποίος νόμιζε ότι μπορούσε να πετάξει σαν πουλί κι αυτοκτόνησε πέφτοντας από πολύ ψηλά (βλέπε Βάρδας #2) και ήμουν βέβαιος πως γνώριζε την φήμη του προκατόχου του και ίσως να είχε ακούσει και για μένα. Με το πάσο στο χέρι ο Μεθόδιος δεν προέβαλε και πολλές αντιρρήσεις για να μας δεχτεί. Είχα πάρει και τον Τούρκο μαζί μου για παν ενδεχόμενο. Πάντα χρήσιμος όταν μπαίνεις σε τέτοιες σφηκοφωλιές. Ο ηγούμενος πέρασε αμέσως στην επίθεση.

- Εάν έχεις έρθει εδώ να μας διασύρεις με αστήριχτες κατηγορίες σε πληροφορώ ότι το μοναστήρι λειτουργεί άψογα.
- Δεν έχω καμιά πρόθεση να προβώ σε κάτι τέτοιο, πάτερ αλλά αν συνεχίσεις να είσαι δυσάρεστος σίγουρα θα βρω. Συνεργάσου αν θέλεις, πληροφορίες γυρεύω.

- Τί είδους πληροφορίες θα μπορούσαμε να έχουμε εμείς που θα σου ήταν χρήσιμες, Βάρδα ; Να το πάλι το ξιπασμένο πρώτο πληθυντικό "εμείς"

- Αναζητώ δυο απ' τους σχολάριους σπουδαστές του Νεστοριανού δόγματος που πήγαν στην Ανατολή για περεταίρω σπουδές κι έρευνα.

- Είμαι ενήμερος γι' αυτούς. Ο αρχιεπίσκοπος Στέφανος ζήτησε ν' αποσπαστούνε στο Πατριαρχείο για ένα εκπαιδευτικό ταξίδι στα βάθη της Ανατολής. Τί συμβαίνει μ' αυτούς ;

- Τους αναζητώ για ένα θέμα εθνικής ασφάλειας, πάτερ. Που μπορώ να τους βρω ;

- Ιδέαν δεν έχω, τέκνο μου. Σου λέω ότι έχω να τους δω ή ν' ακούσω κάτι γι' αυτούς εδώ και δυο χρόνια. Στο Πατριαρχείο θα πρέπει να ρωτήσεις.

- Αυτό θα κάνω, άγιε πατέρα αλλά μιας κι είμαι εδώ θα ήθελα να μιλήσω με τους συμφοιτητές τους στην ίδια τάξη των Νεστοριανών.

- Δεν βλέπω τον λόγο αλλά... αν το επιθυμείς...

Ζήτησε από έναν βοηθό του να με οδηγήσει στην τάξη των Νεστοριανών. Ήταν όλοι τους αμούστακα παιδιά και πολύ σοβαροί. Το χαμόγελο και τα γέλια είναι αμαρτία σε τέτοια μέρη. Μερικοί τους γνώριζαν, μερικοί είχαν μελετήσει μαζί τους αλλά κανείς δεν τους είχε δει τα τελευταία δυο χρόνια και δεν είχαν την παραμικρή ιδέα για το που μπορεί να βρίσκονται. Παρατήρησα έναν όμως ντροπαλό με αναποκοκκινισμένα μάγουλα που κοίταζε το πάτωμα και το πήρα παράμερα ψιθυρίζοντάς του στ' αυτί.

- Τι είναι αυτό που θες να μείνει κρυφό ;

- Τι...τι... τίποτα, ψιθύρισε φοβισμένα.

- Είμαι βέβαιος ότι ένας απ' αυτούς ή και οι δύο είναι ανακατεμένοι σε βρομοδουλειές γι' αυτό ξεκίνα να κελαηδάς πριν πάω και σε αναφέρω στον ηγούμενο. Το μοναστήρι έχει και άλλη φήμη εκτός απ' την συλλογή κειμηλίων της Παναγίας αν το έχεις ακούσει.

- Όλοι το έχουμε ακούσει και όταν σε είδα εδώ πάλι φοβήθηκα. Ο Αρκάδιος έχει υποπέσει σε σαρκικές απολαύσεις με άνδρες και ο Δαμιανός τον έχει ικανοποιήσει ο ίδιος μερικές φορές. Είναι αχώριστοι.

-..Μ' άλλα λόγια ο Αρκάδιος είναι οπισθογεμής κι ο Δαμιανός του κάνει την χάρη φιλικά και τον πηδάει.

- Ναι, κάπως έτσι. Ο Δαμιανός πάντα ήταν πιο έξυπνος και πιο σκληρός. Είχε βλέπεις τις πλάτες του αρχιεπίσκοπου που τον έχει σαν παιδί του. Πολλές φορές το έσκαγε τα βράδια κι όταν επέστρεφε μας διηγούνταν τις περιπέτειές του με τις εταίρες για να μας κοροϊδέψει. Αλλά,

όπως σου 'πα έχει την πλήρη κάλυψη και φροντίδα του αρχιεπίσκοπου σε ότι και να κάνει. Γι' αυτό άλλωστε επιλέχτηκε γι' αυτήν την αποστολή και απαίτησε να πάρει τον Αρκάδιο μαζί του για ευνόητους λόγους.

- Κι εσύ ; ποιον απ' τους δύο προτιμάς ; τον Αρκάδιο ή τον Δαμιανό ;

Τα 'χασε και κοκκίνησε σαν παντζάρι λες και μ' ένοιαζε ποιος πηδούσε ποιον στο μοναστήρι

- Ηρέμησε, σε πειράζω, δεν μ' ενδιαφέρει ούτε θα το κουβεντιάσω με κανέναν.

Έβαλε το κεφάλι κάτω κοιτάζοντας τα σανδάλια του κι απομακρύνθηκε βιαστικά

Ήταν κάτι παραπάνω από βέβαιο πως δεν είχα τελειώσει με τον κλήρο. Θα προτιμούσα ο προστατευόμενος του αρχιεπίσκοπου να είναι ο Αρκάδιος, μου φαινόταν πιο εύλογο αλλά ... λες ; Μπορεί, που ξέρεις; Η μακριά παχιά γενειάδα να ήταν ο φερετζές. Το πατριαρχείο δεν είναι μακριά απ' τις Βλαχέρνες, δέκα λεπτά δρόμος. Ο αρχιεπίσκοπος ήταν πολύ απασχολημένος φυσικά αλλά άλλαξε γνώμη μόλις είδε το αυτοκρατορικό μου πάσο και δέχτηκε να μου αφιερώσει λίγο απ' τον θείο χρόνο του.

- Όπως διαπίστωσες, άγιε πατέρα, είμαι κάτω απ' τις διαταγές του αυτοκράτορα αυτοπροσώπως να ερευνήσω για την εξαφάνιση δύο μοναχών που μόλις επέστρεψαν από ένα μακρινό ταξίδι στα βάθη της Ανατολής.

Ο αρχιεπίσκοπος συνοφρυώθηκε ανήσυχος και κούνησε τον θείο κώλο του πάνω στον βελούδινο θρόνο του.

- Πρόκειται για τους μοναχούς Αρκάδιο και Δαμιανό, και οι δύο Σχολάριοι στο άντρο των Βλαχερνών, συνέχισα απτόητος.

-.. Το μοναστήρι θέλεις να πεις, τέκνο μου. Τον αγνόησα

- Ο ένας απ' αυτούς αναφέρθηκε σαν προστατευόμενός σου, πάτερ. Μήπως γνωρίζεις που μπορώ να τον βρω ;

- Πράγματι, όταν ακόμα ήμουν ηγούμενος στις Βλαχέρνες. Τον μάζεψα μωρό απ' την πόρτα του μοναστηριού που τον είχε παρατήσει η κακορίζικη μάνα του και φρόντισα να του δοθεί εξαιρετική εκπαίδευση. Και καλά τα κατάφερα αλλά δεν ξέρω καν ότι επέστρεψε! Εγώ τον πρότεινα γι' αυτή την αποστολή πριν δυο χρόνια και δεν έχω ιδέα τι απέγινε.

- Σε ποιόν τον πρότεινες, πάτερ ; Στον αυτοκράτορα ;

- Όχι, στον αντιπρόσωπό του. Ο Κόμης rei privatae Θεόδωρος ήταν ο υπεύθυνος αυτής της αποστολής.

- Γνωρίζεις κάτι για τους γονείς αυτού του παιδιού, πάτερ ;

- Σου είπα πως τον μάζεψα ! Πως θα μπορούσα να ξέρω κάτι για τους γονείς του ;

- Σ' αυτή την περίπτωση, πάτερ, επέτρεψέ μου να σου κάνω μια αναβάθμιση των πληροφοριών σου. Ο Κόμης υπεύθυνος της αποστολής ήταν ο πατέρας αυτού του παιδιού και η μητέρα του μια πρακτική θεραπεύτρια, μάγισσες τις λέτε, που ζούσε στα δάση και στα νιάτα της είχε αφήσει κάμποσα μωρά μπροστά σε πόρτες μοναστηριών. Το θέμα είναι ότι και οι δυο τους είναι σήμερα νεκροί. Βάνανυσα δολοφονημένοι για να είμαι πιο ακριβής.

-..Πως θα μπορούσα να γνωρίζω κάτι απ' όλα αυτά, τέκνο μου ;

Ο τόνος της φωνής του και η μουτσούνα του δεν ήταν καθόλου πειστικά, ο τραγόπαπας έκρυβε μυστικά. Όλοι οι παπάδες κρύβουν μυστικά.

- Είσαι ενήμερος πως ο ... προστατευόμενός σου έχει σαρκικές αδυναμίες, Πάτερ ; Με άνδρες και γυναίκες, ο καλός ο μύλος όλα τ' αλέθει. Κρεβατωνότανε και με τον σύντροφό του Αρκάδιο, αν δεν το 'ξερες.

- Πως τολμάς να ξεστομίζεις τέτοιες βλασφημίες στον οίκο του Θεού, αχάριστε ; Τι ανοησίες είναι αυτές που μου λές;

Αναγκάστηκα να πάρω το άγριο που τους φοβίζει όλους.

- Το ξέρω και είμαι σίγουρος ότι κι εσύ το ξέρεις, παπά. Τώρα αμέσως και πριν το σκάνδαλο ξεσπάσει και πνιγείτε πάλι στα σκατά, πες μου τι ξέρει γιατί αλλιώς θα σε συλλάβω μ' εντολή του αυτοκράτορα και τότε σίγουρα θα κελαηδήσεις. Είσαι υπεύθυνος μάλλον για όλα τα κατορθώματα του προστατευόμενού σου.

- Δεν ήξερα ότι ήταν γιός του !!!! Όταν τον πρότεινα ήταν για τις γνώσεις του και τις ικανότητές του, όχι για την πατρική του σχέση ! Όσο για τ' άλλα που μου λες γι' άντρες και γυναίκες, δεν έχω ιδέα. Ούτε στην εξομολόγησή του δεν μου είπε τίποτα.

- Πότε έμαθες ότι είναι γιός του ;

- Πριν τρεις μέρες.

Άνοιξε ένα συρτάρι στο γραφείο του, έψαξε και βρήκε ένα χαρτί και μου το έδωσε. Μύριζε μια υποψία γαρδένια και έγραφε με κεφαλαία.

ΤΟ ΑΓΟΡΙ ΣΟΥ ΒΡΗΚΕ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥ

ΚΑΙ ΘΑ ΤΟΥΣ ΕΚΔΙΚΗΘΕΙ

- Δεν γνωρίζω τι έχει κάνει ούτε που είναι. Ίσως και να υπερεκτίμησα τις ικανότητές του, είπε λυπημένα.

- Τι ξέρεις για την αποστολή του στα βάθη της Ανατολής, παπά ;

- Η αυθάδειά σου δεν θα αποβεί αποτελεσματική, πληβείε. Είμαι ο αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως και δεξί χέρι του Πατριάρχη, όχι παπάς. Δείξε τον απαιτούμενο σεβασμό μέσα στον οίκο του Θεού

- Θεός και σεβασμός είναι ασύμβατες έννοιες στο μυαλό μου, παπά, αλλά δεν είμαι δω ν' ανοίξω φιλοσοφική-θεολογική συζήτηση μ' έναν φανατικό. Την αλήθεια ψάχνω να βρω. Τι ξέρεις για την αποστολή του ;

- Τους δόθηκε εντολή να εισέλθουν σε Νεστοριανές περιοχές στ' ανατολικά και να εισάγουν λαθραία μεταξοσκώληκες για την αυτοκρατορία. Μού έστειλε μια επιστολή έξι μήνες αργότερα.

- Αυτό υποτίθεται πως ήταν κρατικό μυστικό !! το είπες σε κάποιον άλλο;

- Στον Πατριάρχη μόνο.

Ανεβαίνουμε θρησκευτική κλίμακα. Αρχίζει και γίνεται κουραστικό.

- Και ;;

- Είπε ότι η εκκλησία δεν πρέπει ν' αποκλεισθεί από τα οφέλη.

Έβαλα δυνατά τα γέλια

- Αναρωτιέμαι πως! Δημιουργώντας θεϊκή βιομηχανία ή μερίδιο 50-50 από τα κρατικά έσοδα ;

- Δεν ανέχομαι άλλο τον σαρκασμό και την αυθάδειά σου. Φύγε απ' εδώ αμέσως, δεν γνωρίζω τίποτα άλλο.

Κουβαλούσα αυτή την απαίσια μυρωδιά του λιβανιού όλη μέρα. Ήταν ώρα ν' αλλάξω ρούχα και να επισκεφτώ τα Λουτρά.

ΔΩΔΕΚΑ

Just squeeze me

Δεν ήταν δύσκολο να πείσω την Αυρηλιάννα να με συνοδέψει στα Λουτρά, το δύσκολο ήταν να της ζητήσω να μου κάνει μια μικρή εξυπηρέτηση. Δέχτηκε αφού της υποσχέθηκα ατέλειωτες νύχτες με ξεφλουδισμένα σταφύλια και καρύδια.

Πέρασα απ' το ζεστό και το χλιαρό και τρίφτηκα καλά να φύγουν τα λιβάνια και συνάντησα την Αυρηλιάννα στο ψυχρό για ποτό και τσιμπολογήματα όπως οι περισσότεροι εκεί. Ανακατευτήκαμε στον κόσμο και όταν η Αυρηλιάννα εντόπισε την Ανιέλλα με τράβηξε προς το μέρος της.

- Ανιέλλα αγαπούλα !!! πάει πολύς καιρός που δεν ειδωθήκαμε. Οι φήμες λένε πως είσαι ... ελεύθερη και μοναχική πάλι, είπε και χαχάνισε αδέξια.

-..Πάντα εδώ παίρνω το λουτρό μου, αγαπητή μου. Βλέπω πως έχεις καλή παρέα !

- Ο!! Επίτρεψέ μου να σου συστήσω τον ευγενή Θεόφιλο Βάρδα.

- ΤΟΝ Θεόφιλο Βάρδα ;; Έχω ακούσει τόσα πολλά για σας, κύριε, που και τα μισά να είναι αλήθεια, θα πρέπει να είστε ένας πολύ ενδιαφέρον άνδρας. Νομίζω πως συναντηθήκαμε φευγαλέα έξω απ' το σπίτι μου. Τι δουλειές μπορεί να έχει κάποιος σαν κι εσένα με τον σύζυγό μου ;

Αντικατέστησε την αρχική της έκπληξη μ' ένα ακαταμάχητο χαμόγελο

- Οι φήμες σας αδικούν κατάφωρα, δέσποινα Ανιέλλα. Είσαι πολύ πιο εντυπωσιακά όμορφη απ' αυτά που έχω ακούσει. Όσο για μένα, μην στηρίζεσαι στην πρώτη εντύπωση. Αυτοί που με βλέπουν για πρώτη φορά με νομίζουν αλαζόνα, σαρκαστικό και αυθάδη.

- Και όταν σε γνωρίσουν καλύτερα ;
- Επιβεβαιώνουν την αρχική τους εκτίμηση.

Της άρεσε το αστείο και γέλασε. Η Αυρηλιάννα απέδρασε διακριτικά προφασιζόμενη πως είδε κάποιον γνωστό της και με άφησε μόνο μαζί της. Το πρώτο πράγμα που με χτύπησε κατακούτελα ήταν στην μύτη. Μύριζε γαρδένια. Σε καλό δρόμο βρίσκόμουν. Είχε ήδη χάσει το χαμόγελό της όταν μείναμε μόνοι.

- Είναι ολοφάνερο πως με συνάντησες με κάποιο σκοπό εδώ, Βάρδα. Θέλεις να με ξελογιάσεις ή να με ανακρίνεις ;

- Για ποιο λόγο έρχεται ένας άνδρας μόνος του στα Λουτρά, Ανιέλλα ;
- Κατάλαβα. Να με ανακρίνεις θέλεις.
- Ωραία. Στο σπίτι μου ή το δικό σου ;
- Παρντόν ;

- Καθαρή και τσεκουράτη ανάκριση, μωρό μου. Στο δικό μου ή το δικό σου;

- Δεν το εννοείς αυτό, έτσι δεν είναι ;

- Ανιέλλα ομορφιά μου, δεν χρειάζεσαι εμένα να σου πω το πόσο εντυπωσιακή και επιθυμητή γυναίκα είσαι. Είμαι ένας άνδρας μόνος, ενήλικας και είμαστε στα Λουτρά. Τί περίμενες από μένα, να πάω ενάντια στην φύση μου ;

- Να κάποιος που δεν χάνει την ώρα του με άσκοπες κουβέντες. Μ' αρέσει αυτό, Τέο. Συνάντησέ με έξω σε δέκα λεπτά. Το σπίτι μου δεν είναι μακριά από δω.

- Φαντάζομαι ότι θα μυρίζει κι εκεί γαρδένια.

Δεν άργησε να βγει και το μικρό σπιτάκι, μάλλον γαμιστρώνα, που με πήγε δεν ήταν όντως μακριά. Σαν καλή οικοδέσποινα σέρβιρε δυο κούπες κρασί, το καλύτερο ξηρό της όπως είπε, πολύ ξηρό για τα γούστα μου και την κατάσταση αλλά δεν το σχολίασα από ευγένεια.

- Μπορείς σε παρακαλώ να με κοιτάς στα μάτια όταν μου μιλάς ;

- Φοράς ένα ζευγάρι εντυπωσιακά βυζιά που είναι αδύνατον ν' αγνοηθούν, κούκλα, και το ξέρεις.

Χαχάνισε και σέρβιρε ένα δεύτερο προσφέροντάς μου μια κούπα.

Η Ανιέλλα ήταν ξανθιά, που σκέτο δεν ήταν καλό, βαμμένη ξανθιά, ακόμα χειρότερα, στο κάτω μέρος της κοιλιάς ήταν σκούρα καστανή, τριςχειρότερα και είχε πελώρια βυζιά που δεν είμαι απ' αυτούς που τρελαίνονται αλλά.. τα βυζιά της δεν ήταν αηδιαστικά άδεια σακούλια αλλά βαριά και γεμάτα με τεράστιες ρώγες πάνω τους και εκτός απ' αυτά, το υπόλοιπο κορμί της ήτα η Αφροδίτη της Μήλου. Αδύνατη κι αθλητική με μακριά πόδια. Στο ένας εναντίον ενός ήταν ηφαιστειώδης. Καυτή λάβα με άρωμα γαρδένιας. Έμαθα τον αποστολέα των ανωνύμων σημειωμάτων.

Ήμουν μέσα σε μια ασυνήθιστη ευφορία, μια νιρβάνα. Ήθελα κι άλλο και μου πρόσφερε κι άλλο καθόλου λιγότερο καυτό απ' το προηγούμενο αλλά ένιωθα αφύσικα κουρασμένος. Μύριζα την γαρδένια αλλά το φως λιγόστευε. Μέχρι που κάτι με βάρεσε και το έχασα εντελώς. Είδα μια πόρτα να κλείνει πριν πέσω στο πάτωμα. Ξύπνησα αργότερα μ' ένα καρούμπαλο στον κρόταφο και τον Τούρκο να κάνει μασάζ πάνω του.

- Το έσκασαν, είπε λακωνικά ο Τούρκος.
- Σε πληθυντικό ; πόσοι ; Που πήγαν ;
- Νομίζω ότι ήταν ένας μοναχός κρυμμένος στο δίπλα δωμάτιο που σε χτύπησε. Αυτός μαζί με την Ξανθιά που φόρεσε μια κάπα καλόγερου με σηκωμένη την κουκούλα, το έσκασαν απ' την πίσω πόρτα.

Για στάσου ένα λεπτό! Αυτή η άμαξα στο δάσος όταν σκοτώθηκε η Λεοκάντια, δεν είχε οδηγούς δυο μοναχούς ένας εκ των οποίων ήταν ξανθός ;

- Παρατήρησες το κτίριο δίπλα όταν πρωτοπήκες μέσα ;
- Φυσικά, αδερφέ. Ξέρω ότι βρισκόμαστε δίπλα απ' την Αγία Ειρήνη.
- Αυτοί οι δυο χώθηκαν εκεί μέσα από μια πολύ μικρή πόρτα στο πίσω μέρος που δεν πρέπει να την ξέρουν πολλοί κι εκεί δεν μπορούσα να τους ακολουθήσω.

Το είπε με παράπονο, σαν να ζητάγε συγνώμη.

Πριν από τα εγκαίνια της καινούργιας ΑγιαΣοφιάς, η εκκλησία της Αγίας Ειρήνης ήταν η μεγαλύτερη και λαμπρότερη εκκλησία της Χριστιανοσύνης. Ήταν επίσης η έδρα του Πατριάρχη και του Αρχιεπίσκοπου Κωνσταντινουπόλεως, του δελφίνου του. Σήμερα και οι δύο τεράστιες εκκλησίες της Πόλης φιλοξενούσαν τους πιο σημαντικούς άνδρες στην ηγεσία της Ορθόδοξης εκκλησίας.

Για να γιάνει ένα καρούμπαλο στο κεφάλι κι ένας ταπεινωμένος εγωϊσμός, τίποτα καλύτερο από ένα καλό δείπνο κι ο Τούρκος ήξερε μια καλή ταβέρνα στην γειτονιά. Μαντέψτε ποια σερβίριζε τα τραπέζια. Η Γερμάνια Βιτούλα, φυσικά !

- Το ήξερες ότι δουλεύει εδώ, αδέρφι ;
- Δεν μπορώ να πω ναι αλλά ούτε όχι. Μάντεψε.

Ήρθε με χαμόγελο από πάνω μας με μια καράφα κρασί.

- Τί απέγινε ο γενναιόδωρος φίλος σου κυρ-δικηγόρε ; Άστο, δεν πειράζει, τούτος εδώ είναι πολύ καλύτερος.

Έκλεισε πονηρά το μάτι στον Τούρκο που με κοίταξε και χωρίς ήχο με τα χείλη του είπε "δικηγόρε " για να με κάνει να χαμογελάσω. Το φαγητό ήταν θαυμάσιο. Το ίδιο και το σέρβις αν και η σερβιτόρα δεν είχε μάτια και πειράγματα μόνο για τον Τούρκο. Όχι ότι ζήλευα! Όταν σκεφτόμουν τα νυμφίδια με τα πεταχτά βυζάκια ολομόναχο στο σπίτι τους... καθόλου δεν ζήλευα. Μαριδάκι ψιλό-ψιλό, το τρώς ολόκληρο μαζί με τα κόκαλα. Λένε όμως πως η γριά κότα έχει το ζουμί. Μικρός ήμουν ακόμα για να τρώω ζουμερές σούπες αλλά να, όταν το καλοσκεφτόμαι ξανά, ήταν πολύ μικρή. Έμπειρη ίσως και οπωσδήποτε καλωμένη αλλά... πολύ μικρή, γαμώ το. Το βέβαιον ήταν ότι ο Τούρκος δεν θα επέστρεφε σπίτι μαζί μου.

Ευχήθηκα στον Τούρκο να περάσει ένα όμορφο βράδυ κι έφυγα απ' την ταβέρνα. Δεν πρόλαβα καλά-καλά να στρίψω την πρώτη γωνία κι εμφανίστηκαν τέσσερις μοναχοί κρατώντας κοντά δόρατα που σημάδευαν το στήθος μου

- Η παναγιότητά του θέλει να σου μιλήσει. Κουνήσου.
- Η Παναγιότητά του ;;;
- ..Σκασμός και κουνήσου. Αυτός ρωτάει, εσύ απαντάς.

Ο ίδιος ο Πατριάρχης ;; Είχα σκοπό να τον συναντήσω αλλά όχι με τέσσερις να με σημαδεύουν στο στήθος. Ήταν αργά την νύχτα, δεν είχε πολύ κόσμο στους δρόμους εκτός από μεθυσμένους και ζητιάνους. Κανείς δεν φάνηκε να δίνει σημασία σε τέσσερις μοναχούς που είχαν κάποιον στη μέση και τον απειλούσαν με κοντά δόρατα.

Η Πατριαρχική έδρα στην Αγία Ειρήνη δεν ήταν λιγότερο πολυτελής απ' το μεγάλο Παλάτι. Είχαν κάτι κοινό. Τον ίδιο απαίσιο διακοσμητή. Η παντελής έλλειψη γούστου του ανθρώπου ήταν έγκλημα, έπρεπε να εκτελεστεί αμέσως. Ο ίδιος ο Πατριάρχης, με πλήρη διακόσμηση κι εκείνο το γελοίο καπέλο καθισμένος στον βελούδινο θρόνο του ήταν ένα αστείο από μόνος του. Είμαι άνθρωπος με παιδεία και καλούς τρόπους αλλά με κόπο κρατήθηκα να μην σκάσω στα

γέλια. Μόνον αν μπορούσατε να δείτε τον Πατριάρχη από τόσο κοντά όπως εγώ θα καταλαβαίνατε. Ο Παναγιώτατος ήταν ευθύς, κατευθείαν στο ψαχνό.

- Η Εκκλησία έχει ίδια συμφέροντα που αφορούν τον εκβιομηχανισμό και το εμπόριο του μεταξιού, Βάρδα κι εσύ αποτελείς μια απειλή σ' αυτά. Σε διατάζω ευθέως να παρατήσεις αυτά με τα οποία ασχολείσαι και να επιστρέψεις στις καθημερινές σου συνήθειες δραστηριότητες.

- Αυτό προτίθεται ακριβώς να πράξω, Παναγιώτατε. Σ' ευχαριστώ που έσωσες την ψυχή μου. Μπορώ να πηγαίνω τώρα ;

- Διακρίνω κάποιον σαρκασμό, Βάρδα ή μήπως πραγματικά το εννοείς ;

- Ούτε να το σκεφτώ δεν διανοούμαι, άγιε πατέρα, να πάω ενάντια σε Πατριαρχική εντολή με κίνδυνο να χάσω την ψυχή μου και να καταλήξω στο πυρ το εξώτερον. Διότι πιστεύω ότι θα καώ στην Κόλαση αν παρακούσω την θεϊκή εντολή σου, έτσι δεν είναι ;

Όταν πολεμάς φανατικούς ηλίθιους το κάνεις με τα δικά τους όπλα. Σαν ηλίθιος.

- Ακριβώς, είπε χτενίζοντας τα γένια του αλλά φαινόταν δύσπιστος, δεν φάνηκε να με πολυ-πιστεύει

- Μπορείς να πηγαίνεις τώρα και να κάτσεις σπίτι σου για τις επόμενες μέρες.

Έπρεπε να προσέχω, με είχαν βάλει στο μάτι. Ο Τούρκος θα έπρεπε να κοντύνει τις εξόδους του. Αλλά και πάλι, τι αξία έχει η ζωή όταν δεν μπορείς να το ρίξεις έξω κάπου-κάπου; Έτρεξα σπίτι κι άρπαξα έναν αμφορέα καλό κρασί, μερικά σταφύλια και καρύδια και χτύπησα την πόρτα της Αυρηλιάνας.

- Θεόφιλε !!! είμαι χαρούμενη που σε βλέπω ή μήπως είμαι πολύ χαρούμενη που σε βλέπω ; Έχεις ένα ρόπαλο στην τσέπη σου ή είσαι κι εσύ το ίδιο χαρούμενος μ' εμένα ;;

- Δεν έχω κανένα ρόπαλο στην τσέπη μου, αγαπούλα. Έφερα κρασί και φρούτα.

- Πριν απ' αυτά έχω κάτι να σου εξομολογηθώ.

Έσμιξα τα φρύδια μου απορημένος

- Δεν σου τα είπα όλα για την Ανιέλλα.

- Αααα! Αυτό ; Για μια στιγμή φοβήθηκα πως ήταν οι δύσκολες μέρες του μήνα. Τι άλλο έχεις να μου πεις για την ξανθιά, μωρό μου ;

- Η Ανιέλλα, όπως καλά γνωρίζουμε, πηδάει οτιδήποτε έχει ένα σκληρό μέλος αλλά το τελευταίο της είναι ένας νεαρός καλόγερος. Λέγεται όμως ότι ο άνθρωπος που την διαχειρίζεται και την προωθεί παντού είναι ο φροντιστής του παλατιού του γερουσιαστή Γρασιανού, κάποιος

Βιτάλιος που δεν του αρνιέται τίποτα. Παρεμπιπτόντως, ο άνθρωπος είναι προικισμένος απ' την φύση με ... τεράστια προσόντα.

Έκλεισε πονηρά το μάτι κοιτάζοντας προς την κοιλιά μου.

- Το μέγεθος μετράει για μια γυναίκα, Αυρηλιάνα γλυκιά μου ;
- Θες να σου πω την αλήθεια ή αυτό που θα σε κάνει να νιώσεις ευτυχισμένος ;
- Αχ μωρό μου, γι' απόψε φρόντισε να με κάνεις ευτυχισμένο.
- Το μέγεθος δεν μετράει καθόλου, Τέο.

Σκατά, σκατά κι απόσκατα. Έχει δίκιο ο Τουρκαλάς. Το μέγεθος μετράει.

Με το γλυκό Σαμιώτικο, τα ξεφλουδισμένα σταφύλια και τα καρυδάκια στο μενού δεν υπήρχε χώρος γι' άσκημες σκέψεις.

ΛΩΔΕΚΑ

Skylark

Το επόμενο πρωί μετά τα ... τελετουργικά είχαμε συνάντηση όλοι στο γραφείο για ενημέρωση πεπραγμένων. Τα πρώτα ήρθαν απ' τον Ιωνά.

- Ο Κόμης είχε ναρκωθεί πριν πεθάνει. Πριν ή μετά τα βασανιστήρια δεν μπορώ να πω. Όλα τα σημάδια δείχνουν Μπλε Λωτό.

- Για κάνε το λιανά αυτό, δόκτωρ επειδή πιστεύω ότι κανείς μας δεν ξέρει για τί μιλάς.

- Είναι ένα νούφαρο που ζει μέσα στο νερό, σε λίμνες. Οι Αιγύπτιοι το χρησιμοποίησαν πρώτοι, ένα βαθύ μπλε λουλούδι στις όχθες του Νείλου και σε μικρές ήρεμες λίμνες. Σε μικρές ποσότητες προκαλεί ευχαρίστηση κι ευφορία, σε μεγαλύτερες είναι θανατηφόρο.

Ο Κόμης θα το είχε πάρει μάλλον κατά την διάρκεια του βασανισμού του για ν' αντέξει περισσότερο. Και τότε θυμήθηκα που είχα δει μπλε νούφαρα !! Στο παλάτι του Γρασιανού, πάνω στις δυο μικρές λίμνες!

- Πιστεύω ότι δοκίμασα λίγο απ' αυτό εχθές το μεσημέρι, στα χέρια μιας ξανθιάς. Απ' ότι φαίνεται, φίλοι μου, ο Κόμης δολοφονήθηκε για να δώσει τα σκουλήκια. Κατά τα φαινόμενα απ' τον γιό του τον οποίο αγνοούσε και μας είχε βάλει να βρούμε και την ξανθιά μαιτρέσα του. Ο γιος του μ' έναν φίλο του ήταν οι δυο μοναχοί που έφεραν λαθραία τους μεταξοσκώληκες απ' την Κίνα. Δεν στέκει όμως επειδή αυτοί οι δύο ξέρουν που είναι τα σκουλήκια και φροντίζουν

για την αναπαραγωγή τους. Ο γερουσιαστής μεγιστάνας του μεταξιού και η πληθωρική σύζυγός του πρέπει να παίζουν κάποιο ρόλο χωρίς να ξεχνάμε και τον φροντιστή Βιτάλιο που έχει μεγάλη επιρροή στην ξανθιά και τα βυζιά της. Όσο για τον κλήρο, αυτοί κάνανε πάλι συμφωνία με τον διάβολο. Σ' αυτή την περίπτωση ο διάβολος μπορεί να είναι είτε ο αυτοκράτορας είτε ο γερουσιαστής. Χρειαζόμαστε πληροφορίες για να βρούμε το η τα εργαστήρια με τους μεταξοσκώληκες και ν' ανακρίνουμε τους βασικούς υπόπτους. Με το δεύτερο μπορεί να φτάσουμε και στο πρώτο. Καμιά ιδέα ;;

Πριν προλάβει κανείς να σκεφτεί και να δώσει μια απάντηση όρμησε μέσα φουριόζος ο δικαστής Δόμους. Περίεργο, δεν είχαμε ακούσει οπλές αλόγων στην αυλή.

- Ο αρχηγός μ' έστειλε να έρθω αμέσως να σας ενημερώσω ότι ο γερουσιαστής Γρασιανός βρέθηκε νεκρός στο σπίτι του. Οι πρώτες ενδείξεις δείχνουν καρδιακή ανεπάρκεια αλλά ο καχύποπτος αρχηγός προτείνει να εξετάσει το πτώμα ο δικός σου γιατρός.

Κοίταξα τον Ιωνά και συμφώνησε μ' ένα νεύμα. Ο δηλητηριασμός με Μπλε Λωτό έδειχνε σαν καρδιακή προσβολή. Ο αδελφός μου Ιωνάς έπρεπε ν' ανοίξει κι άλλο πτώμα. Έγιναν οι απαραίτητες διαβουλεύσεις και κανονίστηκε το πτώμα του γερουσιαστή να μεταφερθεί στο εργαστήριο του Ιωνά.

- Για πες μου, κυρ-δικαστή, ξέρουμε ποιος κληρονομεί τον γερουσιαστή μετά θάνατον ;
-..Δεν νομίζω ότι υπάρχει καμιά κρυμμένη διαθήκη κι έτσι υποθέτω πως κανονικά, η χήρα του.

- Αυτή η κανονικότητα με ανησυχεί κυρ-δικαστή.

Θα είχα σίγουρα μια κουβεντούλα με την βυζάτη ξανθιά κι αυτή την φορά χωρίς καλόγερο πίσω απ' την πόρτα. Μόνον παρέα με τον Τούρκο μου. Πρώτα έπρεπε να την βρούμε όμως. Το δίκτυο των ζητιάνων δεν έδωσε αποτέλεσμα ούτε η επίσκεψη στο παλάτι του Γρασιανού αργότερα. Ο Βιτάλιος ήταν όλο υπεκφυγές, όταν ο Τούρκος τον ταρακούνησε λίγο μας είπε πως είχε πάει να εξομολογηθεί στην Αγία Ειρήνη. Με το αυτοκρατορικό μου πάσο ζήτησα απ' τον Βιτάλιο ευγενικά να μας ακολουθήσει κι αυτός αρνήθηκε. Κατέληξε πεταμένος στο πίσω μέρος της άμαξας τυλιγμένος με σκοινί απ' τους ώμους μέχρι τους αστραγάλους σαν λουκάνικο.

Ο ναός της Αγίας Ειρήνης, όλες οι εκκλησίες εδώ που τα λέμε, είναι καταφύγια. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να εισβάλει αναζητώντας φυγάδες εγκληματίες ούτε και με επίσημη εντολή του

αυτοκράτορα. Ανεπίσημα όμως, πολλά μπορούν να γίνουν. Ο Τούρκος με τον Πρόβο, τον Φλόριαν και τα παλληκάρια τους σχεδίασα μια διάρρηξη την ίδια νύχτα. Τους ζήτησα ν' αποφύγουν να χύσουν θεϊκό αίμα. Για μερικά θεϊκά καρούμπαλα δεν είχα αντίρρηση. Προσφέρθηκα να βοηθήσω και μου είπαν ότι μπορώ να κρατάω τα γκέμια της άμαξας. Αυθάδικα κωλόπαιδα.

Η διάρρηξη της Βασιλικής της Αγίας Ειρήνης δεν ήταν εύκολη υπόθεση, το να περιφέρεσαι παντού μέσα σ' αυτήν αναζητώντας μια ξανθιά με μεγάλα βυζιά δεν την έκανε ευκολότερη ακόμα κι αν μύριζε γαρδένια. Μερικοί μοναχοί χρειάστηκε να ξυπνήσουν και να μιλήσουν για να βρεθούν μετά με καρούμπαλο στο κεφάλι, μερικοί άλλοι καρουμπάλιασαν χωρίς να χρειαστεί να μιλήσουν, ο Τούρκος μαζί με τον Φλόριαν βρήκαν σε μια μισοσκότεινη κρεβατοκάμαρα δυο μεγάλα βυζιά με ξανθό κεφάλι να τρίβονται στην γυμνή κοιλιά ενός μοναχού! Το δώρο. Ανιέλλα και Δαμιανός, μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Μερικές φορές οι συμπτώσεις είναι με το μέρος σου. Η άμαξα με τους συνεργάτες μου και δυο δεμένους σαν λουκάνικα πίσω έφτασε στο σπίτι την ίδια στιγμή που ο Ιωνάς ήρθε να με βρει και να επιβεβαιώσει αυτό που είχαμε υποπτευθεί, πως δηλαδή ο γερουσιαστής Γρασιανός είχε δολοφονηθεί δηλητηριασμένος με Μπλε Λωτό, αυτό το νούφαρο σε αφθονία στις τεχνητές λιμνούλες του παλατιού του.

Ο Πρόβος και οι δικοί του κατέληξαν στις κουζίνες ως συνήθως για να δοξάσουν την μαγειρική της Ελένας, έστειλα τα ερωτευμένα πιτσουνάκια Ιωνά και Υπατία στο σπίτι τους κι εγώ μαζί με τον Τούρκο και τ' απαραίτητα κατεβήκαμε την πέτρινη σκάλα στην πίσω έξοδο του σπιτιού που έβγαζε στην θάλασσα, εκεί που δίπλα βρίσκεται το κελί των ανακρίσεων μας. Οι τρεις κρατούμενοι απαλλαγμένοι απ' τα σκοινιά που τους έδεναν ήταν γυμνοί όπως τους γέννησε η μάνα τους και δεμένοι πισθάγκωνα πάνω σε καρέκλες. Το όργανο του Βιτάλιου επιβεβαίωνε την φήμη του σαν τρίτο πόδι και υπήρχε απόδειξη ότι η Ανιέλλα δεν ήταν γνήσια ξανθιά αλλά αυτό το ήξερα. Ο Τούρκος έδειχνε εκστασιασμένος στην θέα του στήθους της, εγώ πάλι ... όχι. Δεν είναι του γούστου μου, τι να κάνουμε ; Τους αφαιρέσαμε τα τσουβάλια απ' τα κεφάλια αλλά όχι τα φίμωτρα. Είχαν εγκαταλείψει κάθε προσπάθεια να λυθούν κι ήταν ακίνητοι πάνω στις καρέκλες του και ίσως παγωμένοι. Δεν έκανε ζέστη τις νύχτες, είχε υγρασία και ήταν και τσίτσιδοι. Το ίδιο και η ατμόσφαιρα αν αναλογιστεί κανείς την θέση που βρίσκονταν. Παγωμένη.

- Λοιπόν, αγόρια και κορίτσια, σίγουρα καταλαβαίνετε το λόγο για τον οποίο βρίσκεστε σ' αυτήν την θέση. Όλα όσα ζητάω να μάθω, όλα όσα ζητάει ο εργοδότης μου να μάθει και δεν

είναι άλλος απ' τον αυτοκράτορα, είναι τα σκουλήκια που ισχυρίζεται ότι του ανήκουν και το εργαστήριο αναπαραγωγής τους. Τίποτα άλλο. Μετά θα σας παραδώσω στο Πραιτόριο κι ένα δικαστήριο θα κρίνει τα εγκλήματά σας και θα επιβάλει ποινές. Με το δεδομένο ότι άνθρωποι αποκεφαλίζονται σήμερα για πολύ λιγότερο σημαντικούς λόγους, αν ήμουν στην θέση σας θ' ανησυχούσα για το πόσο καλά στέκεται το κεφάλι μου στους ώμους. Αλλά αυτό μου είναι εντελώς αδιάφορο. εγώ μόνον τα σκουλήκια γυρεύω. Αυτή είναι μια πολιτισμένη και φιλική ανάκριση που αν την αρνηθείτε θα νιώσετε όπως ένιωσε ο καημένος ο Κόμης όταν τον σκοτώσατε. Καημένος επειδή το μόνο του ελάττωμα, αν το πεις έτσι, ήταν ότι ήταν γαμίκουλας μόνον και τα μυστικά που του αποσπάσατε είναι κρατικά μυστικά και η πράξη σας έσχατη προδοσία. Πως λέτε να συνεχίσουμε ;

- Δεν θα μας πάρεις κουβέντα, είπε το σκληρό αντράκι ο παπάς.

-.. Όπως επιθυμείς. Θα ξεκινήσουμε τότε με σένα ηλίθιο μπάσταρδο. Ξερίζωσέ του τ' αριστερό μάτι σε παρακαλώ, αδέρφι.

Η Ανιέλλα έκανε να ξεφωνίσει και το 'πνιξε, ο Βιτάλιος ξεροκατάπιε επειδή το στόμα του ήταν ξερό κι ο καλόγερος συνέχισε.

- Δεν θα τολμήσεις! Θα σε τιμωρήσει ο Θεός!

- Γιατί εσένα σε τιμώρησε όταν έκανες το ίδιο στ' αφεντικό σου ; ήξερες ότι ήταν πατέρας σου βρωμερό κτήνος ;

Αυτή την φορά η Ανιέλλα ξεφώνισε υστερικά κι ο Τούρκος την φίμωσε.

-..Ο Θεός μου ζήτησε να το κάνω, είπε ο χρήσιμος ηλίθιος

- Ήρθε και σε βρήκε στον ύπνο σου και σε διέταξε, ε ; Από την στιγμή που αυτός ο κατά συρροή δολοφόνος αυτοκράτορας Κωνσταντίνος ξεκίνησε αυτή την φάμπρικα με τα "οράματα" ο κάθε βλαμμένος φανατικός ισχυρίζεται το ίδιο. Γιατί έπρεπε να τον σκοτώσεις τον Κόμη. Τα είχες τα σκουλήκια και το εργαστήριο με τον κολλητό σου τον Αρκάδιο.

- Είχα τις εντολές μου απ' τον Θεό. Τον απεσταλμένο του επί γης. Τον πνευματικό μου πατέρα, τον γνήσιο. Αυτός ήταν ένα φίδι, μια σάπια ψυχή που της άξιζε να πεθάνει.

- Και η μάνα σου ;

- Ποια μάνα μου ; ποτέ μου δεν γνώρισα μητέρα.

- Η γυναίκα που σκότωσες στο δάσος ήταν η μάνα σου, δεν το 'ξερες ;

- Τί σκατά μου λες τώρα! Μια αιρετική μάγισσα ήτανε σ' επαφή και συνεργασία με τον διάβολο.

- Αυτό σου είπαν ανόητε ; Η εκκλησία σε χρησιμοποίησε σαν κοινό εκτελεστή για να σκοτώσεις την μάνα σου και το 'χαψες ; Στ' αλήθεια πιστεύεις ότι είναι απεσταλμένος του Θεού ; βλαμμένε. Τους ήξερα σαν πούστηδες και παιδεραστές και τώρα τους μαθαίνω και σαν εγκληματική συμμορία που εκδίδει συμβόλαια θανάτου.

- Ο Θεός οδήγησε το χέρι μου, τον χαβά του ο φανατικός
- Θα τα μεταβιβάσω στον αυτοκράτορα κι ο πνευματικός σου πατέρας θα εκτελεσθεί, να το ξέρεις.

- Δεν θα τολμήσεις. Κανείς δεν θα σε πιστέψει.
- Η βυζάτη ξανθιά και μακρυτσούτσουνος φροντιστής θα μαρτυρήσουν για να σώσουν το τομάρι τους.

Χαμογέλασα και κοίταξα το ζεύγος που κούναγε καταφατικά το κεφάλι μ' ενθουσιασμό. Η Ανιέλλα έδειχνε σαν να 'θελε να μιλήσει και την ξεφίμωσα.

- Θα σου τα πω αλλά μετά θέλω να πάω σε μοναστήρι και να πάρω όρκους πίστης.

Το γνωστό τροπάριο. Όποιος εγκληματίας πλήρωνε κάτι τις τον δέχονταν σε μοναστήρι όπου πέρναγε ζωή χαρισάμενη. Με τον ρυθμό που πήγαινε σε λίγο δεν θα χρειαζόμασταν φυλακές. Θα τις αντικαθιστούσαν τα μοναστήρια!

- Ανδρικά είναι τα μοναστήρια αγαπούλα αν δεν το ξέρεις αλλά αυτό θέλεις για να έχεις πελάτες. Κάτι θα σκεφτώ αφού πρώτα πάρω τους μεταξοσκώληκες. Γιατί φοβάμαι ότι θα βρω πέτρες αντί λάπης-λαζούλι εκεί που θα με στείλεις. Και για να 'χουμε καλό ρώτημα, πως ξέρεις εσύ για το εργαστήριο των σκουληκιών ;

- Έχω κάνει συνεταιρισμό με τον αρχιεπίσκοπο 50-50 για την εκμετάλλευση του μεταξιού.
- Και φυσικά ο άνδρας σου δεν είχε ιδέα γι' αυτό του έδωσες να πιεί Μπλε Λωτό.
- Πως το ξέρεις εσύ για τον Μπλε Λωτό ;; γούρλωσε τα μάτια
- Ντεντέκτιβ είμαι αν δεν το ξέρεις. Ψάχνω, βρίσκω και διαπιστώνω. Κι ο Βιτάλιος τί ρόλο παίζει στο κόλπο;

- Αυτός είναι ο εγκέφαλος σε όλα αυτά. Δικό του σχέδιο έβαλα σ' εφαρμογή.
- Κι εγώ που νόμιζα ότι το μέγεθος δεν έχει σημασία!

Είπα κι έκλεισα πονηρά το μάτι στον Τούρκο. Μου εξήγησε που βρισκόταν το εργαστήριο με τους μεταξοσκώληκες που το φρόντιζαν μερικοί μοναχοί και δυο πιστοί της ευνούχοι.

- Θα σας στείλω κάτι να φάτε και κάτι να ντυθείτε αλλά θα σας κρατήσω δεμένους με αλυσίδες στον τοίχο. Θα κάνω την αναφορά μου στον αυτοκράτορα με τις καταθέσεις σας που

θα μου υπογράψετε. Και να παρακαλάτε να βρω τα σκουλήκια γιατί όταν γυρίσω άπραγος θα σας κάνω να πονέσετε πολύ.

- Ο Αρκάδιος θα τα υπερασπιστεί με την ζωή του τα ζωντανά.

Είπε τ' αντράκι κι έκανε τον Βιτάλιο να σπάσει ένα αχνό χαμόγελο κάπως ειρωνικό. Πολύ εύκολα μου φάνηκαν όλα αυτά.

- Σ' αυτήν την περίπτωση θα πρέπει να πεθάνει τότε

Είπα βλοσυρός πριν φύγω.

ΔΕΚΑΤΡΙΑ

Lush life

Ο Ιγνάτιος και ο Δόμους οργάνωσαν την επιχείρηση. Εγώ με τον Τούρκο ακολουθήσαμε αλλά σαν παρατηρητές, δεν θα συμμετείχαμε.

Ήταν ένα μικρό κι απομονωμένο στα δυτικά προς τον Τρίτο Λόφο, όχι μακριά απ' το υδραγωγείο του Βάλενς. Το πρώτο ύποπτο που είδαμε ήταν πως όλα τα παράθυρα ήταν κλειστά. Οι μεταξοσκώληκες θέλουν φως για να ζήσουν. Ο Δόμους και η ομάδα του με μια ντουζίνα Πραιτοριανούς δεν ήταν ευγενικοί για την εισβολή. Γκρεμίσανε πόρτες και παράθυρα και μπουκάρανε μέσα. Ο Ιγνάτιος βγήκε λίγο μετά χλωμός σαν πεθαμένος και μας πλησίασε.

- Έλα να ρίξεις μια ματιά, Τέο. Δεν υπάρχει τίποτα μέσα εκτός απ' το πτώμα ενός καλόγερου ήδη σε αποσύνθεση.

Μπήκαμε μέσα μαζί με τον αρχηγό. Στο εσωτερικό φαινότανε σαν να είχε περάσει σίφουνας και να είχε αφήσει σκόνη φεύγοντας. Ο νεκρός μοναχός στο πάτωμα είχε κακοποιηθεί φρικτά πριν του κόψουν τον λαιμό. Κατά τα φαινόμενα έμοιαζε να είναι ο Αρκάδιος. Κάπου ανάμεσα σε σκόνες και πεταμένα ξύλα βρήκα ένα φύλλο μουριάς. Όχι ολόκληρο, το μισό. Το άλλο μισό φαινόταν φαγωμένο. Υπήρχε λοιπόν εδώ εργαστήριο αναπαραγωγής μεταξοσκώληκα που μάλλον είχε μεταφερθεί αλλού και κάτω από άλλη διοίκηση αφήνοντας πίσω του ένα σπίτι

ερείπιο γεμάτο σκόνη κι έναν νεκρό καλόγερο. Για μια φευγαλέα στιγμή είχα υποθέσει ότι το θέμα είχε λήξει αλλά όπως το υποπτευόμουν, είχα δουλειά ακόμα μπροστά μου.

Δεν υπήρχε τίποτα άλλο να κάνουμε εκεί και γυρίσαμε πίσω στο σπίτι. Ζήτησα απ' τον Τούρκο να ζητήσει βοήθεια από μια κοπέλα και να μπανιάρουν και να ντύσουν την Ανιέλλα μ' ένα παλιό φόρεμα της Ελένας που θα της ήταν ίσως λιγάκι στενό στο μπούστο και να την φέρει στο σαλόνι. Είχα στο νου μου μια πολιτισμένη συζήτηση, λίγο κρασί και ότι άλλο ήθελε προκύψει.

Μετά από καμιά ώρα εμφανίστηκε μπροστά μου αρκετά παρουσιάσιμη. Είχε ξαναβρεί και τον πληγωμένο θηλυκό εγωϊσμό της καθαρή και ευπρεπώς ντυμένη. Έβαλα δυο κούπες κρασί, κεραμικές, όχι από όνυχια, γι' ανάκριση το πήγαινα και όχι ξελόγιασμα, και της πρόσφερα μία.

- Πιες κάτι και μην το φοβάσαι, έχω ξεμείνει από Μπλε Λωτό και θα πρέπει να περάσω απ' τον κήπο σου να μαζέψω λίγο.

Ξέρετε τι είναι το χαμόγελο-δηλητήριο ; Αυτό φόρεσε η Ανιέλλα μετά το σχόλιο.

- Σε δουλέψανε και σ' εκμεταλλεύτηκα άσχημα, μπέμπα. Δεν ξέρω ποιος, ο καλόγερος, ο φροντιστής ή ο παπάς αλλά μπορεί και οι τρεις μαζί. Χρησιμοποίησαν εσένα και τα βυζιά σου για το δικό τους συμφέρον. Δεν υπήρχε απολύτως τίποτα σ' αυτό το σπίτι που μ' έστειλες εκτός απ' το πτώμα ενός μοναχού, του Αρκάδιου υποθέτω. Πες μου τώρα όλη την αλήθεια σε παρακαλώ και ίσως αναθεωρήσω την πρώτη σκέψη μου να σε σκοτώσω.

-.. Τέο, αγαπούλα μου, σ' ορκίζομαι δεν έχω ιδέα. Ο Δαμιανός μου είπε για το σπίτι δυο μέρες μετά που γύρισαν όταν ήρθε να πάρει το ... δωράκι του και το μετέφερα στον Βιτάλιο που έτρεξε αμέσως να βρει τον Αρχιεπίσκοπο. Μετά απ' αυτό είχα το τελευταίο ραντεβού με τον Κόμη που του άφησα και το σημείωμα κι απ' αυτό το σημείο και μετά δεν έχω ιδέα τι συνέβη.

- Βρήκες όμως χρόνο να ποτίσεις Μπλε Λωτό τον άντρα σου και να τον στείλεις στα θυμαράκια.

- Αυτό το παραδέχομαι. Χειραγωγήθηκα σαν χαζή απ' αυτόν τον μουντάρη παπά που μου υποσχέθηκε πλήρη εξιλέωση κι αντ' αυτού είμαι φάτσα με τον δήμιο... εκτός κι αν με βοηθήσεις αγαπούλα μου. Τέο, μωρό μου, είσαι ότι καλύτερο αρσενικό έχω γνωρίσει και θα είμαι πάντα δίπλα σου για ότι μου ζητήσεις. Θα κάνω τα πάντα για σένα, μωρό μου, στο υπόσχομαι.

Γυναίκες ! τι έχει αλλάξει απ' τον 6ο αιώνα. Μην με κατηγορήσετε άδικα για μισογύνη ή πούστη, τις λατρεύω αλλά εάν η ανθρώπινη φύση ήταν και είναι πάντα μια εντελώς άγνωστη μυστηριώδης μεταβλητή, η γυναικεία φύση σπάει όλα τα ρεκόρ.

- Αλήθεια, Ανιέλλα ; Ότι και να σου ζητήσω ; Πήδα τότε απ' το παράθυρο.

Το είπα κι άνοιξα το παράθυρο πάνω απ' τα τείχη της Προποντίδας.

- Μου ζητάς να πεθάνω για χάρη σου, αγάπη μου. Δεν θα σου ήμουνα πολύ πιο ευχάριστη ζωντανή ;

Άρχισε να γδύνεται και την έκοψα απότομα.

-..Σταμάτα εκεί που είσαι. Δεν έχω τα προσόντα του Βιτάλιου αλλά ξέρω κάποιον που θα το χαρεί πολύ.

Άνοιξα την πόρτα να μπει ο Τούρκος που παραμόνευε και τους άφησα να περάσουν μερικές στιγμές ηδονής. Με τις ξανθιές δεν τα πάω καλά, με τα μεγάλα βυζιά ακόμα χειρότερα αλλά τ' αδέρφι μου έχει άλλα γούστα και τ' ασπάζομαι. Χρειαζόμουν να σκεφτώ καλά την επόμενη κίνηση και σε τέτοιες στιγμές πας στην μάνα σου. Όχι για να βυζιάξεις αλλά αν η μάνα σου είναι στις κουζίνες μαζί με την Φαύστα το φαγητό τους είναι πάντα εξαίσιο. Ο τούρκος ήρθε μισή ώρα αργότερα πεινασμένος και χαμογελαστός. Την είχε κλειδώσει στο δωμάτιό του και της έστειλε ένα δίσκο φαγητά. Ο παμπόνηρος την προόριζε για δεύτερο ημίχρονο. Χαλάλι του. Του ζήτησα να πάρει τον Δαμιανό δεμένο μια βόλτα με το καΐκι στην θάλασσα και να μην τον "χαλάσει" πολύ. Απλώς ήθελα λίγο χρόνο με τον Βιτάλιο μόνο του και δεν θα μπορούσα να κάνω τα ίδια κόλπα όπως με την Ανιέλλα μαζί του. Αφού καλοφάγαμε κι έφυγε πρώτος να το κανονίσει, κατέβηκα στο κελί που ο Βιτάλιος ήταν δεμένος μόνος του σε μια καρέκλα αλλά ντυμένος. Έτσι ήταν λιγότερο τρομακτικός. Εγώ έπρεπε να γίνω και πέρασα αμέσως στην επίθεση.

- Νομίζω πως είμαι υποχρεωμένος να σε σκοτώσω, παλιόμουτρο. Ήξερες ότι δεν θα βρω τίποτα εκεί που μ' έστειλε η Ανιέλλα και δεν με προειδοποίησες.

- Ήλπιζα να ζήσω λίγο παραπάνω, αυτός ήταν ο λόγος. Τι σημασία θα είχε σε τελική ανάλυση ; ήξερα ότι το εργαστήριο είχε μεταφερθεί αλλά δεν έχω ιδέα που. Ο αρχιεπίσκοπος, ολόκληρη η Εκκλησία ίσως, μας δούλεψαν όλους για τα καλά. Δες πως κατάντησε ο νεαρός βλάκας.

- Εκεί τα καταφέρνουν καλά. Γέμισε ο τόπος χρήσιμους ηλίθιους. Παρόλα αυτά, ακόμα πιστεύω ότι δεν μου τα έχεις πει όλα.

- Και τι έχω να κερδίσω αν στα πω όλα ;

- Έναν ανώδυνο γρήγορο θάνατο. Δεν πιστεύω να νομίζεις ότι μπορεί να την γλυτώσεις μετά απ' όλα αυτά.

- Γιατί όχι ; Άλλοι έκαναν πολύ χειρότερα και την έχουν γλυτώσει και περνάνε ζωή και κότα στα μοναστήρια.

- Δεν πάει άλλο αυτή η φάμπρικα, Βιτάλιε. Κι αν δεν την σταματήσει η εκκλησία ή ο αυτοκράτορας θα το κάνω εγώ.

- Είσαι πάνω απ' τον Θεό και τον αυτοκράτορα, Βάρδα; Χαμογέλασε ειρωνικά

- Δεν είμαι από πάνω ούτε από κάτω από κανέναν, εξυπνάκια. Γεννήθηκα ελεύθερος και αυτο-νομος που σημαίνει ότι έχω τους δικούς μου νόμους και κώδικες ηθικής. Γι' αυτό θα σε σκοτώσω. Πες μου τώρα πως το θέλεις.

- Άκουσα πως πέθανε ο Κόμης Θεόδωρος και σίγουρα δεν επιθυμώ να πάθω τα ίδια γι' αυτό θα σου τα πω αλλά... γιατί θα με σκοτώσεις ; Εγώ προσωπικά δεν έκανα κανένα έγκλημα. Ήρθαν σε μένα επειδή είχα κάτι που αυτοί δεν έχουν. Μυαλά. Και όταν δεν με χρειαζόνταν άλλο με παράτησαν. Για το μόνο που μπορείς να με κατηγορήσεις είναι συνεργός στον φόνο του αφεντικού μου. Αλλά δεν ήμουν εγώ που τον σκότωσα όπως δεν ήμουν εγώ που σκότωσε τον Κόμη. Γιατί θα με σκοτώσεις ;

- Έχεις λόγο και αιτία και είσαι ιδιαίτερα ευφυής, Βιτάλιε, στο αναγνωρίζω. Αν μου πεις αυτά που ξέρεις θα σου χαρίσω την ζωή αλλά μην σε ξεγελάει η καλοσύνη μου. Δοκίμασε να με παραμυθιάσεις και θα γνωρίσεις την άλλη μου πλευρά.

- Ο Κλήρος, η αγία εκκλησία τα θέλει όλα. Ο αρχιεπίσκοπος πρέπει να έχει ενημερώσει τον Πατριάρχη αλλά πιστεύω πως δεν έχει ιδέα για τις μεθόδους του για να επιτελέσει τον σκοπό του. Ο Κόμης αποδείχτηκε πολύ πονηρός. Την δεύτερη μέρα που οι καλόγεροι εγκαταστάθηκαν στο σπίτι που επισκέφθηκες, επιτέθηκε με μερικούς άνδρες και το μετέφερε αλλού λέγοντας στους κατασκόπους του ότι η δουλειά τους τελείωσε και μπορούσαν να επιστρέψουν εκεί που ήταν πριν και να περιμένουν την κλήση του αυτοκράτορα για την ανταμοιβή τους. Με έκπληξη μάλλον το δέχτηκαν αλλά υπάκουσαν στις διαταγές του Κόμη. Εκεί νομίζω ότι ο Δαμιανός σκότωσε τον Αρκάδιο. Είχε φαντάζομαι εντολή να το κάνει. Μετά, εγώ μαζί με τον αρχιεπίσκοπο σκαρφιστήκαμε το σχέδιο με το χαμένο παιδί για δόλωμα στον Κόμη με σκοπό να μάθουμε που έκρυψε τα σκουλήκια. Εκεί ο καριόλης ο παπάς μ' εγκατέλειψε και πήγε με την Ανιέλλα και τον Δαμιανό. Μετά απ' αυτά που συνέβησαν στον Κόμη, υποθέτω ότι οι παπάδες έχουνε μείνει μόνοι τους να κινούν τα νήματα, άγνωστο που. Όλοι οι ανταγωνιστές είναι εκτός παιχνιδιού. Δεν πιστεύω να τους νοιάζει καθόλου τι θ' απογίνει ο πιστός τους νεαρός υπηρέτης, πολύ λιγότερο δε εγώ και η Ανιέλλα. Αυτά είναι όλα.

Ο άνθρωπος ήταν φανερά θύμα της ευφύιας του, μπορεί και του αφύσικου οργάνου του. Η ηθική του ήταν αμφιλεγόμενη αλλά δεν του άξιζε να πεθάνει μόνον γι' αυτό. Η μεγάλη πλειοψηφία των κατοίκων του πλανήτη πάσχουν απ' αυτό και όλοι χαίρουν άκρας υγείας. Τον άφησα κι έφυγα αλλά ξαναγύρισα κρατώντας μια μεγάλη τσάντα. σάκο.

-..Θα σου δώσω μια βάρκα και δυο κουπιά. Σ' αυτήν την τσάντα έχεις ότι χρειάζεσαι για δυο-τρεις μέρες ακόμα και μερικά λεφτά. Ξεκίνα να τραβάς κουπί δυτικά όσο αντέχεις. Όταν έχεις απομακρυνθεί πολύ και βγεις στην στεριά, βούλιαξε την βάρκα να εξαφανιστεί κι εξαφανίσου μαζί της. Η συμβουλή μου είναι να πας όσο πιο μακριά μπορείς και να κρατήσεις χαμηλό προφίλ. Είσαι έξυπνος και καπάτσος και θα την βρεις την άκρη. Φρόντισε μόνον να μην ξανασυναντηθούμε ποτέ.

Μ' ευχαρίστησε και ξεκίνησε αμέσως την κωπηλασία.

ΔΕΚΑΤΕΣΣΕΡΑ

Cheek to cheek

Είχα ακόμα έναν άσσο στο μανίκι μου. Ζήτησα απ' τον Τούρκο ν' αφήσει τον καλόγερο να φύγει και να τον παρακολουθεί 24/24. ήλπιζα ότι θα μας οδηγήσει στη φάρμα. Ο Τούρκος είναι αυθεντία στην παρακολούθηση. Δεν φαίνεται πουθενά και βρίσκεται πάντα εκεί που πρέπει. Μπορεί να μείνει μέρες χωρίς φαγητό και ύπνο ά χρειαστεί για να μην αφήσει το θήραμά του. Γεννημένος κυνηγός ιχνηλάτης. Το δίκτυο των ζητιάνων που τόσο μας βοηθούσε σε αναζητήσεις αυτή την φορά αποδείχτηκε άκαρπο. Κανένα σημάδι από τέτοιου είδους φάρμας στην Πόλη και στα περίχωρα. Ο Δαμιανός ήταν η μοναδική μου ευκαιρία. Η φάρμα δεν θα μπορούσε να δουλέψει χωρίς την συνδρομή του ειδικά τώρα με τον Αρκάδιο νεκρό. Ο καλόγερος πήγε κατευθείαν στην Αγία Ειρήνη, σε καταφύγιο και στα χέρια του πνευματικού του πατέρα. Ο Τούρκος δεν το κούνησε ρούπι.. Τρεις μέρες και δυο νύχτες ο Τούρκος βολευότανε με τ' απαραίτητα απ' τους ζητιάνους γύρω απ' την Βασιλική κι ούτε ο παπάς ούτε ο Δαμιανός έκαναν μια κίνηση. Αποφάσισα να επέμβω.

- Είναι αδύνατον, Θεόφιλε παιδί μου.

Ο αρχηγός Ιγνάτιος όταν του το ζήτησα

- Ποτέ στο παρελθόν ένα καταφύγιο της πίστης δεν έχει παραβιαστεί, είναι άσυλο, το λέει και η λέξη. Κανένας αυτοκράτορας δεν μπορεί ν' αντέξει τέτοιο σκάνδαλο

- Δεν πρόκειται να το μάθει κανείς, αρχηγέ. Οι άνδρες σου, το επίσημο κράτος δεν θα συμμετάσχει. Μόνον να μπλοκάρει την περίμετρο του ναού για δυο ώρες την νύχτα με πολιτική περιβολή και να κρατήσουν όλους μακριά απ' την εκκλησία. Εγώ είμαι άθεος κι αμαρτωλός και δεν δίνω δεκάρα για καταφύγια εγκληματιών. Αυτοί είναι γκάνγκστερ κι έτσι πρέπει ν' αντιμετωπισθούν. Το μόνο που θέλω είναι καναδυό ωρίτσες μαζί τους χωρίς να φοβάμαι ότι θα μου την πέσει κάποιος αγριεμένος όχλος φανατικών. Μόνον την προστασία σου ζητάω, αρχηγέ, όχι την συμμετοχή σου. Ολάκερη την "παράνομη και σκανδαλώδη βλασφημία" θα την αναλάβω προσωπικά μαζί με τις συνέπειές της. Άθεος είμαι, πως θ' αφορίσουν έναν τέτοιο ;

Τον έπεισα τον αρχηγό να βάλει κάμποσους άνδρες σε περίμετρο γύρω απ' την Βασιλική και να μην αφήσουν κανέναν να μπει ή να βγει. Ζήτησα απ' τον Πρόβο και τον Φλόριαν να έρθουν μαζί μου να πάμε να βρούμε τον Τούρκο που ήταν συνέχεια εκεί. Ήταν μεσάνυχτα.

Βρήκαμε εκείνη την αθέατη πορτούλα απ' όπου είχαν μπει η Ανιέλλα κι ο Δαμιανός μετά την συνάντηση που με ξέρανε, την ίδια που μπήκε ο Δαμιανός όταν τον άφησα να φύγει. Ο Τούρκος έπιασε δουλειά με τα εργαλεία του διότι θέλαμε ήσυχη είσοδο. Ακόμα κι ο Πρόβος, παλιά караβана στο κουρμπέτι, έμεινε έκπληκτος με τις δεξιότητες του Τούρκου. Η πορτούλα άνοιξε και όπως το φανταζόμουνα οδηγούσε κατευθείαν στα διοικητικά διαμερίσματα της Βασιλικής. Οι πελώριοι αυτοί ναοί είναι έρημοι τέτοια ώρα εκτός από μερικούς νεωκόρους που μένουν εκεί να τους φροντίζουν και αυτήν την ώρα θα έπρεπε να κοιμούνται. Εγώ ήθελα μόνον τον αρχιεπίσκοπο και το ψυχοπαίδι του. Ο Πρόβος και ο Φλόριαν φρόντισαν τους νεωκόρους αθόρυβα, έκπληκτοι βρέθηκαν δεμένοι φιμωμένοι στα κρεβάτια τους. Τα διαμερίσματα του αρχιεπίσκοπου ήταν τα μοναδικά φωτισμένα.

- Πρέπει να κινηθούμε ταχύτατα, τέκνο μου, αρκετό καιρό χάσαμε,

- Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι με παρακολούθησαν, άγιε πατέρα και δεν μπορούν να κάνουν τίποτα όσο είμαι κλεισμένος εδώ. Μην με υπολογίζεις. Θα κινδυνέψουμε να τινάξουμε στον αέρα δυο χρόνια δουλειά. Αλλά εσύ, εσύ, πάτερ έχεις και την δύναμη και τους άνδρες που μπορείς να μαζέψεις και δεν με χρειάζεσαι προσωπικά. Κράτα με ασφαλή εδώ και φέρε μερικούς να τους δείξω τι πρέπει να κάνουν.

- Δεν υπάρχουν τόσοι πολλοί έμπιστοι σαν εσένα, τέκνο μου αλλά δεν θα ρισκάρω την ασφάλειά σου. Πόσους θα χρειαστείς ;

-..Τέσσερις είναι αρκετοί αλλά αν είναι έξι θα γίνει πιο γρήγορα. Θα πρέπει να ξεριζώσουν τα φυτά για να μεταφυτευθούν κάπου αλλού πολύ μακριά κι αν μπορώ να το προτείνω, περισσότερες από μία φάρμες. Ο Κόμης πριν πεθάνει μου αποκάλυψε ότι πριν έξι μήνες είχε καταφέρει να βρει μουριές κι έχει κάνει ολόκληρη την Πελοπόννησο ένα τεράστιο χωράφι με μουριές.

** Από τότε και γι' αυτό τον λόγο την λένε Μωριάς ή Μωρέας.*

Η πόρτα δεν ήταν κλειδωμένη, γιατί να ήταν ; Όταν μπουκάρουμε μέσα φουριόζοι ο παπάς μαζί με τον Δαμιανό ήταν σκυμμένοι πάνω σ' ένα μεγάλο τραπέζι φωτισμένο με κηροπήγια γεμάτα χάρτες εδώ κι εκεί. Μαχαίρια φύγανε κι απ' τους δυο μας σκίζοντας τον αέρα και τους κάρφωσαν τα ρούχα στις καρέκλες. Πριν ακόμα καταλάβουν τι είχε συμβεί βρέθηκαν μ' ένα μαχαίρι στο λαιμό και φάτσα με δυο αγριεμένα μούτρα.. ο Τούρκος με το άλλο του χέρι κυμάτιζε την φοβερή χαντζάρα του στον αέρα.

- Πως τολμάτε να εισβάλετε στον οίκο του Θεού κατ' αυτόν τον τρόπο ;

Φώναξε έξαλλος ο παπάς με αγανάκτηση.

- Δεν είναι πια οίκος του Θεού, τραγόπαπα αλλά διευθυντήριο εγκληματικής οργάνωσης που σκοπό έχει να καταστρέψει την αυτοκρατορία και να εκθρονίσει τον βασιλιά. Ο αυτοκράτορας κυβερνάει στην γη κι ο Θεός σου στους ουρανούς, αν και κανείς δεν τον έχει δει ποτέ.

-..Βλασφημία ! Αυθάδης βλασφημία. Θα σαπίσεις στην Κόλαση.

- Ενώ εσύ θα τρως λουκούμια στον Παράδεισο. Άκουσέ με καλά βρομόγερε. Δεν έχω χρόνο για θεολογικές μαλακίες και φιλοσοφική αντιπαράθεση. Συνωμοτείτε εναντίον του αυτοκράτορα , εσύ και όλη η Εκκλησία από πίσω σου, και αυτό είναι εσχάτη προδοσία και μάλλον ο βασιλιάς θα σας κόψει τα κεφάλια, κάτι που δεν μ' ενδιαφέρει και ούτε με θλίβει. Εγώ θέλω αυτά που κλέψατε. ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ τα σκουλήκια ;;;

- Δεν έχω ιδέα για τι πράγμα μιλάς. Φύγετε αμέσως πριν φωνάξω τους φρουρούς.

- Όλοι σου οι φύλακες έχουν συλληφθεί και αδρανοποιηθεί, παπά και η Βασιλική είναι περικυκλωμένη από στρατεύματα μ' εντολή κανείς δεν μπαίνει κανείς δεν βγαίνει. Πες μου που είναι οι μεταξοσκώληκες γιατί θα σε ματώσω άσκημα πριν σου κόψει τον λαιμό ο αυτοκράτορας.

- Δεν ξέρω, ψιθύρισε αδύναμα σαν επιθανάτιο ρόγχο.

- Θες να πεις ότι δεν σου είπε ακόμη ;

- Είμαι εντελώς αμέτοχος σε όποια εγκληματική πράξη έχει προβεί τούτος ο νεαρός
Ακούγοντας αυτό ο Δαμιανός τινάχτηκε στην καρέκλα του έκπληκτος. Μόλις τον είχε εγκαταλείψει ο πνευματικός πατέρας του στην βορά των θηρίων σε μια ύστατη προσπάθεια να την σκαπουλάρει ο ίδιος.

- Αυτός ο μοναχός εκτελεί δικές σου διαταγές, βρωμιάρη κι εσύ... αα! Εσύ μιλάς με τον Θεό. Με οράματα στον ύπνο σου. Δαμιανέ, πες μου που είναι τα σκουλήκια πριν σας σπάσουνε οι μύτες.

Ο Δαμιανός έμεινε αμίλητος και βρέθηκαν κι οι δυο αιμόφυρτοι στο δάπεδο να σκούζουν σαν γουρουνόπουλα.

- Μην του πεις τίποτα παιδί μου. Εδώ είναι άσυλο και οίκος του Θεού. Δεν μπορούν να μας κάνουνε τίποτα.

- Έχεις κάνει πολύ κακή εκτίμηση της κατάστασης, παπά. Εδώ δεν είναι κανένα άσυλο και κανένας οίκος κανενός Θεού. Κανείς δεν ξέρει ότι ήμαστε εδώ και κανείς δεν πρόκειται να το μάθει.

Λέγοντας αυτό, τον μπούκωσα σφιχτά με μια πατσαβούρα. Αυτό ήταν ένα σήμα που το κατάλαβε ο Τούρκος και με μια αστραπιαία κίνηση του τσάκισε το χέρι στον αγκώνα πάνω στο γόνατό του προκαλώντας ένα ανατριχιαστικό θόρυβο. Ο παπάς λιποθύμησε αμέσως κι ο Δαμιανός τινάχτηκε για να βρεθεί μ' ένα μαχαίρι κολλημένο στον λαιμό του. Έσκυψα κοντά στ' αυτί του και του ψιθύρισα.

- Αυτό θα κρατήσει όλη νύχτα. Όταν κάποτε πεθάνει, θα έρθει η σειρά σου και μ' εσένα θ' αρχίσουμε με τα μάτια. Σκέψου το καλά, αξίζουν όλα αυτά για μερικά σκουλήκια ;

- Σταμάτα σε παρακαλώ, θα σε οδηγήσω στην φάρμα.

- Που βρίσκεται ;

- Στην άλλη όχθη. Πρέπει να διασχίσουμε το Κέρας.

Πολύ έξυπνος ο Κόμης ! τα σκουλήκια ήταν έξω απ' την Πόλη χωρίς στην πραγματικότητα να είναι εκτός. Στην πέρα όχθη του Βοσπόρου !

- Προχώρα να πάμε αμέσως. Καταλαβαίνεις πιστεύω πως ο παπάς πρέπει να πεθάνει. Τι απ' τον αυτοκράτορα τι από μένα. Ο Τούρκος θα φροντίσει να γίνει ανώδυνα.

Του έδεσα σφιχτά τα χέρια κολλημένα στα πλευρά του και βγήκαμε. Ο Τούρκος μας βρήκε πολύ σύντομα. Σκούπιζε την χαντζάρα του σε μια βελούδινη κουρτίνα. Κατάλαβα ότι ο αρχιεπίσκοπος είχε πάρει τον δρόμο για πάνω να βρει τον Θεό του να τα κουβεντιάσουνε.

Αναρωτιόμουν τι είδους μπαγαμποντιά θα έκανε για να πείσει τον δημιουργό του ότι ήταν ένας καλός και τίμιος άνθρωπος.

Συναντήσαμε τον Πρόβο και τον Φλόριαν και βρήκαμε έναν απ' τους άντρες του Ιγνάτιου. Του ζήτησα να πάει τρέχοντας να ειδοποιήσει τον αρχηγό να μας περιμένει στο λιμάνι στα Νεώρια μαζί με δυο ντουζίνες γεροδεμένους.

ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

It's only a paper moon

Η Πέρα ήταν μια περιοχή της Κωνσταντινούπολης στην απέναντι όχθη του Βοσπόρου στα βορειοδυτικά της χερσονήσου που τις χώριζε το Χρυσό Κέρας, μια στενή λωρίδα θάλασσας. Χτισμένη αμφιθεατρικά πάνω στον λόφο του Γαλατά κατέληγε σε απόκρημνα βράχια απέναντι απ' τα οχυρωματικά τείχη της Πόλης, και στο βόρειο σημείο της υπήρχε ένα μικρό απάγκιο λιμάνι που βόλευε για την σύνδεσή της με την μητρόπολη μιας και οδικώς, η απόσταση όταν έκανες το γύρο του Κέρατος απ' την στεριά ήταν τεράστια. Ο Κόμης Θεόδωρος δεν μπορούσε να βρει καλύτερη κρυψώνα για την φάρμα του. Έξω απ' τα τείχη την Πόλης και τόσο κοντά σ' αυτήν δύσκολα προσπελάσιμη απ' την θάλασσα.

Ο Ιγνάτιος είχε κινηθεί πολύ γρήγορα. Όταν φτάσαμε στα Νεώρια το πλοίο ήταν έτοιμο και μας περίμενε μαζί με καμιά εικοσαριά καλοφαγώμενους και τον αρχηγό τον ίδιο. Σιγά που θα έχανε τέτοια παράσταση. Ο Δαμιανός δεν είχε βγάλει κουβέντα σε όλο τον δρόμο. Φανταζόταν μάλλον τι τον περίμενε ειδικά τώρα που ο προστάτης του είχε χάσει το κεφάλι του. Για μερικά σκουλήκια την σπουδαιότητα των οποίων ουδέποτε είχε καταλάβει. Χάραζε η μέρα κι ο ήλιος δεν θ' αργούσε να σηκωθεί αλλά εμείς είχαμε δρόμο ποδαράτο επειδή το λιμανάκι της Πέρας είναι στα βόρεια του Λόφου του Γαλατά και η Φάρμα ήταν στην αντίθετη μεριά με το λόφο ανάμεσά τους. Όταν τελικά φτάσαμε, το πρώτο πράγμα που μας έκανε εντύπωση ήταν το

τεράστιο περιβόλι με μουριές που την περιέβαλε. Ο Κόμης είχε κάνει σπουδαία δουλειά. Τα είχε προετοιμάσει φυτεύοντας μουριές εκεί που ήθελε. Η φάρμα ξυπνούσε σιγά-σιγά κι είδαμε μια μικρή κίνηση στον περίβολο αλλά αυτό δεν εμπόδισε τους Πραιτοριανούς να μπουκάρουν απ' όλες τις μεριές κι η γιορτή τελείωσε νωρίς. Μερικοί άκακοι μοναχοί, χρήσιμοι ηλίθιοι, βρίσκονταν εκεί γι' αγροτικές εργασίες με διαταγές των ανωτέρων τους και δεν ήξεραν περί τίνος πρόκειται. Όταν τους συνέλαβαν και τους πέταξαν σε μια γωνιά όλους μαζί δεμένους, δεν σταμάτησαν ν' αλληλοκοιτάζονται μ' έκπληξη. Τα πiónια του αρχιεπίσκοπου, τα πiónια του κλήρου, για την δόξα του πανταχού παρών και τα πάντα πληρών. Τους είχα υποσχεθεί παράδεισο και τώρα ήταν αντιμέτωποι με τον δήμιο. Να ελπίζω πως ο αυτοκράτορας θα έδειχνε κατανόηση κι επιείκεια, οι άνθρωποι αυτοί ζούσαν σε μια πελώρια πλάνη.

Ο Κόμης είχε στήσει μια αξιοθαύμαστη φάμπρικα. Μεταξοσκώληκες σέρνονταν παντού πάνω σε μαρουλόφυλλα τρώγοντας αδιάκοπα πρασινάδα και γεννοβολούσαν κουκούλια που τα έβραζαν σε κάτι πελώριους βραστήρες για να πάρουν μετά το μεταξωτό νήμα. Σ' ένα έρημο δωμάτιο βρήκαμε τέσσερις σκλάβους του Κόμη αλυσοδεμένους. Ήταν οι πρώτοι εργάτες πριν την επιδρομή των παπάδων. Με λύπη πληροφορήθηκαν όταν τους ελευθερώσαμε για τον θάνατο του αφεντικού τους, ο Κόμης ήταν αγαπητός ακόμα κι απ' τους σκλάβους του. Κρίμα, ο Κόμης εκτός από γαμίκουλας ήταν ένας εξαιρετικός άνδρας. Ο Ιουστινιανός είχε ταλέντο στο να διαλέγει αξιόπιστους και αποτελεσματικούς συνεργάτες, το επιβεβαιώνουν και οι Ιστορικοί.

Ο Ιγνάτιος με εντολή του αυτοκράτορα κατάσχεσε και την διπλανή φάρμα δενδρόφυτη με μουριές υποσχόμενος μεγάλη αποζημίωση και αμέσως οργάνωσε φρουρά και περίμετρο. Οι μεταξοσκώληκες ανήκαν πλέον στην αυτοκρατορία και κανείς δεν μπορούσε να τους κλέψει. Εγώ κι ο Τούρκος πήραμε μόνοι μας το караβάκι της επιστροφής μεταφέροντας μια επιστολή-πρόσκληση του Ιγνάτιου για τον αυτοκράτορα και τον Βαρσύμη να επισκεφθούν την νέα αυτοκρατορική βιοτεχνία που είχε πολύ μέλλον.

ΔΕΚΑΕΞΙ

Alone Again (Naturally)

Εκείνο το τεμπέλικο απόγευμα, η αυτοκράτειρα Θεοδώρα γυμνή στο κρεβάτι της χάζευε την Αντωνίνα που ντυνόταν και χαϊδευόταν αισθησιακά ταυτοχρόνως. "Αυτή η γυναίκα είναι διάολος" σκέφτηκε από μέσα της. Είχε πάντα καινούργια ερωτικά κόλπα που τα εφάρμοζε πάνω της και την τρέλαινε αυτά τα τεμπέλικα απογεύματα που συνευρίσκονταν. Κατά βάθος την ζήλευε που είχε διατηρήσει τέτοια ερωτική λαιμαργία μετά από τόσα χρόνια αλλά περισσότερο την ζήλευε επειδή η δική της θέση δεν της επέτρεπε κάτι τέτοιο αν και το ζητούσε. Ο Κόμης στρατηγός Βελισάριος είχε συμβιβαστεί με τις απιστίες της συζύγου του αλλά ο Ιουστινιανός θα την αποκεφάλιζε επί τόπου αν ανακάλυπτε απιστία. Ο σκανδαλώδης γάμος τους μερικά χρόνια πριν δεν είχε ξεχαστεί και ούτε επρόκειτο. Στα μάτια του λαού, η Θεοδώρα ήταν πάντα μια αρτίστα, αρκουδοχορεύτρια και αυτοκράτειρα-πόρνη. Αυτό δεν μπορούσε να το αλλάξει. Πόσες χαρές είχε στερηθεί ! Αλλά ο Ιουστινιανός ήταν κατηγορηματικός πριν τον γάμο. Ότι έγινε δεν ξεγίνεται αλλά τώρα που έγινε αυτοκράτειρα κομμένο το κοκό, έπρεπε να συμπεριφέρεται σαν αυτοκράτειρα. Αυτός ήταν και ο κύριος λόγος που ζήλευε την Αντωνίνα αλλά ευτυχώς που

υπήρχε κι αυτή με τα καινούργια κόλπα της κάθε φορά για μερικά [τεμπέλικα απογεύματα. \(The Kinks\)](#)

Όταν η Αντωνίνα τελείωσε αυτό που έκανε, ντύσιμο και μαλακία ταυτοχρόνως, ήρθε κι έκατσε στην άκρη του κρεβατιού χαϊδεύοντάς της το μπούτι.

-.. Έχω καινούργιο εραστή, αγαπημένη μου και είναι καταπληκτικός!

Της άρεσε να την πικάρει λέγοντάς της τέτοια που αυτή δεν μπορούσε να κάνει

- Σε μια στιγμή οργασμιακής τρέλας εχθές του υποσχέθηκα κάτι μεγάλο και δεν ξέρω τί. Μάλλον θα χρειαστώ την βοήθειά σου.

Τα σεξουαλικά παιχνίδια της Αντωνίνας έχουν μια τιμή. Πόρνη ήταν πριν γίνει κυρία και οι πόρνες δεν το δίνουν τσάμπα. Εκτός από εκείνη την ξανθιά απ' την Γαλατία που αυτοκτόνησε όταν έμαθε ότι οι άλλες πληρωνόντουσαν. Η τιμή της Αντωνίνας σήμερα δεν ήταν λεφτά. Υπηρεσίες και χάρες ζητούσε, η ίντριγκα ήταν δεύτερη φύση της.

- Και... ποιος είναι αυτός ο ταλαντούχος προικισμένος άνδρας, αγαπούλα, ρώτησε η Θεοδώρα χωρίς να είναι σίγουρη αν ήθελε το χέρι της Αντωνίνας να μετακινηθεί πιό πάνω αλλά την είχε ήδη εξαντλήσει η αχόρταγη.

- Ο Κόμης Μερκούριος, γλυκιά μου. Μπορείς να κάνεις κάτι γι' αυτόν ; του το υποσχέθηκα.

- Αντωνίνα, αχόρταγη ερωτιάρα !!!! Πήδηξες τον Κόμη sacrarum largitionum ; Πως τον κατάφερες βρε θηρίο ;

- Δεν ξέρω κανέναν άνδρα που ήθελα να πάρω και δεν τον πήρα, καλή μου, εκτός ίσως απ' αυτόν τον απαίσιο Θεόφιλο Βάρδα αλλά και τότε, αντικαταστάθηκε από έναν Τούρκο που την έχει αλογίσια,

- Τα έχω μάθει όλα σε πληροφορώ, ατακτούλα. Όχι από προσωπική μου πείρα αλλά το δίκτυο των κατασκόπων μου όπως ξέρεις είναι παντού.

- Τί να του πω την επόμενη φορά που θα τον δω, αγαπημένη μου ;

- Μια τεράστια οικονομική εξέλιξη μόλις παρουσιάστηκε στην αυτοκρατορία, μωρό μου και θα φροντίσω ο Κόμης σου να έχει μερίδιο. Για πες μου, η γυναίκα του το ξέρει ;

- Δεν γνωρίζω ούτε μ' ενδιαφέρει. Τι θα κάνει ; Θα τον χωρίσει ή θα μου επιτεθεί ; Και στις δυο περιπτώσεις είναι νεκρή.

Ο Κόμης sacrarum largitionum είναι ένας ανώτερος δημόσιος υπάλληλος υπεύθυνος του νομισματοκοπείου, (σεκέλιον) κι επιβλέπει τα Τελωνεία, τις κρατικές βιοτεχνίες και τους οπλουργούς καθώς και τα κρατικά ορυχεία χρυσού και αργύρου. Ήταν αποδέκτης κάποιων

ειδικών φόρων, πλήρωνε τεράστια δώρα σε μισθοφόρους του στρατού και διακινούσε όλη την ιματιοθήκη του παλατιού. Ο Κόμης Μερκούριος ήταν ένας ψηλός και καλοφτιαγμένος σαραντάρης, ίσως και νεότερος, που είχε σπουδάσει Νομικά και Φιλοσοφία στο πανεπιστήμιο. Ήταν σ' αυτό το πόστο εδώ και μερικά χρόνια και είχε να επιδείξει αξιοζήλευτα αποτελέσματα. Όταν παρουσιάστηκε το σχέδιο για τους λαθραίους μεταξοσκώληκες, ο Βαρσύμης και ο αυτοκράτορας είχαν δυο επιλογές. Τον Θεόδωρο και τον Μερκούριο. Προτιμήθηκε ο πρώτος διότι ήταν εργένης. Μια σύζυγος στο σπίτι είναι επικίνδυνη πηγή διαρροής μυστικών. Κανείς δεν ήξερε τότε για τα μεγάλα βυζιά της Ανιέλλας.

Η Θεοδώρα δεν είχε κανένα πρόβλημα να "σπρώξει" τον Μερκούριο στον Βαρσύμη για ένα κομμάτι της πίττας. Δεν ήτανε δα και σαν να πρότεινε κάποιον άχρηστο. Ο Κόμης κουβαλούσε εξαιρετικά διαπιστευτήρια. Η Αντωνίνα έπρεπε να είναι ικανοποιημένη με αυτήν την εξέλιξη κι ανυπομονούσε να διαπιστώσει την ευγνωμοσύνη της την άλλη βδομάδα σ' ένα τεμπέλικο απόγευμα. Μια δεύτερη σκέψη ήταν να ζητήσει απ' τον Ιουστινιανό να του δωρίσει το κατασχεμένο παλάτι του γερουσιαστή Γρασιανού αλλά υποχώρησε όταν έμαθε ότι ο αυτοκράτορας το είχε τάξει στον Βαρσύμη. Ο ανόητος Τζούστι, αυτό το παλάτι θα ήταν υπέροχη δεύτερη κατοικία για την αυτοκράτειρα και την συνοδεία της αλλά ο Αεί καχύποπτος Ιουστινιανός δεν της επέτρεπε να ξεμυτίσει απ' το παλάτι. Έπρεπε να συμβιβαστεί με μερικά τεμπέλικα απογεύματα μόνο.

Ο νέος υπουργός Οικονομικών Πέτρος Βαρσύμης και ο κολλητός βοηθός του Μερκούριος αποδείχτηκαν πολύ αποτελεσματικοί με την εκμετάλλευση του καινούργιου αγαθού και το θησαυροφυλάκιο γνώρισε μέρες δόξας. Όχι, ο Βαρσύμης δεν μείωσε τους φόρους γιατί τα πάρα πολλά λεφτά είναι πάντα καλύτερα απ' τα πολλά λεφτά. Ζήτησε απ' τους πλούσιους και τους ευγενείς να επενδύσουν στον νέο προϊόν δίνοντας πρώτος με τον Μερκούριο το παράδειγμα με δημόσιες βιοτεχνίες επεξεργασίας μεταξιού και οι καρχαρίες που μύρισαν αίμα έπεσαν με τα μούτρα. Ολόκληρες περιοχές κοντά στην Πόλη μετατράπηκαν σε φυτείες μουριών και αναπαραγωγής μεταξοσκώληκα, η Πελοπόννησος στην γειτονική Ελλάδα η πιο γνωστή. Η υφαντουργία του νήματος σε ύφασμα και τα εργοστάσιά της παρέμειναν κοντά στη πρωτεύουσα που έγινε το απόλυτο κέντρο παραγωγής μεταξωτών σε όλο τον κόσμο. Μέσα σ' ένα χρόνο, μεταξωτά υφάσματα με περίτεχνα σχέδια κατέκτησαν τις αγορές της Δύσης εκθρονίζοντας την Κίνα και την Περσία παίρνοντας την θέση τους στις πλούσιες και απαιτητικές αγορές της Δύσης.

Περισσότερα λεφτά, κρατικά έσοδα, σήμαινε περισσότερα δημόσια κτίρια, νοσοκομεία, εκκλησίες, πολεμικές εκστρατείες και ανακτήσεις εδαφών ανατολικά και δυτικά, η Βυζαντινή αυτοκρατορία γνώρισε το απόγειό της στην διάρκεια της Ιουστινιάνειας βασιλείας. Μερικά σωσμένα μνημεία μέχρι σήμερα αποτελούν απόδειξη της δόξας της. Τα ερειπωμένα και χαμένα απομεινάριά της έμειναν να θυμίζουν την παρακμή της και την εξαφάνισή της.

Στο Πρακτορείο Ιδιωτικών Ερευνών Βάρδας & Σια προσφέρθηκε επιλογή. Ο Κόμης Μερκούριος εμφανίστηκε αυτοπροσώπως ένα μεσημέρι με συνοδεία έξι ατόμων και πλήρη λαμπρότητα. Μας πρόσφερε ιδιόκτητο υφαντουργείο και εμπόριο μεταξιού στα περίχωρα προσφορά του ίδιου του αυτοκράτορα ή ένα σεντούκι χρυσάφι. Ο Παππούς Αρχιμήδης είχε αποτύχει να με κάνει οινοπαραγωγό και κρασέμπορα κι ο Ιουστινιανός αργότερα είχε το ίδιο αποτέλεσμα θέλοντας να με κάνει μεταξο-υφαντουργό. Ένα σεντούκι με χρυσό ήταν πιο χρήσιμο. Είχα ακόμα μια αδερφή να παντρεύσω.

ΤΕΛΟΣ

ΒΙΒΛΙΟ ΤΡΙΤΟ

Η ΧΗΡΑ

Θεόφιλος Βάρδας # 6

TABLE OF CONTENTS A Jazz playlist

ONE	Anything goes
TWO	From this moment on
THREE	Isn't it romantic
FOUR	The other woman
FIVE	Killing me softly...
SIX	Thou swell
SEVEN	So What
EIGHT	You do something to me
NINE	I could write a book
TEN	Every time we say goodbye
ELEVEN	From rugs to riches
TWELVE	It could happen to you
THIRTEEN	Memories are made of this
FOURTEEN	Kiss
FIFTEEN	Stolen moments
SIXTEEN	Fables of Faubus
SEVENTEEN	Misterioso
EIGHTEEN	The look of love

ΕΝΑ

Anything goes

Η Μπελίζα Φουρτένσια δεν είχε κανένα πρόβλημα να σκοτώσει κάποιον. Ήταν μια δουλειά, κάτι σαν βιοποριστικό επάγγελμα. Το είχε κάνει στο παρελθόν και θα το ξαναέκανε όσες φορές κι αν χρειαζόταν. Ίσως και να της άρεσε λιγάκι, δεν ήταν απολύτως βέβαιη γι' αυτό. Η Σαρκική της απόλαυση λεγόταν Ανατόλιος. Κανένας μέχρι σήμερα δεν είχε καταφέρει ούτε να πλησιάσει το μέγεθος της ηδονής που της πρόσφερε ο Ανατόλιος στο κρεβάτι. Το γεγονός ότι ο Ανατόλιος ήταν ευνούχος δεν την ενοχλούσε καθόλου. Τα μητρικά της ένστικτα τα είχε πνίξει από πολύ μικρή. Γιατί να θέλει κάποιος να μεγαλώσει παιδιά στις μέρες μας ; ήξερε πως ποτέ δεν θα ένιωθε την ανάγκη να γίνει μητέρα. Οι μανάδες είναι τα πιο δυστυχισμένα και καταθλιπτικά όντα στον κόσμο. Γιατί να θέλει να γίνει δυστυχισμένη και καταθλιπτική ; Ο Ανατόλιος δεν μπορούσε να συνουσιαστεί ούτε να προσφέρει σπέρμα για τεκνοποίηση αλλά δεν είναι αυτά που συντελούν στις σαρκικές ηδονές. Οι τεχνικές του Ανατόλιου με τα δάχτυλα του και την γλώσσα του ήταν ανυπέρβλητες, χώρια απ' την αφοσίωσή και την υπομονή του. Η Μπελίζα τώρα στα τριάντα και σεξουαλικά έμπειρη, δεν συνάντησε ποτέ έναν άντρα, ή μια γυναίκα αν έχει σημασία, που να τις είχε προσφέρει τέτοιες στιγμές έκστασης όπως της πρόσφερε ο ευνούχος της όποτε ένιωθε ξαναμμένη.

Η ικανοποίηση που εισέπραττε σκοτώνοντας έναν άνδρα περιγραφόταν μονολεκτικά. Εξουσία. Ελευθερία, αυτονομία, αυτάρκεια, ύψιστα αγαθά που κερδίζονται με σφαγές κι αίμα, η Μπελίζα έκανε αναγωγή στην μονάδα. Τρεις μέχρι τώρα και ο πλούτος που συσσωρεύτηκε σαν αποτέλεσμα ήταν αξιόλογος. Είχε φτάσει στην Κωνσταντινούπολη πριν έξι μήνες φορτωμένη χρυσάφι, αγόρασε αμέσως ένα παλάτι που ανήκε σ' ένα φαλιρισμένο και νεκρό γερουσιαστή και το είχε πάρει το κράτος, το πωλητήριο και οι τίτλοι ήταν κατευθείαν απ' τον υπουργό Βαρσύμη.

Το ταπεινό παλατάκι της βρισκόταν στους πρόποδες του Ξερόλοφου, μεταξύ του Φόρουμ του Αρκάδιου στην Νότα Μέση και τη ακτή της Προποντίδας, ένα διώροφο μαρμάρινο με στεγασμένο πόρτικο από διπλούς Ιωνικούς και μια βαριά σιδερένια εξώπορτα. Η πρόσβαση απ' την Μέση ήταν ιδιωτική και αποκλειστική και η θέα απ' το σαλόνι του μαγευτική. Μέσα σ' αυτό το υπέροχο σαλόνι γινόταν αυτό το βράδυ το συμπόσιο. Η Μπελίζα Φουρτένσια είχε καταφέρει σε λιγότερο από έξι μήνες το πρόσωπο για το οποίο κουβέντιαζαν όλοι. Οι ευγενείς, η αστική τάξη κι οι παλατιανοί, άλλοι με ζήλεια κι άλλοι με θαυμασμό. Ο πολυτελής τρόπος διαβίωσης, η γενναιοδωρία της και κυρίως τα φημισμένα συμπόσια που έδινε την είχαν κάνει κέντρο του κάθε κουτσομπολιού. Αυτά τα συμπόσια, σαν τούτο το σημερινό, δεν είχαν κανόνες, όλα μπορούσαν να συμβούν και συνήθως κατέληγα σε Ρωμαϊκό όργιο. Στους πλούσιους και τους ευγενείς πάντα αρέσει το τσάμπα φαγητό ειδικά όταν ακολουθείται από σεξ ασχέτως με τί, άνδρα ή γυναίκα ή γκρουπ χωρίς ερωτήσεις. Το μόνο που νοιάζονται είναι πως θα εξασφαλίσουν πρόσκληση αυτοί και όχι ο γείτονας για το έχουν να το λένε την επομένη. Γαστριμαργικά εδέσματα και γαμίσι όλα δωρεάν, ποιος λέει όχι ; Τρία μέλη της κυβέρνησης με τον βαθμό του Κόμη απόψε, δύο γερουσιαστές, τρεις ανώτεροι αξιωματικοί του στρατού και μερικοί μεγαλοβιοτέχνες, όλοι συνοδευόμενοι μα κανείς με την σύζυγό του. Δεν πας σε τέτοια συμπόσια με την γυναίκα σου! Πας με την "ανιψιά" σου που μόλις ήρθε απ' την επαρχία. Για τους ασυνόδευτους αρσενικούς, η Μπέλιζα είχε φροντίσει να καλέσει μερικές νέες χήρες. Η Αυρηλιάνα ήταν μία απ' αυτές, και μερικές κοπέλες απ' την αυλή της Θεοδώρας που αυτή η ίδια είχε υποδείξει.

Αυτά τα φημισμένα συμπόσια της Μπελίζας, εκτός απ' την αφθονία των εδεσμάτων, την ποιότητα του κρασιού και τα επακόλουθα, είχαν κι ένα τελετουργικό. Κάτι που αφορούσε την αποκλειστικό καβαλιέρο της ίδιας της Μπελίζας. Ο κάθε άνδρας, συνοδευμένος ή ασυνόδευτος, έγραφε τ' όνομά του σ' ένα καλά διπλωμένο χαρτί και όλα τα χαρτάκια έμπαιναν μετά σε μια κάλπη που είχε μια σχισμή σαν τους κουμπαράδες αλλά δεν ήταν γουρουνάκι, και μετά από ένα καλό ανακάτεμα η Μπελίζα τράβαγε ένα κλήρο που είχε γραμμένο επάνω ένα όνομα κι ο

τυχερός θα ήταν ο σύνοδός της για όλη την νύχτα. Και στα φανερά και στα κρυφά. Όλοι περίμεναν μ' αγωνία το τελετουργικό, οι άνδρες περισσότερο διότι η Μπελίζα ήταν το είδος της γυναίκας που όλοι ονειρεύονται.

Ήταν ψηλά και αθλητική με γυμνασμένο κορμί και όλες τις καμπύλες στην θέση που έπρεπε να βρίσκονται στο ιδανικό μέγεθος, κάτι που τ' ολομέταξο εφαρμοστό της φόρεμα άφηνε πολύ τολμηρά να δείχνει. Δεν ήταν ξανθιά όπως θα μπορούσες να φανταστείς μια ξανθιά. Τα μαλλιά της είχαν το χρώμα του ώριμου σταχίου με ανταύγειες. Το πρόσωπό της ήταν σμιλεμένο από καλλιτέχνη και τα χρυσαφένια γατίσια μάτια της σε προσκαλούσαν να κολυμπήσεις μέσα μέχρι να πνιγείς. Εάν ήταν άγαλμα, θα ήταν η Γαλάτεια του Πυγμαλίωνα.

Το ίδιο τελετουργικό κι απόψε με τον Ανατόλιο να μαζεύει κλήρους στην κάλη του, ένα μικρό περίτεχνο σεντούκι με καπάκι το οποίο περίτεχνα άλλαξε μ' ένα ολόιδιο που έκρυβε κάτω απ' την Τόγκα του μόλις τελείωσε το μάζεμα. Πάντα το ίδιο γινότανε. Οι αφελείς νόμιζαν ότι η τύχη διαλέγει τον συνοδό-εραστή της Μπελίζας όταν αυτή τον έχει ήδη διαλέξει από πριν. Η δεύτερη κάλη που έκρυβε ο Ανατόλιος ήταν κι αυτή γεμάτη κλήρους αλλά όλοι είχαν γραμμένο το ίδιο όνομα ! το όνομα που αυτή είχε διαλέξει. Κανείς δεν είχε πάρει χαμπάρι το κόλπο αλλά και κανέναν δεν τον ένοιαζε. Κάποτε θα κέρδιζαν, το σημαντικότερο ήταν να πάρουν πρόσκληση. Μπορεί η Μπελίζα να ήταν η ονειρεμένη κατάληξη αλλά αυτό που περίσσευε δεν ήταν καθόλου για πέταμα. Πάντα όλες οι καλεσμένες της ήταν πανέμορφες και καλλιεργημένες.

- Ο Κόμης Δημήτριος, φώναξε δυνατά η Μπελίζα χαμογελώντας.

Το σχεδίαζε εδώ και τρεις βδομάδες. Μετά από έξι μήνες στην Πόλη, τα συμπόσια, τις επισκέψεις της στα Λουτρά και τις πληροφορίες που μάζεψα ο Ανατόλιος, είχε αποφασίσει ότι ο Κόμης Δημήτριος θα ήταν ο επόμενος.

Ο Κόμης Δημήτριος ήταν ο φροντιστής-διευθυντής της Δημόσιας Βιβλιοθήκης και αυτομάτως ο Διευθυντής του Πανεπιστημίου της Κωνσταντινούπολης που ήταν ακριβώς δίπλα απ' την Βιβλιοθήκη. Κι αν η Βιβλιοθήκη ήταν ελεύθερη για όλους, το Πανεπιστήμιο δεν ήταν.

Ήταν σχολάριος υψηλής μόρφωσης και φίλος και δάσκαλος του Ιουστινιανού ο οποίος για να τον τιμήσει είχε μια καρέκλα με τ' όνομά του στο Αυτοκρατορικό Συμβούλιο. Αλλά τα πλούτη του Δημήτριου δεν προέρχονταν απ' την μόρφωσή του. Ήταν κτηματίας τεράστιων εκτάσεων γης στα περίχωρα στις οποίες ξήλωσε τις προηγούμενες καλλιέργειες και φύτεψε μουριές με υπόδειξη του Βαρσύμη και τα μεταξωτά της παραγωγής του γίνονταν ανάρπαστα. Ο

Κόμης Δημήτριος ήταν μέσα στους πέντε πιο πλούσιους πολίτες της Πόλης μετά τον Ιουστινιανό. Αλλά δεν δήλωνε βιομήχανος, ήταν άνθρωπος των γραμμάτων και η δουλειά του στο Πανεπιστήμιο και την Βιβλιοθήκη η κύρια απασχόλησή του. Κι άλλοι ευγενείς σαν αυτόν είχαν την ευκαιρία να πάρουν προνόμια με το εμπόριο του μεταξιού και έπεσαν με μανία να πολλαπλασιάσουν τα πλούτη τους. Δεν ήταν ένας απ' αυτούς. Αυτός είχε ήδη τόσα πολλά που ακόμα περισσότερα δεν είχαν καμιά ωφέλεια. Μερικές φορές οι πλούσιοι έχουν κάποια λογική. Πολύ λίγοι, αλλοίμονο.

Το πρόσωπο του Κόμη φωτίστηκε σαν να φορούσε κάποιο αόρατο φωτοστέφανο όταν άκουσε τ' όνομά του, πλησίασε την οικοδέσποινα και γονατίζοντας της φίλησε το χέρι.

- Η τιμή που μου κάνεις είναι τεράστια. Αισθάνομαι προνομιούχος, δέσποινα Μπελίζα.
- Λέγε με Ίζα, Κόμη. Είμαι σίγουρη πως η τιμή θα είναι όλη δική μου το πρωί.

Του έριξε το δόλωμα μ' ένα απ' τ' ακαταμάχητα χαμόγελά της που πήγε εντελώς στράφι διότι τα μάτια του Κόμη δεν έλεγαν να ξεκολλήσουν απ' το ντεκολτέ της.

Τις επόμενες δύο ώρες η Μπελίζα έμαθε όλα όσα δεν ήξερε για τον Κόμη και τις δραστηριότητές του κι επιβεβαίωσε αυτά που ήδη ήξερε. Ο Κόμης έτρωγε απ' τις άκριες των δαχτύλων της, το λάγνο βλέμμα της ήταν γεμάτο υποσχέσεις και τ' αστεία της όλα σεξουαλικού περιεχομένου. Η νύχτα σε έκσταση το Κόμη μόλις είχε αρχίσει. Κρατικές αποφάσεις και οικονομική διαχείριση θα έπρεπε να περιμένουν την επόμενη. Απόψε έπρεπε να ξαναβρεί την σχεδόν ξεχασμένη δυναμικότητά του και ν' αποδείξει στην οικοδέσποινα ότι δεν είχε κάνει λάθος επιλογή. Ήταν με διαφορά η πιο όμορφη γυναίκα που είχε συναντήσει στην ζωή του. Η μακαρίτισσα η γυναίκα του δεν ήταν άσκημη αλλά η Μπελίζα ήταν δημόσιος κίνδυνος σε δυο πόδια. Ο Κόμης ήταν 52 χρονών αλλά έδειχνε σαν να ήταν 51. Η σύζυγός του και μητέρα του μονάκριβου γιού του είχε πεθάνει πριν τρία χρόνια, η τελευταία του απώλεια. Η Εκκλησία του είχε πάρει τον γιό του πολύ νωρίτερα. Ένας έξοχος και πνευματώδης νεαρός που εγκατέλειψε τις εγκόσμιες απολαύσεις και τα πλούτη κι αφοσιώθηκε στην μελέτη θρησκευτικών και μυστικιστικών θεωριών κλεισμένος στο μοναστήρι του Στουδίου. Ποτέ δεν έπαψε να τον λατρεύει και να τον φροντίζει αν κι εντελώς αντίθετος με τις επιλογές του. Η μοναδική διασκέδαση του Κόμη μετά τον θάνατο της γυναίκας του ήταν οι αρτίστες χορεύτριες ή ηθοποιοί, μια απασχόληση βιτρίνα για τις ακριβές πουτάνες. Στην μεγάλη πλατεία μπροστά απ' το παλάτι σουλατσάριζαν τις νύχτες οι φτηνές αλλά ο Κόμης δεν σύχναζε εκεί.

Χορεύτριες και μουσικοί κατέλαβαν το κέντρο του σαλονιού, ο αισθησιακός χορός τους ήταν η σπίθα που έβαλε την φωτιά στους καλεσμένους που σχημάτισα ζευγάρια και τριολέ κι άρχιζαν να χαμουρεύονται ξεδιάντροπα. Η Μπελίζα έκανε νόημα στον Ανατόλιο που εξαφανίστηκε σ' έναν διάδρομο, πήρε τον Κόμη απ' το χέρι και τον οδήγησε εκεί που είχε εξαφανιστεί ο ευνούχος. Όταν μπήκαν στην κρεβατοκάμαρά της, μερικά κεριά ήταν ήδη αναμμένα, ροδοπέταλα ήταν σπαρμένα παντού και πάνω στο τεράστιο κρεβάτι της με τα μεταξωτά σεντόνια, ένα ξύλο κέδρου έκαιγε κάπου αόρατο αρωματίζοντας όλο το δωμάτιο με φινό άρωμα.

- Ομολογώ ότι ο ευνούχος σου έχει εξαιρετικό γούστο, αγαπητή μου.
- Έχει πολλά άλλα κρυφά ταλέντα, Κόμη,

είπε η Μπελίζα κι άρχισε να τον γδύνει. Τον πέταξε στο κρεβάτι, έχασε το φόρεμά της κι έπεσε επάνω του. Το ποντίκι είχε μπει στο κλουβί. Από δω και πέρα θα έπρεπε να είναι πολύ προσεκτική.

ΔΥΟ

From this moment on

- Δυο γριές έχουν έρθει να σε δούνε, αδελφέ μου

Η γλωσσοκοπάνα αδελφούλα μου Υπατία, γραμματέας του πρακτορείου

- Κάποιες που ξέρουμε, αδελφή ;

- Η μία είναι η Αντωνίνα. Την άλλη δεν την ξέρω.

- Δεν είναι γριά η Αντωνίνα, Υπατία !! Ελπίζω να μην σε άκουσε γιατί όλη της η οργή θα πέσει επάνω μου. Πες τους να περάσουν.

Το πρώτο πράγμα που έκανε η Αντωνίνα μόλις μπήκε μέσα ήταν να στείλει ένα λάγνο χαμόγελο γεμάτο υποσχέσεις προς την Μεριά του Τούρκου που ήταν όρθιος πίσω μου στην γνωστή του θέση. Ούτε μας χαιρέτησε ούτε μα σύστησε την συνοδό της. Κατευθείαν στο ψητό.

- Τι γνωρίζεις για την Μπελίζα Φουρτένσια, Τέο ;

- Όχι πολλά. Η αλήθεια είναι πως πρώτη φορά τ' ακούω τ' όνομα.

- Αυτή η καριόλα πετάει τα καλύτερα πάρτι και συμπόσια στην Πόλη και δεν μ' έχει καλέσει ποτέ ! Ούτε μια φορά. Το πιστεύεις ; Απ' τον τρόπο που μιλάς υποθέτω ότι ούτε κι εσένα σ' έχει καλέσει αλλά δεν σε νοιάζει όσο νοιάζει εμένα.

- Όχι, δεν με νοιάζει, είπα και ήμουν έτοιμος να βάλω τα γέλια.

- Από δω η δέσποινα Γκλόρια, αδελφή του Κόμη Δημήτριου που κι αυτή δεν έχει προσκληθεί ποτέ. Χρειάζεται την βοήθειά σου.

Δύσκολα κρατήθηκα να μην ξεσπάσω σε γέλια.

- Λυπάμαι πολύ, δεσποσύνες μου αλλά φοβάμαι ότι δεν μπορώ να κάνω τίποτα για να εξασφαλίσετε προσκλήσεις σ' αυτά τα συμπόσια.

- Μην γίνεσαι αυθάδικα ανόητος, Βάρδα.

Ξέρεις ότι η Αντωνίνα έχει θυμώσει όταν δεν με φωνάζει πια Τέο αλλά Βάρδα.

- Η Γκλόρια χρειάζεται την επιδέξια βοήθειά σου για κάτι πολύ σοβαρό. Είναι αρκετά πλούσια για να καλύψει τις δαπάνες κι έρχεται σε σένα με τις καλύτερες συστάσεις, τις δικές μου και της αυτοκράτειρας.

Αυτή η γυναίκα, η Γκλόρια, ήταν γεροντοκόρη. Θέλω να πω ότι όλα επάνω της έδειχναν πως ήταν γεροντοκόρη. Μερικά χρόνια μετά τα τριάντα, κοντά στα σαράντα, ρυτιδιασμένη, μάτια πεταγμένα έξω απ' τις κόγχες τους με πολύ μικρή κόρη, γερακίσια μύτη σε σκελετωμένο πρόσωπο που μπορούσες να διακρίνεις τα ζυγωματικά όπως κι ένα δειλό μουστάκι στο πάνω χείλος αν μπορούσαμε να πούμε ότι είχε διότι το στόμα της ήταν απλώς μια γραμμή κάτω απ' την μύτη της. Ήταν ντυμένη σαν γεροντοκόρη. Παλιομοδίτικο που τα καλύπτει όλα και στενό, τόσο στενό που ήταν σαν να κραύγαζε "είμαι άβυζη". Δεν θα ένιωθα ουδεμία έκπληξη αν μάθαινα πως ήταν ακόμα παρθένα αλλά τότε, δεν ήξερα ακόμα τίποτα επί του θέματος.

- Γνωρίζεις την οικογένειά μας, Βάρδα ;

- Ομολογώ ότι έχω ακούσει για τις δραστηριότητες του αδελφού σου αλλά απ' το κουτσομπολιό της Πόλης δεν έχω ιδέα.

- Ο αδελφός μου, η μοναδική μου οικογένεια, είμαι ανύπαντρη ξέρεις, είναι ένας πολύ πλούσιος άνδρας με μεγάλη επιρροή, προσωπικός φίλος του αυτοκράτορα και χήρος. Η σύζυγός του πέθανε πριν τρία χρόνια κι ο μοναδικός γιός του συνεργάζεται με τον Θεό και μόνον αυτόν. Είναι μερικές εβδομάδες τώρα που ο αδελφός μου βγαίνει μ' αυτήν την Μπελίζα Φουρτένσια και όπως μου εκμυστηρεύτηκε σκέφτεται σοβαρά να ξαναπαντρευτεί. Φοβάμαι ότι πρόκειται να δολοφονηθεί και σου ζητώ να τον προστατέψεις. Θα σε πληρώσω ότι μου ζητήσεις.

- Δεν εκτελούμε χρέη σωματοφύλακα σ' αυτό το πρακτορείο, δέσποινα. Ιδιωτικές έρευνες κάνουμε, εξαφανισμένα πρόσωπα ή αντικείμενα, απατημένους συζύγους... τέτοια πράγματα. Γνωρίζω μερικούς Πραιτοριανούς που μπορούν να το αναλάβουν εκτός εργασίας τους.

- Δεν καταλαβαίνεις. Αυτή η γυναίκα είναι επικίνδυνη!

- Πως το ξέρεις ;
- Το ξέρω !! Θα τον παντρευτεί και μετά θα τον σκοτώσει για να πάρει όλη του την περιουσία.

- Κι αν γίνει κάτι τέτοιο, εσύ τι έχεις να χάσεις ;
- Τα πάντα !
- Αυτό τα εξηγεί όλα νομίζω.
- Είσαι αυθάδης και ο σαρκασμός σου είναι προσβλητικός.
- Όλοι αυτό λένε όταν με πρωτογνωρίζουν. Όταν με γνωρίσουν καλύτερα ... το επιβεβαιώνουν.

- Θέλω να σε προσλάβω να συλλέξεις πληροφορίες γι' αυτήν την δολοφονική γυναίκα απ' την μέρα που γεννήθηκε. Τέτοιες δουλειές δεν αναλαμβάνει το πρακτορείο σου ;

- Τέτοιες, ναι.
- Πες μου τι θα κοστίσει.
- Η τιμή θα καθοριστεί μετά τ' αποτελέσματα. Δεν υπάρχει τιμή αν δεν υπάρχουν αποτελέσματα.

- Σωστό κι έντιμο.
- Γι' αυτό το λόγο οι τιμές μας μερικές φορές μπορεί να είναι υπερβολικές. Επειδή μπορεί να χάσουμε τον καιρό μας δουλεύοντας χωρίς αποτέλεσμα και αμοιβή.

- Σωστό κι έντιμο.

Περιορισμένο λεξιλόγιο είχε η μαντάμ. Αυτή η γραμμή που είχε για στόμα ήταν για να τρώει και να λέει βλακείες, όχι για κάτι άλλο.

- Τί μπορείτε να μου πείτε για την Μπελίζα Φουρτένσια εκτός απ' τ' ότι είναι πολύ όμορφη και σέξι ;

- Την ξέρεις ; αναπήδησε η Αντωνίνα.
- Δεν την ξέρω αλλά είμαι ντεντέκτιβ. Ο τρόπος που μου μιλήσατε και οι δύο γι' αυτήν κάνει το συμπέρασμα αυτονόητο.

- Μην μεγαλώσεις άλλο, Θεόφιλε αγαπούλα, και μπορεί μαζί μ' εσένα να μην μεγαλώσουμε κι εμείς! Τέλοσπάντων, είναι πάμπλουτη, όμορφη και σέξι και δίνει λαμπρά πάρτι και συμπόσια που κανείς από μας δεν ξέρει αλλά όλη η Πόλη μιλάει γι' αυτά για πολλές μέρες. Κατέφθασε στην Βασιλεύουσα πριν ένα εξάμηνο περίπου φορτωμένη χρυσάφι, αγόρασε την βίλλα και άρχισε να συναναστρέφεται αμέσως με την άρχουσα τάξη και μέχρι σήμερα καλά τα έχει

καταφέρει. Αυτά μόνον στα σίγουρα. Και, ναι, είναι πολύ όμορφη και σέξι όπως είπες αλλά και φορτωμένη χρυσό. Κι η Γκλόρια υποπτεύεται ότι όλα αυτά τα λεφτά δεν προέρχονται από νόμιμη κτήση. Κι επειδή δεν μοιάζει ούτε σαν πειρατής ούτε σαν ληστής, υπέθεσε ότι μπορεί να είναι μια μαύρη χήρα. Γι' αυτό σου ζήτησε να ερευνήσεις το παρελθόν της.

- Δεν είναι πολλά για να ξεκινήσουμε αλλά έχουμε και άλλες πηγές που δεν χρειάζεται να γνωρίζετε. Περάστε παρακαλώ απ' την αδελφή μου και γραμματέα για ν' αφήσετε διευθύνσεις κι επαφές και να υπογράψετε μια εξουσιοδότηση για τις υπηρεσίες μας

- Εσύ κι εγώ πρέπει να τα πούμε ιδιαιτέρως κάποια στιγμή, είτε η Αντωνίνα

-..Δεν πάω πουθενά χωρίς τον Τούρκο, Αντωνίνα μωρό μου.

- Αν ήθελα τον Τούρκο θα το ζητούσα απ' τον Τούρκο. Το δοκίμασα, καλά ήτανε αλλά θέλω εσένα.

- Το πρόγραμμά μου είναι κάπως σφιχτό τελευταία, Αντωνίνα, θα δω τι μπορεί να γίνει.

- Ασχολήσου με την υπόθεση της Γκλόρια, είναι καλό παιδί και της αξίζει αλλά παράλληλα, εξασφάλισέ μου μια πρόσκληση σ' ένα απ' αυτά τα γαμημένα συμπόσια. Δεν ανέχομαι να με αγνοούν.

- Σου υπόσχομαι να κάνω ότι μπορώ, γλυκιά μου.

Πριν φύγουν η Αντωνίνα πήγε κοντά στον Τούρκο και του ψιθύρισε κάτι στ' αυτή. Μετά πέρασαν στο χώρισμα της Υπατίας.

- Τι σου είπε, αδέρφι ;

- Μου ζήτησε να μπω στην εκστρατεία του Βελισάριου στην Ιταλία.

- Έλα ! και γιατί ;

- Θα πάει μαζί του και φοβάται μήπως μείνει μόνη.

- Κατάλαβα. Κι εσύ τι της είπες ;

- Ότι θα πάω.

- Αλήθεια ; Θα πας ;

- Όχι βέβαια.

- Δηλαδή της είπες ψέματα.

- Ναι, αλλά αυτή δεν το ξέρει ότι της είπα ψέματα.

- Και γιατί όλα αυτά ;

- Να την κάνω να ελπίζει μέχρι να το ανακαλύψει. Και όταν το ανακαλύψει θα είναι ήδη στη μέση της θάλασσας. Νομίζεις πως δεν θα βρεθεί κάποιος άλλος πρόθυμος να με αντικαταστήσει ;

- Είσαι πολύ παράξενος, αδελφέ μου.

- Μην λες ποτέ όχι σε μια ξαναμμένη γυναίκα. Ικανοποίησέ την μ' ένα ψέμα καλύτερα.

Ο Τούρκος μου, Αχμέτ, αδελφός μου φίλος και προστάτης. Εκπαιδευτής μου και φύλακας άγγελος. Με διδαχές για την γυναικεία φύση. Τι άλλο έμελλε να δω που δεν το 'χα δει ακόμη ;

ΤΡΙΑ

Isn't it romantic

Η Μπελίζα Βρουσάϊ έσφιξε τις παλάμες της πιο σφιχτά καθισμένη ανακούρκουδα μέσα σ' αυτή την υγρή και σκοτεινή αποθήκη. Αποθήκη! Σπάνια υπήρχε κάτι φαγώσιμο στα ράφια της. Η οικογένεια είχε έξι παιδιά, ένα μικρό κομμάτι χέρσας γης, τέσσερα γουρούνια και μερικές κότες, το σπιτάκι μ' ένα μόνο δωμάτιο για όλες τις χρήσεις έβαζε νερά απ' την στέγη όταν έβρεχε. Η ζωή σ' αυτό το απομακρυσμένο μοναχικό χωριό στα βόρεια της Σκόδρας ήταν κόλαση κι ο πατέρας της την έκανε δυο φορές κόλαση. Για κάποιο άγνωστο λόγο η μάνα της γεννούσε μόνο κορίτσια. Μόνο το πρώτο βγήκε αρσενικό κι εγκατέλειψε γρήγορα την φάτνη στα 13 να πάει να γίνει ληστής. Δεν ξανάκουσαν ποτέ γι' αυτόν. Φήμες έλεγαν ότι σκοτώθηκε μαζί με τους φίλους του όταν μπήκαν να κλέψουν την βίλλα του έπαρχου τα μαύρα μεσάνυχτα. Δεν ήξεραν ότι η συνοδεία του από έξι στρατιώτες είχε διανυκτερεύσει εκεί εκείνο το βράδυ.

Τα κορίτσια της οικογένειας που μεγάλωναν μέσα στις λάσπες μαζί με τα γουρούνια ήταν μονίμως πεινασμένα μιας κι ο πατέρας τους ξόδευε ότι έβγαζαν στο πιοτό και όλες είχαν γραμμένη την τύχη τους στο μέτωπό τους. Ο πατέρας τους άρχιζε να τις βιάζει απ' την ηλικία των έξι και όταν θα γίνονταν δεκαέξι θα τις πουλούσε σ' ένα μπουρδέλο στο Δυρράχιο, το λιμάνι στην Αδριατική και τέλος της Εγνατίας οδού απ' την Κωνσταντινούπολη. Τρεις απ' τις αδελφές της ήταν ήδη εκεί, του χρόνου ήταν η σειρά της ν' ακολουθήσει. Μέχρι τότε, έπρεπε να

περιμένει μέσα σ' αυτήν την σκοτεινή αποθήκη κάθε Τρίτη και Παρασκευή για να έρθει ο πατέρας της να την βιάσει. Τις άλλες μέρες βίαζε τις αδερφές της που ήταν μικρότερες. Τις ημέρες που δεν τις βίαζε τις έδερνε χωρίς λόγο για να μην μιλάνε. Την μάνα τους την έδερνε κάθε μέρα. Ξεκίναγε το πιτσιλι με το που άνοιγε τα μάτια του το πρωί και μετά το μεσημέρι ήταν μονίμως μεθυσμένος. Τα κορίτσια έπρεπε να φροντίσουν τα γουρούνια και τις κότες, η μάνα τους ήταν πάλι έγκυος. Σήμερα ήταν Τρίτη, η μέρα της Μπελίζας.

Η τελευταία μέρα της Μπελίζας. Το πεισματάρικο μυαλό της είχε κάνει σχέδιο και όλες τις προετοιμασίες. Ένα παλιό σκουριασμένο μαχαίρι που είχε βρει στα χωράφια το ακόνιζε για βδομάδες σε μια πέτρα γρανίτη που είχε βρει στο λόφο. Μέσα σ' ένα τετράγωνο πατσαβούρι είχε βάλει μερικά απαραίτητα και δένοντας κόμπο τις άκριες είχε κάνει ένα μπογαλάκι που το είχε κρύψει στην κουφάλα ενός μεγάλου δέντρου στο ποτάμι. Ήλπιζε να βρει ένα κλαδί να το κρεμάσει στον ώμο της. Άκουσε τα βαριά βήματα του πατέρα της να πλησιάζουν και το δεξί της χέρι έσφιξε σφιχτά την λαβή του μαχαιριού που είχε γίνει λεπτό σαν βελόνα απ' το ακόνισμα και κοφτερό σαν ξυράφι. Μύρισε την βρωμερή αναπνοή του πριν μπει ακόμα μέσα. Όταν μπήκε, με δυσκολία κρατήθηκε να μην κάνει εμετό.

- Το έχεις κρατήσει ζεστό για τον μπαμπάκα, κορίτσι μου ; είπε με την τραχιά φωνή του που έκανε τον αέρα στην αποθήκη αποκρουστικά βρωμερό.

Αυτές ήταν και οι τελευταίες λέξεις του κτήνους. Η Μπελίζα αναπήδησε στα πόδια της και έσπρωξε με μανία το μαχαίρι που κρατούσε στο δεξί της χέρι βαθιά στην αριστερή μεριά του στήθους του κατευθείαν στην καρδιά. Τα μάτια του πετάχτηκαν απ' την έκπληξη αλλά δεν πρόλαβε να πει τίποτα. Ήταν ήδη νεκρός πριν πέσει στο πάτωμα. Η Μπελίζα βιάστηκε να βγει έξω. Δεν είχε πει σε κανέναν τι σκόπευε να κάνει και ήλπιζε η μάνα της και οι αδερφές της να μην το ανάφεραν για μερικές ώρες μέχρι να καταφέρει ν' απομακρυνθεί. Έτρεξε να βρει το μπογαλάκι της κι ένα σπασμένο κλαδί να το κρεμάσει στον ώμο και άρχισε ν' ανεβαίνει τους λόφους στ' ανατολικά. Στ' ανατολικά ήταν ο προορισμός της όπως τον είχε σχεδιάσει. Θεσσαλονίκη, το εύπορο λιμάνι, η μεγαλούπολη που θα μπορούσε να χαθεί και να ξεκινήσει καινούργια ζωή. Όταν συνάντησε την Εγνατία οδό ήξερε ότι ήταν σε καλό δρόμο. Δεν έμεινε στον δρόμο, ήταν επικίνδυνο. Ανέβηκε στους λόφους βόρεια απ' τον δρόμο και τον ακολουθούσε παράλληλα. Θα την οδηγούσε στην Θεσσαλονίκη και ας πόναγαν τα πόδια της στα κατσαβράχα. Τα εφόδια το μπόγο της είχαν μείνει τα μισά, λίγο ψωμί και κρεμμύδια, σύντομα θα έπρεπε να βρει κάτι να φάει, ο ύπνος έξω τον Αύγουστο δεν ήταν πρόβλημα αλλά έπρεπε να

σκαρφαλώνει σε δέντρα τις νύχτες για ν' αποφύγει τ' άγρια ζώα που έβγαιναν κυνήγι. Εκείνο που την ενοχλούσε περισσότερο όμως ήταν η αποκρουστική μυρωδιά που έζεχνε το κορμί της. Χρειαζόταν ένα μπάνιο και το χρειαζόταν επείγοντως.

Ο Ανατόλιος ήταν ένα λάθος, ένα ατύχημα. Οι γονείς του ποτέ δεν ήθελαν παιδιά, ήταν πολύ φτωχοί, δεν μπορούσαν να τα μεγαλώσουν. Μόλις γεννήθηκε τον ευνούχισαν. Θεώρησαν ότι ήταν το καλύτερο που μπορούσαν να κάνουν για να έχει μια αξιοπρεπή ζωή. Οι ευνούχοι ήταν περιζήτητοι και απ' τους μεσαίους και απ' τους πλούσιους για ότι δουλειά μπορεί κανείς να φανταστεί. Ο Ανατόλιος αποδείχτηκε ένας εξαιρετικός νέος. Άρχισε να μαζεύει βιβλία από τότε που έγινε δέκα χρονών και ήταν πολύ μελετηρός κι έξυπνος. Ο γονείς του πίστεψαν ότι θα τα καταφέρει μια χαρά σαν ευνούχος της ανωτέρας τάξης. Παράλληλα, ο νεαρός αθλούνταν κι έκανε ένα Απολλώνιο κορμί εξπέρ στις πολεμικές τέχνες. Το μοναδικό πρόβλημα που είχε ο Ανατόλιος ήταν ότι του άρεσαν υπερβολικά τα κορίτσια! Τα σεξουαλικά του όνειρα κατέληγαν πάντα σε κλάμα επειδή ήξερε ότι δεν θα μπορούσε ποτέ. Μελέτησε τα πάντα που αφορούσαν την ανατομία ειδικά την γυναικεία. Στο πρώτο του ερωτικό ραντεβού και μέσα στην ντροπή του γι' αυτά που του έλειπαν, με μεγάλη του έκπληξη διαπίστωσε πως οι "παραλλαγές" του, όπως έλεγε τις τεχνικές που είχε σπουδάσει με την γλώσσα του και τα δάχτυλά του, πρόσφερε στην φίλη του απέραντη ικανοποίηση. Παρ' όλα αυτά όμως, τα κύρια ενδιαφέροντά του παρέμειναν τα βιβλία, ο αθλητισμός και η μάθηση. Ήξερε ότι αυτός και οι γυναίκες ήταν μόνον ηδονές, τίποτα άλλο.

Είχε καταφέρει να μπει στην δούλεψη ενός πλούσιου έμπορου σαν φροντιστής γενικών καθηκόντων και διαταγές έπαιρνε μόνον απ' τον αφέντη του, την γυναίκα του και τις δυο τους κόρες, μία εκ των οποίων είχε δοκιμάσει τις ηδονικές τεχνικές του. Η δουλειά του ήταν άψογη, όλο το υπόλοιπο προσωπικό τον αντιμετώπιζε μ' ευγένεια και σεβασμό. Του είχε παραχωρηθεί μια πλινθόκτιστη καλύβα με άχυρα στην αυλή που δεν είχε τίποτ' άλλο μέσα εκτός από βιβλία κι ένα σπαρτιάτικο κρεβάτι.

Η τελευταία του μανία ήταν η βοτανική, ο Αριστοτέλης του είχε δείξει τον δρόμο. Ήταν ήδη 18 χρονών, εντελώς άτριχος εκτός απ' τα κυματιστά καστανά μαλλιά στο κεφάλι του. Τα μισά

απ' τα χρήματα που κέρδιζε τα έδινε στους γονείς του και τ' άλλα μισά πήγαιναν για βιβλία και ρούχα. Ήτανε δανδής, του άρεσε να είναι πάντα κομψός. Και οι τρόποι του... σαν αριστοκράτης.

Εκείνο το Αυγουστιάτικο απόγευμα, όταν τελείωσε με τα ημερήσια καθήκοντά του ο Ανατόλιος πήρε το τελευταίο βιβλίο Βοτανικής που είχε αγοράσει και πήγε κάτω απ' την αγαπημένη του βελανιδιά στην άκρη του ποταμού να μελετήσει. Αυτά τα καλοκαιρινά απογεύματα όταν οι μέρες είναι ακόμα μεγάλες ήταν απ' τις πιο ευτυχισμένες του στιγμές να πάει να βρει την φύση και να μελετήσει. Του φάνηκε σαν ν' άκουσε κάποιον να τραγουδάει κάπου μακριά. Κινήθηκε αθόρυβα στην όχθη του ποταμού προς το μέρος που ακουγότανε το τραγούδι σαν γάτα, κάτι που το είχε μάθει στην εκπαίδευσή του. Ο ήχος του τραγουδιού ακουγόταν δυνατότερος τώρα κι ήταν γυναικείος. Όταν πλησίασε αθόρυβα και την είδε, κρέμασε το σαγόνι του. Μια Ναϊάδα νύμφη γεμάτη μπλε μώλωπες μπανιαριζόταν στα δροσερά νερά του ποταμού και τραγουδούσε. Τί είδους κτήνος ήταν αυτός που γέμισε αυτό το υπέροχο πλάσμα με μώλωπες ; Αθόρυβα και χωρίς να φανερωθεί κατάφερε να φτάσει στα λιγοστά πράγματά της και παίρνοντάς τα κρύφτηκε πίσω από μια μεγάλη οξιά. Η Μπελίζα δεν τον αντιλήφθηκε, ήταν τόσο χαρούμενη που είχε βρει αυτό το ποταμάκι μετά από τόσες μέρες περιπλάνηση στα κατσάβραχα, μέχρι που τραγούδαγε κιόλας. Βγαίνοντας ολόγυμνη απ' το νερό τρομοκρατήθηκε όταν είδε πως έλειπαν τα ρούχα της. Όχι ότι την πολυένοιαζε, κουρέλια ήτανε αλλά ήτανε τα μοναδικά που είχε. Δεν μπορούσε να κυκλοφορεί ολόγυμνη! Βρήκε το μαχαίρι της κρυμμένο κάτω απ' την πέτρα που το είχε αφήσει και κρατώντας το σταθερά με το δεξί της χέρι φώναξε δυνατά.

- Δείξε μου τον θρασύδειλο κώλο σου, νυφίτσα και θα σου δείξω εγώ.

Ο Ανατόλιος σκασμένος στα γέλια εμφανίστηκε απ' την κρυψώνα του με τα πράγματά της προσφέροντάς τα με τα χέρια του τεντωμένα μπροστά.

- Δεν θέλω να σου κάνω κακό, πριγκίπισσα, πίστεψέ με. Ή πρόκληση να σου σκαρώσω ένα αστείο ήταν όμως μεγάλη. Με λένε Ανατόλιο και είμαι ευνούχος όπως θα πρέπει να έχεις καταλάβει.

- Τι είσαι λέει ; Έτσι λένε τους άτριχους στα μέρη σας ;

- Είσαι εντελώς αθώα ή εντελώς απαίδευτη μου φαίνεται. Μπορεί και τα δύο. Προσφέρομαι να σου δείξω και να σε διδάξω αν μου το επιτρέπεις. Δεν θέλω το κακό σου. Μπορεί να δείχνω σαν άντρας αλλά δεν είμαι. Τα γεννητικά μου μου αφαιρέθηκαν όταν ήμουνα μωρό.

- Τί είδους βάρβαρος ήταν αυτός που θα έκανε κάτι τέτοιο σ' ένα μωρό ;

Είπε τακτοποιώντας τα κουρέλια επάνω της να κρύψει την γύμνια της.

- Το ίδιο είδος που γέμισε μελανιές ένα τόσο όμορφο γυναικείο κορμί.

Η Μπελίζα κοκκίνησε. Πρώτη φορά στη ζωή της που κάποιος της μίλαγε έτσι

- Ανατόλιε, πεθαίνω της πείνας, δεν έχω μια δεκάρα επάνω μου, περιπλανιέμαι στα κατσαβραχα τρεις μέρες τώρα και είμαι μια φυγάδα εγκληματίας. Άσε με σε παρακαλώ να συνεχίσω τον δρόμο μου αν δεν θέλεις φασαρίες.

- Είμαι πρόθυμος να σε βοηθήσω, πριγκίπισσα. Δεν είμαι σε θέση να σου προσφέρω πολλά αλλά στην κατάσταση που βρίσκεσαι οτιδήποτε σου προσφερόταν θα ήταν είδος πολυτελείας. Έλα μαζί μου, σε παρακαλώ.

Τους επόμενους έξι μήνες η Μπελίζα δεν αποχωρίστηκε ποτέ τον Ανατόλιο, δεν βγήκε ποτέ απ' το λιτό σπιτάκι του που ήταν γεμάτο βιβλία. Ο Ανατόλιος έκλεβε φαγητό απ' τις κουζίνες και της το έφερνε και τα βράδια κοιμόντουσαν σφιχταγκαλιασμένοι στο μικρό του κρεβάτι. Η Μπελίζα βρήκε τον αδερφό που δεν είχε γνωρίσει ποτέ. Υποστήριξη, υποδείξεις, ποτέ δεν ζήτησε κάτι παραπάνω απ' ότι του έδωσε. Κατάφερε να της βρει και δουλειά σαν βοηθό καμαριέρας στο πλούσιο σπίτι και η Μπελίζα άρχισε να ζει μια κανονική ζωή. Ο Ανατόλιος δεν κουράστηκε ποτέ να της δείχνει και να της μαθαίνει διάφορα. Έμαθε να γράφει και να διαβάζει. Ελληνικά και Λατινικά, Ιστορία, τον Όμηρο, τον Βιργίλιο, την Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, τους Καίσαρες... όλα. Ένα απόβραδο μετά από πέντε χρόνια αποφάσισαν να φύγουν μαζί. Φορτώσανε τα βιβλία του Ανατόλιου σ' ένα γαϊδούρι, όχι όλα αλλά περισσότερα απ' τα μισά και πήραν την Εγνατία. Εκείνο το βράδυ, λίγο πριν ξεκινήσουν, της έκανε έρωτα με τον τρόπο που ήξερε και η Μπελίζα είχε τον πρώτο οργασμό της ζωής της. Ο Ανατόλιος έγινε κάτι μεγαλύτερο και πιο σημαντικό από αδελφός.

ΤΕΣΣΕΡΑ

The other woman

Ποια ήταν η Μπελίζα Φουρτένσια ; Ο Πρόβος τσέκαρε όλα τα αρχεία και στο Πραιτόριο και στο παλάτι και το μόνον που έμαθε ήταν τα υπέροχα συμπόσια που διοργάνωνε. Η τέλεια Κυρία Κανένας που έφθασε στην πόλη μ' ένα κάρο λεφτά και ο Βαρσύμης της είχε πουλήσει μια βίλλα στην διπλάσια τιμή απ' αυτήν που άξιζε και δεν μπήκε στον κόπο να κάνει ερωτήσεις. Όσο καιρό βρισκόταν στην Πόλη ήταν μια άψογη και νομοταγής πολίτης και ποτέ κανείς δεν είχε κάποιο παράπονο εναντίον της. Σπάνια έβγαινε απ' την βίλλα, είτε για τα Λουτρά είτε για να επισκεφθεί τα ακριβά μαγαζιά της Μέσης οδού, όλα τα κανόνιζε ο ευνούχος της που ήταν πολύ επιδέξιος και είχε αριστοκρατικούς τρόπους και φινέτσα με όποιον συναναστρεφότανε ασχέτως κοινωνικής θέσης, αυτά απ' τους ζητιάνους. Δεν πήγαινε στους ανθρώπους, οι άνθρωποι πήγαιναν σ' αυτήν. Ο Πρόβος είπε ότι είχε έρθει απ' την Ανδριανούπολη της Θράκης χωρίς να μπορέσει να βρει κάτι παραπάνω, από που ήταν τα λεφτά ας πούμε. Σχεδόν τίποτα για να μας βοηθήσει στην έρευνά μας. Η Ανδριανούπολη ήταν μιας μέρας δρόμος απ' την Πόλη αλλά να πάμε εκεί και να ρωτάμε τί ; Για μια πλούσια που είχε μετακομίσει στην Πόλη πριν έξι μήνες ; Χρειαζόμουν περισσότερα. Έστειλα μια πρόσκληση για δείπνο στην Αυρηλιάνα, την πιο αξιόπιστη πηγή για το κουτσομπολιό της Πόλης. Η Αυρηλιάνα ήταν χήρα. Ο μακαρίτης ο

άνδρας της, ο αρχιδικαστής Λάνθιμος που τον είχα κάνει κερατά και το έμαθε προσπάθησε να με τιμωρήσει κι έπεσε πάνω στον Τούρκο και πάνω στην κουβέντα φούνταρε απ' το μπαλκόνι του δεύτερου στο πλακόστρωτο και τον μάζευαν με το κουταλάκι του γλυκού. Ο Τούρκος δήλωσε σιβυλλικά "θα μπορούσα να τον σώσω αλλά δεν το έκανα" κάτι που εύκολα μεταφράζεται ότι τον είχε σπρώξει να πέσει και η χήρα Αυρηλιάνα πλέον, πάμπλουτη κι ελεύθερη έκανε την ζωή της ανακατεμένη πάντα μέσα στις κοσμικότητες. Με την Αυρηλιάνα ήμασταν ακόμα φίλοι από τότε. Πηδιόμασταν κιόλας αραιά και που αλλά η σχέση μας δεν ήταν μόνο σαρκική. Είχαμε αμοιβαία συμφέροντα και σεβασμό.

Η Αυρηλιάνα δεν είχε αρνηθεί ποτέ μια πρόσκληση για φαγητό στο σπίτι και δεν το έκανε ούτε αυτή την φορά. Δεν ήμουν σίγουρος εάν ήταν η μαγειρική της Ελένας ή της Φαύστας πριν απ' αυτήν η οι μετά το φαγητό ασκήσεις επί κρεβατιού αλλά γενικά ήταν περισσότερο για την ποιότητα και όχι την ποσότητα. Όταν έφθασε ήταν εκθαμβωτική όπως πάντα, μέσα σ' ένα πορτοκαλί μεταξωτό ολόσωμο φόρεμα τούτη την φορά. Η Αυρηλιάνα ήταν 33 χρονών κι έδειχνε εικοσιπεντάρα. Η επιδερμίδα της ήταν απαλή σαν κωλαράκι μωρού και το πρόσωπό της εντελώς λείο. Τα χρόνια περνάγανε πάνω απ' όλους αλλά απ' την Αυρηλιάνα περνάγανε από δίπλα. Πάνω απ' την εμφάνιση, ήταν πανέξυπνη και με φοβερό χιούμορ. Σέρβιρα μια κούπα απ' το καλό μου Σαμιώτικο.

- Κάτι μου λέει ότι δεν είμαι εδώ ούτε για το φαγητό ούτε για το σεξ. Πες μου πως κάνω λάθος.

Σαρκασμός χωρίς συνέπειες. Η Αυρηλιάνα δεν χτυπούσε κάτω απ' τη μέση ποτέ. Απλώς ήταν πειραχτήρι.

- Ξέρεις, μωρό μου, αυτός είναι ο πολιτισμένος τρόπος συλλογής πληροφοριών, ο άλλος λέγεται ανάκριση και μερικές φορές είναι επώδυνος.

- Προσποιήσου πως είναι ένα ρομαντικό δείπνο με τα επακόλουθά του για τις επόμενες δυο ώρες, αγαπημένε μου, και μην μου κάνεις ερωτήσεις πριν. Το γεγονός ότι είναι δω από μόνο του σημαίνει ότι έχω αποδεχτεί την ανάκριση αλλά... η φήμη του φαγητού και του κρασιού σ' αυτό το σπίτι έχει περάσει έξω απ' τα τείχη της Πόλης.

- Μόνον του φαγητού και του κρασιού ;

- Δεν πιστεύω να νομίζεις ότι έχω κάνει τα ιδιαίτερα μας μυστικά βούκινο.

- Έχεις κάνει βούκινο ιδιαίτερα μυστικά άλλων, μωρό μου, γιατί όχι τα δικά μου ;

- Το να κάνεις τον ηλίθιο δεν σου πάει καθόλου, αγαπούλα. Έχεις ανάγκη να σου πω ότι εσύ είσαι σπέσιαλ ;

- Το ξέρω, γλυκιά μου, αστειεύομαι. Και για να δώσουμε στον Καίσαρα ότι του ανήκει, σε πληροφορώ ότι κι εσύ είσαι μια απ' τις πολύ λίγες γυναίκες που εμπιστεύομαι. Μην το πάρεις σαν πρόταση γάμου, η σχέση μας είναι υπέροχη έτσι όπως είναι. Γιατί να την αλλάξουμε ;

Χτύπησε η πόρτα και μπήκε η Φαύστα κρατώντας έναν πελώριο δίσκο γεμάτο φαγόσιμα.

- Δεν υπήρχε καμιά πιο μικρή ή έστω η Ελένα να το φέρει αυτό εδώ πάνω, Φαύστα ;

- Σου ετοιμάζω να φας κάθε βράδυ από τότε που ήσουν τριών χρονών, αφέντη. Να πάρεις μια νεότερη όταν θα πεθάνω!

- Όπα σιγά, θείτσα, δεν ήθελα να σε προσβάλλω αλλά δεν μ' αρέσει να σε βλέπω να δουλεύεις ακόμα.

- Ποτέ δεν ήταν ... δουλειά το να σου ετοιμάζω να φας, νεαρέ.

Μουρμούρισε και άφησε τον δίσκο στο τραπέζι σπάζοντας ένα εγκάρδιο χαμόγελο στην Αυρηλιάνα. Δεν ήταν η πρώτη φορά που την έβλεπε.

Το φαγητό και το κρασί ήταν υπέροχα όπως πάντα και όσο για τα επακόλουθα... με ξέρετε δα τώρα. Δεν δίνω λεπτομέρειες. Η εικόνα δεν έμοιαζε καθόλου με ανάκριση με την Αυρηλιάνα γυμνή στο κρεβάτι κι εμένα δίπλα της να της χαϊδεύω την πλάτη.

- Μ' ενδιαφέρει να μάθω ότι ξέρεις για κάποια Μπελίζα Φουρτένσια, Αυρηλιάνα μωρό μου.

- Πολύ επικίνδυνο. Ίσως και να μην σου πω επειδή φοβάμαι για την ασφάλειά σου. Θα πεθάνω αν πάθεις κάτι κακό και φταίω εγώ.

- Έλα τώρα, αγαπημένη μου, μ' εσένα και τον Τούρκο από πίσω μου τι κακό θα μπορούσε να μου συμβεί ;

- Καλά, εντάξει. Πες μου πρώτα τι ξέρεις για την "Εταιρία Κυριών" ή σκέτο Εταιρία.

- ΤΗΝ ΠΟΙΑ ;;;;

- Με άκουσες την πρώτη φορά. Εταιρία Κυριών.

- Απολύτως τίποτα.

- Περίεργο μου φαίνεται με την δουλειά που κάνεις.

- Μην βασανίζεις την υπομονή μου, γλυκιά μου.

- Το θηλυκό δίκτυο κατασκόπων της Θεοδώρας, μπουμπούνα! Έτσι το λέει κι αποτελείται από μια ντουζίνα μπορεί και περισσότερες όμορφες. σέξι και απάντρευτες γυναίκες που έχουν διαταγές να ξευγαρώνουν με υψηλά ιστάμενους και να μαθαίνουν τα μυστικά τους και μετά να

τα μεταφέρουν στη αυτοκράτειρα. Μου το πρότεινε κι εμένα αλλά αρνήθηκα. Προτιμώ να διαλέγω τους εραστές μου η ίδια, όχι κατόπιν διαταγής. Μην μου πεις πως δεν το 'ξερες !

- Ειλικρινά, μωρό μου, δεν είχα την παραμικρή ιδέα.

- Δεν ξέρεις το πιο αστείο!, είπε κι άρχισε να γελάει. Όλοι αυτοί οι βλάκες γνωρίζουν ότι τα κορίτσια, το δικό τους, δουλεύει για την Θεοδώρα και όλοι λένε την ίδια ανοησία " μαζί μου είναι διαφορετικά. Μαζί μου είναι ειλικρινής αληθινή αγάπη" και κάτω απ' αυτό το πρίσμα τα λένε όλα με λεπτομέρειες. Το μουνί είναι το ισχυρότερο θανατηφόρο όπλο, αγαπούλα. Και οι μεγάλη πλειοψηφία των αρσενικών είναι τόσο... ηλίθιοι.

- Δεν θα διαφωνήσω σ' αυτό, γλυκιά μου αλλά δεν μπορούσα ποτέ να φανταστώ ένα τόσο πανούργο και δόλιο σχέδιο. Είναι ικανή για όλα αυτή η γυναίκα.

- Η Μπελίζα- λέγε-με-Ίζα είναι μέλος της Εταιρίας απ' την δεύτερη βδομάδα που ήρθε στην Πόλη. Η θεοδώρα ανακαλύπτει τα ταλέντα πριν από κάθε άλλον.

- Εντάξει, δουλεύει για την Θεοδώρα και κάνει φανταχτερά συμπόσια που κάνουν τον κόσμο να παραμιλάει. Τι άλλο ;

- Αχά, τα ξέρεις αυτά, έ ; πονηρούλη. Ήμουν καλεσμένη σ' ένα τέτοιο πριν μερικές εβδομάδες και πέρασα υπέροχα σε πληροφορώ. Οι περισσότεροι αρσενικοί είχαν κοντινή ημερομηνία λήξεως αλλά υπήρχαν κορίτσια της Εταιρίας γι' αυτούς. Εμένα μ' έτρωγε η περιέργεια ν' ανακαλύψω κάτι που είχα ακούσει για τον ευνούχο την οικοδέσποινας. Και να σου το πω...η φήμη του δεν αξίζει ούτε το μισό απ' το πραγματικό. Ο τύπος είναι μεγάλο ταλέντο.

- Με μπέρδεψες τώρα. Γιατί δεν μου τα λες απ' την αρχή ;

- .. Η Μπελίζα-λέγε-με-Ίζα ήρθε στην Πόλη πριν κάνα εξάμηνο με τρεις καρότσες σκεπαστές κι έναν ευνούχο. Η μία ήταν γεμάτη χρυσό, η άλλη γεμάτη με ακριβά ρούχα και προσωπικά της είδη και η άλλη γεμάτη βιβλία. Η περιουσία της προέρχονταν από τον πάμπλουτο σύζυγό της που είχε πεθάνει μετά από μια άγνωστη αρρώστια που τον έκανε να υποφέρει για τέσσερις βδομάδες πριν καταλήξει. Ήταν ο μεγιστάνας της πόλης, το μονοπώλιο μεταξιού και μπαχαρικών και κτηματίας τεράστιας έκτασης. Δεν είχαν παιδιά ή άλλους συγγενείς και τον κληρονόμησε αυτή σαν μοναδική κληρονόμος. Ο άνθρωπος αρρώστησε ξαφνικά μια μέρα κι έκανε εμετό. Και δεν σταμάτησε να κάνει συνέχεια εμετό για τις επόμενες τέσσερις βδομάδες μέχρι που πέθανε εντελώς αφυδατωμένος. Έπεσαν πάνω του πολλοί γιατροί, κανένας δεν μπόρεσε να καταλάβει από τι υπόφερε ούτε να βρει γιατρικό. Ο ευνούχος της, ένας ιδιαίτερα έξυπνος και μορφωμένος φροντιστής, φροντίζει για όλα στο παλάτι της, ακόμα και για

τις ηδονές της. Ναι, αγαπούλα, αυτό ήταν που ήθελα να επιβεβαιώσω! Ένας ευνούχος εραστής ;;;;. Πελώριο ! Ε λοιπόν, αυτός ο ευνούχος, μωρό μου, αγαπάει τις γυναίκες και μπορεί να τις στείλει σε υψηλά Νιρβάνα με την γλώσσα του και τα δάχτυλά του. Το σεξ μαζί σου, αρκουδάκι μου είναι πάντα υπέροχο και μην με παρεξηγείς αλλά αυτός ο ευνούχος... είναι το κάτι άλλο.

- Θέλω να σου ζητήσω μια χάρη, Αυρηλιάνα.

- Σαν τί ;

- Θέλω να μου βρεις μια πρόσκληση σ' ένα τέτοιο συμπόσιο. Και μια και το 'φερε η κουβέντα, κι άλλη μία για την Αντωνίνα.

- Αχά, αυτή η γριά καριόλα δεν έχει προσκληθεί ποτέ κι έχει λυσσάξει, υποθέτω.

- Έτσι ακριβώς. Μου το ζήτησε με παράπονο.

- Δεν της φτάνει ο "σεξοδοκιμαστής" της, έτσι ;

- Σεξοδοκιμαστής ;;;;;;

- Η Γκλόρια, μια άσκημη γεροντοκόρη και πλακομουνού.

- Εξακολουθώ να μην καταλαβαίνω.

- Η Αντωνίνα, πριν πάρει έναν καινούργιο εραστή, βάζει την Γκλόρια να τον δοκιμάσει πριν και να της πει αν αξίζει να του το δώσει η ίδια. Και ο υποψήφιος που το γνωρίζει κάνει ότι μπορεί για να ικανοποιήσει αυτήν την σκύλα που είναι το πάσο του για την αγκαλιά της Αντωνίνας. Όταν δεν είναι σεξοδοκιμαστής της Αντωνίνας, δουλεύει για την Θεοδώρα και την Εταιρία με αποστολή μόνο γυναίκες επειδή είναι λεσβία.

- Εννοείς την αδελφή του Κόμη Δημήτριου ;

- Ααα! Την ξέρεις, ε ; Ο Κόμης είναι το τελευταίο λαβράκι της Μπελίζας. Τον άρπαξε ένα βράδυ κι από τότε τον έχει πάρει αποκλειστικότητα.

- Τι θα γίνει με την πρόσκλησή μου ;

- Quid pro Quo, αγαπούλα. Γίνε Ανατολικός με τα δάχτυλά σου και την γλώσσα σου και θα σου βρω μια.

- Ανατολικός ;;;

- Τον ευνούχο της Μπελίζα τον λένε Ανατόλιο, χαζούλη.

Η Αυρηλιάνα μ' έκανε σεξουαλικά άχρηστο ν' ανταγωνιστώ έναν ευνούχο στο σεξ αλλά οι πληροφορίες της για το τί γινότανε στην Πόλη ήταν ανεκτίμητες. Υπαγόρευαν ένα ταξιδάκι στην Ανδριανούπολη τουλάχιστον.

ΠΕΝΤΕ

Killing me softly...

Ο Ανατόλιος και η προστατευόμενή του, ολάκερη γυναικάρα πλέον, έφθασαν ένα δειλινό στην Θεσσαλονίκη κι έκλεισαν σ' ένα φτηνό πανδοχείο κοντά στα ντόκια. Κανείς δεν έδωσε σημασία σ' αυτό το περίεργο ζευγάρι. Ο Ανατόλιος, παρά την κορμοστασιά του, ήταν φανερά άτριχος ευνούχος και η Μπελίζα μια πολύ όμορφη κοπέλα σεμνή και συγκρατημένη. Σύντομα βρήκαν δουλειά στο ίδιο μέρος, μια ταβέρνα στο λιμάνι. Η Μπελίζα σερβίριζε τραπέζια κι ο Ανατόλιος βοηθός στην κουζίνα. Έλαμψαν με την παρουσία τους και την δουλειά τους στο ταβερνείο που ξαφνικά απέκτησε περισσότερη και πιο ραφιναρισμένη πελατεία. Τ' αφεντικό που το είδε αμέσως τους έκανε δυο φορές αύξηση στον μισθό. Μετακόμισαν σ' ένα φτωχικό σπίτι πάνω στον λόφο που με τα βιβλία του Ανατόλιου σπαρμένα παντού μετατράπηκε σε μια συμπαθητική ζεστή φωλιά. Ο δόκτωρ Χίγγινς-Ανατόλιος είχε κάνει την Μις Ντουλίτλ-Μπελίζα από μια αγράμματη χωριάτα του χοιροστασίου σε μια νεαρά κυρία με φινέτσα και μόρφωση που ντυνότανε πάντα κομψά. Με τον φτωχικό μισθό τους είχαν καταφέρει να μην τους λείπει τίποτα και να έχουν ότι επιθυμούσαν. Βιβλία για τον Ανατόλιο και ακριβά ρούχα για την Μπελίζα. Ένα βράδυ, ο Φίλιππος Φουρτένσιος που είχε ακούσει για την επιτυχία του ταβερνείου, αποφάσισε να το επισκεφθεί.

Ο Φίλιππος Φουρτένσιος έμοιαζε με άλογο. Το υποδήλωνε άλλωστε και τ' όνομά του, φίλος-ίππος . Σαραντάρης και βάλε, υπερβολικά πλούσιος χωρίς να έχει κάπου, κάτι για να τα ξοδέψει. Ήταν πλοιοκτήτης. Είχε ένα στόλο από πέντε ποντοπόρα, τα τέσσερα εμπορικά μεταφέροντας εμπορεύματα σε κάθε γωνιά της γης και το άλλο επιβατικό, το μοναδικό που έκανε το ταξίδι Θεσσαλονίκη - Βενετία μια φορά τον μήνα. Ζήτησε την Μπελίζα σε γάμο δυο βδομάδες μετά την πρώτη φορά που την είδε και της πρόσφερε ένα υπέροχο σμαραγδένιο δαχτυλίδι. Η Μπελίζα ζήτησε μερικές μέρες να το σκεφτεί.

Ο Ανατόλιος δεν συμφώνησε. Ο μεγιστάνας ήταν μεγάλης ηλικίας κι έμοιαζε με άλογο. Η Μπελίζα είχε βιασθεί όλη της την προηγούμενη ζωή από κάποιον της ίδιας ηλικίας και δυο φορές πιο άσκημο και βρωμερό που βρομοκοπούσε ολόκληρος. Εξάλλου, είχε το σχέδιό της. Η ζωή της είχε φερθεί πολύ σκληρά μέχρι τώρα και το μοναδικό που είχε, αν και πολύτιμο, ήταν ένας ευνούχος. Ο αλογομούρης μεγιστάνας μπορεί να γινόταν [η σκάλα που θα την πήγαινε στ' αστέρια](#). Ο Ανατόλιος ήξερε τα πάντα που αφορούσαν το παρελθόν της και δεν εξεπλάγη όταν του εξήγησε το σχέδιό της. Ήτανε ένα περισπούδαστος μορφωμένος ευνούχος μ' επιδέξια γλώσσα και δάχτυλα αλλά όχι λιγότερο αμείλικτος απ' την αδελφική του φίλη. Την επόμενη φορά που συνάντησε τον αλογομούρη του ξεκαθάρισε ότι ο Ανατόλιος πάει πακέτο και θα γίνει ο μοναδικός κι αποκλειστικός διαχειριστής του σπιτικού. Έγινε Μπελίζα Φουρτένσια τρεις βδομάδες αργότερα δίπλα στον Φίλιππο που χαμογελούσε σαν άλογο.

Ο Φίλιππος Φουρτένσιος δεν είχε άλλους συγγενείς. Έναν αδελφό που είχε στρατευτεί με τα στρατεύματα του αυτοκράτορα Ιουστίνου και σκοτώθηκε σε μια μάχη κάμποσα χρόνια πριν. Ζούσε σε μια ιδιόκτητη υπέροχη βίλλα πάνω στην θάλασσα στ' ανατολικά της πόλης και ήταν απασχολημένος όλη μέρα με τα καράβια του. Ήταν πανευτυχής να βρίσκει ένα πιάτο καλομαγειρεμένο ζεστό φαΐ όταν γύριζε σπίτι αργά το απόγευμα και δεν είχε ξεχάσει κανένα βράδυ να πηδήξει την γυναίκα του εκτός απ' τις μέρες που είχε πονοκέφαλο. Κι η Μπελίζα είχε πονοκέφαλο τρεις μέρες συνεχόμενες κάθε μήνα, τις γόνιμες. Ο Φίλιππος ήθελε απεγνωσμένα διάδοχο κι έκανε ότι έπρεπε γι' αυτό αλλά... "δεν πειράζει αφέντη μου και κύρη μου, τον άλλο μήνα θα ήμαστε πιο τυχεροί " του έλεγε πάντα η Μπελίζα. Το σεξ με τον αλογομούρη ήταν ένα αναπόφευκτο μαρτύριο για την Μπελίζα αλλά είχε συνηθίσει με τα χειρότερα. Ο Φίλιππος τουλάχιστον δεν ήταν καθόλου βίαιος ούτε την είχε πλακώσει ποτέ στο ξύλο. Όταν έπαιρνε φωτιά η κοιλιά της είχε πάντα τον Ανατόλιο να της την σβήσει. Μετά από ένα χρόνο έγγαμου

βίου η Μπελίζα αποφάσισε πως ήταν ώρα ν' απαλλαγεί. Δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει μαχαίρι όμως αυτή την φορά.

Ο Ανατόλιος είχε μελετήσει επισταμένα και για πολύ καιρό όλα τα βιβλία του Θεόφραστου, πέντε τόμους "Η Ιστορία των Φυτών" και βρήκε την λύση. Πικροδάφνη. Ένας πολύ κοινός και διαδεδομένος καλλωπιστικός θάμνος που φύτρωνε εν αφθονία παντού κι έδινε διαφόρων χρωμάτων λουλούδια. Λίγα μονάχα φύλλα και λουλούδια βρασμένα με το ζεστό κρασί που έπαιρνε για πρωϊνό με ξερά φρούτα και μέλι θα έκαναν την δουλειά. Το πιο σπουδαίο με αυτό ήταν ότι τα πρώτα συμπτώματα της δηλητηρίασης εμφανίζονταν μετά από μέρες ή ακόμα βδομάδες μετά απ' την στιγμή που είχε χορηγηθεί και τα πρώτα συμπτώματα δεν έδειχναν κάτι το θανατηφόρο. Το δηλητηριασμένο άτομο μπορούσε να περάσει βδομάδες υποφέροντας από συνεχείς εμετούς και διάρροια προτού πεθάνει.

Όταν ο Φίλιππος Φουρτένσιος πέθανε μετά από δώδεκα μέρες απ' την στιγμή που αρρώστησε μ' εμετούς και διάρροια χωρίς κανέναν γιατρό να μπορέσει να τον γιατρέψει, η σύζυγός του και μοναδική κληρονόμος του ρευστοποίησε όλη του την περιουσία σε μισή τιμή απ' την πραγματική της αξία, έβαλε τον χρυσό σε μερικά σεντούκια σε μια άμαξα, τα ρούχα της και τα προσωπικά της σε μίαν άλλη και τα βιβλία του Ανατόλιου σε μια τρίτη και με τον ευνούχο της εγκατέλειψαν μια νύχτα την Θεσσαλονίκη ταξιδεύοντας ανατολικά προς την Ανδριανούπολη.

ΕΞΙ

Thou swell

Σελώσαμε τρία άλογα με τ' απαραίτητα μαζί με τα γιλέκα μας με τα μαχαίρια και την Χαντζάρα του Τούρκου και βγήκαμε απ' τα τείχη με κατεύθυνση βορειοανατολικά προς την Ανδριανούπολη. Το τρίτο άλογο ήταν για τον Ιωνά, μια ιατρική συμβουλή μπορεί να ήταν χρήσιμη για κάποιον που πέθανε μετά από σοβαρή ασθένεια. Η άνοιξη είχε μπει για τα καλά και το ταξίδι στην Θρακιώτικη γη ήταν πολύ ευχάριστο. Λουλούδια και χρώματα άλλαζαν συνέχεια στον δρόμο και όλα τα χωριά που περάσαμε ήταν πολύ φιλικά. Μπορεί και να ήταν ιδέα μου όμως διότι ήμασταν πολύ γενναιόδωροι με όλα τα πανδοχεία που κάναμε στάση. Όταν φτάσαμε, πιάσαμε δωμάτια στο πιο φημισμένο πανδοχείο της Ανδριανούπολης, κάναμε ένα Λουκούλλειο δείπνο και με την πρόφαση ότι ήμασταν έμποροι μεταξιού ζητήσαμε απ' τον πανδοχέα να μας συστήσει τον παραγωγό-προμηθευτή της πόλης. Ο πανδοχέας μας είπε ότι τώρα ήταν ο Κόμης Νεποσιανός ο οποίος τα είχε αγοράσει όλα μετά τον θάνατο του αφέντη Βασιλάκου. Ο πανδοχέας δεν σταμάτησε εκεί.

- Και από ποιον τ' αγόρασε, καλέ μου άνθρωπε ;
- Η χήρα του Βασιλάκου ήταν η μοναδική κληρονόμος και τα πούλησε όλα στον Κόμη πολύ γρήγορα μετά τον θάνατο του άντρα της. Τα φόρτωσε όλα σε τρεις άμαξες και με τον ευνούχο της έφυγαν απ' την πόλη. Οι φήμες λένε ότι μετακόμισε στην Κωνσταντινούπολη.

- Ξέρεις μήπως πως πέθανε ο προηγούμενος παραγωγός, αυτός ο πως τον είπες...

Βασιλάκος ;

- Ο καημένος. Ήταν άρρωστος πολλές μέρες πριν πεθάνει.
- Πόσες πολλές μέρες ;
- Εγώ νόμιζα πως ενδιαφέρεστε για μετάξι, αφέντη. Τούτη δω είναι μια παλιά και

ξεχασμένη ιστορία. Τι σχέση έχει με τις δουλειές σας; Καχύποπτος ο πανδοχέας.

- Σου είπα ψέματα, φίλε μου. Αυτό που πραγματικά μας ενδιαφέρει είναι οι συνθήκες του θανάτου του άρχοντα Βασιλάκου. Είμαι πρόθυμος ν' ανταμείψω πλουσιοπάροχα όποιον μου δώσει πληροφορίες.

Λέγοντας αυτό άφησα να πέσει στο τραπέζι ένα πουγκί που έκανε έναν χαρακτηριστικό κουδούνισμα που όλοι μπορούσαν να καταλάβουν.

- Εγώ ο καημένος δεν γνωρίζω τίποτα γι' αυτό, μάστορα αν και πολύ θα ήθελα κάτι τις απ' αυτό.

Άνοιξα το πουγκί κι έβγαλα από μέσα ένα χρυσό που μόλις το είδε ξεροκατάπιε. Το έσπρωξα γλιστρώντας προς το μέρος του

- Μήπως τυχαίνει να γνωρίζεις κάποιον που θα μπορούσε να μας δώσει περισσότερες πληροφορίες ;

- Είναι μια γυναίκα που δούλευε πριν στις κουζίνες του άρχοντα Βασιλάκου και τώρα δουλεύει στη δική μου κουζίνα. Δεν ξέρω αν μπορεί να σας φανεί χρήσιμη.

- Περισσότερο απ' όσο φαντάζεσαι, αγαπητέ φίλε. Θα μπορούσαμε ίσως να έχουμε μια ιδιαίτερη συνομιλία με αυτή την γυναίκα ;

Έσπρωξα ένα δεύτερο χρυσό προς το μέρος του.

- Θα την στείλω με μια καράφα κρασί προσφορά του καταστήματος στο δωμάτιό σου, αφέντη και μπορείς να της μιλάς εκεί όση ώρα θέλεις. Η δουλειά της για σήμερα τελείωσε στην κουζίνα.

Ευχαριστήσαμε από καρδιάς τον εξυπηρετικότατο πανδοχέα κι ανεβήκαμε στο δωμάτιό μου και οι τρεις μαζί. Σύντομα χτύπησε η πόρτα και μπήκε μια γυναίκα μ' ένα δίσκο που είχε μια καράφα κρασί και τρεις πήλινες κούπες. Ήταν κοντά στα σαράντα αλλά έμοιαζε πολύ μεγαλύτερη. Οι φτωχοί κι εργατικοί γερνάνε γρηγορότερα.

- Σου εξήγησε τ' αφεντικό σου για το τι θέλουμε να σου μιλήσουμε Κα.... ;
- Ιωνία με λένε και ναι, μου εξήγησε.

- Ενδιαφέρομαι να μάθω για ότι συνέβη στ' αρχοντικό του Βασιλάκου τον τελευταίο χρόνο, 12 μήνες, πριν πεθάνει, Ιωνία. Θα σε γεμίσω χρυσάφι αν μου δώσεις αξιοπίστες πληροφορίες.

Ούτε που ανοιγόκλεισε τα μάτια της! Καμία εντύπωση δεν της έκανε το χρυσάφι. Η γυναίκα μάλλον δεν περίμενε τίποτα άλλο απ' την ζωή της και λίγο χρυσάφι δεν θα την έκανε ν' αλλάξει.

- Έναν χρόνο είπες ; Εεεε να, Παντρεύτηκε και μετά από έξι μήνες πέθανε.

- Έλα τώρα, Ιωνία ! Είσαι απλώς επιφυλακτική ή το χρυσάφι δεν σου κάνει καμιά εντύπωση ;

- Το χρυσάφι δεν έχει και μεγάλη σημασία εδώ που βρίσκομαι αλλά δεν είμαι καθόλου επιφυλακτική. Μόνο που όλη αυτή η ιστορία είναι τόσο... παράξενη.

-..Αυτός είναι ο κύριος λόγος που ενδιαφέρομαι, αγαπητή μου φίλη. Διαφώτισέ με σε παρακαλώ.

- Τί να πω. Εμφανίστηκε απ' το πουθενά μια μέρα κι ο αφέντης μου, ένας ενάρετος κι αξιοσέβαστος καλός άνθρωπος παρ' όλα τα πλούτη του, ξετρελάθηκε μαζί της, τυφλώθηκε. Την παντρεύτηκε μετά από δυο βδομάδες που την γνώρισε. Δεν ξέρω αν αυτή του είχε πει τίποτα για το που κρατάει η σκούφια της αλλά κανείς δεν την ήξερε από πριν. Ήταν νέα, πολύ νεότερη απ' τον αφέντη, μορφωμένη και φινετσάτη με καλούς τρόπους και πάντοτε ντυμένη με ακριβά ρούχα. Αλλά απ' ότι έχω ακούσει, έτσι είναι ντυμένες και οι ακριβές εταίρες της Κωνσταντινούπολης.

- Πως ήταν η συμπεριφορά της με τους ανθρώπους του αρχοντικού ;

- Σπανιότατη επαφή. Ο ευνούχος της, ο Ανατόλιος ήταν υπεύθυνος για όλα. Αυτός ήταν στην ουσία τ' αφεντικό μου, όχι ο αφέντης Βασιλάκος. Μια φορά την είδα μονάχα στις κουζίνες κι αυτό ήτανε μερικές βδομάδες πριν πεθάνει ο αφέντης. Κατέβηκε στις κουζίνες να ετοιμάσει η ίδια το πρωϊνό του αφέντη και να του το σερβίρει η ίδια στα διαμερίσματά τους. Και ήταν πολύ φυσιολογική, ευγενική κι εγκάρδια με όλους εκείνο το πρωί, καθόλου η στριμμένη στρίγκλα που είχαμε φανταστεί.

- Από τι αρρώστησε ο αφέντης σου ;

- Κανείς δεν ξέρει. Δεν είχε ποτέ άλλο πρόβλημα υγείας.

- Μπορείς σε παρακαλώ να μου πεις ακριβώς τί συνέβη ;

- Ήρθε σπίτι νωρίς μια μέρα απ' το εργοστάσιο παραπονούμενος ότι έκανε εμετό ίσως από κάτι που είχε φάει και δεν αισθανόταν καλά. Κατά τα φαινόμενα ήταν κάτι άλλο γιατί από εκείνη την στιγμή και μετά δεν σταμάτησε καθόλου να κάνει εμετό. Αμέσως άρχισαν και οι

διάρροιες. Τίποτα δεν φαινόταν να μπορεί να μείνει μέσα του περισσότερο από μισή ώρα. Απ' την πάνω τρύπα ή απ' την κάτω τρύπα όλα έβγαιναν έξω. Δυο βδομάδες κράτησε αυτό το μαρτύριο. Τον βρήκαμε ένα πρωί πεθαμένο μες τα σκατά.

- Εσύ τον είδες καθόλου όταν ήταν άρρωστος ; παρενέβει ο γιατρός Ιωνάς.

- Σχεδόν κάθε μέρα! Εγώ του ετοίμαζα την κοτόσουπα με όλα τα δυναμωτικά. Τον τάζει η γυναίκα του ή ο ευνούχος, μπροστά ήμουν κι έβλεπα. Αυτός ήταν πολύ αδύναμος για να φάει μόνος του.

- Παρατήρησες κάτι στην επιδερμίδα του ; συνέχισε ο γιατρός

- Κατακόκκινη όπως σε όλους τους αρρώστους.

- Τα μάτια του ;

- Τα μάτια του...χμ... Τώρα που το λες θυμάμαι ότι τα μάτια ήταν σαν να αιμορραγούσαν.

Όχι δηλαδή πως έτρεχε αίμα αλλά είχαν πάρει ένα βαθυκόκκινο χρώμα που σχεδόν είχε εξαφανίσει την κόρη. Καλά το είπα, σαν να αιμορραγούσαν, στεγνή αιμορραγία.

Ξαναμμένος ο Ιωνάς μου ζήτησε να περάσουμε στο δικό του δωμάτιο. Έβγαλα δυο χρυσά και τα έδωσα στην Ιωνία.

- Μην φύγεις ακόμα σε παρακαλώ. Κάτι θέλω να μιλήσουμε με τον συνεργάτη μου κι επιστρέφουμε αμέσως.

- Σύμφωναι, θα περιμένω.

ΕΦΤΑ

So what

Η Μπελίζα κι ο Ανατόλιος έφθασαν στην Ανδριανούπολη κι αμέσως νοίκιασαν μια πολυτελή βίλλα στο κέντρο της πόλης. Μετά από μια βδομάδα είχαν ήδη βρει τον επόμενο. Ο Βασιλάκος πέρναγε τον περισσότερο χρόνο της ημέρας του στο εργοστάσιο παραγωγής μεταξιού. Ο Ανατόλιος τον παρακολουθούσε συνεχώς και η Μπελίζα συγκέντρωνε πληροφορίες για την κοινωνική του θέση. Ιδανική. Κανένας φανερός συγγενής ή πρώην σύζυγοι με παιδιά. Μοναχικός ευλαβής κι εκκλησιαζόμενος κάθε Κυριακή, μερικοί είχαν δει μερικές φορές ακριβές εταίρες να μπαίνουν στο σπίτι του κι αυτό ήταν όλο. Ο Ανατόλιος παρατήρησε πως κάθε Παρασκευή ο Βασιλάκος επισκεπτόταν το πολυτελέστατο μαγαζί λιανικής που είχε στο κέντρο της πόλης προφανώς για να ελέγξει τους λογαριασμούς. Εκεί ήταν που χτύπησε μια Παρασκευή η Μπελίζα για να δοκιμάσει και ν' αγοράσει κάποιο μεταξωτό φόρεμα. Όταν στεκόταν μπροστά στους καθρέφτες προβάροντας ένα βαθύ μπλε μεταξωτό φόρεμα που το είχε προσεκτικά διαλέξει στενό. Τ' αφεντικό με γουρλωμένα μάτια πετάχτηκε έξω απ' το διευθυντικό του κουβούκλιο πλησιάζοντάς την.

- Σας φροντίζουν όπως απαιτείται ελπίζω, δέσποινα.

Κοιτάζοντας το αβυσσαλέο ντεκολτέ της. Το απαλό ύφασμα στενό όπως έπεφτε άφηνε να διακρίνονται οι ρώγες απ' τα βυζιά της.

- Λιγότερο απ' ότι περίμενα. Ίσως αυτό θα μπορούσε να διορθωθεί αν μ' εξυπηρετούσε το ίδιο τ' αφεντικό. Εσείς δεν είστε ;

- Ακριβώς, εγώ είμαι, δέσποινα...

- Μπελίζα αλλά μπορείς να με λες Ίζα. Κι εσύ είσαι ;;

- Ιωάννης Βασιλάκος, ιδιοκτήτης αυτού του ιδρύματος και ταπεινός σου υπηρέτης. Πως μπορώ να φανώ χρήσιμος ; τα μάτια του κολλημένα στο μπούστο της.

- Για να δούμε...εκτός από το να δειπνήσεις μαζί μου στην βίλα μου απόψε, θα μπορούσες να φροντίσεις να μου κοντύνουν λιγάκι αυτό το υπέροχο φόρεμα ; Κι αν μου το παραδώσουν πριν το σούρουπο απόψε, υπόσχομαι να το φορέσω για σένα στο δείπνο.

- Με μεγάλη μου ευχαρίστηση, αγαπητή Ίζα και να 'σαι σίγουρη ότι το φόρεμα θα σου παραδοθεί πολύ νωρίτερα απ' το δείπνο. Στις οκτώ είναι καλά ;

- Πολύ καλά, και σκύβοντας κοντά στ' αυτί του του ψιθύρισε. Μπορεί και να μην φοράω τίποτα κάτω απ' αυτό, ξέρεις.

- Παρακαλώ, επίτρεψέ μου να σου προσφέρω αυτό το φόρεμα, αγαπητή Ίζα για την χάρη που μας έκανες να μας επισκεφθείς.

- Ααααα !! Έξοχα!! Σ' αυτήν την περίπτωση θα πληρώσω μόνο το κίτρινο και το πράσινο.

Δυο βδομάδες αργότερα της ζήτησε να τον παντρευτεί. Μαζί με τον ευνούχο της.

- Πικροδάφνη !!! ξεφώνισε μ' ενθουσιασμό ο Ιωνάς.

- Πικρό τι ;;;

- Νήριον το ολέανδρον, η κοινή πικροδάφνη, Τέο. Αυτή που συναντάμε παντού με πολύχρωμα λουλούδια και τα φύλλα της μοιάζουν με δαφνόφυλλα και γι' αυτό την λένε πικροδάφνη! Ο Θεόφραστος στην Ιστορία των φυτών την αναφέρει λεπτομερώς.

- Εξήγησέ τα μου καλά γιατρέ γιατί μ' έχεις κάνει να αισθάνομαι σαν ηλίθιος.

- Είναι ένα τοξικό δηλητήριο, Τέο, που δεν ανιχνεύεται. Το εξηγεί ο Θεόφραστος. Οι παρενέργειές του εμφανίζονται πολύ αργότερα απ' την στιγμή που το παίρνεις. Το βρήκα σ' ένα

παλιό Εβραϊκό ιατρικό βιβλίο στην Παλαιστίνη και το επιβεβαίωσα με την Ιστορία των φυτών του Θεόφραστου. Όλα τα συμπτώματα περιγράφονται λεπτομερώς και είναι όλα τα συμπτώματα που είχε ο Βασιλάκος. Δεν πέθανε απλώς, Τέο, δολοφονήθηκε. Δηλητηριάστηκε.

Η πιο έξυπνη κίνηση που είχα κάνει σ' αυτό το ταξίδι ήταν που πήρα μαζί μου τον Ιωνά. Επιστρέψαμε πίσω στο δωμάτιό μου που μας περίμενε η Ιωνία.

- Εσύ μαγεύεις στ' αρχοντικό του Βασιλάκου, Ιωνία ;
- Τις περισσότερες φορές, ναι.
- Πικάντικα ;
- Για στάσου ένα λεπτό, μάστορα. Τι θες να πεις πως τα μπαχαρικά μου σκότωσαν τον αφέντη μου ;
- Ούτε κατά διάνοια, αγαπητή μου. Χρησιμοποιούσες δάφνη σαν μυρωδικό ;
- Αρκετά συχνά. Έχει ένα θάμνο στην αυλή του σπιτιού αν θες να ξέρεις αλλά τα φύλλα της δάφνης βγάζουν το άρωμα όταν είναι ξερά. Γι' αυτό τα έκοβα και τα κρέμαγα μ' ένα σπάγκο στο κελάρι μέχρι να ξεραθούν.
- Τι έκανες με τα λουλούδια, Ιωνία ;
- Ποια λουλούδια ; η δάφνη δεν έχει λουλούδια παρά μόνο φύλλα.
- Χρησιμοποίησες ποτέ δαφνόφυλλα από άλλο φυτό εκτός απ' αυτό που είναι στον κήπο ;
- Δεν χρειάστηκε ποτέ, αυτό που είχε στον κήπο έφτανε και περίσσευε. Αλλά.... για στάσου μια στιγμή επειδή μου μίλησες για λουλούδια, μήπως εννοείς αυτό που λέμε πικροδάφνη ; Με τα χρωματιστά λουλούδια ; Καλέ αυτό είναι πικρό, το λέει και τ' όνομά του! Γιατί διάολε να θέλω να κάνω το φαγητό μου πικρό ; Άσε που και τα λουλούδια του ακόμα βρωμάνε.

- Ποιος είναι ο γιατρός που φρόντισε τον αφέντη σου Ιωνία ;

Της έβαλα δυο ακόμα χρυσά στο χέρι που μου το άνοιξε με δυσκολία. Δεν είχε ιδέα το πόσο πολύ μας είχε βοηθήσει.

- Λοιπόν, σε τούτη την πόλη έχουμε γιατρούς, τσαρλατάνους, θεραπευτές κι μόνον ένα γνήσιο επιστήμονα γιατρό τον Μαιτρ Ιορδάνη, αυτόν που κούραρε τον αφέντη μου. Ούτε τσαρλατάνοι ούτε πρακτικοί θεραπευτές, ένας γνήσιος δόκτωρ. Μόνον για τους πλούσιους.

- Μια τελευταία μόνο ερώτηση αγαπητή μου φίλη και μετά μπορείς να φύγεις μαζί με ακόμα πέντε χρυσά. Μην βιαστείς ν' απαντήσεις, σκέψου το πρώτα, μήπως θυμάσαι πότε ήταν εκείνο το πρωί που η κυρά σου κατέβηκε η ίδια να ετοιμάσει το πρωινό του άντρα της ;

- Δεν χρειάζεται να το σκεφτώ καθόλου γιατί ήταν ημέρα πληρωμής ! την 1η Οκτωβρίου.

- Και πότε σε παρακαλώ γύρισε αδιάθετος απ' το εργοστάσιο την πρώτη φορά ο αφέντης σου ;
- Δέκα μέρες, μπορεί και δυο βδομάδες μετά απ' αυτό. Μήπως υπαινίσσεσαι κάποια παρανομία εδώ, αφέντη ;
- Να 'σαι σίγουρη γι' αυτό, καλή μου. Μου φαίνεται ότι ο αφέντης σου δηλητηριάστηκε με αφέψημα πικροδάφνης δυο βδομάδες πριν αρρωστήσει.
- Δολοφονήθηκε θες να πεις ; Απ' την γυναίκα του ;
- Αυτό ακριβώς εννοώ αλλά αυτό πρέπει να μείνει μυστικό ανάμεσά μας και αμέσως θ' αυξήσω την αμοιβή σου σε δέκα χρυσά. Πρόσεχε όμως να μην το μαρτυρήσεις ποτέ γιατί όσο γενναϊόδωρος είμαι με τους φίλους μου άλλο τόσο σκληρός και βίαιος γίνομαι όταν με προδίδουν.
- Το μυστικό σου είναι ασφαλές μ' εμένα, αφέντη και όχι επειδή με απείλησες. Ποιος νοιάζεται σήμερα για κάτι που έγινε τόσο καιρό πριν ; Οι άνθρωποι πεθαίνουν κάθε μέρα, μοναχικοί ή σε ομάδες και κανένας δεν νοιάζεται. Κάποιος σκότωσε κάποιον κι έγινε πλούσιος χωρίς να τον πάρει χαμπάρι κανείς. Έχει ξαναγίνει κι είμαι σίγουρη πω; Θα ξαναγίνει και στο μέλλον. Όλα τα γουρούνια έχουν την ίδια μούρη.
- Μήπως ξέρεις από που είχε έρθει στην Ανδριανούπολη η κυρά σου ; Νομίζω ότι ήτανε ήδη πλούσια όταν παντρεύτηκε τον Βασιλάκο.
- Απ' την Θεσσαλονίκη είχε έρθει και ναι, ήταν ήδη πλούσια. Η ιστορία σου ότι σκότωσε τον αφέντη μου για να του πάρει τα λεφτά δεν στέκει. Τι να τα κάνει αφού ήταν πλούσια ;
- Πήρε τα λεφτά, χαμήλωσε το κεφάλι της κουνώντας το δεξιά-αριστερά κι έφυγε. Της ήταν αδιανόητο ένας πλούσιος να θέλει να γίνει πλουσιότερος.

ΟΧΤΩ

You do something to me

Ο μαιτρ Ιορδάνης, ο μοναδικός γνήσιος γιατρός της πόλης έμενε σε μια μεγάλη βίλλα με κήπο στην δυτική άκρη της πόλης κοντά στα τείχη. Ήταν πολύ χαρούμενος που είχε βρει έναν νεαρό επιστήμονα της Εβραϊκής κοινότητας, η φήμη τους είχε αρχίσει να εξαπλώνεται. Ήταν κοντά στα εξήντα και η βιβλιοθήκη του όπου μας προσκάλεσε δεν είχε κανένα καινό στους τοίχους. Ήταν όλη γεμάτη βιβλία.

- Πρώτη μου φορά είδα κάτι παρόμοια, αγόρι μου. Πρώτη φορά στην ζωή μου είδα κάποιον να χάνει γαστρικά υγρά τόσο γρήγορα. Η κακή λειτουργία του παγκρέατος το προκαλεί κάτι τέτοιο με τα ούρα σε κάποιον διαβητικό αλλά τούτος εδώ, άδειαζε όλα του τα σωθικά, όχι μόνο την κύστη του.

- Τι έδειχνα τα μάτια του και το δέρμα του, γιατρέ ; ο περίεργος Ιωνάς.

-.. Μιας και το ανάφερες υπήρχε μια βαθιά κοκκινίλα στα μάτια του και εξάνθημα με λέπια σαν ψωρίαση στο δέρμα του αλλά δεν βλέπω τι σχέση μπορεί να είχαν αυτά με τα γαστρικά του υγρά και το παχύ έντερο.

- Έχεις ακούσει για την Ιστορία των φυτών του Θεόφραστου, γιατρέ ;

- Τώρα γίνεσαι αναιδής, νεαρέ. Και βέβαια έχω ακούσει.

Πήγε στην βιβλιοθήκη του και βρήκε έξι ογκώδεις τόμους με την Ιστορία των Φυτών του Θεόφραστου. Το να τα έχει δεν σήμαινε υποχρεωτικά ότι τα είχε μελετήσει κιόλας.

- Κι η πικροδάφνη, γιατρέ ;

- Τι κάνει η πικροδάφνη εκτός από πολύχρωμα λουλούδια ; φυτρώνει εν αφθονία παντού.

- ..Εκτός απ' το ότι είναι ένα θανατηφόρο τοξικό δηλητήριο τα λουλούδια της τα πολύχρωμα βρωμάνε.

- Θανατηφόρο δηλητήριο η Πικροδάφνη ; Χα, ας γελάσω. Ο νεαρός κομίζει γλαύκα στην Αθήνα

- Δυστυχώς μαιτρ, δεν μπορώ να σε κατηγορήσω για ιατρική αμέλεια που κατέληξε σε θάνατο ασθενούς διότι δεν υπάρχει αντίδοτο σε τέτοια δηλητηρίαση. Καλύτερα να σ' αφήσω στην αλαζονική σου άγνοια. Την επόμενη φορά που θα κάνεις ένα αφέψημα, βάλε μερικά φύλλα πικροδάφνης μέσα, με μπόλικο μέλι γιατί πικρίζει, και θα το διαπιστώσεις.

Έξαλλος μες την περιφρόνησή του ο καλός γιατρός και γαμπρός μου μ' άρπαξε απ' το χέρι και πήραμε δρόμο.

Από εκεί, η Θεσσαλονίκη ήταν ακόμα μιας μέρας δρόμος κι αποφασίσαμε να τον κάνουμε. Ευτυχώς δεν τα είχαμε ξοδέψει όλα μας τα χρυσά σολδία στην Ανδριανούπολη. Στην Θεσσαλονίκη είχα μια σταθερή επαφή απ' την εποχή του παππού Αρχιμήδη. Έναν γερασμένο πια Εβραίο κρασέμπορα με τον οποίο είχε εμπορικές συναλλαγές ο παππούς και με είχε βοηθήσει πολύ μερικά χρόνια πριν στο δρόμο μου για τα καρπάθια. Αυτή την φορά με είδε να συνοδεύομαι από κάποιον δικό τους και η χαρά του ήταν διπλάσια.

Ο γέρο-Ιάκωβος θυμόταν πολύ καλά τα κουτσομπολιά μερικά χρόνια πριν. Ο μεγιστάνας εφοπλιστής Φουρτένσιος που ξετρελάθηκε με την σερβιτόρα της ταβέρνας και την έκανε κυρία παρατώντας την εργένικη ζωή του. Δυστυχώς, μετά από δυο χρόνια έγγαμου βίου ο καημένος αρρώστησε και μαρτύρησε στο κρεβάτι του πόνου για δυο ολόκληρες βδομάδες πριν παραδώσει το πνεύμα.

- Μήπως ξέρεις από τί πέθανε, σοφέ Ιάκωβε ;

- Όχι από πρώτο χέρι, γιέ μου αλλά οι πηγές μου είναι έγκυρες κι αξιόπιστες. Ο άνθρωπος άρχισε ξαφνικά μια μέρα να κάνει εμετό χωρίς λόγο κι αιτία κι έκτοτε δεν σταμάτησε ποτέ. Εμετό και διάρροια όλη μέρα. Πόσο ν' αντέξει κανείς ; αυτόν τον βρήκανε αφυδατωμένο μες τα

σκατά μετά από δυο βδομάδες. Και να πεις ότι δεν τον φρόντισαν ; Τους καλύτερους γιατρούς φώναξε η καημένη η γυναίκα του και κανείς δεν μπόρεσε να κάνει τίποτα.

Έριξα μια ματιά στον Ιωνά που δεν έδειχνε καθόλου έκπληκτος.

- Θυμάσαι τ' όνομα της γυναίκας του, γέρο- Γιάκοβ ;

- Όλη η Θεσσαλονίκη το θυμάται, αγόρι μου. Η πανέμορφη Μπελίζα Φουρτένσια. Σχεδόν αμέσως μετά τον θάνατο του άντρα της τα ξεπούλησε όλα και χάθηκε μες την νύχτα μαζί με τον κολλητό της ευνούχο.

Δεν είχαμε άλλες ερωτήσεις, τα είχαμε μάθει σχεδόν όλα. Ο καινούργιος πλοιοκτήτης μετά τον Φουρτένσιο είχε βάλει ένα επιβατικό μια φορά τη βδομάδα για την Κωνσταντινούπολη και προσφέραμε αυτή την πολυτέλεια στα κουρασμένα μας κορμιά και αυτά το αλόγων μας αναπνέοντας θαλασσινό αεράκι στην επιστροφή. Το καλοκαιράκι καλά κρατούσε ακόμη.

Μετά την επιστροφή μας ζήτησα απ' την Δέσποινα Γκλόρια να περάσει για ένα ποτό απ' το πρακτορείο μας. Με λύπη διαπίστωσα ότι τα χείλια της δεν είχαν πάρει ούτε ένα γραμμάριο παραπάνω απ' την τελευταία φορά, παρέμεναν ανύπαρκτα.

- Ολοκλήρωσα την έρευνά μου, δέσποινα.

- Και ;;

- Οι υποψίες σου είναι βάσιμες. Αλλά πριν αρχίσεις να χοροπηδάς απ' την χαρά σου και να ζητάς το κεφάλι της επί πίνακι, σε πληροφορώ ότι δεν έχω ουδεμία απόδειξη. Εκτός αυτού, ξεφορτώθηκε δυο πλούσιους συζύγους και τους κληρονόμησε πρίν πολύ καιρό και χωρίς αποδείξεις δεν μπορούν ν' αποδοθούν ευθύνες.

- Αυτή η γυναίκα είναι φίδι, πρέπει να εξολοθρευθεί.

- Ιδιωτικός Ντετέκτιβ είμαι, δέσποινα, όχι εκτελεστής. Αυτή η γυναίκα με το αμαρτωλό παρελθόν δεν έχει κάνει κάτι παράνομο μέχρι τώρα εδώ, δεν μπορεί να κατηγορηθεί για κάτι που έχει πρόθεση να κάνει !!!!! Κι αν ποτέ δεν κάνει τίποτα ;; Σου υπόσχομαι όμως ότι θα την προσέχω διότι μου έχει κινήσει την περιέργεια προσωπικά και μ' αυτόν το τρόπο μπορεί να προσέχω και λίγο τον αδελφό σου.

- Θα μιλήσω στην αυτοκράτειρα γι' αυτό.

- Δεν θα μιλήσεις απολύτως σε κανέναν !!! Θ' αρνηθώ όλα όσα σου εκμυστηρεύτηκα.

Στάσου στο ύψος σου με ηρεμία και λογική. Μόνον φήμες είναι, τίποτα δεν μπορεί ν' αποδειχτεί μ' έγκυρα στοιχεία.

- Θα σε θεωρήσω προσωπικά υπεύθυνο εάν κάτι συμβεί στον αδελφό μου, να το ξέρεις.

- Εντάξει !! Πέρασε τώρα απ' την γραμματέα να τακτοποιήσεις τον λογαριασμό σου που τον ετοίμασα το πρωί με όλα μας τα έξοδα κι όπως είπαμε. Σιωπή και ηρεμία.

Η γεροντοκόρη έφυγε και του λόγου μου είχα πολλούς καλούς λόγους για να συναντηθώ μ' αυτήν την μαύρη χήρα. Η Αυρηλιάνα ίσως χρειαζόταν ανανέωση, θα το διαπίστωνα την επομένη στα Λουτρά.

ENNIA

I could write a book

Το μήνυμα ήταν πολύ σοβαρό κι ο αποστολέας του πολύ σημαντικός για να το αγνοήσω. Έτσι, περίμενα μέχρι να σκοτεινιάσει, έφαγα κάτι στα γρήγορα και φόρεσα μια μαύρη κάπα με κουκούλα μέχρι την μύτη μου και βγήκα στους δρόμους. Μέσα σ' αυτό το σκοτάδι περιπλανώμενος σ' άδειους δρόμους μ' αυτή την εμφάνιση έμοιαζα με φάντασμα ή με τον χάρο χωρίς δρεπάνι. Πήρα τα έρημα σοκάκια προς την Βόρεια Μέση, την διέσχισα αδιάφορα και συνέχισα βόρεια προς την εκκλησία της Διακόνισσας. Όταν έφθασα είδα να βγαίνει ο εσπερινός. Περίμενα ώσπου να βγει κι ο τελευταίος και μετά μπήκα στη έρημη εκκλησία και, όπως έλεγαν οι οδηγίες μου, πήρα τον δεξί εξωτερικό διάδρομο και προχώρησα μέχρι να βρω το Εξομολογητήριο. Μπήκα μέσα εκεί, κάθισα και περίμενα. Μετά από μερικά άνοιξε το συρταρωτό παράθυρο.

- Συγχώρα με, πάτερ, είμαι ένας αμαρτωλός.
- Η μεγαλύτερη αμαρτία απ' όλες ήταν όταν γεννήθηκες, ανόητε.
- Αγαθία !!!!! Πολυαγαπημένε μου τραγόπαπα, τι σημαίνει όλη αυτή η μασκαράτα ;
- Βγάλε το σκασμό και άκου προσεκτικά. Κάτω απ' το τραπεζάκι που ακουμπάς τους αγκώνες σου, ψάξε στην δεξιά γωνία να βρεις ένα μικρό κουμπί. Πάτησέ το και θ' ανοίξει μια

πόρτα δίπλα σου. Μπες εκεί μέσα και θα σε συναντήσω σε μερικά λεπτά. Εδώ, δεν ήμαστε ασφαλείς.

Έκανα όπως μου είπε και το σύστημα λειτούργησε όπως το είχε περιγράψει εντελώς αθόρυβα. Βρέθηκα μέσα σε μια μεγάλη βιβλιοθήκη, ένα μεγάλο και βαρύ δρύινο τραπέζι στη μέση με καρέκλες ολόγυρα, ένα τζάκι από ασβεστόλιθο με κούτσουρα που δεν ήταν αναμμένο, δεν έκανε ακόμα κρύο. Ένα λυχνάρι στο τραπέζι πρόσφερε λίγο φως, και στο κλειστό μεγάλο παράθυρο οι βαριές βελούδινες κουρτίνες ήταν τραβηγμένες κλειστές.

Με τον Αγαθία ήμασταν συμμαθητές στην Ακαδημία του Πλάτωνα στην Αθήνα πολλά χρόνια πριν, στην φημισμένη τάξη του Δαμάσκιου. Ο παππούς ήταν ακόμα ζωντανός και έχαιρε άκρας υγείας ακόμα φροντίζοντας να έχω την καλύτερη δυνατή μόρφωση. Όταν επιστρέψαμε στην Πόλη, ο Αγαθίας βρήκε τον Θεό του κι εγώ βρήκα μουνί και πιστό που δεν έχουνε και μεγάλη διαφορά μεταξύ τους τελικά. Ο Αγαθίας συνέχισε τις σπουδές του στο Πανδιδακτήριον, το ίδρυμα που όλες οι σπουδές γινόντουσαν στα Ελληνικά κι έγινε το Πανεπιστήμιο της Κωνσταντινούπολης μερικά χρόνια αργότερα. Το πρώτο γνωστό Πανεπιστήμιο στην Ιστορία της ανθρωπότητας, με τριανταδύο έδρες και αμέτρητα παραρτήματα που ιδρύθηκε επί αυτοκρατορίας του Θεοδοσίου προς αντικατάσταση, καθ' όνομα, όχι κατ' αξία, το ήδη υπάρχον Πανδιδακτήριον. Ο Αγαθίας συνέχισε την Θεολογία που ήταν κλάδος της Φιλοσοφικής και όταν τελείωσε του προσφέρθηκε η έδρα της Ποιητικής στο πανεπιστήμιο και η ενορία της Διακόνισσας αφού χειροτονήθηκε. Είχαμε πολλά χρόνια να ιδωθούμε, είχαμε κι οι δυο κουραστεί να μαλώνουμε για τα Θρησκευτικά, ήμασταν και οι δυο πολύ πεισματάρηδες για να υποχωρήσουμε στις θέσεις μας. Το μήνυμά του με όλα αυτά τα μυστικιστικά μου είχε κινήσει το ενδιαφέρον διότι, παρ' όλες τις διαφορές μας και τις Ομηρικές διαμάχες μας, έτρεφα έναν πελώριο σεβασμό για τον άνθρωπο και τα επιτεύγματά του. Ο Αγαθίας έγινε ένας σχολάριος άνθρωπος των γραμμάτων κι εγώ ντετέκτιβ. Ή βαριά πόρτα άνοιξε κι όταν μπήκε την κλείδωσε μ' έναν τεράστιο σύρτη. Δεν υπήρχε καμία άλλη έξοδος από αυτό το δωμάτιο αλλά και τίποτα να φοβηθείς με τον Αγαθία μέσα. Αγκαλιαστήκαμε σφιχτά κι εγκάρδια.

- Υπάρχει έξοδος κινδύνου, ελπίζω, είπα χαμογελώντας.

- Είμαι τρομοκρατημένος, Θεόφιλε. Κι έχοντας ακούσει τα κατορθώματά σου η παλιά μας φιλία βγήκε στην επιφάνεια. Φοβάμαι ότι με παρακολουθούν, δεν έχω καμία απόδειξη αλλά το νιώθω στο πετσί μου, έχω μάτια καρφωμένα πάνω μου συνεχώς και σίγουρα όχι για καλό σκοπό.

Έχω τρομοκρατηθεί και για μένα και τους ανθρώπους γύρω μου. Αυτό εξηγεί την μυστικότητα της συνάντησης.

- Κατά πρώτον δεν είμαι σωματοφύλακας και κατά δεύτερον είμαι ακριβός. Πως θα με πληρώσεις, το σκέφτηκες ; έβαλα τα γέλια όταν το είπα αυτό.
- Εάν πρέπει θα βρω τον τρόπο, αν είμαι ακόμα ζωντανός.
- Εντάξει, τραγόπαπα, πες τα μου όλα.
- Τ' όνομα του τραγόπαπα είναι Αγαθίας κι αν συνεχίσεις τις ίδιες ανοησίες όπως τότε που ήμασταν νέοι θα σε πετάξω έξω με κλωτσιές. Και θα 'ναι διά παντός.
- Συγνώμη ταπεινή, παλιέ μου φίλε, δεν θα επαναληφθεί. Ο άνθρωπος πρώτα πεθαίνει και μετά πεθαίνουν οι κακές του συνήθειες

Χαμογέλασε αδύναμα.

- Κατ' αρχήν, ο Δάσκαλος είναι στην Πόλη.
- Δάσκαλος ;; Ποιος δάσκαλος ;;
- Ο Δάσκαλος Δαμάσκιος, χοντροκέφαλε. Ο Δάσκαλός ΜΑΣ.
- Να που τα πράγματα μπαίνουν σε τροχιά. Εσύ, εγώ κι ο Δάσκαλός μας. Με τι συνοδεύονται αυτά ;
- Από ποιο πλανήτη έπεσες, Θεόφιλε ; Δεν έχεις ιδέα για την φυγή των Δασκάλων ;
- Όχι και γι' αυτό ήρθα σ' εσένα να με δια φωτίσεις, σοφέ μου συμμαθητή. Έχει κάτι να πιούμε εδώ μέσα ; δεν μπορώ να συγκεντρωθώ χωρίς πιοτί.

Η εικόνα ήταν γκροτέσκ. Με τον παπά Αγαθία τρομοκρατημένο σ' ένα σκοτεινό δωμάτιο με το τρεμάμενο φως ενός λυχναριού κι εγώ ζητούσα κάτι να πιώ! Ο Αγαθίας πήγε σ' ένα ντουλάπι, το άνοιξε και γέμισε δυο κούπες κρασί. Γλυκό κρασί της μετάληψης, δεν ήταν κακό. Ήπια μια γουλιά και τέντωσα τα πόδια μου.

- Ζηλωτές μου την έχουν πέσει από παντού. Μια απ' τις δραστηριότητές μου είναι να συμβουλευώ τον αυτοκράτορα για θρησκευτικά θέματα κι εσύ που με ξέρεις καταλαβαίνεις ότι είμαι ήπιος και συμβιβαστικός κι αυτό το έχω καταφέρει με τον Ιουστινιανό μέχρι τώρα. Αλλά έχω απέναντί μου την μέγαιρα αυτοκράτειρα και τους ζηλωτές της κι αυτό κάνει την δουλειά μου να μοιάζει με άθλο του Ηρακλή. Η επιρροή της, αυτής και των ζηλωτών, πάνω στον αυτοκράτορα είναι μεγαλύτερη και θα γίνει οριστική αν με βγάλουν απ' την μέση. Αλλά... να σε δια φωτίσω πρώτα, όπως είπες. Το σχέδιο ήταν να κλείσουν ΚΑΙ να καταστρέψουν όλα τα "παγανιστικά" σχολεία αρχίζοντας απ' την Ακαδημία Πλάτωνος στην Αθήνα περνώντας έτσι ένα

ηχηρό μήνυμα για το τι επρόκειτο ν' ακολουθήσει. Έπεισα τον αυτοκράτορα ν' ακυρώσει το "να καταστρέψουν" κομμάτι της επιχείρησης. Το έμαθες ότι αυτοί οι Βάνδαλοι έχτισαν ένα Χριστιανικό ναό στο εσωτερικό του Παρθενώνα ;;;; Και για να τον ολοκληρώσουν υποχρεώθηκαν να καταστρέψουν το πανέμορφο πελώριο άγαλμα την Αθηνάς του Φειδία που βρισκόταν στο εσωτερικό του !!!! Σε κάνει να δακρύζεις όταν σκέφτεσαι αυτό το υπέροχο γλυπτό κομματιασμένο σε πέτρες για να βρεθεί χώρος για τον ναό. Κι εγώ ο ίδιος είμαι άνθρωπος της εκκλησίας αλλά δεν είμαι Βάνδαλος, αγαπώ και θαυμάζω την Τέχνη σε όλες τις μορφές της και λυπάμαι αφάνταστα όταν καταστρέφεται. Προσπάθησε σε παρακαλώ να φανταστείς έναν Ορθόδοξο εκκλησιαστικό ναό στο εσωτερικό του Παρθενώνα, εσύ που ξέρεις πως είναι, και θα διαπιστώσεις το γελοίον του πράγματος Πήρε μια μεγάλη ανάσα, αγανακτισμένος

- Λοιπόν, η Ακαδημία δεν κατεστράφη, αυτό το κατάφερα, αλλά όλοι οι Δάσκαλοι εκδιώχθηκαν και όλες οι διδασκαλίες απαγορεύτηκαν. Πολλοί Δάσκαλοι, συμπεριλαμβανομένου και του δικού μας Δαμάσκιου, περιφρονημένοι κι απογοητευμένοι, σαγηνεύτηκαν από την προστασία και την χορηγία που τους πρόσφερε ο Πέρσης αυτοκράτορας Χοσρόης και μετακόμισαν στην αυλή του διαπιστώνοντας πολύ γρήγορα πως ότι τους είχε υποσχεθεί ο βάρβαρος ήταν ψέμα και ταπεινωμένοι κι απογοητευμένοι έφυγαν και ζήτησαν καταφύγιο στην Κωνσταντινούπολη. Η Θεοδώρα και οι ζηλωτές ζήτησαν το κεφάλι τους σ' ένα ασημένιο πιάτο με την κατηγορία της εσχάτης προδοσίας. Κατάφερα να πείσω τον αυτοκράτορα να τους δεχτεί πίσω και συμφώνησε υπό έναν όρο. Δεν θα είχαν δικαίωμα να διδάξουν στο Πανεπιστήμιο και να πληρώνονται απ' τον κρατικό κορβανά κι αν ήθελαν μπορούσαν ν' ανοίξουν ιδιωτικές σχολές με τις παγανιστικές ειδωλολατρικές ιδέες τους και να πληρώνουν φόρους όπως όλοι. Ο Αριστοτέλης σήμερα δεν διδάσκεται στο Πανεπιστήμιο σε πληροφορώ, θεωρείται παγανιστής. Το πιστεύεις ;;;; Λες και δεν μπορεί η θρησκεία να συμβαδίζει με την φιλοσοφία. Διαφωτίστηκες τώρα ;;

- Ήσουν πάντα ένας ανεκτίμητος θησαυρός για μένα, παλιόφιλε. Εσύ σε ποιο κομμάτι της ιστορίας είσαι ανακατεμένος ;

- Ξέρεις τι διδάσκω στο Πανεπιστήμιο ;
- Θεολογία.
- Ποιητική, ηλίθιε.
- Αυτό ακριβώς εννοούσα!! Ψαλμούς και τέτοια. Χαμογέλασε καλόκαρδα

- Τι σου λέει ο Αριστοφάνης ;

- Εδώ σ' έχω, παπά. Ο πρώτος μάστορας της Κωμωδίας, 300 χρόνια προ Χριστού. Ο παππούς μου έσωσε ένα απ' τα έργα του όταν οι "ζηλωτές" σας κατέστρεψαν την βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας βάζοντας φωτιά και καίγοντας τα πάντα. Το λένε " Πλούτος" και είναι πολύ αστείο και πολιτικά σατυρικό.

- Σβήσε το "ηλίθιε" απ' το τελευταίο μου σχόλιο, οι σπουδές σου δεν πήγαν χαμένες. Εφτά είναι συνολικά τα έργα του Αριστοφάνη που έχουν σωθεί. Γνήσια αλλά εύθραυστα χειρόγραφα που σώθηκαν απ' τον Δαμάσκιο πριν καταστραφεί η Ακαδημία και τα έχει μαζί του. Έρθε σ' επαφή μαζί μου να μου τα παραδώσει για να σωθούν στην κρατική Βιβλιοθήκη.

- Αυτό είναι υπέροχο, παλιόφιλε. Σημαίνει ότι θα μπορέσω να διαβάσω και τα υπόλοιπα έξι. Πες μου πότε θα είναι διαθέσιμα.

- Και λες πως είσαι και ντεντέκτιβ! Χαμένε. Το γέλιο είναι μεγάλη αμαρτία στην θρησκεία μας, ανόητε. Οι ζηλωτές θα προσπαθήσουν να τα κάψουν ή να με σκοτώσουν. Ακόμα καλύτερα αν καταφέρουν και τα δύο. Καταλαβαίνεις τώρα γιατί ζητάω την γαμημένη βοήθειά σου, χοντροκέφαλε ;

- Δίκαιος ο θυμός σου, πάτερ, κατάλαβα.

- Ο Δάσκαλος Δαμάσκιος θα μου παραδώσει τα χειρόγραφα απόψε τα μεσάνυχτα. Θέλω κι εγώ να τα διαβάσω, τί νόμιζες. Έλα αύριο με τον ίδιο τρόπο την ίδια ώρα να σου τα δώσω να τα φυλάξεις μέχρι να δω πως θα τα καταθέσω στην Βιβλιοθήκη. Είμαι βέβαιος πως είναι πιο σίγουρα στα χέρια σου. Εκτός κι αν αποφασίσουν οι ζηλωτές να βάλουν φωτιά και στην δική μας Βιβλιοθήκη όπως στην Αλεξάνδρεια.

- Είμαι ενθουσιασμένος που θα είμαι ο δεύτερος που θα τα διαβάσει πριν από κάθε άλλον, παλιέ μου φίλε. Θα έρθω να εξομολογηθώ τις αμαρτίες μου αύριο.

- Δεν υπάρχει λύτρωση για τους άθεους, Θεόφιλε, μην έχεις αυταπάτες και βαυκαλίζεσαι.

- Θα καώ στη κόλαση τότε, παπά, αλλά όχι πριν να έχω διαβάσει και τις εφτά κωμωδίες του Αριστοφάνη.

Πάτησε κάποιο άλλο κουμπί κοντά στο τζάκι κι άνοιξε ξανά το πορτάκι του Εξομολογητηρίου. Όταν αγκαλιαστήκαμε μου ψιθύρισε "ευχαριστώ" στ' αυτί. Βγήκα κι ακολούθησα τον ίδιο δρόμο προς τα έξω. Η πόρτα της εκκλησίας ήταν πάντα ανοιχτή. Οι εγκληματίες ζητούν καταφύγιο στις εκκλησίες την νύχτα.

ΔΕΚΑ

Every time we say goodbye

Ο Τούρκος με ξύπνησε αλαφιασμένος στις δύο το πρωί μες την νύχτα.

- Σε ζητάει ένας μοναχός και είναι έντρομος. Ένας παπάς μαχαιρώθηκε μέχρι θανάτου έξω απ' τα τείχη του Στούδιου και φωνάζει συνέχεια τ' όνομά σου. Ο Ηγούμενος σε παρακαλεί να συνδράμεις στην τελευταία επιθυμία κάποιου που πεθαίνει.

Ντύθηκα βιαστικά και πήρα στο κατόπι τον καλόγερο που έτρεχε με κατεύθυνση το μοναστήρι των Στουδιτών. Το ραντεβού του Αγαθία με τον Δαμάσκιο ήταν κάτω απ' τη τείχη του Στούδιου κοντά στα ερείπια του τείχους του Θεοδόσιου. Ένοιωσα το στομάχι μου να δένεται κόμπος. Ο σχολάριος είχε παραπάνω από έναν λόγο να είναι τρομοκρατημένος ωρίτερα. Τρέχοντας μέσα σε σκοτεινούς κι υγρούς διαδρόμους καταλήξαμε σ' ένα ψηλοτάβανο πέτρινο δωμάτιο με δυο καμάρες κι εκεί, πάνω σ' ένα τραπέζι στη μέση, εκεί βρισκότανε το σώμα του Αγαθία μες τα αίματα. Ο ηγούμενος κι ένας άλλος καλόγερος προσπαθούσαν να του καθαρίσουν το αίμα απ' το πληγωμένο του κορμί.

- Τον βρήκαμε πριν από μια ώρα κοντά στα τείχη σ' ένα έρημο σημείο κοντά στα τείχη του Θεοδόσιου. Μόλις πριν από λίγο σταμάτησε να φωνάζει τ' όνομά σου. Μόνον αυτό έλεγε, τίποτα άλλο. Έστειλα να σε φωνάξουν σεβόμενος την τελευταία επιθυμία ενός μελλοθάνατου.

- Αγαθία, εγώ είμαι, ο Θεόφιλος, φώναξα σκύβοντας πάνω στο στήθος του. Μπορείς να μ' ακούσεις παλιέ μου φίλε ;

Καμιά απάντηση. Ανάσαινε ακόμα αλλά όχι για πολύ ακόμα, ήταν σίγουρο.

- Μίλα μου Αγαθία ! Εγώ είμαι, ο Θεόφιλος. Πλησίασα το πρόσωπό μου κοντά στο δικό του. Μίλησέ μου καλέ μου φίλε.

Ένας ρόγχος και κάτι που ακούστηκε σαν "ιπσο" βγήκε αδύναμα απ' τα χείλια του και σταμάτησε ν' αναπνέει.

- Τι είπε ; ρώτησε ένας νεαρός καλόγερος δίπλα απ' τον ηγούμενο.

- Τίποτα. Εσύ τον άκουσες να λέει κάτι ;

- Το ρωτούσαμε συνεχώς απ' την στιγμή που τον φέραμε εδώ αλλά το μοναδικό πράγμα που έλεγε ήταν τ' όνομά σου. Τίποτ' άλλο.

- Οι τελευταίες του κουβέντες σε τούτο τον μάταιο κόσμο ήταν τ' όνομά μου τότε. Ποιος τον βρήκε ;

- Εγώ, κύριε. Ένας νεαρός καλόγερος βγήκε μπροστά ντροπαλά με τα μάγουλά του κόκκινα σαν παπαρούνα. Το πρώτο πρόσωπο που συνάντησα ήταν ο Ελεοδότης** και το ανέφερα, και μ' ένα νεύμα έδειξε τον νεαρό μοναχό δίπλα στον Ηγούμενο που ζητούσε απεγνωσμένα να μάθει τι μου είπε ο Αγαθίας πριν πεθάνει

** Ελεοδότης ήταν ο υπεύθυνος για την συλλογή και διανομή αγαθοεργιών. Ήταν σπουδαία θέση στην ιεραρχία των μοναστηριών.

- Τον μεταφέραμε εδώ και καλέσαμε αμέσως τον Ηγούμενο που με την σειρά του έστειλε να σε φωνάζουν.

- Ποιος είναι αυτός ο κληρικός : ρώτησε ο Ηγούμενος.

- Τ' όνομά του είναι Αγαθίας και είναι ένας σχολάριος και Δάσκαλος στο Πανεπιστήμιο.

Παράλληλα είναι κι ο επίσκοπος της ενορίας της Διακόνισσας. Τον ψάξατε ; τα παγερά μάτια μου καρφώθηκαν στον Ελεοδότη.

- Φυσικά τον ψάξαμε, δεν τον γνωρίζαμε. Δεν βρήκαμε τίποτα επάνω του. Προφανώς πρόκειται για ληστεία.

- Που ακριβώς τον βρήκατε ;

- Δεν βλέπω τον λόγο γιατί μας κάνεις τόσες ερωτήσεις! Είναι ολοφάνερο ότι ο άνθρωπος ληστεύτηκε και δολοφονήθηκε από έναν ή περισσότερους κακοποιούς έξω απ' τα τείχη του μοναστηριού. Τι σημασία έχει που ;

Ο νεαρός Ελεοδότης είχε αρχίσει να χάνει την ψυχραιμία του. Ο Ηγούμενος παρέμενε σιωπηλός, άλλος κινούσε τα νήματα.

- Γνωρίζω καλά αυτό το μοναστήρι πριν ακόμα εσύ βγάλεις τρίχες στο πρόσωπο.

Με δολοφονικό βλέμμα κοίταξα τον νεαρό μες τα μάτια.

- Η περιοχή που τα τείχη του μοναστηριού αγγίζουν τα ερείπια απ' το τείχος του Θεοδόσιου είναι τόσο έρημη που ούτε πεινασμένη γάτα δεν μπαίνει στον κόπο. Κακοποιοί και ληστές στήνουν ενέδρα σ' εμπόρους στους κεντρικούς δρόμους. Κανείς δεν στήνει ενέδρα σ' έναν ταπεινό κληρικό στην ερημιά για να τον ληστέψει.

- ..Αυτά είναι θεωρίες, είπε ο αυθάδης νεαρός. Στράφηκα στον Ηγούμενο.

- Άγιε πατέρα, εσύ είσαι η κεφαλή αυτού του ποιμνίου. Ταπεινά σου ζητάω να ζητήσεις απ' αυτόν τον νεαρό να με πάει στο σημείο που τον βρήκατε μισοπεθαμένο. Σε παρακαλώ.

Ο Ηγούμενος κοίταξε τον Ελεοδότη κάπως απολογητικά και μετά ζήτησε απ' τον νεαρό ντροπαλό μοναχό να μου δείξει που τον είχαν βρει. Μ' έναν πυρσό στο χέρι βγήκαμε και ακολουθήσαμε εξωτερικά τα τείχη δυτικά μέχρι να βρούμε τα ερείπια του τείχους του Θεοδόσιου. Όπως ακριβώς το είχα περιγράψει. Κρανίου τόπος. Πέτρες, πλίνθοι , κέραμοι ατάκτως πεταμένοι και αναρριχητικοί κισσοί πάνω στα τείχη. Ιδανικό σημείο για ενέδρα αλλά όχι για ληστεία. Διακρίνονταν ακόμα ίχνη από αίμα στ' αγριόχορτα. Αλλά εκείνο που μου έκανε περισσότερο εντύπωση ήταν μια μικρή πορτούλα καλά κρυμμένη πίσω απ' τους κισσούς.

- Μήπως ήμασταν λιγάκι ατακτούλγηδες τελευταία ;

Ο νεαρός από ροζ που ήτανε έγινε κατακόκκινος.

- Ο Ηγούμενος θα με τιμωρήσει αυστηρά όταν το μάθει, το ξέρω.

- Γιατί να το μάθει; Ποιος έχει κλειδί για τούτο το πορτάκι ;

- Πολύ λίγοι και όλοι τους υψηλόβαθμοι. Εγώ για να το έχω χρειάστηκε να τον πάρω πίπα στον αρχικουζινιέρη. Μπλιαχ. Τα κορίτσια μ' αρέσουνε μόνο και έχω πολύ συχνά αρσενικές παρορμήσεις.

- Τι έχεις λέει ;

- Ανοιξιάτικες φουσκοδεντρίες! Κάβλες ! Να στο ζωγραφίσω ;

Ο νεαρός φαινόταν πανέξυπνος αλλά σε λάθος τόπο. Για κάποιο λόγο ή όχι, ποιος ήμουνα εγώ να τον κρίνω ;

- Υποθέτω πως ο Ελεοδότης είναι ανάμεσα σ' αυτούς που έχουν κλειδί.

- Ναι, και αυτός και ο Ηγούμενος.

- Λοιπόν, νεαρέ, τώρα που αρχίσαμε να μην έχουμε μυστικά, πού βρίσκεται το κελί του Ελεοδότη ;

Έβγαλα ένα χρυσό σολδίο και του το έδωσα.

- Πάρε της ένα δαχτυλίδι ή πάρε για σένα ένα άλογο και πάρε δρόμο μακριά. Του είπα χαμογελώντας.

- Τα κελιά όλων των μοναχών είναι από τον δυτικό διάδρομο της Βιβλιοθήκης στον δεύτερο όροφο. Οι υψηλόβαθμοι σαν τον Νικηφόρο, τον Ελεοδότη, είναι στο ίδιο σημείο αλλά στον τρίτο όροφο. Στο τέλος του διαδρόμου των κελιών του δεύτερου υπάρχει μια μικρή στενή σκάλα που πάει στον τρίτο και τα κελιά των υψηλόβαθμων. Γι' άλλο ένα χρυσό θα σου πω κι άλλα.

Σας το είπα, ο μικρός ήταν καλός αλλά σε λάθος μέρος.

- Πες μου πρώτα και το σολδίο μετά, αν το αξίζεις.

- Το αξίζω !!! Πρώτον, ο Νικηφόρος είναι ο γιός του Κόμη Δημήτριου που είναι φροντιστής της Βιβλιοθήκης. Κατόπιν, είναι φανατικός ζηλωτής της θρησκείας και γι' αυτόν κάθε μέσο είναι θεμιτό για το καλό του Χριστιανισμού, κάτι που τον έχει κάνει ιδιαίτερα βίαιο. Το αξίζω ;; Και δεν σου τα είπα ακόμη όλα!

Τού έδωσα ένα δεύτερο χρυσό.

- Έτσι όπως το βλέπω εγώ, συνέχισε ο εξυπνάκιας, ετοιμάζεσαι να μπεις κρυφά στο μοναστήρι μια νύχτα και να ψάξεις το κελί του Νικηφόρου, εντάξει ; Αλλά για πες μου, πως θα ξέρεις ποιο είναι ;

- Έχω μια υποψία ότι θα μου το πεις. Ο νεαρός χαμογέλασε αβίαστα

- Όλοι μας έχουμε έναν εσταυρωμένο πάνω απ' τα κρεβάτια μας. Αυτός ο βλάκας έχει άλλον έναν κρεμασμένο έξω απ' την πόρτα του.

- Ξέχνα την γκόμενα, νεαρέ. Αγόρασε δυο γερά άλογα και μερικά ρούχα και πάρε δρόμο όσο πιο μακριά μπορείς. Δυτικά είναι καλύτερα από ανατολικά. Χαραμίζεσαι μ' αυτά τα ρούχα.

- Ήθελα να σπουδάσω Ρητορική στο Πανεπιστήμιο αλλά ο πατέρας μου είπε ότι είναι παγανιστική και μ' έστειλε εδώ. Είμαι ακόμα 17 χρονών, θα το σκάσω σε μερικούς μήνες, χάρη σε σένα.

Μου είπε και μου έδειξε τα δυο χρυσά. Όταν άπλωσε το χέρι του του το έσφιξα μ' εγκαρδιότητα.

Γύρισα σπίτι γεμάτος σκέψεις. Ο Αγαθίας είχε δολοφονηθεί πριν ή μετά που παρέλαβε τα χειρόγραφα ; ο Δάσκαλος Δαμάσκιος αποκλείονταν να ήταν ο δολοφόνος του, ο νεαρός ζηλωτής Ελεοδότης φαινόταν πιο πιθανό κι εύλογο. Πως όμως ήξερε για τα χειρόγραφα ; Αυτό δεν μπορεί προς το παρόν ν' απαντηθεί. Για τα υπόλοιπα, είτε ο δολοφόνος του βρήκε τα χειρόγραφα πάνω του και τα πήρε ή τον σκότωσε πιστεύοντας ότι τα είχε, είτε ο Δάσκαλος άργησε στο ραντεβού και βλέποντας τον μαθητή του ημιθανή εξαφανίστηκε και είχε ακόμα στην κατοχή του τα χειρόγραφα. Και τελικά, τί ήταν αυτό το "ιπσο" που μου ψιθύρισε ο Αγαθίας πριν πεθάνει ;

ENTEKA

From rugs to riches

Η πρόσκληση ήρθε την επόμενη μέρα πριν το μεσημέρι. Η δέσποινα Μπελίζα Φουρτένσια με καλούσε σ' ένα συμπόσιο στην βίλλα της το Σάββατο το βράδυ. Αυτή η Αυρηλιάννα... ποτέ δεν με είχε απογοητέψει, μέχρι σήμερα τουλάχιστον γιατί με τις γυναίκες... ποτέ δεν ξέρεις.

Κουβέντιασα με τον Τούρκο για τα της προηγούμενης νύχτας και την δολοφονία του Αγαθία εκφράζοντας τις υποψίες μου για την στάση του Ελεοδότη. Όταν του είπα πως ήθελα να πάω μόνος μου να ψάξω το κελί του μήπως είχε τα έγγραφα, δεν συμφώνησε όπως το περίμενα αλλά όσο λιγότεροι τόσο μικρότερος ο κίνδυνος και τ' αφεντικό έχει πάντα δίκιο.

Η μικρή πόρτα πίσω απ' τους κισσούς στο δυτικό τείχος του Στουδίου δεν ήταν μεγάλο πρόβλημα. Ο Τούρκος μου είχε μάθει τα βασικά κι ο αυτοσχεδιασμός ήταν το φόρτε μου. Έβγαλα το σπαρματσέτο κι άναψα ένα κερί. Βρισκόμουν σ' ένα πέτρινο υγρό διάδρομο που δεν είχα άλλη επιλογή παρά να τον ακολουθήσω. Μ' έβγαλε σ' ένα Τ. δεξιά ή αριστερά κ. Ντέντεκτιβ ; προσπάθησα νοερά να προσανατολιστώ φέρνοντας στον νου μου που βρισκόταν η βιβλιοθήκη που την είχα επισκεφθεί κάποτε. Το αριστερά ήταν το πιο πιθανό. Λάθος. Μετά από μια άσκοπη περιπλάνηση σε διαδρόμους έπεσα σε αδιέξοδο. Γύρισα πίσω στο αρχικό Τ και συνέχισα ίσια την δεξιά του άκρη και σύντομα βρέθηκα μπροστά σε μια σκάλα που ανέβαινε. Καλό σημάδι, ανέβηκα ένα επίπεδο. Άλλοι διάδρομοι, άλλες σκάλες που ανέβαινα και μετά

κατέβαιναν, ο Δαίδαλος όταν τελείωσε τον Λαβύρινθο στην Κρήτη ήρθε εδώ κι έφτιαξε τα υπόγεια του Στουδίου για να τιμωρήσει τις επόμενες γενεές επειδή ο γιός του αποδείχτηκε άμυαλος. Μετά από σχεδόν μια ώρα περιπλάνηση, νεύρα και ταλαιπωρία βρέθηκα τελικά σ' ένα εσωτερικό μπαλκόνι σε σχήμα Π και τότε ήξερα που βρισκόμουν, είχα ξαναβρεθεί εκεί. Ο διάδρομος που έβγαζε στα κελιά των μοναχών ήταν ακριβώς εκεί που μου είχε υποδείξει ο νεαρός. Το ίδιο και η μικρή σκάλα που οδηγούσε στον τρίτο και τα κελιά των υψηλόβαθμων.

Την πόρτα του κελιού του Ελεοδότη δεν ήταν καθόλου δύσκολο να την εντοπίσω, η μοναδική που είχε κρεμασμένο έναν εσταυρωμένο απ' έξω. Δούλεψα όσο πιο αθόρυβα μπορούσα την κλειδαριά κι όταν τα κατάφερα διαπίστωσα ότι δεν είχε σύρτη από πίσω, σημάδι πως μάλλον το κελί ήταν άδειο. Όταν την έσπρωξα ελαφριά διαπίστωσα ότι ήταν τόσο πολύ ακριβής σε διάσταση και καλολαδωμένη που ήταν σαν να μην ζύγιζε τίποτα, άνοιξε αθόρυβα και χωρίς καμία πίεση. Πέρασα γρήγορα στο εσωτερικό και την έκλεισα πίσω μου. Το κελί του Ελεοδότη ήταν όλο μια ακαταστασία. Βιβλία πεταμένα παντού, ρούχα πάνω στις καρέκλες, ένα ντουλάπι που άνοιξα γεμάτο με θρησκευτικά κειμήλια άγνωστης προέλευσης και σημασίας. Άρχισα να ξεφυλλίζω τα βιβλία χωρίς αποτέλεσμα μέχρι που η τύχη μου έστειλε κάποιο χαμόγελο. Ένα σημείωμα έπεσε από ένα. Το σημείωμα έγραφε

Απόψε, στις 19:00, στο ίδιο μέρος

Καλυψώ

Το "ιψο" του Αγαθία ήταν για το Καλυψώ !!!! Ένα φασούλι στο σακούλι. Δεν υπήρχε τίποτα κάτω απ' το στρώμα στο κρεβάτι του αλλά το πέτρινο κρεβάτι στο μέρος των ποδιών είχε μια κοιλότητα κι εκεί μέσα υπήρχαν πολλά και διάφορα έγγραφα. Ένα μεγάλο μαχαίρι λερωμένο με κηλίδες αίματος από πάνω για να τα κρατά με το βάρος του! Δεν είχα την ευκαιρία να ψάξω για περισσότερα. Η πόρτα πίσω μου άνοιξε το ίδιο αθόρυβα όπως άνοιξε μαζί μου και δεν άκουσα τίποτα παρά μόνον την τραχιά φωνή του Ηγούμενου

- Συλλάβετε αμέσως αυτόν τον άνδρα !

Τέσσερις σκυθρωποί μοναχοί που κρατούσα κάτι τρομακτικά κοντά δόρατα με τσεκούρι στην άκρη με περικύκλωσαν. Δίπλα τους ήταν ο νεαρός μοναχός με τα ροδαλά μάγουλα!

- Σας το είπα ότι θα ξαναγυρίσει, άγιε πατέρα, δεν σας το είπα ;;

Respect! Ο νεαρός είχε λαμπρό μέλλον μπροστά του. Αυτόνομος, κανόνιζε ο ίδιος τους κανόνες του παιχνιδιού. Αν τα κατάφερνε να μείνει ζωντανός για τα επόμενα δέκα χρόνια, θα ευημερούσε για πάντα.

- Ψάξτε τον, γαύγισε ο Ηγούμενος. Βρείτε τα έγγραφα που έχει κλέψει.

- Δεν έχω κλέψει τίποτα, δεν υπάρχει τίποτα εδώ μέσα που ν' αξίζει να κλέψεις εκτός απ' το μαχαίρι που σκότωσε τον φίλο μου, ίσως.

- Ψεύτη !! Βλάσφημε !! με χαστούκισε και του γύρισα το άλλο μάγουλο αλλά το αγνόησε ο ασεβής κληρικός.

- Ξέρεις πολύ καλά ότι δεν λέω ψέματα, παπά, του είπα ήρεμος.

- Πετάζτε τον στην Λήθη. Εκεί θα πάρει ένα μάθημα.

Δεν είχα καμιά απολύτως ιδέα τι ήταν η Λήθη αλλά το διαπίστωσα πολύ σύντομα. Ένα τετράγωνο ξύλινο καπάκι στο έδαφος της αυλής κοντά στη κεντρική είσοδο του μοναστηριού μ' ένα σιδερένιο χαλκά επάνω του και μεντεσέδες στην μια άκρη. Εκεί με πήγαν, το άνοιξαν και με πέταξαν μέσα βίαια αλλά λυτό κι έκλεισαν το καπάκι. Έπεσα σ' ένα βάθος περίπου τρία μέτρα πάνω σ' ένα πολύ παχύ στρώμα άχυρα και σανό που βρώμαγε σκατά και κατρουλιό ανάμικτα. Προφανώς δεν ήμουνα ο πρώτος επισκέπτης της Λήθης. Ήταν φανερό ότι τ' όνομά της σήμαινε "πετάζτε και ξεχάστε", σαν να μην είχα υπάρξει ποτέ. Αυτοί οι γαμημένοι καλόγεροι σκόπευαν να με αφήσουν να πεθάνω απ' την πείνα!

Δεν ξέρω πόση ώρα καθόμουνα στα σκοτεινά, ανακούρκουδα στους αστραγάλους μου κρατώντας το κεφάλι μου με απόγνωση. Εκείνο που ήμουνα βέβαιος ήταν ότι πεινούσα και διψούσα. Ή είχα αρχίσει να τρελαίνομαι επειδή δεν είχε περάσει κα τόση ώρα για να πεινάω και να διψάω. Η παρανοϊκή τρέλα θα με σκότωνε πριν την πείνα και την δίψα. Είχα αρχίσει να τα χάνω. Το καπάκι σηκώθηκε και μαζί με τον ήλιο που φώτισε την Λήθη ακούστηκε ψιθυριστά η φωνή του Τούρκου.

- Αφέντη ;; Εδώ είσαι ;;

- Ναι, κι έχω πεθάνει της πείνας. Τι σε καθυστέρησε τόσο πολύ;

Ένα κομμάτι μεταξωτό ύφασμα κρεμάστηκε απ' το άνοιγμα με δεμένους δυο κόμπους.

- Κρατήσου απ' αυτό για να σ' ανεβάσουμε επάνω.

Μεταξωτό ;; ανεβάΣΟΥΜΕ ;; Τι διάολο συμβαίνει ; αισθάνθηκα τα πόδια μου να εγκαταλείπουν το σανό και να κρέμομαι στον αέρα και όταν τελικά ανέβηκα στην επιφάνεια,

είδα τον Τούρκο και την αδελφή μου Υπατία με εσώρουχα να τραβάνε το μεταξωτό της φόρεμα που μ' έβγαλε απ' την τρύπα! Φορούσε ένα δερμάτινο γιλέκο σαν το δικό μου

- Ρε τρελέ. Την αδελφή μου έφερες μαζί ; είπα όταν έβαλα τον κώλο μου στην τρύπα.
- Όταν χρειάζομαι βοήθεια παίρνω ότι βρω μπροστά μου. Δώσε της πίσω το φόρεμά της.

Και τότε συνέβη το αναπάντεχο! Η Υπατία τράβηξε ένα μαχαίρι και το εξεσφενδόνισε πάνω απ' το κεφάλι μου. Όταν γύρισα, είδα έναν καλόγερο που έτρεχε προς το μέρος μου κραδαίνοντας ένα τσεκούρι στον αέρα κι ένα μαχαίρι καρφωμένο στον λαιμό του.

- Της έχω κάνει μυστικές προπονήσεις, είπε ο Τούρκος με σαρδόνιο χαμόγελο. Καλή δεν έγινε ;

Στην αυλή του μοναστηριού ήταν στο χώμα μερικά ακόμα κορμιά, ζωντανά ή πεθαμένα άγνωστο, κι ή εξώπορτα ορθάνοιχτη. Απ' έξω διακρίνονταν τρία σελωμένα άλογα που μας περίμεναν. Δεν έπρεπε να νιώθω έκπληκτος, η Υπατία ήταν ομότιμο μέλος του πρακτορείου αλλά δύσκολα το καταπίνεις μια όμορφη κοπέλα και αδελφή σου να σκοτώνει ανθρώπους όσο κι αν το αξίζουν. Αλλά, είχαμε τα ίδια γονίδια με την Υπατία, ήταν σίγουρο. Η Σιδωνία ήταν διαφορετική. Ο Τούρκος με άφησε να καταλάβω ότι ήτανε μετά από δική της πρωτοβουλία. Της έκανα μια σφιχτή αγκαλιά και της είπα στ' αυτί

- Σ' ευχαριστώ, αδελφούλα. Σκέφτηκες μήπως να φέρεις και κάτι να φάμε ;
- Όχι, αδερφέ. Ήμουνά πολύ απασχολημένη για να σου σώσω την ζωή !

Touché. (μεταφράζεται και ως "ωχ το μάτι μου")

ΔΩΔΕΚΑ

It could happen to you

Είχα άλλη μια διάρρηξη να κάνω, τα διαμερίσματα του Αγαθία στην Διακόνισσα. Τούτη την φορά πήρα μαζί μου τον Τούρκο. Το είχα πάρει το μάθημά μου στο μοναστήρι. Εξάλλου, ο Τούρκος ήταν αυθεντία στις κλειδαριές κι αυτό θα έκανε την δουλειά μας ευκολότερη. Η πόρτα της εκκλησίας ήταν ανοιχτή όπως πάντα κι εμείς είχαμε την τέλεια κάλυψη. Δυο κακοποιοί που αναζητούν καταφύγιο. Πήγαμε κατευθείαν στο Ιερό, πίσω απ' το Τέμπλο εκεί που βρίσκεται η Αγία Τράπεζα. Όπως το είχα φανταστεί, πίσω και δεξιά απ' την Αγία Τράπεζα υπήρχε μια μικρή πόρτα και ήμουν βέβαιος ότι οδηγούσε στα ιδιαίτερα του Αγαθία. Ο Τούρκος την παραβίασε σε πέντε λεπτά. Ακολουθήσαμε έναν διάδρομο κι εκεί που περίμενα να βρώ την πόρτα του Αγαθία, εκεί την βρήκα αλλά ήταν μισάνοιχτη. Κοιταχτήκαμε με το Τούρκο και βγάλαμε και οι δύο ένα μαχαίρι. Προσεκτικά μένα κερί στο χέρι κι ένα μαχαίρι στ' άλλο, μπήκαμε μέσα στο δωμάτιο. Ήτανε σαν να είχε περάσει τυφώνας ! Και να τα είχε τα χειρόγραφα ο Αγαθίας σίγουρα τώρα τα είχε κάποιος άλλος. Δεν ασχοληθήκαμε καθόλου με την ακαταστασία και τ' αναποδογυρισμένα έπιπλα ούτε μπήκαμε στον κόπο να ψάξουμε γι' αρχαία χειρόγραφα επειδή κάτι άλλο μας έκανε εντύπωση. Το κρεβάτι του Αγαθία ήταν πλημμυρισμένο στο αίμα κι επάνω

του βρισκόταν το νεκρό σώμα του Νικηφόρου, του Ελεοδότη του μοναστηριού και γιού του Κόμη Δημήτριου. Κάποιος του είχε κόψει τον λαιμό πέρα ως πέρα. Το πτώμα ήταν ακόμα ζεστό, είχαμε αργήσει. Τράβηξα απ' το μανίκι τον Τούρκο να πάρουμε δρόμο πριν εμφανιστεί κανείς κι έπρεπε ν' απαντήσουμε σε δύσκολες ερωτήσεις

Οι φασαρίες και οι δύσκολες ερωτήσεις μας περίμεναν στην πόρτα και είχαν όνομα. Δικαστής Δόμους. Με το φτερό στην περικεφαλαία κι έξι θηριώδεις Πραιτοριανούς συνοδεία.

- Τί γυρεύεις εδώ, Βάρδα μες την άγρια νύχτα ; Κάποιος μας ειδοποίησε ότι άκουσε ύποπτους θορύβους μέσα στην εκκλησία.

- Ο επίσκοπος είναι ένας παλιός φίλος και πέρασα να του πω ένα γειά.

- Με δουλεύεις, Βάρδα ;; Ο επίσκοπος αυτής της εκκλησίας βρέθηκε σκοτωμένος πριν δυο μέρες έξω απ' τα τείχη του Στουδίου. Σαν φίλος του έπρεπε να το ξέρεις. Αυτό είναι το μοναδικό που έχεις να πεις ;

- Έχω κι άλλα μα φοβάμαι ότι δεν θα με πιστέψεις.

- Για δοκίμασε να δούμε.

- Κατ' αρχήν, ο επίσκοπος δεν σκοτώθηκε απλώς, δολοφονήθηκε κι ο δολοφόνος του βρίσκεται σφαγμένος πάνω στο κρεβάτι του. Τα διαμερίσματά του έχουν ερευνηθεί πολύ άτσαλα. Κάποιος προφανώς έψαχνε κάτι, δεν ξέρω τί, αν το βρήκε ή όχι, το θύμα τον έκανε τσακωτό μάλλον και τον σκότωσε.

- Έχεις δίκιο, δεν σε πιστεύω. Για δοκίμασε ξανά.

- Άκου, Δόμους, ξέρεις πολύ καλά ότι ήμαστε με την ίδια ομάδα, έτσι ; ο Δολοφονημένος επίσκοπος Αγαθίας ήταν ένας παλιός μου φίλος και ήρθε να ζητήσει την βοήθειά μου κι απέτυχα να του την προσφέρω αφού πέθανε. Θεώρησα υποχρέωσή μου να βρω τον δολοφόνο του και τον βρήκα στο πρόσωπο του Ελεοδότη του μοναστηριού των Στουδιτών που δεν είναι άλλος απ' τον Νικηφόρο, γιό του Κόμη Δημήτριου. Γενικού διευθυντή του Πανεπιστημίου και της Βιβλιοθήκης, που βρίσκεται με κομμένο τον λαιμό στο κρεβάτι του φίλου μου Αγαθία. Το μαχαίρι γεμάτο αίματα του Αγαθία βρίσκεται στο κελί του Νικηφόρου στο μοναστήρι. Αυτά είναι όλα όσα ξέρω.

- Και η θεωρία σου ;;

- Ο φίλος μου Αγαθίας, ένας σχολάριος και Δάσκαλος στο Πανεπιστήμιο, είχε μάλλον στην κατοχή του κάτι που αυτός που τον δολοφόνησε δε το βρήκε επάνω του. Ήρθε και διέρρηξε τα διαμερίσματα του Αγαθία για να το βρει, το βρήκε δεν το βρήκε δεν ξέρω αλλά

κάποιος άλλος ενδιαφερόμενος τον άρπαξε και τον σκότωσε . εάν ο δεύτερος δολοφόνος βρήκε ή δεν βρήκε αυτό που έψαχναν, δεν το ξέρω.

- Εύλογο ακούγεται αλλά θα περιμένω να επιβεβαιωθεί. Έχω όμως την εντύπωση ότι δεν μου τα λες όλα. Ξέρεις τι είναι αυτό που είχε ο φίλος σου και το ψάχνουνε αφήνοντας πτώματα πίσω τους και δεν μου το λες.

- Λάθος εντύπωση, Δόμους, πολύ λάθος.

Ψέματα του έλεγα αλλά που να κάθομαι να εξηγώ στον Δόμους νυχτιάτικα περί Αριστοφάνη και αρχαίας κωμωδίας.

- Πάρε δρόμο, Βάρδα και θα τα ξαναπούμε, να 'σαι σίγουρος.

- Μετά χαράς κυρ-δικαστή. Δεν το αντέχω όταν ξινίζει μια φιλία.

Ο δικαστής Δόμους εμφανίστηκε το πρωί στην αυλή έφιππος όπως πάντα και με το φτερό στο κεφάλι. Εμείς είχαμε κάνει τα πρωινά μας, ολόκληρη ομάδα τώρα με τον Ιωνά, τον νεαρό Παύλο και την Υπατία που έμενε κι αργότερα για την εξάσκηση με τα μαχαίρια. Ήμασταν όλοι στο τραπέζι για πρωινό και λόγοι φιλοξενίας επιβάλλουν να καλέσουμε τον επισκέπτη για τρατάρισμα. Δεν το αρνήθηκε, η φήμη για τις μαρμελάδες της Ελένας είχε περάσει έξω απ' τα τείχη. Σκεφτικός ο Δόμους μπήκε κατευθείαν στο ψητό.

- Έχω ακόμα ένα πτώμα στο Πραιτόριο, Βάρδα και νομίζω ότι συνδέεται μ' αυτήν την υπόθεση.

- Θα μου πεις ή να μαντέψω ;

- Μάντεψε να δούμε.

- Ο Δάσκαλος Δαμάσκιος, ένας σχολάριος απ' την Ακαδημία του Πλάτωνα.

- Γιατί τον σκότωσες, ρε Βάρδα ;

- Μην είσαι ηλίθιος, δικαστή. Ήταν δάσκαλός μου και του χρωστάω πολλά. Αυτός είχε στην κατοχή του κάτι αρχαία χειρόγραφα που ήθελε να τα δώσει στον Αγαθία για να τα σώσει στην κρατική Βιβλιοθήκη στο Πανεπιστήμιο. Ήταν ο πιο πιθανός να είναι στην λίστα των δολοφόνων.

- Δηλαδή θες να πεις πως άνθρωποι σκοτώνονται σαν τις μύγες για μερικά σκατοχειρόγραφα ;

- Σκατένια ή όχι δεν είμαστε εμείς να το κρίνουμε, δικαστή.

- Τι είναι αυτά τα χειρόγραφα ;

- Τα ορίτζιναλ και των εφτά έργων του Αριστοφάνη.
- Αριστο.. ποιου ;; Έργα ;; Δηλαδή θέατρο ;;
- Αριστοφάνης, Δόμους και ναι, εννοώ θέατρο. Θα μου πάρει πολύ ώρα για να σου εξηγήσω και δεν είμαι βέβαιος κι αν στο τέλος καταλάβεις. Ένα να ξέρεις φτάνει. Αρχαία πολύτιμα χειρόγραφα.
- Και ποιος μπορεί να ενδιαφέρεται γι' αυτά σπέρνοντας πτώματα στο διάβα του ;
- Διάφοροι και για διάφορους λόγους. Φανατικοί ζηλωτές ας πούμε, σαν τον Ελεοδότη Νικηφόρο για να τα κάψουν επειδή είναι παγανιστικά και προκαλούν θυμηδία που είναι μεγάλο αμάρτημα της θρησκείας. Σχολάριοι για να σώσουν και να διαφυλάξουν την εξάπλωση του πολιτισμού. Συλλέκτες για να τα προσθέσουν στην συλλογή τους. Κυνηγοί αρχαίων κειμηλίων για να τα μεταπουλήσουν. Έχουν μεγάλη αξία αν θες να ξέρεις. Η λίστα είναι μεγάλη, διάλεξε.
- Κι εσύ δουλεύεις πάνω σ' αυτήν την υπόθεση.
- Ακριβώς, και μην ρωτήσεις για ποιον, το ξέρεις το ποίημα.
- Ναι, το έχω μάθει καλά.

Ο καλός δικαστής αφού τα δοκίμασε όλα στο τραπέζι, έφυγε έφιππος όπως είχε έρθει. Οι νεκροί άρχισαν να συσσωρεύονται σε στοίβα. Αλλά του λόγου μου έπρεπε να ετοιμαστώ για ένα συμπόσιο. Ήταν ώρα να περάσω απ' τον ράφτη μου στην Μέση

ΔΕΚΑΤΡΙΑ

Memories are made of this

Κοιτάχτηκα στον καθρέφτη πριν φύγω. Δεν διέκρινα κάτι στραβό και ήλπιζα ότι ούτε τα κορίτσια στο συμπόσιο θα διέκριναν. Η κάπα μου ήταν βαθυκόκκινη με κουκούλα και κούμπωνε στον αριστερό ώμο με την γνωστή καρφίτσα-μαχαίρι που είχε καλλιτεχνήσει ο Τούρκος με το μαχαίρι αθέατο στο στρίφωμα. Μαύρο χιτώνιο από μέσα με μακρύ μανίκι, Δαλμάτικα το λέμε, και σκούρο πράσινο στενό παντελόνι μέσα σε χαμηλές μπότες από μαλακό δέρμα. Ξυρισμένος, μπανιρισμένος κι αρωματισμένος, γνήσιος εραστής για πάρτι.

Η Αυρηλιάνα μου είχε εξηγήσει το εισαγωγικό παιχνίδι με την κάλπη που μου φάνηκε εξ' αρχής παράξενο. Δεν μπορούσα να φανταστώ μια γυναίκα σαν την Μπελίζα ν' αφήνει την Τύχη να διαλέξει τον σύντροφό της με κίνδυνο μα πέσει πάνω σ' έναν γέρο ξεμωραμένο κι ανίκανο γερουσιαστή. Αλλά είχα το σχέδιό μου. Οι καλεσμένοι είχαν εγκατασταθεί σ' ένα τεράστιο και καλόγουστο σαλόνι με ορθάνοιχτη την πόρτα της φαρδιάς βεράντας που έβλεπε την Προποντίδα από ψηλά, οι υπηρέτες κινούνταν ανάμεσά τους ικανοποιώντας τους κάθε επιθυμία, φαγητά εξαιρετικής ποιότητας και καλό κρασί εν αφθονία όλα επιμελώς εκτεθειμένα σε

ασημένιους δίσκους ολόγυρα. η οικοδέσποινα δεν είχε κάνει ακόμα την θριαμβευτική είσοδό της.

Η πρώτη έκπληξη ήταν η απουσία του Κόμη Δημήτριου. Ίσως η Μπελίζα να ήθελε μια παράταση των εργένικων απολαύσεων πριν τα δεσμά του γάμου. Η δεύτερη έκπληξη άκουγε στ' όνομα Πολίνα Βέστα ! (βλέπε Βάρδας #1). Σέξι κι εκθαμβωτική μέσα σ' ένα πορτοκαλί μεταξωτό στενό φόρεμα που δεν έκρυβε σχεδόν τίποτα απ' το σφριγηλό κορμί της, δέκα χρόνια μετά την πρώτη μας γνωριμία τα βυζιά της δεν ήταν πλέον το ίδιο τέλεια. Είτε από κακή χρήση είτε επειδή το φόρεμά της δεν τα κολάκευε.

- Πολίνα Βέστα, αγαπούλα, είσαι βάλσαμο για πονεμένα μάτια.

- Το ίδιο ακριβώς μου είπες όταν μ' έστειλες να γίνω πουτάνα στην Ραβέννα, Τέο. Ή μήπως ήτανε όταν μ' έσπρωξες στο δωμάτιο του θηριώδη Τούρκου σου, δεν θυμάμαι.

- Το κυριότερο απ' όλα ήταν ότι σου έσωσα την ζωή, κούκλα. Μετά μου ζήτησες να σου βρω μια δουλειά και δεν μπόρεσα να σκεφτώ κάτι καλύτερο. Μην μου κρατάς κακία, περασμένα ξεχασμένα, Πολίνα μωρό μου.

- Τ' όνομα έχει αλλάξει από τότε που επέστρεψα, Βάρδα. Είμαι μια παντρεμένη γυναίκα τώρα.

- Και πως σε φωνάζουν οι φίλοι σου σήμερα ;

- Καλυψώ, όπως την ξελογιάστρα.

- Παρντόν ;;;;;;;;;;;;;;; δεν κατάλαβα

- Μάλλον πρέπει να ξαναδιαβάσεις την Ομήρου Οδύσσεια, Τέο. Κ α λ υ ψ ώ σου είπα.

Μάλλον πρέπει να τον ξαναδιαβάσω. Είσαι μόνη σου στο συμπόσιο αιθήρια πλανεύτρα Καλυψώ ;

- Ο συνοδός μου δεν εμφανίστηκε και αυτό με κάνει ασυνόδευτη, υποθέτω.

- Στ' όνομα εκείνων των υπέροχων στιγμών που περάσαμε μαζί, μπέμπα, θα μου κάνεις εμένα αυτή την τιμή ;

- Μόνο γι' απόψε, Τέο και μόνο για το συμπόσιο.

Ένας πολύ καλοφτιαγμένος ευνούχος ανάγγειλε την είσοδο της οικοδέσποινας. Η Μπελίζα εμφανίστηκε πίσω από μια σειρά κίονες περπατώντας αδιάφορα με το ένα πόδι μπροστά από το άλλο, μια κίνηση που έκανε τους γλουτούς της να ταλαντεύονται αισθησιακά. Το μεταξωτό της ήταν αψεγάδιαστο και στο σύνολο ήταν μια πολύ εντυπωσιακή και σέξι γυναίκα. Εκτός απ' το

αόρατο ταμπελάκι στο κούτελό της που έγραφε "ξিপασμένη σκύλα" δεν είχε άλλη μεγάλη διαφορά απ' τις άλλες ωραίες γυναίκες στο σαλόνι.

Οι αρσενικοί άρχισαν να ετοιμάζουν ψήφους με τ' όνομά τους στα χαρτάκια που μοίρασε ο ευνούχος. Αρνήθηκα όταν ήρθε σ' εμένα και παρόλη την επιμονή του δεν ενέδωσα. Ανήσυχος έψαξε με τα μάτια του να βρει την αφεντικίνα του στο σαλόνι. Όταν τα κατάφερε, η Μπελίζα ήρθε προς το μέρος μου κι έδειχνε έκπληκτη.

- Ο αναζητητής της αλήθειας κ. Θεόφιλος Βάρδας δεν του αρέσουν τα παιχνίδια μας !!!
Αλαζονική ξিপασμένη υπερφίαλη- ξέχασα κανένα; - σκύλα, το είπαμε

-.. Να μην με παρεξηγεί η δεσποσύνη σου, τα λατρεύω τα παιχνίδια. Αλλά λατρεύω περισσότερο να διαλέγω τις θηλυκές παρέες μου ο ίδιος.

- Και κρίνοντας απ' την συνοδό σου ομολογώ πως έχεις πολύ καλό γούστο. Ποτέ δεν θα μάθεις τι έχασες όμως.

- Πιστεύω πως γνωρίζω πολύ καλά τι έχασα.

- Αλήθεια ;!! Για πες να δούμε. Η ματιά της ξεχείλιζε από ειρωνεία.

- Ένα αφέψημα ζεστού κρασιού με φύλλα πικροδάφνης και μπόλικο μέλι.

Πρώτα έγινε κατακόκκινη και μετά ξαφνικά χλώμιασε τρομοκρατημένη, έψαξε απεγνωσμένα για τον ευνούχο της, τον Ανατόλιο μάλλον, και όταν αυτός ήρθε τρέχοντας κάτι του ψιθύρισε στ' αυτή. Αυτός, πρώτα μου έστειλε ένα δολοφονικό βλέμμα και μετά, χτυπώντας τις παλάμες του στο αέρα για να τραβήξει την προσοχή, ανήγγειλε ότι η οικοδέσποινα είχε μια ξαφνική αδιαθεσία με πονοκέφαλο και πυρετό κι έπρεπε επείγοντως ν' αποσυρθεί προς ανάπαυση. Πριν φύγουν, άγγιξα απαλά το μπράτσο της κι έσκυψα στο αυτί της να της ψιθυρίσω

- Θα χαρώ πολύ να σας υποδεχτώ, εσένα και τον Ανατόλιο, στο σπίτι μου αύριο. Τί ώρα να στείλω μια άμαξα να σας φέρει ;

- Και γιατί δεν έρχεσαι εσύ εδώ για ένα ποτό αύριο ;

- Προφανώς δεν έχεις ιδέα για το πως ζευγαρώνουν οι σκύλοι.

- Δεν το κατάλαβα αυτό !!

- Δεν πρέπει ποτέ να πας τον αρσενικό σκύλο να συνουσιαστεί με την θηλυκή σκύλα, θα τον φάει ζωντανό. Πάντα πρέπει να πηγαίνει η σκύλα στον σκύλο. Θα σου στείλω μια άμαξα αύριο στις 4 το απόγευμα... πριν κάνω οτιδήποτε άλλο.

Το έλαβε το μήνυμα.

Αποσύρθηκε με τον ευνούχο πίσω της λιγότερο θριαμβευτικά απ' τον τρόπο με τον οποίο είχε κάνει την είσοδό της. Εγώ έπρεπε να φροντίσω την συνοδό μου, την Καλυψώ. Βλακείες, δεν θα μπορούσα να την πω ποτέ Καλυψώ. Αυτό ήταν τ' όνομά της σαν κατάσκοπος στο δίκτυο της Θεοδώρας. Για μένα ήταν πάντα η Πολίνα Βέστα με τα τέλεια βυζιά κι ας είχα μερικές αμφιβολίες για την τελειότητά τους σήμερα. Αυτή την φορά έπρεπε να την σαηνεύσω. Πριν δέκα χρόνια το είχε κάνει αυτή με τα προσόντα της. Τούτη την φορά έπρεπε να την πείσω πως ήμουν ακόμη θύμα αυτών των προσόντων στ' αλήθεια.

- Τι ήτανε όλο αυτό το σκηνικό με την οικοδέσποινα, Τέο ;
- Νομίζω ότι εγώ ήμουν ο εκλεκτός να την συνοδέψω απόψε, μπέμπα και το αρνήθηκα.
- Έλα ! Και γιατί έκανες μια τόσο μεγάλη ανοησία βρε χαζέ ;
- Δεν υπάρχει καλύτερο απ' το καλύτερο στον κόσμο, μωρό μου. Κι εσύ είσαι το ότι καλύτερο εδώ μέσα.
- Δεν το εννοείς πραγματικά αυτό, Τέο... έτσι δεν είναι ;
- Το εννοώ απολύτως, αγαπούλα. Αν και μου φαίνεται ότι πριν δέκα χρόνια η προτίμησή σου ήταν ο Τούρκος κι όχι εγώ.
- Αυτός ήταν...θηριώδης, καλέ μου. Εσύ είσαι τόσο... γλυκούλης.
- Είσαι σίγουρη ότι ο άνδρας σου δεν έχει αντίρρηση, Πολίνα ; Συγγνώμη αλλά βρίσκω το κατασκοπευτικό σου όνομα ανόητο. Άκου Καλυψώ !
- Κατασκοπευτικό όνομα ;;;
- Τα ξέρω όλα για το δίκτυο της αυτοκράτειρας, μωρό μου αν και ποτέ δεν είχα ακούσει κάτι για σένα.
- Είναι πολύ πιο μπερδεμένο απ' ότι ακούγεται, φοβάμαι μωρό μου.
- Γιατί δεν την κοπανάμε απ' αυτό το τσίρκο και να πάμε κάπου μόνοι μας να τα πούμε με την ησυχία μας ;
- ..Κατάλαβα. κάπου που έχω πάει στο παρελθόν.
- Έχεις πάει παντού στο παρελθόν, κούκλα.

Πίσω στο σπίτι, άρπαξα ένα δίσκο με λιχουδιές απ' τις κουζίνες κι ανεβήκαμε στο μεγάλο μου σαλόνι. Άνοιξα τα παράθυρα να μπει η θαλασσινή αύρα της Προποντίδας, άναψα μερικά κεριά για να κάνω ατμόσφαιρα σε τούτο το υπέροχο μεγάλο σαλόνι πάνω απ' την Προποντίδα για το οποίο συνεχώς καυχιέμαι σαν ηλίθιος.

Η Πολίνα Βέστα έκανε μεγάλη καριέρα στο μπουρδέλο στην Ραβέννα. Σύντομα είχε τα ιδιωτικά διαμερίσματά της κι έκανε η ίδια επιλογή τους πελάτες της. Ένας απ' τους τακτικούς της ήταν ο Κόμης Άνθιμος ο Μελιστής , ο υπεύθυνος του νομισματοκοπείου (απ' το μελίζω=κόβω των αρχαίων). Και τότε είχε ένα ... ατύχημα με τον Μελιστή. Όταν ο Κόμης παρουσίασε την πουτάνα του με φουσκωμένη κοιλιά στην αυτοκράτειρα για να εγκρίνει τον γάμο τους, αυτή αμέσως την θυμήθηκε μαζί με τον πατέρα της του οποίου η τύχη αγνοείτο ακόμη αλλά εμείς ξέρουμε. Η Θεοδώρα της ζήτησε να γίνει Καλυψώ και να μπει στην υπηρεσία της και το διαβολεμένο θηλυκό η Πολίνα Βέστα τι νομίζετε πως ζήτησε σαν αντάλλαγμα ; Ζήτησε ν' αναλάβει ο Κόμης αποκλειστικά το μεγάλωμα του παιδιού της και να της προσφερθεί πλήρης ανεξαρτησία και αυτονομία για ν' ασχοληθεί με τις υποθέσεις της βασίλισσας. Και η Θεοδώρα δεν είχε κανένα πρόβλημα να της κάνει αυτή την χάρη. Γι' αυτό δεν τον ένοιαζε τον άντρα της που συμμετείχε σε συμπόσια και όργια της υψηλής κοινωνίας.

ΔΕΚΑΤΕΣΣΕΡΑ

Kiss

Η σκηνή της ανάκρισης μετά το σεξ έχει περιγραφεί επανειλημμένα πριν και δεν μου χρειάζεται για να γεμίσω σελίδες. Είχα δίκιο, τελικά. Τα βυζιά της Πολίνα Βέστα δεν ήταν όπως τα 'ξερα. Αλλά τι ζημιά μπορούσαν να πάθουν ένα ζευγάρι τέλεια γυναικεία στήθη μετά από δέκα μόλις χρόνια. Το σεξ στο σύνολό του με την Πολίνα Βέστα ήταν το ίδιο καυτό όπως τότε.

- Χρειάζομαι να μάθω ότι μπορώ για έναν μοναχό που τον λένε Νικηφόρο και είναι Ελεοδότης στο Στούδιο, αγαπούλα. Μπορείς να με βοηθήσεις.

Της είπα χαϊδεύοντας της την γυμνή πλάτη βορειώς με πρόθεση μετάβασης νοτίως αλλά δεν χρειάστηκε γιατί τινάχτηκε με την ερώτηση κι ήρθε καβάλα.

- Πως τον ξέρεις αυτόν ;;
- Σιγά-σιγά, μωρό. Τι σ' έπιασε ;
- Αυτός ο ηλίθιος είναι η αποστολή μου, Τέο ! Αυτόν περίμενα και μ' έστησε στο συμπόσιο νωρίτερα. Ο πατέρας του θα γίνει έξαλλος όταν το μάθει.

Όλο αυτό χωρίς να πάρει ανάσα.

- Αυτός ο ηλίθιος όπως τον είπες είναι νεκρός, μπέμπα. Και πιστεύω ότι δεν θα είναι ο τελευταίος που πεθαίνει σε μια υπόθεση με την οποία ασχολούμαι. Βοήθησέ με να βρω ποιος τον σκότωσε και ίσως σου δώσω πληροφορίες ν' αναφέρεις στην αφεντικίνα σου.

- Ο πατέρας του φταίει για όλα. Απέτυχε στην ανατροφή του κι ο ηλίθιος κατέληξε φανατικός ζηλωτής της Χριστιανικής θρησκείας. Ο πατέρας του τον υπεραγαπά όμως και είναι αφελής. Η Θεοδώρα απ' την άλλη είναι φανατική υποστηρικτής της κάθαρσης της εκκλησίας απ' τα μιάσματα και τον υποστηρίζει, κι αυτόν και τον ηγούμενο των Στουδιτών. Κατά τα φαινόμενα, ο Νικηφόρος ανακάλυψε ότι κάποιος σχολάριος που επέστρεψε απ' την Περσία είχε στην κατοχή του μερικά παγανιστικά χειρόγραφα που τα προόριζε για την Εθνική Βιβλιοθήκη κι ο Νικηφόρος μ' εντολή του ηγούμενου βάλθηκε να τα βρει και να τα καταστρέψει.

- Η Μπελίζα Φουρτένσια είναι κι αυτή μέλος της Εταιρίας ;

- Φυσικά ! Αυτή είναι πάνω στον Κόμη Δημήτριο. Αυτός ο βλάκας νομίζει ότι τον αγαπάει κι ετοιμάζεται να την παντρευτεί.

- Δεν υπάρχει μεγαλύτερος ηλίθιος στον κόσμο από ένα ερωτευμένο γεροντάκι, μπέμπα.

- Θα το θυμάμαι αυτό, ευχαριστώ. Η Μπελίζα φαίνεται πολύ εντάξει. Ο άλλος, ο ευνούχος της ο Ανατόλιος είναι περίεργος.

- Πως το εννοείς το περίεργος ;

- Κατ' αρχήν κοκορεύεται πως είναι μέγας εραστής, ο ευνούχος ! Και μετά πλασάρεται σαν παντογνώστης ξερόλας σχολάριος με τεράστια βιβλιοθήκη και μόρφωση αλλά δεν έχει ούτε ένα, απολύτως κανένα, θρησκευτικό βιβλίο. Μόνον αρχαία που ισχυρίζεται ότι τα συλλέγει. Αν θες την γνώμη μου είναι ένας μεγάλος ειδωολάτρης παγανιστής. Σαν εραστής δεν έχω προσωπική εμπειρία. Κάποιες που τον δοκίμασαν είπαν ότι είναι το ... κάτι άλλο. Δεν μου λέει καθόλου να πάω με ευνούχο.

- Το μέγεθος μετράει, μου το έχουν ξαναπεί, μην κουράζεσαι.

-.. Αρσενικός να είναι κι έμπειρος. Το μέγεθος είναι μόνονους.

- Είναι κάτι που δεν κολλάει στην ιστορία σου, μπέμπα. Το έχεις στο αίμα σου να παραμυθιάζεις τους άντρες μάλλον.

- Που έκανα λάθος αυτή την φορά, Θεόφιλε ;

- Αααα! Πουθενά, μωράκι μου. Απλώς εγώ ξέρω κάτι που δεν πίστευες ότι θα μπορούσα να το γνωρίζω.

- Και είναι ;;

- Εσύ έδωσες την πληροφορία στον Νικηφόρο για τα χειρόγραφα κι όχι ο πατέρας του. Ο πατέρας του το κουβέντιασε με την Μπελίζα κάποιο βράδυ μετά από άγριο σεξ κι αυτή στο πέρασε σαν κουτσομπολιό μεταξύ κοριτσιών της Εταιρίας. Εσύ με την σειρά σου ή κατόπιν

εντολής της Θεοδώρας το έδωσες στον Νικηφόρο. Αλήθεια, το ξέρεις ότι η φίλη σου η Μπελίζα είναι Μαύρη Αράχνη ;

- Μαύρη αράχνη ;;;

- Σκοτώνει τον εραστή της μετά την συνουσία. Η Μπελίζα έχει ξεκάνει δύο και τους άρπαξε την περιουσία.

- Ααα! Την καριόλα !! Δεν το ήξερα: αλλά δεν μου είπες πως κατάλαβες ότι εγώ το έδωσα στον Νικηφόρο ;

- Διότι το αγόρι σου δολοφόνησε έναν φίλο μου σχολάριο νομίζοντας ότι είχε τα χειρόγραφα. Η τελευταία λέξη που ξεστόμισε στ' αυτί μου ο φίλος μου πριν πεθάνει ήτανε "υπο" προφανώς απ' το Καλυψώ. Ο μοναχός σου μάλλον θα του το είπε όταν θα τον ρώτησε πως το ήξερε για τα χειρόγραφα λίγο πριν τον σκοτώσει.

- Εντάξει, το παραδέχομαι. Αλλά τί σημασία έχουν αυτά τώρα ; Ξέρεις ποιος σκότωσε τον Νικηφόρο ; Ξέρεις που είναι τα χειρόγραφα ;

- Όχι, εσύ ξέρεις ;

- Ούτε εγώ, σου τα είπα όλα όσα ήξερα. Θα μου ξανακάνεις έρωτα τώρα ή θα φωνάξεις τον Τούρκο πάλι όπως έκανες την τελευταία φορά ;

- Θα κάνω ακριβώς ότι μου ζητήσεις, γλυκιά μου.

- Κάνε μου έρωτα ξανά, Τέο μωρό μου. Δεν έχω όρεξη για τον Τούρκο απόψε.

- Αυτό αφήνει περιθώριο για τον αδελφό μου για μιαν άλλη φορά έτσι όπως το είπες. Είσαι ατακτούλα Πολίνα Βέστα αλλά σε παραδέχομαι, έχεις μυαλό. Το να βρίσκεσαι εκεί που βρίσκεσαι σήμερα μετά απ' το μπουρδέλο στην Ραβέννα...λίγες ή καμιά δεν θα μπορούσε να το καταφέρει.

Ξανακάναμε έρωτα, το ίδιο παθιασμένα όπως πριν. Είναι αμαρτία ν' αφήσεις να πάρει φωτιά μια γυναίκα που είναι ξαναμμένη. Μικρό, μεσαίο ή μεγάλο, η φύση έχει δώσει στους άνδρες τον πυροσβεστήρα.

ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

Stolen moments

Η Μπελίζα Φουρτένσια κι ο Ανατόλιος δεν ανέβηκαν ποτέ στην άμαξα που τους έστειλα. Αντί γι' αυτούς μπούκαρε στο γραφείο σαν μαινόμενος ταύρος η Γκλόρια αγνοώντας εντελώς την γραμματέα Υπατία.

- Ο αδελφός μου μόλις παντρεύτηκε αυτό το βρομόμουννο. Σε μικρή εκκλησία και χωρίς καθόλου καλεσμένους. Όταν του είπα για το παρελθόν της έβαλε τα γέλια και μου 'πε " όχι η Ίζα μου, κάνεις λάθος, λάθος σε πληροφόρησανε" Τι θα κάνουμε ;

- Εμείς ;; !! Απολύτως τίποτα, δέσποινα Γκλόρια. Θα δώσω ότι πληροφορίες έχω στο Πραιτόριο αλλά φοβάμαι πως κι αυτοί δεν μπορούν να κάνουν τίποτα όσο δεν υπάρχει έγκλημα. Ο γάμος του αδελφού σου μ' αυτήν την γυναίκα δεν είναι έγκλημα !! Σου υπόσχομαι όμως πως θα 'χω τον νου μου.

Η Γκλόρια έφυγε αλλά δεν ήταν καθόλου καθησυχασμένη. Παραδέχτηκα πως αυτή η γυναίκα είχε μπρούτζινα αρχίδια, καλά, κλειτορίδα. Πέρα απ' την προειδοποίησή μου δεν φοβήθηκε και προχώρησε βάσει σχεδίου. Μεγάλη εμπιστοσύνη στον εαυτό της κι αλαζονεία. Σαν να μου 'λεγε κατάμουτρα "Τώρα θα σου δείξω εγώ". Μπορεί τελικά να μην είχε σκοπό να δολοφονήσει τον Κόμη. Ίσως ήθελε να δείξει ποιος είναι τ' αφεντικό, ποιος κρατάει τη ηνία της

άμαξας. Το πρόβλημα όμως ήτανε πως εάν είχε αποφασίσει να ξεκάνει τον Κόμη με πικροδάφνη όπως τους άλλους, αυτό ήθελε 10-15 μέρες να ενεργήσει αλλά και τότε δεν υπήρχε γιατρικό. Δεν θα μπορούσαμε με τίποτα να εμποδίσουμε τον άνθρωπο απ' το να ξερνάει και να χέζει χωρίς σταματημό.

Αποφάσισα ν' αναφέρω ότι ήξερα στον δικαστή Δόμους. Στην αρχή έπεσε απ' τα σύννεφα αλλά μετά παραδέχτηκε ότι δεν μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα. Μου υποσχέθηκε ότι θ' αυξήσει το απόσπασμα της ασφάλειας του Κόμη και ελπίσαμε ότι όλα ήταν γυναικεία ματαιοδοξία για να μ' εντυπωσιάσει. Εμένα ή τις αρχές για ότι αυτό συνεπάγεται.

Δεν έγινε τίποτα τις δυο επόμενες βδομάδες. Ο Κόμης Δημήτριος είχε μετακομίσει στην βίλλα της Μπελίζας- λέγε-με-Ίζα, σημάδι πως δεν την ένοιαζε η περιουσία του Κόμη, αφήνοντας το παλάτι και την διαχείρισή του στα χέρια της Γκλόριας. Ο Κόμης εξακολουθούσε να κάνει τα καθήκοντά του όπως πριν απολαμβάνοντας το υπόλοιπο της μέρας στην αγκαλιά της συζύγου του. Δεν είχε αναφερθεί κανένα συμπόσιο όπως παλιά, τουλάχιστον όχι ακόμα. Τρεις βδομάδες μετά τον γάμο, αργά ένα απόγευμα, ακούστηκαν οπλές αλόγων στην αυλή προαναγγέλλοντας την άφιξη του δικαστή Δόμους. Ξεπέζεψε κι ανέβηκε τρέχοντας τις σκάλες και μπήκε αλαφιασμένος στο γραφείο κι όταν με είδε είπε μες το λαχάνιασμά του.

- Ο Κόμης Δημήτριος δολοφονήθηκε στο γραφείο του νωρίτερα το μεσημέρι. Μαχαιρώθηκε πρώτα και μετά του έκοψαν τον λαιμό. Από μια γυναίκα ντυμένη με μεταξωτό φόρεμα που πέρασε να τον δει αλλά είχε εξαφανιστεί όταν τον βρήκαν αργότερα να κολυμπάει στο αίμα. Δεν ήταν η γυναίκα του! Η γυναίκα του ήταν όλη μέρα με την αυτοκράτειρα, το επιβεβαίωσε κι εγγυήθηκε η ίδια σ' εμένα προσωπικά. Ακόμα, αν και το μεταξωτό φόρεμα μπορεί να ήταν της γυναίκας του, η γυναίκα που επισκέφτηκε τον Κόμη ήταν ξανθιά !

- Ένας ευνούχος με ξανθιά περούκα με μεταξωτό φόρεμα και μακιγιαρισμένος σαν γυναίκα!!! Ξεφώνισα

- Αποκλείεται. Το άλλοθι του επιβεβαιώθηκε απ' όλους τους υπηρέτες και τους παρατρεχάμενους στην βίλλα. Δεν βγήκε καθόλου έξω ούτε σαν ευνούχος ούτε σαν ξανθιά

- Έλειπε τίποτα απ' το γραφείο του Κόμη ;

- Καλά που το ρωτάς. Πάνω στο γραφείο του, ένα μεγάλο ξύλινο σεντούκι έχασκε ανοιχτό. Μόνον ένα έγγραφο στον πάτο. Στιχάκια σε αρχαία Ελληνικά για την ειρήνη και την δυστυχία του πολέμου και στο κάτω μέρος η λέξη ΤΕΛΟΣ.

- Η τελευταία σελίδα από κάποιο έργο του Αριστοφάνη. Ο δολοφόνος το άφησε εκεί αλλά το έκανε σκόπιμα ή από αδεξιότητα ;

- Δεν ξέρω, Τέο. Από παντού μου πετάνε σκατά στην μούρη. Ο αρχηγός Ιγνάτιος είναι έξαλλος, η αυτοκράτειρα ακόμα περισσότερο ακόμα κι ο αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινούπολης τα έχει βάλει μαζί μου! Με κατηγορούν ότι ακόμα και η ενισχυμένη ασφάλεια στον Κόμη ήταν ανεπαρκής. Χρειάζομαι την βοήθειά σου.

- Τι ;;

- Χρειάζομαι την βοήθειά σου, είπα.

- Πως το 'πες αυτό ;;;

- Για όνομα !!! Κουφός είσαι ; Χρειάζομαι την βοήθειά σου, λέω.

- Σε άκουσα καλά τη πρώτη φορά κυρ- δικαστή αλλά νιώθω τόσο όμορφα να σ' ακούω να το λες ξανά.

Φαινόταν ότι η Μπελίζα το ξαναέκανε. Αδίστακτη κι αξιοθαύμαστη ταυτοχρόνως. Οι γυναίκες είναι έτσι, πολυτάλαντες. Μοναδική στο είδος της. Ήμουνα απόλυτα πεπεισμένος ότι αυτή τα είχε σχεδιάσει πάλι όλα όπως ήμουνα το ίδιο πεπεισμένος πως ο ευνούχος ήταν κάτι παραπάνω από σχολάριος εραστής. Κι έστω αν πίστευα ότι το άλλοθι της Μπελίζα ήταν αξιόπιστο θα έλεγα ότι ο Ανατόλιος ήταν αρκετά πανούργος για να κατασκευάσει το δικό του.

Ξεκίνησα με το να τους βάλλω και τους δυο κάτω από 24ωρη παρακολούθηση. Ο Πρόβος και τα παλληκάρια του, η Υπατία κι ο Τούρκος ανά ζεύγη έτσι ώστε να μ'ενει ένας ελεύθερος να μεταφέρει πληροφορίες. Εγώ απέφυγα να εμφανίσω το γοητευτικό μούτρο μου στην γειτονιά. Μια βδομάδα αργότερα ο Δόμους με πληροφόρησε ότι η Μπελίζα είχε τελειώσει με τα γραφειοκρατικά της κληρονομιάς, τα είχε περάσει όλα στ' όνομά της και είχε ήδη βάλει πωλητήριο. Η χήρα έτρεχε πολύ γρήγορα. Η περιουσία του Κόμη ήταν τεράστια, κανένας δεν μπορούσε να την αγοράσει εκτός απ' τον Ιουστινιανό κι ετούτον δεν τον έβλεπα να γίνεται έμπορος και παραγωγός μεταξιού. Η Μπελίζα θα πούλαγε κοψοχρονιά. Κι αυτό το υπέθεσα όταν έφθασαν οι πληροφορίες του Τούρκου ότι στην βίλλα είχαν αρχίσει να πακετάρουνε και να ετοιμάζονται για μετακόμιση! Το πουλάκι ήταν σχεδόν έτοιμο να πετάξει και να εξαφανιστεί για μιαν ακόμη φορά. Αποφάσισα ότι είχε έρθει η ώρα για δραστικά μέτρα. Τα πακέτα "λουκάνικο" στο πίσω μέρος μιας άμαξας, μ' ένα πατσαβούρι στο στόμα κι ένα σακί κουκούλα στο κεφάλι. Άφησα στον Πρόβο και τον Τούρκο να τ' οργανώσουν. Η Μπελίζα κι ο ευνούχος απήχθησαν την επόμενη μέρα, τυλίχτηκαν με σκοινιά σαν λουκάνικα, φιμώθηκαν και οδηγήθηκαν στο σπίτι. Όχι

στο κελί δίπλα στην θάλασσα αλλά στο μεγάλο σαλόνι στα διαμερίσματά μου. Ήθελα να δοκιμάσω την πολιτισμένη οδό πρώτα.

ΔΕΚΑΕΞΙ

Fables of Faubus

Η Μπελίζα κι ο Ανατόλιος έκαναν μερικά δευτερόλεπτα να συνηθίσουν το φως μόλις τους βγάλαμε τις κουκούλες κι ήτανε δεμένοι πισθάγκωνα πάνω σε δυο καρέκλες και φάνηκαν εκστατικά έκπληκτοι όταν με είδαν. Καθ' όλη την διάρκεια της απαγωγής και της μεταφοράς κανείς δεν τους είχε πει μια κουβέντα όσο κι αν προσπάθησαν.

- Προτίθεμαι να σας βγάλω τα φίμωτρα και να κάνουμε μια πολιτισμένη κουβέντα αφού αρνηθήκατε την ευγενική πρόσκλησή μου αλλά... σας πληροφορώ πως εάν αρχίσετε να συμπεριφέρεστε σαν υστερικές κότες θα σας πονέσω και θα σας τα ξαναβάλω. Να σας παρουσιάσω τον φίλο μου και συνεργάτη μου Τούρκο, έτσι τον ξέρουν όλοι, που χωρίς αυτόν δεν πάω πουθενά.

- Δεν μου φάνηκε να τον είδα στο συμπόσιο τις προάλλες.

Η Μπελίζα βρήκε γρήγορα την αυτοπεποίθησή της καλυμμένη με την αλαζονεία της. Ο ευνούχος φαινόταν ακόμα διστακτικός.

- Είναι διακριτικός, προτιμάει να μην τον βλέπουν. Αλλά σε διαβεβαιώ πως ήταν εκεί.

- Με κοροϊδεύεις, Βάρδα, έτσι ;

- Θεες να σου πω τι φορούσες κάτω απ' το μεταξωτό σου εκείνο το βράδυ;

Ο Τούρκος απαθής και αυθάδης.

- Ναι, θέλω, του αντιγύρισε αυτή θρασύτητα.

- Τίποτα. Ήσουν εντελώς γυμνή από κάτω. Και το είχες ξυρισμένο.

Ο Τούρκος μ' ένα ειρωνικό χαμόγελο

- Μπήκες μέσα στα ιδιαίτερά μου, ανώμαλε ;

- Έπρεπε να κοιτάξω παντού για να δω αν είσαι ασφαλής. Εξάλλου, εσύ ζήτησες να σου πω.

- Γιατί μας έφερες εδώ, Βάρδα ;;

Η φωνή της ήταν ένα γρύλλισμα άγριου και πολύ θυμωμένου ζώου.

Για να με βοηθήσετε ν' αποφασίσω εάν θα σας σκοτώσω ή εάν θα σας παραδώσω στο Πραιτόριο.

- Δεν έχεις κανένα στοιχείο εναντίον μας, μόνον υποψίες.

- Έχεις δίκιο. Θα σας σκοτώσω τότε. Αδέρφι. Ο Τούρκος κούνησε την χαντζάρα του στον αέρα πρώτα κι αμέσως με τ' άλλο χέρι έριξε ένα μαχαίρι που σφύριξε σαν φίδι στον αέρα για να καρφωθεί στην πλάτη της καρέκλας που καθότανε η Φουρτένσια ελάχιστα απ' τ' αυτί της.

Αναπήδησε τρομαγμένη. Αυθάδεια κι αλαζονεία μειώθηκαν κάπως.

- Τι ζητάς από μας ; είπε όταν σταμάτησε να βλεφαρίζει.

- Τα πάντα και με όλες τις πικάντικες λεπτομέρειες. Για παράδειγμα, όταν έφτασες στην Ανδριανούπολη ήσουν ήδη πλούσια. Πως κι έτσι ; Κάποιος άλλος νεκρός σύζυγος κάπου αλλού ;

- Ναι, στη Θεσσαλονίκη.

- Με την ίδια μέθοδο ; Αφέψημα πικροδάφνης ;

- Ναι, ο Ανατόλιος κάπου το βρήκε και μου το εξήγησε.

- Διαβασμένο παιδί ο Ανατόλιος. Τα ίδια βιβλία του Θεόφραστου μάλλον έχουμε διαβάσει και οι δύο. Ο ευνούχος σήκωσε τους ώμους του αδιάφορα.

- Άκουσε, Βάρδα, όλα αυτά έχουν γίνει πριν πολύ καιρό κι επιπλέον δεν μπορείς ν' αποδείξεις τίποτα. Το τί κάνουμε τώρα είναι αυτό που μ' ενδιαφέρει.

- Θα το ήθελα πολύ να μου υπογράψετε μια ομολογία και να σας παραδώσω στο Πραιτόριο και να ξεχάσω εντελώς ότι σας γνώρισα αλλά δεν το βλέπω να συμβαίνει με τον εύκολο τρόπο

και θ' αναγκαστώ να σας ματώσω, κάτι που ειλικρινά απεχθάνομαι. Θα το δοκιμάσω όμως. Θα μου υπογράψετε μια ομολογία με τα εγκλήματά σας αν σας φέρω χαρτί και καλαμάρι ;

- Θ' αστείευεσαι μάλλον. Και βέβαια όχι.

- Καλά το φαντάστηκα.

Ο Τούρκος μύρισε αίμα κι ανασκουμπώθηκε. Το έκανα νόημα να μείνει ήρεμος.

- Εντάξει. Ας αρχίσουμε με τον Κόμη Δημήτριο. Ο Ανατόλιος ντυμένος γυναίκα μπήκε στο γραφείο του και τον σκότωσε την ώρα που εσύ ήσουν με την Θεοδώρα.

- Βλακείες !!!!

- Ανατόλιε, βρωμερή και τρισάθλια νυφίτσα, για σένα έχω καλά νέα. Αν μου ομολογήσεις ότι σκότωσες τον Κόμη επειδή εκτελούσες εντολές της για να του αρπάξει την περιουσία θα σ' ελευθερώσω τώρα αμέσως και θα εξαφανιστείς όπου γουστάρεις. Αυτήν μονάχα κυνηγάω, την μαύρη αράχνη.

- Δεν μπορώ να κάνω κάτι τέτοιο !! δεν ήταν και πολύ σίγουρος όταν το είπε.

- Επειδή δεν είναι αλήθεια ή επειδή φοβάσαι ;

Αλληλοκοιτάχτηκε με την Μπελίζα της οποίας τα μάτια πέταγαν φωτιές. Την φίμωσα με όλο το πατσαβούρι στο στόμα της.

- Μεταξύ μας τώρα, ευνούχε, εσύ κι εγώ. Μου τα λες όλα χαρτί και καλαμάρι και φεύγεις αμέσως απ' αυτό το δωμάτιο κι αυτή θα εκτελεστεί. Δεν μου λες τίποτα σας αποκεφαλίζω και τους δυο αμέσως.

- Πως μπορώ να σ' εμπιστευτώ ;

- Δεν μπορείς. Το δέχεσαι έτσι ή πεθαίνεις. Είναι απλό.

- Θα μου δώσεις δυο ώρες καιρό να μαζέψω μερικά απ' τα πράγματά μου ;

- Θα σου δώσω. Μονάχα δυο ώρες.

- Εντάξει, θα ομολογήσω.

Η Μπελίζα άρχισε να χτυπιέται στην καρέκλα της βγάζοντας ακαταλαβίστικες κραυγές, ο Τούρκος την χαστούκισε δυνατά δυο φορές να την ηρεμήσει.

- Πάω να φωνάξω την γραμματέα να της υπαγορεύσεις την ομολογία σου, είπα και βγήκα να βρω την Υπατία.

Ο Ανατόλιος περιέγραψε με κάθε λεπτομέρεια το σχέδιό τους σχεδόν αμέσως μόλις έφθασαν στην Πόλη για να τυλίζουν τον Κόμη Δημήτριο. Τα συμπόσια, το κρεβάτωμα και τον γάμο. Είχε πράγματι σκοτώσει τον Κόμη φορώντας ένα μεταξωτό της Μπελίζας κι είχε

τρομοκρατήσει όλους τους υπηρέτες για να πούνε ψέματα. Η Μπελίζα στην καρέκλα της φιμωμένη πάσχιζε να μιλήσει και το αποτέλεσμα δεν είχε τίποτα το ανθρώπινο. Όταν ο Ανατόλιος τελείωσε, διάβασε αυτά που είχε γράψει η Υπατία και μετά που τον έλυσα, τα υπέγραψε.

- Εντάξει, Ανατόλιε, μπορείς να φύγεις. Αυτή θ' αποκεφαλιστεί.

Διστακτικά στην αρχή κινήθηκε προς την πόρτα κι αναθάρρησε αλλά λίγο πριν βγει του φώναξα.

- Στάσου μια στιγμή, Ανατόλιε. Σου υποσχέθηκα να σ' ελευθερώσω αν ομολογούσες τον φόνο του Κόμη Δημήτριου και κράτησα τον λόγο μου. Τώρα σε συλλαμβάνω για τον φόνο του γιού του Νικηφόρου, Ελεοδότη μοναχού του Στουδίου και τον φόνο του Δασκάλου μου Δαμάσκιου.

Σ' ένα λεπτό ξαναβρέθηκε δεμένος πάνω στην καρέκλα που μόλις είχε αφήσει.

- Πανούργε γιέ κακιάς πουτάνας γιέ, με ξεγέλασες και σε πίστεψα.

Σαν να μου φάνηκε ότι η Μπελίζα έσπασε ένα αδύναμο θλιμμένο χαμόγελο κάτω απ' το φίμωτρό της. Της το έβγαλα κι άρχισε να βρίζει τον Ανατόλιο στολίζοντάς τον με λέξεις που ούτε σε τέτοια ασεβές βιβλίο δεν έχουν θέση. Όταν κουράστηκε ή δεν είχε άλλες και σταμάτησε, είπα.

- Λοιπόν, αγοροκόριτσα, τώρα που ξεκαθαρίσαμε τον φόνο του Κόμη μπορούμε να περάσουμε στις ομολογίες σας για την Θεσσαλονίκη και την Ανδριανούπολη. Η γραμματέας κι αδελφή μου θα κρατάει σημειώσεις.

- Να πας να γαμηθείς, το βρομόστομα η Μπελίζα

- Μπελίζα-λέγε-με-Τζα μωρό μου, έχεις καταλάβει ότι και με μόνο την ομολογία του Ανατόλιου που έχω μπορείς να θεωρείσαι πεθαμένη. Για τί δεν μου λες και για τους προηγούμενους ; Φοβάσαι μήπως πεθάνεις δυο φορές ;

- Γιατί αλλιώς ;;;

- Έλα μαζί μου, θα σου δείξω.

Ο Τούρκος τους άρπαξε και τους δυο απ' το μπράτσο καθόλου ευγενικά και τους κουτρουβαλήσαμε κάτω απ' την σκάλα. Με σπρωξιάς και καρπαζιάς αμίλητα τους οδηγήσαμε στο υγρό πέτρινο κελί στην πίσω έξοδο πάνω στην θάλασσα. Ο Τούρκος στερέωσε έναν αναμμένο πυρσό στον τοίχο κι ύστερα, χωρίς κουβέντα έστριψε απότομα κι έσπασε την μύτη του Ανατόλιου που έπεσε αιμόφυρτος στο δάπεδο σκούζοντας.

- Αυτή είναι η απάντηση στην ερώτησή σου "γιατί αλλιώς" δολοφονικό βρομόμουνο. Θα σου σπάω ένα κόκαλο κάθε δέκα λεπτά μέχρι να μου τα πεις όλα. Δοκίμασα με τον καλό τρόπο αλλά εσύ ήθελες να δεις τον ...αλλιώς. Τώρα τί λες ;

- Θα ομολογήσω τις δολοφονίες των συζύγων μου στην Θεσσαλονίκη και την Ανδριανούπολη... μάλλον.

- Γιατί δεν του το είπες πριν, Μπελίζα ; έσκουξε ο Ανατόλιος με την σπασμένη μύτη στο πάτωμα.

- Βούλωστο άπιστο προδοτικό φίδι, σου άξιζε. Δεν το περίμενα πως μπορούσε να φτάσει τόσο μακριά.

- Τώρα το έμαθες. Και αφού τελειώσαμε με τους περιπετειώδεις έρωτες και τα γαμίσια της κυρίας... που είναι τα χειρόγραφα ;

- Δεν κατάλαβα ;

- Τα χειρόγραφα. Μπελίζα. Αυτά που σου μίλησε ο Κόμης κάποιο βράδυ στο κρεβάτι μετά που τον ξετίναξες. Τρεις άνθρωποι έχουν πεθάνει μέχρι σήμερα γι' αυτά.

- Σου ορκίζομαι ότι δεν έχω ιδέα. Κάτι θυμάμαι αμυδρά ότι κουβέντιασα με την Καλυψώ αλλά από τότε... δεν ξέρω τίποτα.

- Ίσως και να μην γνωρίζεις αλλά ετούτος εδώ ο ευνούχος σίγουρα γνωρίζει. Έχει ήδη δολοφονήσει δυο άντρες, έναν κακό κι έναν φίλο μου, για να τ' αποκτήσει και μας άφησε μια τελευταία σελίδα στο γραφείο του Κόμη μάλλον για να με παραπλανήσει.

- Δεν ξέρω τίποτα γι' αυτά, στο ξαναλέω.

- Παιδιά, καλύτερα να πάμε επάνω πάλι να πιούμε κάτι γιατί όσο μένουμε εδώ... θα έχουμε πόνο κι αίματα. Που είναι τα χειρόγραφα, Ανατόλιε ;;

- Πολύ καλά κρυμμένα στην βιβλιοθήκη μου. Ένα ανεκτίμητο κομμάτι στην συλλογή μου.

- Άξιζε τον κόπο να σκοτώσεις δυο ανθρώπους για να τ' αποκτήσεις ;

- Το είχα εμμονικά καρφωμένο στο μυαλό μου. Έπρεπε.

- Πριν ξεκάνεις τον καλόγερο, αυτός είχε σκοτώσει έναν πολύ καλό μου φίλο.

- Το ξέρω, εκεί ήμουν. Ο παπάς δεν τα είχε μαζί του.

- Και μετά πήγατε μαζί στο δωμάτιο του παπά κι όταν κι εκεί δεν βρήκατε τίποτα τότε καθάρισες τον συνεργάτη σου.

- Ναι.

- Πως έμαθες για τον Δάσκαλο Δαμάσκιο.

- Την παρακολουθώ κάθε φορά που πηδάει έναν άντρα από τότε που ήτανε 18 χρονών. Ήμουνά πίσω απ' τις κουρτίνες όταν πηδούσε τον Κόμη και τ' άκουσα όλα. Και τότε μ' έπιασε μανία να τ' αποκτήσω.

- Ανατόλιε είσαι ένα απόβρασμα. Αν και θαυμάζω την γνώση σου και την μόρφωσή σου ακόμα και το πάθος σου για τα βιβλία, αρετές που ασπάζομαι κι εγώ προσωπικά, δεν παύεις να είσαι ένας στυγερός δολοφόνος που δεν σταματάει μπροστά σε τίποτα. Ποιος είχε τα χειρόγραφα τελικά ;

- Ο Κόμης, σ' ένα σεντούκι. Έπρεπε να τον ματώσω για να μου πει. Ο Δαμάσκιος μου το φανέρωσε. Ο φόνος του Κόμη είχε δυο δικαιούχους, έναν για τα λεφτά κι έναν για την τέχνη. Η Μπελίζα δεν ήξερε τίποτα γι' αυτά.

- Γι' αυτό θ' αποκεφαλιστεί μετά από σένα. Όμως προτίθεμαι να σας αφήσω να ζήσετε ακόμη λίγο πριν σας παραδώσω στο Πραιτόριο. Εξήγησε σε παρακαλώ στον συνεργάτη μου από δω που θα βρει τα χειρόγραφα στην βιβλιοθήκη σου κι όση ώρα θα κάνει να πάει και να τα φέρει θα είστε καλεσμένοι μου στο σαλόνι του σπιτιού μου. Ή κρατούμενοι αν θέλετε.

Ο Τούρκος έφυγε για να ψάξει τα χειρόγραφα κι εμείς πήγαμε στο σαλόνι όπου είχα ζητήσει να μας σερβίρουν φαγητά και κρασί.

- Πόσα έργα του Αριστοφάνη έχουν σωθεί Ανατόλιε ;

- Εφτά.

- Τα έξι μόνο έχεις, ανόητε. Η τελευταία σελίδα από κάποιο βρισκόταν στον πάτο του σεντουκιού του Κόμη. Δεν την άφησες για να με παραπλανήσεις, απλώς ήσουν τσαπατσούλης στην βιασύνη σου. Έξι έργα έχεις κι ένα ημιτελές. Όταν επιστρέψει ο Τούρκος, εγώ θα έχω και τα εφτά.

Όταν επέστρεψε μετά από μια ώρα ο Τούρκος κρατούσε ένα μικρό ξύλινο σεντούκι και μου έκανε ένα καταφατικό νεύμα. Τους κλειδαμπάρωσα μέσα στην κρεβατοκάμαρά μου για την νύχτα, μπορεί και να διασκεδάζαν για τελευταία φορά. Αν δοκίμαζαν να πηδήξουν απ' το παράθυρο θα γκρεμοτσακίζονταν στα τείχη. Έξω απ' την πόρτα θα βρισκόταν ο Τούρκος, όπως πάντα. Ο Αριστοφάνης δεν μπορούσε να περιμένει ! Πριν απομονωθώ στο γραφείο φορτωμένος κεριά, ζήτησα απ' τον Ιωνά να μου βρει κάποιον πλαστογράφο απ' την κοινότητά τους. Οι Εβραίοι ήταν μακράν πολύ καλύτεροι αντιγραφείς και πλαστογράφοι απ' τους καλλιτέχνες μοναχούς στις μοναστηριακές βιβλιοθήκες. Κλειδώθηκα στο γραφείο με τα χειρόγραφα και μερικά κεριά για φως.

ΔΕΚΑΕΦΤΑ

Misterioso

Οι ηλίθιοι!!! Οι απολίτιστοι βάρβαροι!!!! Οι ανεγκέφαλοι φανατικοί θρησκευτικοί ζηλωτές χειρότεροι κι απ' τους Ούννους. Ήθελαν να εξαφανίσουν και να κάψουν τις καλύτερες σατυρικές κωμωδίες που γράφτηκαν ποτέ και να στερήσουν από ένα τέτοιο πολιτισμικό αριστούργημα ολόκληρη την ανθρωπότητα!! Τα διάβασα και τα εφτά. Ο Αριστοφάνης τα είχε πει όλα! Την απληστία, την ματαιότητα, τους πολέμους με τους άχρηστους θανάτους, την συσσώρευση πλούτου, τους διεφθαρμένους προύχοντες και πολιτικούς...ΤΑ ΠΑΝΤΑ. Τετρακόσια γαμημένα χρόνια προ Χριστού. Η Λυσιστράτη κι η απελευθέρωση των γυναικών, ο Δικαιοπόλης να κάνει ειρήνη μόνο για την πάρτη του και την οικογένειά του και μετά να την εμπορεύεται σαν ένα κοινό εμπόρευμα ! Όχι τσαρλατάνοι θαυματουργοί κι ασύμβατα ευαγγέλια. Πραγματική ζωή, χειροπιαστά πράγματα. Ατέλειωτη ευφορία και συνάμα θλίψη με τον πραγματικό κόσμο, χωρίς μυστικισμούς. Και η γλώσσα ;;; Γεμάτη ευρήματα και καινούργιες λέξεις με σημασία. ΚΑΙ η μεγαλύτερη λέξη που υπάρχει στον γραπτό λόγο ! Στις "Εκκλησιάζουσες" άλλη μια ελεγεία στην γυναικεία απελευθέρωση, βρήκα το παρακάτω:

«λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεκρανιολειψανοδριμυποτριμματοσιλφιοτρυρομελιτοκατακεχυμενοκιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστεραλεκτρυονοπτεκεφαλιοκιγκλοπελειολαγωοσιραιοβαφητραγαλοπτερυγών»

Μια μονάχα λέξη σ' εφτά στίχους !!! αδύνατον να την προφέρεις. Δεν μπορώ να φανταστώ κανέναν ηθοποιό να την προφέρει επί σκηνής ! Την χρησιμοποίησε για να περιγράψει το τελικό τσιμπούσι μετά απ' την θριαμβευτική νίκη των γυναικών στο τέλος του έργου. Είναι ένας συνδυασμός από όχι λιγότερα από δεκαεφτά διαφορετικά φαγητά υψηλής γαστρονομίας, ένα εσαεί γρίφος για όλους τους μετέπειτα σεφ. Η πιο εύλογη ερμηνεία αυτής της λέξης που δεν προφέρεται είναι πιθανόν διπλής σημασίας. Ο Αριστοφάνης ήθελε να διασκεδάσει το κοινό με μια γαστρονομική υπερβολή ή/και να τους διαβεβαιώσει πως στο τσιμπούσι υπήρχαν φαγητά για όλα τα γούστα και κανείς δεν θα έφευγε παραπονεμένος (εκτός πιθανόν απ' τον κακόφωνο βάρδο που θα ήταν δεμένος πάνω στο δέντρο).

Διακωμωδώντας και απομυθοποιώντας όλα τα ήθη κι έθιμα της αρχαίας κοινωνίας, της κάθε κοινωνίας, με κοφτερό, καυστικό χιούμορ και σαρκασμό για την ανθρώπινη ματαιοδοξία, την απληστία και την υποκρισία των πλουσίων κι αφεντάδων. Και το Χριστιανικό δόγμα εξοστράκιζε το γέλιο και την θυμηδία σαν αμαρτίες, αιρέσεις ! Πως θα μπορούσε κάποιος; σόφρων ανθρώπινος νους να εμπιστευθεί μια τέτοια πίστη ή θρησκεία ; Ρητορική ερώτηση. Με πλύση εγκεφάλου και φανατισμό, πολύ εύκολα.

Έπρεπε να τα βάλω μαζί με όλα τ' άλλα που μου είχε αφήσει ο παππούς απ' την Αλεξάνδρεια. Εκεί ήταν η θέση τους. Αλλά η θέση τους περισσότερο ήταν στην Δημόσια Βιβλιοθήκη. Για τις επόμενες γενεές ελπίζοντας ότι θα ήταν πιο ανοιχτόμυαλες απ' την τωρινή. Λέτε να τους ένοιαζε αν είχαν πλαστογραφημένα αντίγραφα ; είχα δουλέψει γι' αυτά κι είχα χάσει δυο σπάνιους φίλους, αυτή θα ήταν η αμοιβή μου. Καλά. Εντάξει, αυτή η Γκλόρια η Μυτιληνιά θα με γέμιζε χρυσάφι τώρα που όλη η περιουσία του αδελφού της θα γύριζε στα χέρια της αλλά όλο το χρυσάφι του κόσμου δεν έφτανε για τις εφτά κωμωδίες του Αριστοφάνη γραμμένες απ' το ίδιο του το χέρι στο σεντούκι μου.

Ο καλλιγράφος που μου έφερε ο Ιωνάς άξιζε και με το παραπάνω το πουγκί με τα χρυσά που τον πλήρωσα. Παρέδωσα την Μπελίζα Φουρτένσια στον δικαστή Δόμους με τις ομολογίες

τους για όλα τα εγκλήματα που είχαν διαπράξει. Μου είπε ένα σκέτο "ευχαριστώ" αλλά ήμουν ασίγουρος πως θα αισθανόταν υπόχρεος για πολύ καιρό. Τα πλαστογραφημένα χειρόγραφα τα παρέδωσα στον αρχηγό Ιγνάτιο για να τοποθετηθούν με ασφάλεια στην Βιβλιοθήκη αφού δημιουργηθούν κάμποσα αντίγραφα πρώτα για δημόσια χρήση και του ζήτησα να προστεθεί τ' όνομα του φίλου μου Αγαθία δίπλα σ' αυτό του Δαμάσκιου στους δωρητές. Ο αρχηγός Ιγνάτιος, το ίδιο υπόχρεος με τον Δόμους, μου το υποσχέθηκε σαν πρώτη προτεραιότητα για τον νέο Φροντιστή στην θέση του Κόμη Δημήτριου και μέχρι τότε θα τα κρατούσε ασφαλή στο Θησαυροφυλάκιο. Και πάνω που πίστευα πως είχα τελειώσει, να τοι πάλι οι έξι τριχωτοί στην αυλή για συνοδεία στη αυτοκράτειρα. Τι σκατά ήθελε πάλι η μέγαιρα ;

- Η αυτοκράτειρα θέλει να σου μιλήσει.

Ο τριχωτός πελώριος φρουρός με την βροντώδη φωνή. Ένα ροδαλό και βαρύ καλοταϊσμένο πλάσμα που κουβαλούσε το βάρος του σαν όπλο, όχι σαν μειονέκτημα.

- Το ξέρω το ποίημα. Που είναι η άμαξα ;

- Δεν έχει άμαξα. Με τα πόδια.

- Θα πρέπει να με μεταφέρετε στους ώμους σας τότε διότι είχα μια κρίση αρθρίτιδας στα γόνατα απ' την ώρα που ξύπνησα.

- Κατάλαβα. Στο σχολείο ήσουν ο κωμικός γελοτοποιός.

- Δεν ήμουνα εγώ, ο διπλανός μου ήτανε στο ίδιο θρανίο. Απ' αυτόν τα έμαθα.

- Προχώρα, εξυπνάκια, προτού σ' αλυσοδέσω και σε πάω σέρνοντας.

Ξεκίνησα να περπατάω για ν' αποφύγω την χρήση παράλογης αστυνομικής βίας.

Τουλάχιστον είχα προσπαθήσει να τους κάνω να φαίνονται γελοίιοι στο δρόμο.

Η θεοδώρα με περίμενε καθισμένη στον γνωστό θρόνο της στο γνωστό Πορφυρό της δώμα. Ήτανε εκεί με κακή παρέα. Δείξε μου τους φίλους σου... Η παρέα της ήταν ο Ηγούμενος του μοναστηριού των Στουδιτών κι ο αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινούπολης, δεξί χέρι του Πατριάρχη.

- Ο κλήρος απαιτεί το κεφάλι σου σ' ασημένιο δίσκο, Βάρδα.

- Έχω άλλη επιλογή, μεγαλειότητα ;

- Θα το σκεφτώ για εξορία κι αφορισμό αν ακούσω τι έχεις να πεις πρώτα.

- Για τί πράγμα ακριβώς κατηγορούμαι, βασίλισσά μου ;;

- Διασπορά μίσους, αθεϊσμό, παγανισμό, αίρεση, κλοπή θρησκευτικών κειμηλίων, υποψία φόνου ενός ευγενή νεαρού μοναχού είναι μερικά

Ο Ηγούμενος του Στουδίου ήταν εκτός εαυτού και ξεφώνιζε υστερικά.

- Η αγιότητά του ο αρχιεπίσκοπος ανέφερε την περίπτωση σου στην αυτοκράτειρα. Σου αξίζει να πεθάνεις για τις αμαρτίες σου.

Ο εισαγγελέας είχε μάλλον τελειώσει την αγόρευσή του.

- Σε ποιο πρέπει ν' απαντήσω πρώτα ;

- Είσαι άθεος, Βάρδα ; η Θεοδώρα με μελιστάλαχτη φωνή με φαρμάκι.

- Αγνωστής είναι μια ορθότερη έκφραση, μεγαλειότητα. Δεν έχω ιδέα για τον Θεό, μου είναι άγνωστος. Εάν υπάρχει, και ειλικρινά ελπίζω να υπάρχει, πιστεύω πως μας έχει προικίσει μ' αιτιολογία και κατανόηση να επανεξετάσουμε αυτά που ήδη γνωρίζουμε με καινούργιες ιδέες κι ανακαλύψεις έτσι ώστε η κάθε νέα γενιά ν' αναπτυχθεί πάνω στη γνώση της προηγούμενης. Δεν κήρυξα ποτέ αθεϊσμό ή κάποια αίρεση ή οτιδήποτε άλλο απ' αυτά για τα οποία κατηγορούμαι. Κρατάω τις ιδέες μου αποκλειστικά για τον εαυτό μου και μόνον σαν ένας αυτόνομος σκεπτόμενος πολίτης που έχει αμφιβολίες. Δεν τις επιβάλω σε κανένα, ούτε βαφτίζω μωρά που δεν έχουν άλλη επιλογή.

Η τέχνη της συνδιαλλαγής με τον κλήρο, ή την Θεοδώρα, έγκειται στο να τους κάνεις να πιστέψουν ότι πας με τα νερά τους και κάνεις ότι θέλουν κατά τέτοιο τρόπο που θα σου εξασφαλίσει την κατάσταση να στραφεί προς όφελός σου. Βασικά, αυτή είναι η αρχή της κάθε συνδιαλλαγής.

- Βλασφημία !! Αυτός ο άνδρας πρέπει να εκτελεσθεί αμέσως!

Η υστερική φωνή του Ηγούμενου είχε ανέβει μια οκτάβα σε θερμή και συχνότητα.

- Να εκτελεσθεί, άγιε πατέρα ; είπε η Θεοδώρα σαν να το διασκέδαζε. Δεν έχεις ακούσει τίποτα για το ... φάντασμα ;

- Φάντασμα ; Ποιο φάντασμα ; Το μόνο φάντασμα που γνωρίζω είναι το Άγιο Πνεύμα.

- Νομίζω πως τον είχατε συλλάβει αυτόν τον άνδρα κάποτε. Το Άγιο Πνεύμα το απελευθέρωσε ;

- Ένας όχλος από κακοποιούς ήτανε, μεγαλειότητα, όχι κάποιο... φάντασμα.

- Δεν είναι ακριβώς αυτό που μου είπαν. Εμένα μου μίλησαν για μια μισόγυμνη κοπέλα κι ένα φάντασμα. Μήπως πρέπει ν' αναθεωρήσεις την πρότασή σου για εκτέλεση ;

Ήταν φανερό ότι το διασκέδαζε και δεν τους είχε πάρει στα σοβαρά.

- Εξόρισέ τον τότε, βασίλισσα. Στην Αίγυπτο ή στα βάθη της Ανατολής. Η εκκλησία θα τον αφορίσει όπως και να 'χει.

Αυτή η κωμωδία είχε αρχίσει να με κουράζει. Δεν είχε απολύτως κανένα νόημα να κουβεντιάσεις με τέτοιους θρησκόληπτους φανατικούς. Έβαλα όση περιφρόνηση είχα στην φωνή μου.

- Άκουσέ με καλά, τραγόπαπα. Έβαλες ένα φανατικό ηλίθιο απ' τ' ασκέρι σου να δολοφονήσει ένα πολύ σημαντικό κι αξιόλογο μυαλό που έτυχε να είναι φίλος μου. Και για ποιο λόγο ;;; Μερικά αρχαία θεατρικά έργα. Το τσιράκι σου ο Ελεοδότης δολοφονήθηκε απ' τον συνεργό του ο οποίος τα έχει ομολογήσει όλα και βρίσκεται κρατούμενος στο Πραιτόριο. Όταν με βρήκες στο κελί του δολοφόνου σου μαζί με το όπλο του εγκλήματος, εσύ μόνος κι αποκλειστικά με καταδίκασες να πεθάνω από πείνα στην θαυμαστή σου Λήθη. Τώρα ζητάς αυτοκρατορική βοήθεια για να με καταστρέψεις ενώ στην ουσία είσαι εσύ ο αποκλειστικά υπεύθυνος κι αρχι εγκληματίας πίσω απ' αυτά.

- Αυτά τα κείμενα είναι παγανιστικά και πρέπει να καούν.

Είχε αρχίσει να το χάνει. Το μόνο που κέρδισε ήταν ένα αδύναμο χαμόγελο απ' την Θεοδώρα και τον σαρκασμό μου.

- Βάλε φωτιά στη εθνική Βιβλιοθήκη τότε γιατί εκεί τα παρέδωσα. Δεν θα είναι άλλωστε η πρώτη φορά. Το έχετε ξανακάνει πριν μερικά χρόνια στην Αλεξάνδρεια.

- Για την προστασία της πίστης. Αυτός είναι ο μοναδικός λόγος της ύπαρξής μας. Η συντήρηση και η προστασία της πίστης.

- Μια πίστη που καταστρέφει αρχαία έργα τέχνης και περίτεχνους ναούς, απαγορεύει τους Ολυμπιακούς αγώνες, ισχυρίζεται ότι το γέλιο είναι αμάρτημα και βάζει φωτιά σε συγγράμματα πιστεύοντας ότι βάζει φωτιά στις ιδέες που περιγράφουν.... να με συγχωρείς, παπά, δεν την ασπάζομαι, στην χαρίζω. Δεν θα πάρω, ευχαριστώ. Μπορώ να πηγαίνω τώρα, μεγαλειότητα ;

- Αυτό που έκανες, Βάρδα.... δεν το πιστεύω! Η εκκλησία είχε σκοπό να επιτεθεί σε Κόμη της αυτοκρατορίας και να κλέψει δημόσια έγγραφα ;; Απίστευτο.

- Να μην ανησυχεί καθόλου η μεγαλειότητά σου. Τα χειρόγραφα παραδόθηκαν στον υπουργό των Εσωτερικών και βρίσκονται ασφαλισμένα στο θησαυροφυλάκιο του κράτους. Είναι ανεκτίμητα και μοναδικά έργα τέχνης για όλη την ανθρωπότητα. Τουλάχιστον για το πολιτισμένο κομμάτι της. Για το άλλο, των ανεγκέφαλων και βάρβαρων φανατικών είναι άνευ αξίας, παγανιστικά.

Σταμάτησα κι έκανα μια γκριμάτσα απόγνωσης κι αηδίας.

- Αυτό είναι το πρόβλημα. Η Κωμωδία έχει αρχίσει να γίνεται δημοφιλής και οι κληρικοί άρχισαν ξαφνικά να ενδιαφέρονται. Κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι θεατρικοί συγγραφείς και ηθοποιοί διαφθείρουν τους απλούς ανθρώπους. Κι αυτό γιατί δείχνουν την ανθρώπινη φύση σε όλο της το μεγαλείο. Διότι η Κωμωδία κάνει τους ανθρώπους να γελάνε αναγνωρίζοντας ότι όλοι κλάνουν, χέζουν και γαμούν με τον ίδιο τρόπο που όλοι προσεύχονται, οοοο! Ναι! Οι παπάδες κι οι επίσκοποι κλάνουν, χέζουν και γαμάνε όπως όλοι, τί νομίζετε ; η Κωμωδία δεν φοβάται να πει πούτσα και μουνί πάνω στην σκηνή διότι δεν είναι καθόλου βίαια κι επιθετικά. Αυτό που είναι βίαιο κι επιθετικό είναι η υποκρισία κι η καταπίεση. Πείτε μου, είναι αυτό διαφθορά ; Δεν είναι μεγαλύτερη διαφθορά ν' αρνείσαι στους απλούς ανθρώπους μερικές στιγμές θυμωδίας και ξενοιασιάς μέσα στην μίζερη ζωή τους ; Να γελάσουν τρανταχτά με την αλήθεια για μερικούς παραφουσκωμένους από κάθε λογής εξουσία ;

Ο αρχιεπίσκοπος που είχε μείνει αμίλητος όλη αυτήν την ώρα σηκώθηκε και πολύ σοβαρά είπε.

- Η εκκλησία θα σε αφορίσει Θεόφιλε Βάρδα. Είσαι ένα μεταδοτικό καρκίνωμα στα σπλάχνα της.

- Τι κρίμα ! μήπως αυτό σημαίνει ότι ο Αη Βασίλης δεν θα κατέβει στην καμινάδα μου τα Χριστούγεννα ;

- Δεν θα σου επιτραπεί είσοδος σε καμιά εκκλησία και κανένα μυστήριο. Ούτε γάμος ούτε εξομολόγηση ούτε άφεση για σένα, αμαρτωλέ. Θα καείς στην Κόλαση.

- Πάνω που έλεγα να παντρευτώ! Αλλά τι κρίμα, είναι Εβραία.

- Πάρε δρόμο, Βάρδα. Άρχισα να κουράζομαι. Βασιλική διαταγή.

- Μια τελευταία ερώτηση, αν μου επιτρέπεις βασίλισσα.

Και γυρνώντας στους παπάδες

- Για πείτε μου, πονάει ;

- Τι να πονάει ;

- Ρωτάω αν πονάει να είσαι ανεγκέφαλος φανατικός ηλίθιος. Πονάει ;; Δεν νομίζω. Διότι σε αντίθετη περίπτωση τα νοσοκομεία και οι θεράποντες γιατροί θα ήταν τίγκα στην δουλειά. Το χειρότερο όμως είναι ότι δεν μπορεί να διαγνωστεί και δεν είναι από μόνο του αδίκημα. Δεν πάει κανείς φυλακή επειδή είναι ηλίθιος. Αλλά, βρωμερέ τραγόπαπα, την επόμενη φορά που θα ρίξεις κάποιον στην Λήθη σου, φρόντισε να μείνει εκεί και να ξεχαστεί.

Έκανα μια βαθιά υπόκλιση στην Θεοδώρα, φόρεσα και τ' αγέρωχό μου κι αποχώρησα.

ΔΕΚΑΟΧΤΩ

The look of love

Η επόμενη βδομάδα ήταν γεμάτη κοινωνικά ! Πρώτα-πρώτα, η μικρή μου αδελφή Υπατία ήταν έγκυος! Και δεύτερον, η μεγαλύτερη, η Σιδωνία, μεγαλοκοπέλα πιά, επρόκειτο σύντομα να παντρευτεί ! Ο τυχερός, ή ο οσιομάρτυρας, εξαρτάται από ποια σκοπιά το βλέπεις, δεν ήταν άλλος από τον Φλόριαν, τον κολλητό του Πρόβου ! Κανένας μας δεν είχε καταλάβει τίποτα. Κι εμείς που νομίζαμε πως ο Πρόβος κι ο Φλόριαν πηγαينوερχόντουσαν για την κουζίνα της Ελένας. Μάθαμε ότι μαζί με την άμεσα ενδιαφερόμενη η μαμά-Ελένα και η Φαύστα το ήξεραν το μυστικό αλλά από εμάς τους υπόλοιπους... κανείς δεν το 'χε καταλάβει.

Ένα μεγάλο τσιμπούσι οργανώθηκε σαν κι εκείνα του Αστερίσκ. Εκείνα που ο κακόφωνος βάρδος κρέμεται δεμένος σ' ένα κλαδί στο δέντρο. Το μενού περιλάμβανε

1 λέπαδο= μύδια των βράχων

2 τεμαχοσελαχογάλεο= φιλέτα γαλέου και σαλαχιού

3 κρανιολειψανοδριμυποτρίματο= ξιδάτη σάλτσα με ζωμό από ψαροκέφαλα

4 σελφιοτυρομελιτοκατακεχυμένο= σάλτσα με μέλι, κατσικίσιο τυρί και σίλφιο πάνω σε...

5 ...κιχλεπικόσσυφο= μικρό ψαράκι των βράχων

6 φαττοπεριστέραλεκτρυονοπτεκεφάλιο= περιστέρι, άγριο και ήμερο και ψητά μυαλά
κόκορα (!!!!!)

7 λαγωσιρεοβάφι= φιλέτο λαγού με σάλτσα από σιρόπι σταφίδα-ζάχαρη

8 κιγκλοπέλεια= άγριο ορτύκι

9 τραγαλοπτέρυγον= φτερά πέρδικας

Σε μια λέξη, το μενού ήταν:

«λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεκρανιολειψανοδριμυποτριμματοσιλφιοτυρομελιτοκατακεχυμενοκιχλ
επικοσσυφοφαττοπεριστεραλεκτρυονοπτεκεφαλιοκιγκλοπελειολαγωοσιραιοβαφητραγαλοπτερυγών
»

ΤΕΛΟΣ

Δεν τελείωσε !!! Γύρνα σελίδα

Απ' την πρώτη στιγμή που ο στρατηγός Μπάλαμπερ ανέπτυξε την περίπτωση του, τον συμβούλεψα να τα παρατήσει και να γλυτώσει τα έξοδα και τα ωραία του λεφτά. Ένας τρομερός και φοβερός Ούννος για να συναλλάσσεται, ακόμα χειρότερα αν έπρεπε να τον κοιτάξεις. Γνήσιος άγριος βάρβαρος αλλά όμως υποστράτηγος στον τρομερό στρατό του Κόμη στρατηγού Βελισάριου που αποτελείτο αποκλειστικά από μισθοφόρους οι περισσότεροι από τις βάρβαρες επαρχίες της αυτοκρατορίας, Σκύθες, Γότθοι, Ούννοι κ.τ.λ. Αυτός εδώ είχε μάλλον διαπρέψει και στις λεηλασίες διότι ήταν πολύ πλούσιος.

Μου ζήτησε να παρακολουθήσω την γυναίκα του, νέα κι όμορφη όπως μου την περιέγραψε, και ν' ανακαλύψω εάν τον απατάει. Του είπα πως δεν χρειαζόταν να την παρακολουθήσω και να μπει στα έξοδα, τον απατούσε στα σίγουρα. Δηλαδή τι νομίζουν αυτοί οι στρατιωτικοί μαλάκες ; είναι μακριά απ' το σπίτι τις 300 μέρες του χρόνου σφάζοντας καίγοντας και λεηλατώντας ανθρώπους που ίσως και να μην τους έχουν φταίξει σε τίποτα και οι γυναίκες που έχουν αφήσει πίσω στο σπίτι μένουν στεγνές ; Ο Στρατηγός ήταν σίγουρα κερατάς και καλά θα έκανε να την συνηθίσει την ιδέα όπως τ' αφεντικό του ο Βελισάριος ή να πάρει διαζύγιο. Δεν χρειαζόταν να την παρακολουθήσω για ν' ανακαλύψω το προφανές. Επέμεινε. Δικά του ήταν τα λεφτά και τα δέχτηκα.

Δυο μήνες αργότερα, όταν επέστρεψε από μια εκστρατεία, αιματηρή και νικηφόρα όπως παινεύτηκε, ήρθε πάλι στο γραφείο για την αναφορά μου.

- Σου το είπα απ' την αρχή, στρατηγέ να τα παρατήσεις. Εγώ ήμουν σίγουρος ότι σε απατούσε. Αλλά όπως μου ζήτησες, την παρακολούθησα και μπορώ να σε διαβεβαιώσω με αποδείξεις ότι πηδήχτηκε με τρεις διαφορετικούς άνδρες κατά την απουσία σου, έναν την κάθε φορά και μια φορά με τους δύο σε παρτούζα σάντουιτς. Η κυρία είχε πολλές εξάψεις και βρισκόταν σε έλλειψη.

- Θέλω τα ονόματά τους, Βάρδα.

Η φωνή του ταίριαζε απόλυτα με το παρουσιαστικό του.

- Δεν έχει σημασία, στρατηγέ, άνδρες είναι κι έχουν αρσενικές παρορμήσεις σαν ανοιξιάτικες φουσκοδεντρίες. Μια διαθέσιμη γυναίκα τους προσφέρθηκε και την πήραν. Το ίδιο θα έκανες κι εσύ στην θέση τους. Αν κάποιος φταίει, είναι αυτή. (ή εσύ, μαλάκα που την παράτησες κι έφυγες, σκέφτηκα από μέσα μου). Τι τα θέλεις τα ονόματά τους ; δεν έχεις εμπιστοσύνη στ' αποτελέσματα της έρευνάς μου μήπως ;

- Δεν έχω την παραμικρή αμφιβολία για την αποτελεσματικότητα της έρευνάς σου και την τιμιότητά σου, Βάρδα. Και παρ' όλο που έχεις δίκιο για την γυναίκα μου και την συμπεριφορά των αρσενικών, εξακολουθώ ν' απαιτώ να μου δώσεις τα ονόματά τους.

Ποτέ δεν είχα μπορέσει να καταλάβω αυτό το θέμα με τους κερατάδες και τους εραστές των συζύγων τους. Τι σημασία είχε το ΠΟΙΟΣ περνούσε την γυναίκα τους ; το αποτέλεσμα δεν άλλαζε, ήτανε κερατωμένοι. Ή την μοιράζεσαι την κυρία ή την χωρίζεις. Απλό ακόμα και για έναν απολίτιστο βάρβαρο και ηλίθιο με γαλόνια που δεν μπορούσε ούτε να το σκεφτεί καν ότι μπορεί να έφταιγε κι ο ίδιος. Του έδωσα τα ονόματα, με πλήρωσε το εξωφρενικά μεγάλο ποσό που του ζήτησα στο ακέραιο κι έφυγε. Λίγο πριν βγει απ' την πόρτα του φώναξα.

- Ελπίζω να μην συμβεί κάτι κακό σ' αυτές τις φτωχές ψυχές τις επόμενες μέρες.

Τρεις μέρες αργότερα πληροφορήθηκα ότι και οι τρεις είχαν βρεθεί σφαγμένοι απάνθρωπα και μετά από βασανισμό. Απ' όλους είχαν αφαιρεθεί τα γεννητικά τους όργανα. Σ' έναν όχι εντελώς, τ' αρχίδια του κρεμόντουσαν από μια κλωστή δέρμα πάνω στο αριστερό μπούτι του. Έτρεξα φουριόζος στο γραφείο του και μπούκαρα χωρία να περιμένω να με αναγγείλουν με τ' αυτιά μου να βγάζουν καπνούς απ' την οργή μου.

- Γιατί στο διάολο έπρεπε να τους σκοτώσεις, απάνθρωπο βάρβαρο κτήνος ;;

- Την βίασαν. Τους εκδικήθηκα.
 - Σου είπε ότι την βίασαν, ότι την πήραν χωρίς την συγκατάθεσή της και συ την πίστεψες ; Τι σκατά με πλήρωσες τόσα λεφτά ; Είδες πουθενά στην αναφορά μου να λέω για βιασμό η σεξ χωρίς συγκατάθεση ;
 - Την βίασαν, Βάρδα, χωρίς την συγκατάθεσή της. Πάρε δρόμο τώρα γιατί έχω δουλειές της αυτοκρατορίας ν' ασχοληθώ.
- Ξέρετε ποια είναι η διαφορά ανάμεσα σ' έναν κερατωμένο κερατά κι έναν *serial killer* ; ; Με τον *serial killer* μπορείς να έχεις μια λογική αιτιολογημένη συζήτηση.

.....ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Το επόμενο βιβλίο, το έβδομο της σειράς, έχει τίτλο ΝΕΜΕΣΙΣ.

